

Giới thiệu Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai

Truyện Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai của tác giả Thanhml912 nói về chàng trai tên Lâm vào năm lớp 10 có mơ ước là được học tại trường thiết kế mỹ thuật cho nên cậu đã cố gắng chăm chỉ cần mẫn để vẽ, và kết quả đã như cậu mong đợi.

Cậu đậu vào 1 trường thiết kế mỹ thuật. Bây giờ cậu đang là sinh viên năm nhất của ngành thiết kế thời trang. Năm nay cũng là năm đầu tiên cậu sống xa nhà, cảm giác được sống trên một đô thị phồn hoa, ban đêm cũng rất khó ngủ vì tiếng xe ồn ào. Đó có lẽ là đặc điểm nổi bật của thành phố Hồ Chí Minh, nơi mà cậu ao ước được đến sống từ lâu lắm rồi.

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

Reenggg.....rengggg....

“Lâm!!!Dậy đi mày,sáng rồi đó,định nướng đến bao giờ hả?”

“Ừ.....mày tắt đồng hồ dùm coi,để tao ngủ một lát nữa đi!!!”

Tôi tên là Lâm,hiện nay đang là sinh viên năm nhất của ngành thiết kế thời trang!!Đó cũng là ước mơ đã theo đuổi tôi từ năm lớp 10,cho nên tôi đã cố gắng chăm chỉ cần mẫn để vẽ,và kết quả đã như tôi mong đợi.Tôi đậu vào 1 trường thiết kế mỹ thuật.Năm nay cũng là năm đầu tiên tôi sống xa nhà,cảm giác được sống trên một đô thị phồn hoa,ban đêm cũng rất khó ngủ vì tiếng xe ồn ào.Đó có lẽ là đặc điểm nổi bật của thành phố Hồ Chí Minh,nơi mà tôi ao ước được đến sống từ lâu lắm rồi.

Do ba mẹ sợ tôi trên thành phố sẽ tập tành nên thói a dua,đua đòi nên đã “cầu kết”cùng ba mẹ thằng bạn học từ năm lớp 10 của tôi tên là Tiến và mượn cho hai chúng tôi một căn nhà nằm ở quận 1.Ngôi nhà tuy không lớn lắm nhưng cũng đủ cho tôi và thằng bạn sống qua ngày.

Tính tình của tôi và hấn rất khác nhau,thường xuyên cãi lộn nhưng không hiểu sao 3 năm nay tôi vẫn duy trì tình bạn với hấn!!!Có lẽ đó được gọi là “ghét của nào trời cho của nấy”!!!Hấn đang theo đuổi ngành maketing của riêng hấn,hai chúng tôi học trái buổi nhau nhưng tôi dù sao vẫn lì hơn hấn nhiều.Do học buổi sáng nên không phải lo nấu cơm nấu nước,chỉ cần về nhà là có cơm canh dọn sẵn!!!^ ^ còn hấn thì mỗi buổi chiều đi học về tôi chỉ việc....hâm nồi cơm và mấy món ăn lại,thế là xong!!!Nhiều khi tôi tự nghĩ ở chung với một người nào đó cũng sướng thật,tôi đỡ phải vất vả chuyện nấu nướng,dù sao bản tính tôi cũng là một người làm biếng!!!^ ^

Bóppppp....

“Á!!!”

Hấn gọi tôi dậy mãi không được nên đã đánh tôi một cái thật đau điếng.Tôi phải tức người dậy và bắt đầu mắng hấn:

“Nè!!!Mày gọi tao từ từ hổng được hay sao vậy hả thằng mất nết kia???Mai mốt tới mày coi chừng tao vác chổi chà ướn mày đó!!!”

“Mày tưởng tao sướng lắm khi sáng nào cũng phải dậy sớm nấu cơm cho mày,rồi còn gọi mày dậy đi học hả!!!Tao đâu phải ôsin của mày đâu???”hấn kháng cự lại

“Ai biểu mày học buổi sáng là chi!!!Lêu lêu....”tôi le lười ra và chế giễu hấn.Thật tình,cãi nhau với hấn xong thì tôi đã thấy hết buồn ngủ rồi,đành phải đánh răng rửa mặt đi học vậy!!!

Tôi lết từng bước thật nặng trĩu vào nhà tắm.Bản tính tôi giống con nít cho nên tôi rất thích những gì màu mè,dễ thương.Đặc biệt là đôi dép mang trong nhà hình quả dâu mà tôi mua ở shop,mỗi lần tôi bước đi là nó đều phát ra tiếng kêu:”Bép...bép....”nghe rất vui tai,nhưng còn hấn thì....

“Nè!!!Tao đề nghị mày dép đôi dép đó đi nha,nghe nhưrè đầu muốn chết!!!”

Từ nhà tắm tôi đang đánh răng nghe vậy liền nói với ra:

“Vô duyên,tao bỏ tiền của tao mua chứ bộ!!!Tao đâu có mượn tiền của mày đâu???Đồ đáng ghét!!!”

“A!!!Nhắc đến vụ tiền tao mới nhớ,mày còn thiếu tao 50000 ngàn chưa trả,định quýt luôn hả con???”

Tôi chợt giật thót người khi nghe hấn nhắc đến chữ “tiền”,biết thế tôi đừng có khai truyện ra đầu tiên.

“À...ừ....để từ từ tao trả cho!!!Cuối tháng tao hết tiền rồi,thông cảm nha!!!”,tôi cười huề vốn với hấn.

“Từ từ của mày nếu tao không nhắc chắc cũng xù êm lun phải hông???”

“Làm gì có, mày nghĩ tao là hạng người gì vậy hả Tiến khủng???”

“Thôi, ra ăn sáng đại đi rồi đi học!!! Mày là chúa lè mè đó!!!”, hấn thúc giục tôi.

Có lẽ mối quan hệ tình bạn này có thể kéo dài đến 3 năm như thế có thể là vì giữa hấn và tôi có một bí mật không thể để cho người khác biết được.

Chuyện xảy ra từ năm lớp 10, khi tôi và hấn chưa quen thân nhau lắm. Nhưng trong một lần đi chơi cùng cả lớp, trong lúc mọi người đi hết chỉ còn lại một người đang nằm ngủ trong lều, đó cũng chính là người tôi “thâm thương trộm nhớ” từ bấy lâu nay, nhưng người đó là... con trai!!! Nhưng tôi không lấy làm gì ngạc nhiên cả, vì tôi đã sớm nhận ra mình đã là người của thế giới thứ 3 từ lâu rồi. Tôi quyết định làm một chuyện đại dột mà tôi cũng chưa từng nghĩ đến, đó chính là... hun người bạn trai đó!!! < tôi nghĩ rằng dù sao tôi cũng không thể nào nói rõ tình cảm của mình cho người ấy biết được, nên chỉ còn duy nhất cách này và cũng là cơ hội “ngàn năm khó gặp” đối với tôi. Cho nên tôi đã... lên “hun” bạn ấy khi đang ngủ. Tôi chỉ vừa mới kịp kê mặt sát bạn ấy thì bất chợt nghe giọng nói cất lên:

“Mày làm gì Khương vậy Lâm???”

Tôi như muốn đóng băng tại chỗ khi giọng nói đó cất lên, một hành động đầy “lộ liễu” thế này mà bị người khác phát hiện thì quả là... ê mặt, đã vậy còn là con trai với nhau nữa chứ!!!

Không cần biết gì cả, tôi nắm lấy tay kẻ “nhũu chiến” đó đi đến một nơi thật xa chỗ dã ngoại và bắt đầu... nói rõ câu chuyện và “thân thế” của tôi cho hấn biết hết. Tôi cứ ngỡ rằng sau khi nghe xong hấn sẽ... “dị ứng” với tôi, ai ngờ hấn không có phản ứng gì cả mà chỉ nói:

“Ra vậy... tưởng chuyện gì...” ^^ ^

Tôi cũng mừng thầm trong lòng vì hấn không khinh thường những người ở thế giới thứ ba như chúng tôi. Sau đó tôi bắt đầu dùng những lời nguyên rủa đầy “độc địa” lên người hấn và sẽ trù ề hấn nếu hấn dám nói chuyện này cho ai biết!!! Và người “nhũu chiến” đó không ai chính là Tiến.

Và sau đó, tình bạn của hai chúng tôi kéo dài cho đến tận bây giờ!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Thôi, tao đi học đây!!! Mày ở lại dọn dẹp nha!!! Bye!!!”, tôi vừa đi vừa nói mà trên miệng vẫn còn đang nhai nhóp nhép.

“Chứ có ngày nào tao không đẹp đâu hả???” hấn nói với lại cho tôi nghe.

Nhà chỉ có mỗi một chiếc xe Jupiter mà mẹ hấn mua cho hấn. Còn tôi đến bây giờ thì vẫn phải đi học bằng xe buýt, thú thật thì cho dù có mua xe cho tôi đi chẳng nữa thì tôi... cũng không biết chạy đâu!!! ^ ^ nhớ có một lần tôi “bon chen” đòi chạy xe máy, nhưng do “kỹ thuật” còn quá kém nên đã bị ngã, hậu quả để lại là một vết sẹo khá to trên đầu gối. Nhắc đến bây giờ vẫn còn thấy sợ!!!

“Ê Lâm!!!”

Tiếng máy đùa bạn đang gọi tôi từ phía sau.

“Sao hôm nay tụi bây đi học sớm quá vậy???”

“Không phải tụi tao đi sớm mà do mày đi trễ đó!!! Bọn tao ăn sáng xong từ đời nào rồi mày mới zô!!!”. một đứa nói

“Mày quên rồi hả? Nhà nó có “anh” Tiến lo com nước cho ăn, vội gì phải đi học sớm chứ???”

Một đứa khác vừa nói xong thì cả bọn bật cười.

“Bọn bây mà nói nữa thì đừng trách tao ỳnh cho mỗi cú nha!!!”

“Thôi zô lớp đại đi!!! Chơi với mày riết tụi tao cũng lây bệnh lười của mày lun rồi!!!”

“Có mày lười thì có!!!”, tôi cãi lại.

Nhóm bạn tụi tôi gồm 4 đứa.Đứa đầu tiên tên là Anh Đào,lớp trưởng lớp thiết kế của chúng tôi,ở trong lớp thì rất là nghiêm khắc nhưng khi ra ngoài đường thì y như là một người hoàn toàn khác vậy!!!Đứa thứ hai tên là Trà Mi,nhỏ này tuy học không giỏi với lại còn ham chơi nhưng được cái là nhà nó rất giàu,nhiều lần đi chơi nó đều bao hết!!!Đứa thứ ba là Hoàng Oanh,con nhỏ này tuy bé người nhưng nó rất giỏi"võ",ai thử đụng vào nó đi rùi bít, ^ ^ ngoài ra nó cũng là"người bảo hộ"cho cả bọn khi đi chơi đêm!!!Và cuối cùng là tui,thành viên nam duy nhất trong nhóm!!!Không hiểu sao 4 chúng tôi lại rất hợp rơ nhau,đặc biệt là sở thích"ngắm"trai đẹp!!!> < tuy cả bọn mới wen nhau được mới có nửa năm học,nhưng dường như đã wen nhau lâu lắm rồi vậy!!!Cả 4 chúng tôi đều có chung chí hướng là sau này sẽ ráng trở thành 1 nhà thiết kế thật giỏi,nhưng...nó quá xa vời!!!Vì cả bọn chỉ biết có ăn và chơi,đứa nào cũng cho rằng mình có "tố chất"thông minh nên không cần học cũng biết.Nhưng thực ra đứa nào cũng "ngốc"như con cóc!!!^ ^

"Á á á!!"hot boy"đến trường rùi kia!!!"

Con Mi vừa mới réo lên thì cả bọn đều nhìn chăm chăm về một hướng.Trước mặt tôi là một chàng trai có nước da trắng mịn(dạng công tử bột!!!^ ^),mái tóc để dài theo kiểu "Châu Du Dân",thân hình cực chuẩn!!!Thảo nào hẳn được mệnh danh là "hot boy"trong trường.

"Ôi,đẹp trai đã man quá!!!Ước gì được nói chuyện với anh ấy 1 lần nhĩ???",con Oanh đang "say đắm"đôi theo từng bước đi của hắn và nói.

"Mày đang mơ đó hả???"Mày không thể nào sánh nổi với anh ấy đâu!!!Đi chung với mày hẳn người ta không nghĩ mày và anh là tình nhân ,mà cứ nghĩ rằng...hai cha con không đây!!!",tôi cố tình châm chọc nó.

"Mày...!",con Oanh cứng miệng không biết nói gì

"Mà nè tụi bây,anh tên gì vậy nhĩ???"Sao tao quên mất tiêu rùi!!",tôi hỏi bọn nó

"Mày đang trí quá!!!Anh tên Tâm,sinh viên năm thứ 2 khối thiết kế nội thất đó!!!Bao nhiêu nhỏ con gái muốn được đi chơi với anh mà không được đó mày!!!",con Đào nói cho tôi nghe.

"Ôi....dạng công tử bột đó có cho tao cũng không thèm.Con trai gì đâu mà da trắng bóc,nhìn thấy phát ón!!!"

"Mày im đi!!!Đừng có ở đó mà chê bai người ta!!!",cả ba đứa xúm lại mắng tôi 1 câu.

"Tụi...tụi bây làm gì dữ vậy???"Tao chỉ nói chơi thui mà!!!"

Quả thật rằng mục đích theo đuổi ngành thiết kế chỉ là một nguyên nhân nhỏ khiến tôi muốn lên thành phố mà thôi!!!Mục đích chính của tôi là...kiếm cho bằng được một người bạn trai cho riêng tôi!!!^ ^ ở dưới nhà ,việc tìm người trong thế giới của tôi đã khó,huống chi tìm người iu cho mình lại còn khó hơn!!!Chính vì thế chỉ có lên thành phố thì tương lai của tôi mới có thể có đường đi được!!!Tôi tự hứa với bản thân trong mấy năm học ở đây,tôi thiếu tôi phải tìm được cho mình ít nhất...3 thằng bạn trai để tôi còn có thể lựa chọn nữa!!!^ ^

Mặc dù tên Tâm không thuộc dạng túp người tôi thích nhưng...trông hắn cũng rất bảnh trai,tôi không thể không có một chút "rung động"trước hắn!!!Cổ lên Lâm ơi,hành trình tìm bạn trai của mày mới chỉ bắt đầu thôi,phải cố gắng tìm cho bằng được.Nếu không thì mày sẽ phải....cô đơn suốt đời mất!!!^ ^

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

"Lâm,Lâm!!!Tình dậy đi mày!!!"

Tôi chậm chạp nghe dường như có tiếng ai đó đang gọi tôi!!! Mở mắt ra thì tôi bỗng hết hồn khi ai ai cũng nhìn về phía tôi,ngay cả ông thầy cũng vậy nữa!!!^ ^

"Ừm...nếu em cảm thấy mệt mỏi thì có thể ra rửa mặt cho tỉnh táo,chứ đừng ngủ gật trong lớp!!!Tôi ghét nhất là như vậy đấy!!!",ông thầy lên tiếng.

"Em...em xin lỗi thầy ạ!!!"

"Cái thằng này,bộ tối hôm qua này đi chơi với trai hay sao mà zô đây ngủ không vậy hả?",con Mi lên tiếng châm chọc.

"Mày im đi!!!đồ nhũn chuyện!!!"

"Á!!!"

Mãi quay đầu lại cãi lộn với tụi nó mà tôi đã...tông phải cánh cửa lớp,khiến ai cũng cười nghiêng cười ngửa cả!!!Thật là quê mặt biết bao,mấy con nhỏ kia,tụi bây chờ đó!!!Ra zia tao sẽ tính sổ tụi bây sau!!!tôi thầm nghĩ trong bụng.

“Xui xẻo quá!!!Xui xẻo quá!!!”

Tôi vừa rửa mặt vừa lên tiếng trách móc cho cái ngày hôm nay!!!

“Á!!!Thui tiêu tui rồi!!!”

Tôi la thất thanh lên khi nhìn vào gương và thấy một hạt mụn đang’ngủ trị’trên cái miệng xinh đẹp của tôi!!!Thật là đáng ghét,chắc có lẽ là tên Tiến mấy bữa nay cho mình ăn toàn đồ nóng nên mới ra nông nổi này!!!Hix....

“Trời ơi,zia nhà phải bồi dưỡng chăm sóc khuôn mặt của mình thui!!!Chứ thế này thì mình là sao dám nhìn mặt ai đây hả trời???”

Bỗng tôi nghe có cánh cửa mở và chợt giật mình khi thấy có người ở trong nhà vệ sinh bước ra!!!Vậy mà tôi cứ tưởng chỉ có mình tôi trong đây nên mới’la làng la xóm’lên như vậy!!!

“Thật là trẻ con!!!Có mỗi hạt mụn thôi mà cũng hét toáng lên!!!Tội nghiệp thiệt!!!”

Tôi định quay sang mắng cho cái tên nhũn nhếch đó vài câu,nhưng thật bất ngờ!!!Người vừa mới bước ra từ nhà vệ sinh đó chính là’hot boy’trong trường này!!!Định mở miệng chửi nhưng sao giờ đây’không thể nói thành lời’!!!^ ^

“Nè,làm gì nhìn tui dữ vậy???Chưa thấy ai đẹp trai à???”

Mặt hấn vênh lên trông thật đáng ghét!!!Ý đẹp trai rồi chảnh hả???

“Anh....”,tôi ngập ngừng muốn hỏi hấn một câu.

“Tui làm sao???”

“Anh...bị đau bụng hả???”

Nghe xong câu hỏi đó của tôi,hấn liền quát lên thật to:

“Đồ khùng!!!Không đau bụng zô nhà zệ sinh là chi???”

“Đừng nổi nóng!!!Tui chỉ cảm thấy hơi ngạc nhiên khi người đẹp trai như anh đáng lẽ phải ăn uống điều độ lắm nên mới có thân hình như vậy!!!Ai dè cũng ăn phải đồ bậy bạ cho nên....hí hí hí!!!”,nói đến đó tôi không thể không nhin cười.

Hấn bỗng tiến lại gần tôi và bắt đầu’hăm dọa”

“Thử nói 1 tiếng nữa coi!!!Cái thằng zô diên!!!”

“Anh định làm gì tui hả???”Đánh nhau à?anh không sợ tui đồn lên cho mọi người biết người đẹp trai như anh lại đi bắt nạt 1 em học sinh lớp dưới hiền lành như tui hả???”

Tôi không tự khen mình tài giỏi gì!!!Nhưng nói về khoản “võ mồm”thì tôi có lẽ xếp hạng nhất!!!^ ^

“Không hơi đâu chấp nhất tên dờ hơi như người!!!”,nói xong hấn liền bỏ đi một nước ra khỏi nhà vệ sinh.

“Anh mới dờ hơi đó!!!Tui chỉ nói sự thật thui chứ bộ!!!Anh đau bụng thì nói đau bụng,có gì sai đâu cơ chứ???Đáng ghét,trông mặt đẹp trai thế mà tính cách thật bất lịch sự!!!Hừ....”

Nhưng phải có một điều tôi công nhận rằng....hấn trắng thật!!!Và lại trên khuôn mặt không có 1 hạt mụn,chẳng biết hấn dưỡng da ở đâu nhỉ???Núu hấn nói chiến nhỏ nhẹ hơn 1 chút thì có lẽ tui cũng đã”đồ”trước hấn rồi!!!Nhưng đằng này....

“Thía nào rồi cưng???Tình ngu chưa zậy???”con Đào lên giọng châm chọc tôi chuyện hồi này.

“Mây im à nha!!!Nhắc lại chuyện trong lớp khiến tao mún phát điên lên đây nè!!!”

“Đi ơi,cho 4 ly kem ở bàn này đi đi!!!”,miệng con Oanh oang oang lên khi gọi đồ ăn.

Giờ ra chơi ngày nào cũng vậy,cả bọn kéo nhau đến căn-tin trường để ăn những món kem mát lạnh!!!Đến những mùa trời trở gió,bọn tôi vẫn luôn trung thành với tiệm này!!!Đặc biệt tôi thích nhất là ăn kem sô cô la ở đây!!!Nhắc đến là muốn ăn ngay lập tức!!!

“Ê Lâm!!!Chiều nay bọn tao định đi bơi đó!!!Mày đi không???”con Mi kể sát mặt tôi và nói như quan trọng lắm vậy!!!

“Mắc gì chiều nay đi bơi???Làm biếng mún chết!!!”

“Tao nói cho mày bí mật này nha!!! Chiều nay ‘hot boy’ trường mình cũng đi đến hồ bơi đó!!! Bọn tao nghe được liền lên kế hoạch đi theo ảnh liền!!! Sao, mày đi không???”

“Tưởng tụi bây siêng độ xuất!!! Nào ngờ có trai mới đi, đúng là...”, tôi lên giọng châm chọc.

“Cái thằng này... mày biết hiem lắm lắm mới có dịp được nhìn body cực chuẩn của ảnh không hả???” Mày không đi thì đừng có hời hợt đó nha!!!”, con Mi đang kích thích tính tò mò của tôi đây!!! Dù sao tôi cũng... muốn xem khi hắn... không mặc áo thì sẽ như thế nào!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

“Mày ăn đại đi tao đẹp!!! Niu hông lát nữa tao đi học thì mày tự đẹp lấy!!!”, hân hỉ thúc tôi trong khi tôi vừa ăn được mới có mấy muỗng.

“Từ từ!!! Mày làm gì hồi zậy???” Tao mắc nghẹn là tại mày đó!!!”

Trong lòng tôi bây giờ đang rất nôn nao chờ cho đến ngày mai để được gặp lại Khương, nhưng rồi tôi phải biết ứng xử làm sao khi bạn gái của Khương cũng đến đây???” Tôi thật hối hận vì lúc trước đã không theo đuổi Khương đến cùng, để bây giờ bị người khác lấy đi mất!!! -.-

“Ê!!! Tao ở đây nè!!!”

Tôi vội hét lên khi thấy ba con nhỏ đó đang đi đến cổng hồ bơi.

“Tao cứ tưởng là mày không đến chứ!!!”, con Đào lên tiếng.

“Mày nghĩ tao là hạng người zì zậy???” Đã hứa zới bạn bè là phải đến chứ???”

“Zậy sao???” Tao không biết mày là người xem chữ tín từ hồi nào nữa???”

Con Mi vừa nói xong câu đó thì tôi liền quay qua liếc cho nó một cái

“Thui, tụi bây đừng cãi nhau nữa!!! Nhìn ở bên kia kia!!!”

Bọn tôi chăm chăm nhìn về hướng tay con Oanh đang chỉ thì ra ở đó đang có một tốp mấy nhỏ con gái đang trưng diện những bộ áo tắm ‘màu mè hoa lá hẹ’ của mình để chuẩn bị chào đón ‘hot boy’ xuất hiện.

“Á á á á... ảnh đến rồi kia!!!”

Tụi nó rú lên như bắt được vàng, thật không hiểu sao tụi nó lại có thể ‘mai trê’ đến như vậy???” Nhưng xét lại thì... tôi cũng y chang tụi nó!!! ^ ^

Tên ‘công tử bột’ này chở thêm một tên ngồi đằng sau lưng hắn bằng chiếc xe Nouvo đen bóng loáng!!! Chứng tỏ tên này cũng thuộc dạng giàu có nhất nhì rồi đây!!!

“Ôi, đúng là người đẹp trai đi xe cũng sang trọng hơn nữa!!!”, con Mi lên giọng tán phục.

“Nè, mày đừng có nói quá!!! Ngoài đường thiếu cha gì mấy người đi xe nì???” Chẳng lẽ họ đều sang trọng hết à???”; tôi lên giọng chỉ trích

“Thui thui!!! Tụi mình mau zào thay đồ đi!!! Mày cũng zậy nữa Lâm!!! Nhanh lên để còn dịp ngắm nhìn ảnh nữa chứ!!!”

Vừa nói dứt lời thì cả 3 đứa cầm đầu cầm cổ chạy vào phòng thay đồ. Bỏ lại tôi đang ngơ ngác nhìn xung quanh!!!

“Nè... tụi bây làm gì như ma đuổi zậy???”

Tôi bước vào phòng thay đồ của nam mà trong lòng hồi hộp lo lắng!!! Nếu quả thật tôi là một tên con trai chính cống thì khi nhìn những body này sẽ không hề có cảm giác nào!!! Nhưng đằng này... mặt tôi cứ đỏ ửng lên và chỉ còn biết nhè nhẹ đi vào dùng để cho ai phát hiện ra tôi!!! ^ ^

“Lâm!!! Bên đây nè!!!”

3 tụi nó réo gọi tôi khi tôi vừa mới bước ra khỏi phòng thay đồ. Không khí ở bể bơi lúc này thật náo nhiệt. Mà hầu hết tôi đều thấy bọn con gái trường tôi

có mặt đầy đủ hết,quả thật tên “hot boy” này có sức ảnh hưởng rất lớn!!!

“Ừ!!!Lâu lắm rồi mới thấy mày cười trần trố nha Lâm!!!Trông cũng “hấp dẫn” lắm đó!!!”

Nói xong thì cả 3 đứa tụi nó khúc khích cười chế nhạo tôi.

“Im đi!!!Nhiều chiến quá!!!”

Quả thật đã lâu lắm rồi tôi chưa đi bơi lần nào,việc mặc chiếc quần sọc ngắn qua đầu gối khiến tôi cảm thấy...thật ngượng làm sao í!!!> < Tôi vội vàng xuống hồ bơi thật nhanh chóng!!!Á...lâu lắm rồi không đến đây nên bây giờ có một chút cảm giác gì đó là lạ!!!

“Mày sao zậy Lâm???”,con Oanh hỏi.

“Không...không có gì!!!Chỉ tại tao cảm thấy hơi...hơi ngại một chút thôi!!!”

“Ngại gì chứ!!!Nào các bạn!!!Chúng ta mau tiến đến chỗ anh Tâm thôi!!!”

“Ok!!!”,sau câu khẩu lệnh của con Mi 2 con kia đều hòa theo!!!

“Nè,đợi một chút đi!!!Tao...ngại quá!!!Bên đó đông người mún chết!!!”

“Mày không đi giành chỗ thì lát nữa một đồng đứa đến thì mày mất cơ hội nhìn anh ấy đó nha!!!”

Dẫu sao cũng đã đến đây rồi,đành...đi theo tụi nó một phen zậy!!!^ ^

Woa!!!công nhận body của hần đẹp thật!!!Từng cơ bắp,múi bụng đều hiện rõ trên người của hần!!!Không hổ danh là “hot boy”thật,hần đã làm cho tôi có một chút gì đó....”xao xuyến”trong lòng!!!

Hần trở hết tài nghệ của mình ra trước mặt tụi con gái.Nào là bơi ếch,bơi bướm,bơi sải... Tự dưng cảm thấy hần quá phô trương khiến cho tôi thấy hần đáng ghét vô cùng!!!

“Huuuuu...bơi tiếp nữa đi anh Tâm!!!”

Đám con gái bên kia hò reo,cổ vũ cho hần!!!Hần bỗng quay mặt lại và cười một phát,nụ cười này tôi đảm bảo mấy con nhỏ kia không chết mê mới là chuyện lạ!!!

“Á...anh cười đẹp trai quá hà!!!”

Ngay cả 3 con nhỏ này còn bị”hớp hồn”,huống chi...

Bất chợt tôi không biết vì sao hần lại có thể nhìn thấy tôi trong một đám đông người như thế!!!Hai ánh mắt chúng tôi đụng nhau khoảng chừng 5 giây,tôi sợ quá nên vội nhìn sang chỗ khác!!!

“Thôi...tao...tao đi thay đồ đây!!!Lát nữa gặp lại ở công nha!!!”

“Nè,sao mày zè sớm thế???Tiệc chưa tàn mà???”

“Thui...ở đây tao thấy ngộp thở quá!!!”

Thật ra đó chỉ là lý do để tôi có thể qua mặt được tụi nó,chứ thật ra tôi cảm thấy sợ hãi khi hai ánh mắt đụng nhau vừa rồi!!!Nếu tôi không lên chắc hần sẽ biết tôi là người hôm bữa cùng hần cãi nhau trong nhà vệ sinh mất!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Chú!!!Cho con lấy đồ!!!”

Tôi nói với người quản lý ở đây để chuẩn bị tắm rửa ra về.

“Đưa thẻ đây!!!”,ông ấy nói với tôi.

Tôi mò tay vào túi chiếc quần sọc tôi đang mặc để lấy thẻ ra đưa cho ông ta!!!Nhưng dường như...nó không còn có ở trong túi của tôi nữa!!!Tôi bắt đầu hốt hoảng lo lắng khi nghĩ đến tình huống xấu nhất là tôi phải mặc chiếc quần sọc ngắn tũn này về nhà!!!

“Chú...chờ con một lát!!!Con quay lại ngay!!!”

Tôi vội vàng đi tìm khắp nơi,nhưng gần như là không hề có!!!Tôi bỗng muốn khóc lên để ông trời có thể thương tình tôi mà cho chiếc thẻ xuất hiện,chứ nếu không thì...

“Ôi!!!bít nó rớt ở đâu mà tìm bây giờ???”

Tôi chợt nghĩ đến tụi bạn của tôi,biết đâu được bọn nó sẽ giúp tôi một chút gì đó chẳng???

“Nè!!!”

“Ủa???có chuyện gì mà mày ra đây nữa vậy???Bộ hồi tiếc gì anh Tâm còn ở đây sao???”,con Đào đang lên giọng chế giễu

“Tao bị giờ hông còn tâm trí đâu mà đùa!!!Tụi bây mau tìm thẻ giúp tao coi,mất tui rùi nè!!!”

“Cái gì???Mày làm mất thẻ rùi hả???”con Mi vội thốt lên

“Điều này nếu mày không tìm được thì tao nghĩ mày đưa tiền đây tao ra shop mua 1 bộ đồ mới cho!!!”

“Mày có lo tìm phụ tao hông hay là nói nhảm nãi hả con Oanh kia???”

“Được rồi!!!Để tui tao lên cái dĩa!!!”

Bất chợt tui nó nhìn sang bên chỗ cái tên “hot boy” kia và nói:

“Lâm!!!Tui tao cũng muốn giúp mày lắm nhưng mà...anh Tâm chuẩn bị zè rùi,tui tao cũng...”

Ý nói ngập ngừng của con Mi khiến tôi cảm thấy bất an.

“Tui tao cũng phải thay đồ đây!!!Hẹn gặp lại mày ở cổng nha!!!”

“Nè!!!Tui bây là bạn kiểu gì vậy hả???”

Mặc cho tôi đang tức giận quát nạt tui nó nhưng tui nó vẫn...không thèm đoái hoài đến!!!Để tìm được thẻ xong tôi sẽ tính tội bọn chúng sau!!!

Mãi đến nửa tiếng sau tôi mới...

“Á!!!”

Tôi bỗng réo lên mừng vui khi nhìn thấy nó đang nằm ngay cái chỗ tôi vừa mới bước xuống hồ bơi!!!Thật là may nó không rớt xuống nước chứ nếu không tôi phải lặn xuống dưới để tìm rồi!!

Tôi vội vàng chạy thật nhanh vào phòng thay đồ để đưa thẻ cho người quản lý.Bây giờ cũng đã gần 5 giờ rồi,mọi người cùng với tên “hot boy” cũng đã ra về từ lâu!!!Tôi phải tranh thủ tắm nhanh lên mới được.

“Ôi không!!!”

Tôi thất vọng khi nhìn thấy cửa phòng tắm nào cũng đã có người hết tron!!!Nếu mà chờ đợi nữa thì chắc tôi sẽ bị lạnh mà chết mất!!!

“A!!!”

May quá!!!Có một cánh cửa chưa có đóng,mà nếu chưa đóng thì chưa có người ở trong!!!Tôi vội vàng chạy thật nhanh đến cái phòng đó!!!Nhưng...ai ngờ đầu chính cái phòng chết bầm đó đã đưa tôi vào một tình huống vô cùng éo le.

Kéttttt.....

Tiếng cánh cửa từ từ hé mở,tôi dự định sẽ bước vào trong nhưng chúa ơi!!!Trước mặt tôi là một người đàn ông đang...khỏa thân!!! > < Mà trớ trêu thay người đó lại là...tên “hot boy” trong trường nữa chứ!!!Sự việc sẽ như thế nào nếu mọi người biết tôi...

Nghe tiếng mở cửa,hắn cũng quay lại và...hai cặp mắt lại đối diện nhau nhưng trong một tình huống...tôi không muốn xảy ra chút nào!!!

Chương 6

“Hơ...xin...xin...lỗi!!!Tui...tường... “Không hiểu sao tôi không thể nói thành lời được!!!Đây là lần đầu tiên tôi chứng kiến cảnh một người đàn ông đang...khỏa thân trước mặt mình!!!Một hình ảnh đầy”tươi mắt”và “hấp dẫn”đổi zoi một người như tôi!!!Tôi phải làm sao bây giờ???Nú cứ típ tục như thế này thì”lộ”ra mất!!!><“Hóa ra là cái người hôm bữa gặp trong nhà vệ sinh!!!Tình cờ quá nhỉ???”,hắn đang gội đầu và nói với tôi!!!Đầu óc tôi bây giờ hông nghĩ ra được một chữ nào để nói zoi hắn cả!!!“Ồ...tình...tình cờ nhỉ???”Tui...tui đi đây!!!”Khoan đã!!!”Tôi đang định chạy “thoát thân” trước khi “tôi không còn là tôi nữa.Nhưng hần... “Dù sao cũng hết phòng rồi!!!Zô tấm zoi tui lun đi,định...mặc zậy chờ phòng hả???”Á á á...lời mời thật “hấp dẫn”,nếu tôi không kiềm nén được mình thì tôi đã...lao đầu zào trong ấy rồi!!!><“Thôi!!!tui...hông dám đâu!!!”Sao zậy???Bộ sợ tui”ăn thịt”bạn hả???Đừng lo,tui hông có hứng thú zoi con trai đâu!!!”Ai nói tui sợ anh???Tại tui...hong wen tấm chung chứ bộ!!!”,tôi ra sức biện minh cho mình.“Ui trời!!!Con trai zoi nhau hong mà sợ!!!Zào đây!!!”Hần chợt nắm lấy tay tôi zà...lời tôi zào trong phòng tấm!!!Không được rồi!!!nú cứ típ diễn thế nào tôi cũng...làm chuyện quá zoi hạn cho mà xem!!!Kétttt...Chợt tôi nghe có cánh cửa phòng mở!!!Cơ hội cho tôi đây rồi!!!><“A!!!Có phòng rồi,tui...sang bên tấm cho thoải mái!!!”Tùy thôi!!!”Tôi vội vàng chạy thật lẹ sang bên phòng tấm khác!!!Đứng vịn vôi hoa sen cho nước chảy lãng phí một hồi!!!Tôi dựa vào trong thành tường và...thở hân hân!!!^ ^Lần đầu tiên tôi phải đối diện với chuyện”động trời”này!!!Mặc dù thoát khỏi hần rồi mà tôi vẫn còn”tim đập chân run”!!!^ ^ôi!!!Nó không biết là con ác mộng hay là giấc mơ “ngọt ngào”đổi zoi tôi nữa???Quả là thật đáng sợ!!!!*****“Sao mà ra trễ quá zậy???tui tao đứng chờ từ này giờ mới cá chân lun rùi đây nè!!!”Tôi vừa mới bước ra cửa thì máy con nhỏ đó đã bắt đầu cần nần.“Tụi bay im đi!!!Tao chưa tính số tụi bay là mừng rùi đó!!!Đồ...phản bội bạn bè!!!”Xin lỗi mày nha!!!Nhưng tui tao cũng zì...hạnh phúc tương lai của mình thôi!!!”Con Oanh cùng con Mi hùa với con Đào đồng thanh nói!!!“Tụi bay đúng là...”^ ^...mà nói này giờ!!!Sao tao zần chưa thấy anh Tầm ra zậy???Liệu...anh có bị gì trong nhà tấm hông???”Con Oanh bỗng nhắc đến “hần”làm cho tôi nhớ lại cảnh tượng vừa rồi!!!Ôi,không bít đến bao giờ tôi mới quên được nó đây!!!“A!!!Ảnh ra rùi kìa!!!”Cả đám...à không!!!Phải nói là tất cả con gái có mặt xung quanh đây đều đổ mắt zề hần hết!!!Còn tôi thì...chỉ dám nhìn lên lên thôi!!!^ ^Không hiểu là hần cố tình tìm tôi hay chỉ vô tình mà ánh mắt của hần và tôi một lần nữa...đụng nhau!!!^ ^tôi không tài nào nhìn thẳng vào ánh mắt đó được!!!Nó như có ma lực zậy,tôi tự nói zoi bản thân mình rằng không thêm đề ý đến những tên công tử bột chơi nổi!!!Tôi nhất quyết không được”đổ”trước hần!!!><“Tao...tao zề trước đây!!!”Ủa???Mày nói sau khi đi bơi xong còn đi an kem nữa mà???Sao zề sớm thế???”,con Mi thắc mắc“Thôi!!!Tụi bay đi ăn đi!!!Tao còn phải zề nhà hâm com lại cho thằng Tiến nữa!!!Nó sắp đi học zề rùi!!!”,đó chỉ là cái cớ để tôi muốn lẩn tránh tên”hot boy”bày mà thôi!!!Mong sao từ nay tôi sẽ không còn gặp lại con người này nữa!!!“Ui!!!hóa ra zề nhà lo com nước cho “chồng”!!!Thôi,mày zề đi,kéo “chồng”mày trách tui tao không cho mày zề nhà thì chết!!!”,con Đào lên giọng châm chọc.“Tụi bay...chỉ được cái tài nói diên!!!Tao zề trước đó!!!*****”Mày hông ăn com hả Lâm???Chiến lạ à ghen,mọi bữa thấy mày toàn dành ăn zoi tao không mà???Hay...mày đang đau bụng hả???”Thằng Tiến tò mò khi thấy tôi cứ nằm thừ trên ghế sa lông!!!“Đau bụng cái đầu mày!!!Chẳng qua tao...đang si nghĩ thôi!!!”Si nghĩ chiến zì mà làm mày quên ăn lun thế???Nói tao nghe thử xem???”,hần thắc mắc!!!“Tao...tao...”,tôi định nói zoi hần nhưng sao...ngượng quá!!!><“Mày làm sao???”Tao...mới...mới nhìn thấy cảnh tượng hong nên nhìn!!!”Cảnh tượng zì hông nên nhìn???”,hần thắc mắc nữa!!!“Hồi trưa...lúc tao đi bơi xong định tấm rùi đi zề!!!Nào ngờ...khi tao bước zào phòng thì...thì...”Thì sao nữa???”Thì tao thấy có 1 tên...tên con trai đang khỏa thân!!!”,nói đến đó tôi ngượng quá nên đành lấy gối che mặt mình lại!!!“Tuồng chiến zì quan trọng lắm!!!Chẳng phải mày mê nhìn mấy thằng con trai sao???Nhìn quá”giới hạn”một chút cũng đâu có sao???”Cái thằng nì...tao dù sao zần còn là học sinh nha!!!Đổi zoi tao...chiến đó còn quá sớm!!!”,tôi vừa nói mà hai chân tôi cứ giẫy đành đạch trên ghế sa lông zì...mắc cỡ!!!^ ^“Zậy chờ khi nào mày bắt đầu quan tâm đến”chiến đó”thì nói tao!!!Tao sẵn sàng khỏa thân cho mày coi!!!Chịu hong???”Hần zừa nói dứt lời thì cũng là lúc cái gối của tôi đập zô mặt của hần!!!Cái tên đáng ghét,nói toàn chiến diên khủng!!!“Mày làm zì zậy???”,hần quát tôi sau khi nhận được cú ném...đồ mũi!!!^ ^“Trừng phạt cái tội nói chiến zô ziên của mày!!!Tao hông có ham mún zì ở mày đâu!!!Mày đừng có mơ!!!Lát nữa mày tự dọn đồ ăn hết,tao hong có phụ đâu!!!”Cái đồ...mày làm như tao mún mày lắm hả???”,hần hái quýt sau lưng tôi!!!Nhưng dù sao cú ném đó cũng làm tôi cảm thấy nhẹ bót con giận đi rồi!!!^ ^

Chương 7

“Tiến!!!Mày coi tao như zây có được chưa???”

Tôi hỏi hã hỏi hần,vì một lát nữa đây người “tình cũ”của tôi sẽ xuất hiện!!!Tôi muốn gây một ấn tượng bất ngờ trong bạn bạn ấy!!!Đã lâu lắm rồi tôi đã không gặp con người này nên sự gặp gỡ ngày hôm nay đối với tôi rất là quan trọng!!!

“Tao thấy mày y như thằng diên!!!Ăn mặc diêm dúa,người thì nồng nặc mùi nước hoa!!!Mày định gây ấn tượng”khó phai”zoi thằng Khương hả???”

“Kệ tao mày,lâu lắm tao mới gặp lại Khương!!!Làm sao có thể sơ sài được!!!hí hí hí...”,tôi vui mừng nói zoi hần.

“Thưa mày lun!!!Lát nữa nó dẫn con bồ nó đến mày đừng có làm chiến zì diên khủng nghe chưa???”,hần nhắc nhở tôi

“Tao biết rồi!!!Dầu sao tao cũng mún biết con nhò nào đã hóp hồn anh Khương của tao!!!”

Kính coong.....

Tiếng chuông cửa vang lên!!!Tôi nghi ngờ rằng đó chính là.....

“Tiến!!!Ấm trà đâu???Đưa đây tao đi pha cho!!!”

“Ủa???Mọi lần mày làm biếng lắm cơ mà???Sao lại.....”,hắn thắc mắc

“Nhiu chiến qá hà!!!Mau chi cho tao coi!!!Khương đến rồi đó!!!”,tâm trạng của tôi bây giờ như đứng trên cùi lửa vậy!!

“Ồ trên bàn ăn đó!!!”

Hắn zà nói dứt câu thì tôi lật đật ôm ấm trà xuống đằng sau!!!Tôi phải để cho lần gặp lại này giữa tôi và Khương thật sự “ấn tượng”!!!^ ^

“Tiến!!!Lâu rồi hông gặp nha!!!”

“Mày cũng vậy!!!Dạo này biến mất biệt luôn hà!!!”

“Cũng may tao còn giữ số phone của mày,nếu không thì...hông biết bây giờ mày đang ở đâu!!!”

Hắn và Khương đang vui mừng hớn hở nói chuyện với nhau!!!Tôi có thể nghe được giọng nói quen thuộc của Khương!!!Vẫn ấm áp và ồ ạt như ngày nào!!!> < mái tóc không ngắn qua cũng không dài quá,đặc biệt là để cái bag y như Ung Hoàng Phúc vậy!!!Khương trông rất giản dị nhưng hơi bụi với chiếc áo sơ mi trắng mỏng cùng zoi quần Jean”lủng lỗ”nhiu nơi!!!

“Khương đến đúng lúc thật đó!!!Mình zà Tiến định ăn bánh bông lan zoi trà!!!Cùng ăn lun nha???”tôi hỏi một cách khách sáo!!!

“Zậy hóa ra thằng Tiến hông nói cho bạn biết hôm nay mình đến à???”Khương hỏi tôi.

“Ủa???Zậy Tiến đã biết trước rồi à???”Kỳ dễ sợ,không nói cho Lâm biết để Lâm mua bánh trái thêm!!!Tiến này.....”

“Tao.....” quả thật thì hắn bị “trách” oan rồi!!!Tôi đã biết chuyện Khương đến nhưng đành phải giả vờ thui!!!Đừng giận tao nha Tiến!!!^ ^

“À!!!Quên zoi thui zoi hai bạn!!!Đây là ngừi “u” của tui!!!Cô ấy là Phuong,học cùng ngành kinh tế zoi tui đó!!!Thấy thế nào???”

Lời giới thiệu của Khương khiến tôi phải nhìn về phía ngừi con gái đó!!!Woaaaa.....trước mặt tôi là một cô gái trắng muốt,mái tóc dài ngang vai và hơi ngả sang màu vàng!!!Trông rất xì-tin!!!Trang phục cô ấy mặc hao hao giống trang phục của Khương,đúng là hai ngừi đang”u”nhau rồi!!!Tôi làm sao sánh nổi zoi một ngừi con gái đẹp như thế???Thậm chí nước hoa trên mùi cô ấy còn”lấn áp”cả mùi của tôi nữa!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8

Cuộc nói chuyện diễn ra rất nhàm chán,mọi người chỉ bàn xung quanh việc của Khương và cô gái ấy!!!Thật sự tôi không muốn nghe chút nào nhưng vì để được nhìn ngắm Khương mà tôi ráng “trụ”lại ở đây!!!

Bỗng nhiên tôi nảy ra một ý!!!

“Khương,Phuong!!!Hai bạn ngồi chơi một lát nha!!!Mình nhờ Tiến làm chút chiến hộ mình!!!”

“Chiến zì???Để tui giúp cho!!!”,Khương lên tiếng hỏi tôi!!!Tôi rất muốn Khương giúp nhưng chuyện này không được!!!

“À...thôi khỏi đi Khương!!!Để mình nhờ Tiến được rồi!!!”

“Chiến zì cần nhờ đến tao zậy hà???”thằng Tiến thắc mắc.

Tôi vội vàng kéo hắn xuống sau nhà và bắt đầu....bàn kế hoạch!!!

“Chiến zì zậy???”hắn cự nự.

“Tiến,mày làm zúp tao một chiến nhe!!!”

Về mặt khá nghiêm trọng của tôi làm hấn. . .lo lắng!!!

“Định. . .định nhờ chiến zì đây???”

“Mày dụ con Phuong xuống đây nấu đồ ăn zói mày đi!!!Để tao có cơ hội một mình nói chiến zói Khương coi!!!Nãy giờ con nhỏ đó cứ nắm tay nắm chân Khương qài!!!Nhìn mún phát điên lên zậy!!!”,tôi tức giận mà nói.

“Ngươi ta là”tình nhân”,hong nắm tay nắm chân mới là chiến lạ!!!Ai biiu mày đề ý làm zì!!!”

“Nói tóm lại là mày có zúp tao hông???”;tôi chau mày lại nhìn hấn.Nếu hấn không giúp tôi thì. . .hấn sẽ bít!!!^ ^

“Thua mày lun!!!”

“Tao bít mà!!!Mày lun đối xử tốt zói tao thui!!!Tao “iu”. . .ý lộn. . .tao “xem trọng”mày nhất trên đời đó Tiến!!!”,tôi bắt đầu nói những câu”nhỉnh”hấn một tí!!!

“Cảm ơn mày!!!Được mày xem trọng thêm mấy lần nữa chắc tao chết!!!”

“Thôi!!!Tiến hành làm nhiệm vụ đi,cần nhấn qài!!!”

Tôi vội lấy tay đẩy hấn ra ngoài đường trước để giúp tôi!!!

“À. . .sợ tụi bây ngồi khuya đói bụng!!!Tao định nấu zài món cho tụi bây ăn!!!Nhưng ở đây toàn là con trai không hà,chỉ có mình Phuong là con gái!!!Zậy. . .Phuong xuống bếp nấu cho tụi này một tô mì thịt được hông???”

“Tiến!!!Mày đừng zô ziên qá!!!Phuong là khách mà mày bắt Khương xuống bếp là sao???Tự mày đi làm đi!!!”,tôi thêm zài câu nói”khách sáo”cho thêm phần ly kỳ!!!

“Không sao đâu!!!Dù sao Phuong cũng biết nấu mà!!!Để Phuong làm cho!!!”

Đúng là cô gái tốt!!!Không biết trước mặt Khương tỏ zẽ đam đang hay là. . .bản tính đã siêng như thế nhỉ???

“Để anh giúp cho!!!”,Khương vội lên tiếng!!!Nếu Khương cũng xuống bếp luôn thì. . .xem như kế hoạch bị thất bại rồi!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

“Thôi!!!Cũng khuya rồi,tụi tui phải về rồi!!!Kéo ba mẹ Phuong mai mốt không cho đi chơi nữa thì chết!!!”

Nghe thấy Khương nói tạm biệt để chuẩn bị về.Tôi liền đứng bật dậy:

“Ủa???Khương phải về rồi hả???Sao không ở chơi thêm một lát nữa đi???”

“Thôi,để khi khác nha Lâm!!!Về khuya ba mẹ của Phuong mắng Phuong đó!!!Tạm biệt Lâm nha!!!”

Nói xong,Khương liền đứng dậy và. . .xò dép đi về!!!Hix. . .

“Phuong cũng về nha!!!Hẹn gặp lại hai bạn. . .”

“Ừm. . .bye bye Phuong há!!!Mày đó nha Khương,ráng đừng làm một người con gái hiền lành,dễ thương như Phuong phải buồn,nghe chưa hả thằng kia???”

Cái gì???Hiền lành,dễ thương hả???Nếu nói là dễ thương thì. . .tôi chấp nhận đồng ý,còn về hiền lành. . .thì chưa chắc đâu nha!!!> .

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

Suốt nguyên tiết học hôm đó,tôi không thể nào tập trung vào nổi bài giảng vì.....tôi cứ mãi mê ngắm nhìn thầy!!^ ^

“Ôi.....thầy Nam đẹp trai quá hà!!!Từ nay.....tao phải ráng đi học thường xuyên hơn mới được!!!”,Con Oanh vẫn không hết lời khen “người ấy”.

“Thôi đi mày!!!Vào trong đó,mày cũng đâu học hành gì đâu,toàn ngồi”ngắm”ngồi ta không hà!!!”,tôi thêm mấy câu châm chọc.

“Lâm.....mày về không??Tao chờ mày về,hôm nay tao đi xe!!!”,con Mi chợt chuyển sang đề tài khác.

“Thôi khỏi,hôm nay thằng Tiến đến rước tao rồi!!!Tụi bây về trước đi!!!”

“A,có anh rước,hèn chi.....không về chung với tụi tao!!!”

“Mày nói gì thế hả con kia???”,tôi lên tiếng quát nạt nhỏ Đào.

10 phút.....20 phút.....

Tôi vẫn chưa thấy bóng dáng của tên Tiến xuất hiện!!!Trên mặt tôi đã bắt đầu.....xuất hiện những triệu chứng khó chịu!!!

“Cái thằng này.....5 phút nữa mà tao không thấy mày thì về nhà.....mày chết với tao!!!”

Tôi đang mãi mê lầm bầm “nguyên rủa”hắn thì chợt.....

“Nè.....”

Tôi bỗng nghe có tiếng người hình như gọi tôi,khi quay mặt lại thì mới biết.....

“Sao còn chưa về???Đứng chờ mẹ lại rước hả???ha ha ha.....”

Cái giọng điệu châm chọc của tên Tâm khiến.....”lòng này đang tức lại càng tức hơn”!!!

“Kệ tui!!!Mắc mớ gì đến ông???”

“Tui chỉ muốn biết thôi!!!Mà nè,ráng đứng chờ mẹ đến rước nha!!!ha ha ha.....”

Nói xong,hắn liền rò ga lên và.....chạy như tên bắn!!!Tôi thầm”nguyên rủa”trong lòng,mong sao hắn bị tai nạn giao thông!!!Đến lúc đó,mã đẹp trai của hắn còn làm ăn gì được nữa không!!!Nhưng.....suy nghĩ lại thì.....tôi thấy mình ác quá,không nên trù ẻo người khác như vậy!!!

10 phút nữa.....

“Lâm.....chờ có lâu không vậy???”

“Ừm.....không biết có lâu không nữa!!!Mà tao thấy trường này còn có mình tao hà!!!”,lời nói nhỏ nhẹ này chỉ mới là phần mở màn cho cuộc”nổi giận”của tôi mà thôi!!!

“Tao xin lỗi nha.....tại.....tao quên!!!hi hi.....”

“Mày tưởng mày quên là tao bỏ qua cho mày hả???Tao đã viết tờ giấy nhắn trên tủ lạnh rồi!!!Bộ mày không thấy hà thằng kia???”

“Ừ.....sáng đến giờ tao đâu có đụng đến tủ lạnh đâu mà thấy!!!”

“Mày.....mày.....”,hắn nói như vậy khiến tôi.....cũng phải cứng họng!!!Nhưng.....lòng này còn tức lắm!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bọn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11

Khi nghe tôi gọi tên, dường như.....thầy vẫn chưa biết tôi là ai, nên chỉ cười “qua loa”. Khiến tôi.....khá thất vọng!!!

“Thầy.....không nhận ra em hả??? Em là học trò của thầy nè, bên lớp thiết kế đồ thầy!!!”

“À.....ừm.....có lẽ thầy mới dạy hôm nay, nên.....chưa quen mặt học sinh cho lắm!!! Em.....thông cảm nha!!!”

“Không sao.....ngày mai vào lớp thế nào thầy cũng nhận ra em mà!!! ha ha ha.....”

Tôi cố gắng cười thật tươi, nhăm lầy lại thể diện.....sau cú hớ to vừa rồi!!!

“Thôi.....em.....đi về bàn nha thầy!!! Tạm biệt thầy há!!!”

“Ừm.....tạm biệt em!!!”

Tôi trở lại bàn ăn với những câu hỏi vu vơ trong đầu!!! Thầy không nhớ tôi cũng là chuyện bình thường thôi.....

“Sao rồi???”

“Sao sao cái gì??? Bực mình quá!!!”

Tôi bỗng to tiếng với tên Tiến khiến hắn giật mình và biết chắc rằng hắn đang nghĩ xấu về tôi!!!

Tít...tít.....tít

Tiếng chuông điện thoại của tôi bỗng reo lên khi tôi đang nằm xem chương trình game show dở dang!

“A lô.....”

Khi nhắc máy lên tôi mới biết rằng đó chính là mẹ của tôi. Bà ấy đang gọi điện từ dưới nhà lên. Không biết có chuyện gì đây nữa???

“Mẹ hả???... ..Vâng, con vẫn khỏe.....Dạ có, thằng Tiến cũng ở đây với con nè.....Nói với cô Nga đừng có lo, con sẽ trông chừng nó mà.....Mà có chuyện gì mẹ gọi tôi vậy???”

Tôi chợt như muốn buông cái điện thoại xuống vì biết tin rằng.....ngày mai, ba tôi sẽ lên thành phố để khám bệnh, và tất nhiên.....sẽ ở lại nhà của tôi (hay nói đúng hơn là nhà của tôi và thằng Tiến).

“Mẹ.....ba....ba lên đây.....khám bệnh rồi về liền hả???”

Tôi nghe giọng nói to rõ vang lên trong điện thoại:

“Không.....ba mày sẽ ở đó một tuần để theo dõi bệnh của ông!!! Có chị hai mày đi cùng nữa!!! Ba lên trên đó, nhớ chăm sóc ông nghe chưa???”

“Vâng.....con....con biết rồi!!! Thôi nha mẹ.....”

Tôi không muốn ba tôi lên đây chút nào cả!! Tính tình ông ấy rất khó chịu, hơn nữa cũng hơi.....nói nhiều và nghiêm khắc một chút!!! Nếu ông ấy ở đây lâu dài, mọi hành động và việc làm của tôi sẽ bị ông ấy kiểm soát. Như vậy.....lên thành phố để có một cuộc sống tự do dành cho tôi còn ý nghĩa gì nữa chứ???

“Mẹ mày gọi hả??? Có chuyện gì không???”

“Chết tao rồi mày ơi!!! Ngày mai.....ba tao lên đây!!!”

“Có gì đâu mà chết.....chú Quyền lên đây thì mày phải mừng chứ??? Lâu lâu mới gặp lại gia đình một lần mà???”

“Vui cái gì mà vui??? Ba tao mày cũng biết tính ông rồi đó!!! Ngày mai.....tao làm sao đi chơi với mấy đứa bạn ngoài giờ học đây???”

“Uhm.....cũng đúng há!!! Nhưng.....đây là chuyện của mày, đâu liên quan đến tao!!! Tao đi ra ngoài mua chút đồ, canh nhà đằng hoàng nghe chưa???”

“Mày đi đâu thì đi đi.....tao không có thằng bạn vô tâm như mày!!!”

Chỉ còn vài tiếng nữa thôi, tôi.....sẽ phải đối diện với một người mà tôi không muốn gặp trên thành phố này tí nào!!! Nhưng.....biết làm sao

được.....đành phải cắn răng chịu đựng một tuần lễ thôi!!

“Lâm.....đi ăn sáng thôi!!!”

“Tụi bây đi đi.....tao hok thấy đói!!!”

“Sao vậy???Bình thường...mày ăn dữ lắm mà???”

Cả 3 đứa bạn đều thắc mắc vì sao từ sáng đến giờ,tôi luôn ủ rũ như vậy!!!Giờ chắc có lẽ.....ba tôi đã đến nơi rồi!!!Biết đâu chừng.....đang nằm ở nhà tôi xem ti vi nữa???Nghĩ đến đó thôi.....tôi đã chẳng muốn về nhà!!!Không phải vì tôi bất hiếu,nhưng.....tôi chỉ thích mình về dưới quê thăm gia đình,chứ không muốn mọi người lên đây thăm tôi!!!

“Đi đi.....đừng có nằm dài trên bàn!!!Hôm nay đến lượt con Đào bao đó,lần trước mày trả tiền nó ăn dữ lắm!!!Giờ mày phải ăn nhiều cho nó cạn kiệt tiền bạc chứ???”

“Đúng rồi.....hôm bữa mày là đứa ăn nhiều nhất.....hôm nay,tao phải ăn cho đã!!!”

Vừa bước xuống căn-tin thì tôi đã thấy cảnh “chương tai gai mắt”.Tên “hot boy”đang đứng tán dóc với mấy con nhỏ nhìn mặt trông khờ khờ.Mà cũng đúng thôi,chỉ có mấy đứa khờ mới bị hấp dụ!!!

“Ê.....anh Tâm kia!!!”,con Mi lấy tay khều tụi tôi.

“Ghe thật...mới đây mà đã có thêm mấy fan hâm mộ nữa rồi!!!”

“Tụi bây có ăn không???Hay đứng tán dóc chuyện tào lao hả???”;câu nói của tôi liền phá vỡ cuộc tranh luận của bọn chúng!!!

“Dì ơi.....cho tụi con 4 tô bánh canh đi!!!

“Hết bánh canh rồi con ơi.....còn hủ tíu không hà!!!”

Tiếng gọi với ra của bà chủ tiệm khiến tôi khác thất vọng vì.....tôi không thích ăn hủ tíu cho lắm!!!

“Nè.....ăn không Lâm???”;con Đào chợt hỏi tôi.

“Thôi.....tụi bây ăn đi....tao đi lấy mấy cái bánh snack ăn tạm vậy!!!”

Vừa đứng lên và ngoảnh mặt lại,tôi liền thấy.....cái tên chết tiệt đó kèm thêm.....2 tên khác nữa!!!

“Gi.....gi đây???”;tôi ảo ứng hỏi bọn chúng.

Hắn không nói gì cả!!!Chỉ tự nhiên.....ngồi xuống cái ghế của tôi và nói:

“Mấy em gọi bánh canh hả???3 tô cuối cùng tụi anh lấy hết rồi.....”

Tôi nhìn thấy vẻ mặt đầy”năn nuyện”của 3 đứa kia mà trong lòng.....thấy tức tởm!!!

“Tiếc.....tiếc quá nhỉ???Nhưng.....không sao.tụi em....ăn hủ tíu cũng được mà!!!”;con Oanh nói giọng ngọt như đường với bọn chúng.

“Thôi.....như vậy ngại lắm!!Dù sao 3 bọn anh cũng chưa ăn,hay....tui anh nhường lại cho ba em đó!!!”

“Thật....thật không anh???Cảm.....cảm ơn anh nha!!!”;con Mi ríu rít lên tiếng.

“Hai anh lấy ghế lại đây ngồi chung cho vui!!!Chúng ta vừa ăn vừa nói chuyện!!!”

Tụi bây ngồi lăm mấy đứa kia!!!Biết nắm bắt cơ hội nhỉ???Ngồi ăn với bọn chúng.....coi chừng tụi bây bị bội thực đó!!!Tôi tức tởm vì cái đám bạn kia rồi bỏ đi một nước!!!Ấy thế mà chúng cũng không gọi tôi lại!!!Chẳng biết làm bạn với bọn này.....tôi lờ hay lơ cũng không biết được!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Vừa mới bước ra khỏi cổng trường khi ra về,tôi liền gọi điện hỏi thằng Tiến về.....tình hình ở nhà tôi!!!

“Tiến hả???Ba tao lên chưa???”

“Rồi...đang ở nhà với tao nè!!Có chị Ngọc của mày lên nữa,mau về nhà đi!!!”

“Uhm.....tao về liền!!!Đề tao đi mua chút trái cây cho ba tao nữa!!!Chắc khoảng gần 1 tiếng nữa mới về tới!!!Nói họ chờ tao nha!!!”

“Biết rồi....thôi hả....”

Dù sao lâu lâu ba tôi mới lên thành phố!!!Phận làm con.....phải giúp ba vui vẻ trong những ngày này!!!

Tin.....tin.....

Tiếng kèn xe kêu vang hồi làm tôi bỗng giật mình!!!

“Tránh ra coi nhóc!!!”

Lại là hấn.....hấn đã làm cho tôi tức muốn chết thế mà.....

“Tui đang đi trên lề.....người cần tránh ra phải là anh đó!!!”

“Nhưng.....bây giờ anh thích đi trên lề,được không nhóc???”

“Được thôi!!!Đó là quyền của anh mà,nhưng.....để tui gọi 113 trước đã hả!!!”

“Hi hi.....nhóc dữ quá hà!!!Con trai mà.....đanh đá dễ sợ!!!”

Tôi rất ghét người nào nói tôi”đanh đá”,hấn cũng không ngoại lệ!!!

“Nói gì hả tên kia???Mau biến đi cho tui nhờ.....đồ điên.....”

Nói xong,tôi liền chạy thật nhanh đến trạm xe buýt gần đó!!!Nhưng.....hấn vẫn chưa buông tha tôi.

“Nhà nhóc ở đâu???Để anh chở nhóc về cho!!!”

Tôi thoáng nhìn qua hấn,rồi nhìn sang.....chiếc xe Nouvo bóng loáng của hấn!!!Trong lòng...rất muốn leo lên ngồi thử,nhưng.....

“Không cần!!!Tui đi xe buýt được rồi!!!”

“Uhm.....không sao!!!VẬY...anh đi đây!!!”

Nói xong,hấn liền rẽ ga lên và.....chạy mất hút!!!Tôi nhìn theo bóng dáng hấn mà khá hối tiếc!!!

“Ba.....ba mới lên hả???Con nhớ ba quá trời luôn!!!”

Vừa mới về đến nhà,tôi phải cố gắng gượng gạo đóng kịch cho ba tôi vui!!!Mặc dù.....trong lòng tôi không vui tí nào!!!

“Cái thằng này.....lớn rồi mà cứ như con nít!!!”

“Ba lên đây khám bệnh hả???Ngày mai,con đi chung với ba nha!!À mà quên nữa,con có mua mấy trái táo cho ba nè!!!Ba lát nữa ăn com xong thì ăn há!!!”

“Ăn com nè Bi.....”

“Hi hi.....chị hai!!!Lâu lắm rồi mới có người gọi tên thân mật của em đó nha!!!”

“Chứ lên đây!!Bé Tiến không gọi tên cưng là Bi hả???”

“Nó dám gọi,em ỳnh nó liền!!!”

“Mày đừng có ở đó nói dóc nữa!!!Ăn com nhanh đi!!!”,tên Tiến xen vào.

“Ba!!!Ăn cơm thôi!!!”

Trong lòng tôi cũng thấy khá ảm áp,vì lâu lắm rồi.....tôi không được ăn bữa cơm gia đình như vậy!!!Đúng là.....không được cái này thì cũng được cái kia!!!

“Mẹ ở nhà khỏe không chị???Ở dưới quê cũng bình thường hả chị???”

“Uhm.....mẹ cũng vậy hả!!Chỉ có điều.....hơi mập ra một tý!!!Tại mấy hôm nay ba cứ hay bị đau lưng hoài,nên mẹ mới bảo chị dẫn ba lên đây khám bệnh!!!”

“Uhm.....ngày mai,em nghỉ học một bữa để đi với chị hả!!!”

“Như vậy.....có được không???Sợ nghỉ học,nhà trường đuổi đó!!!”

“Ôi dào...chị khéo lo!!!Học đại học rồi,muốn học hay nghỉ là ý thức của mỗi người thôi!!!Ai siêng thì học nhiều,ai làm biếng thì nghỉ!!!Nhưng.....nếu nghỉ quá số ngày quy định thì mới không cho thi chị ạ!!!”

“Thế.....từ đó đến giờ.....em nghỉ học mấy bữa rồi??”,chị tôi thắc mắc

“Suyt....nói nhỏ chị nghe nha!!!Từ đó đến giờ.....em nghỉ.....chị gần 10 bữa hà!!!”

“Trời.....không được nghỉ nữa nha!!!Nếu không chị nói với mẹ đấy!!!”

“Em biết rồi!!!Hai chị em mình rửa chén nhanh đi,còn lên ăn táo với ba nữa!!!”

Chị Ngọc rất thương tôi,từ nhỏ đến giờ.....toàn tôi bắt nạt chị.....chị hiền lắm!!!Nên....ở dưới quê,cũng có nhiều anh theo,nhưng.....chị không để ý một ai hết!!!Nhiều lần tôi hỏi,chị không chịu trả lời!!!Hay.....chị kén chọn quá nhí???

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bọn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13

“Nhanh đi chị hai!!!Còn 5 phút nữa là có chuyến xe buýt đó!!!”

Tôi đang hỏi thúc hai người trong nhà kia!!!Không biết họ làm gì nãy giờ mà đến giờ chưa ra???

“Từ từ....chị phải lấy sổ khám bệnh lần trước ra cái đã!!!”

“Mấy nghỉ học hả Lâm??”,chợt tên Tiến xen vào.

“Uhm.....tao đưa ba tao đi bệnh viện!!!Mày ở nhà canh nhà nha,nhớ nấu cơm đó!!!”

“Đi thôi!!!”

Tôi thật mừng vì cuối cùng họ cũng bước ra đến cửa!!!Không hiểu sao tôi không thể có kiên nhẫn khi chờ đợi một việc gì đó!!!

“Em ngồi đây với giữ đồ nha!!!Chị đưa ba vào trong!!!”

“Uhm.....em biết rồi!!Chị mau đi đi!!!”

Tôi lại phải tiếp tục chờ đợi.....ngồi ngay băng ghế mà tôi không biết phải làm gì cả!!!Biết thế,tôi đem theo một cuốn tạp chí gì đó để đọc cho đỡ buồn!!!

10 phút.....15 phút trôi qua.....

Tôi vẫn không thấy bóng dáng ba và chị tôi bước ra khỏi phòng!!!Khá mệt mỏi,tôi đứng dậy để cho đỡ mệt một chút!!!Bất chợt có một chuyện mà tôi không ngờ tới đã xảy ra.....ai đó đang ngồi gần tôi đã xiu xuống đất!!!Đây là lần đầu tiên tôi chứng kiến thấy cảnh tượng này!!!Quá hoảng hốt,tôi la lên thật to:

“Chị y tá ơi.....có ai xỉu ở đây nè!!!”

Nghe tiếng gọi của tôi,mọi người đều tập trung nhìn về ”người”đó.Nhưng.....họ chỉ có thể truyền miệng nhau mà thốt lên rằng:

“Trời ơi.....bị sao thế nhỉ???”

Nhưng.....không ai lại đỡ người đó dậy hết!!!Đơn giản.....những người xung quanh đây toàn.....mấy cụ già đến khám bệnh!!!

“Sao???Có chuyện gì ở đây???”

Cuối cùng thì cũng có một y tá đã đến.Tôi thật mừng vì điều này.

“Chị.....ông ấy bị xỉu!!!Chị mau đỡ ông ấy vào phòng đi chị!!!”

Chị y tá liền cúi xuống và đỡ người ấy lên!!!Nhưng.....đường như có điều gì đó không ổn!!!

“Cung.....giúp chị đỡ một tay đi!!!Chị.....đỡ không nổi!!!”

Hix.....tôi chưa bao giờ phải làm chuyện này cả!!!Khá bất ngờ và hồi hộp,tôi định từ chối.Nhưng.....thấy ông ấy xỉu như vậy,tôi.....cũng không đành lòng làm ngoi!!!

“Vâng.....vâng ạ!!!”

Thế là tôi phải giúp chị y tá ấy một tay đưa người đó vào phòng bệnh!!!

“Phuu.....mệt quá!!!Cảm ơn cung nha!!!Bác sĩ chắc cũng sắp đến rồi!!!”

“Dạ.....không có chi!!!”

“Mà.....cung là người nhà của người bệnh hả???”

“Dạ.....em.....đâu phải người nhà đâu!!!Chỉ là.....tình cò em thấy ông ấy xỉu thôi!!!”

Rồi tôi thấy chị y tá đang.....móc túi ông ấy không biết để làm gì!!!Sau đó chị ấy lấy cái ví của ông kia!!!Đến giờ tôi mới biết là đang tìm thân nhân của người bệnh!!!

“Em ở đây một lát chờ bác sĩ đến nha!!!Chị đi liên lạc với người nhà của ông này!!!”

“Ồ.....chị ơi.....em.....”

Tôi chưa kịp từ chối thì chị ấy đã chạy đi mất tiêu!!!Tôi sợ rằng ba tôi khám bệnh đã xong,nếu không thấy tôi.....kèo ông ấy lại mắng tôi mất!!!

Chợt tôi nghe có tiếng động nho nhỏ,nhìn sang thì mới thấy ông kia đang dần tỉnh lại sau cuộc ngất xỉu vừa rồi!!!

“Chú.....chú tỉnh rồi hả???”Lát.....lát bác sĩ đến liền!!!Chú chờ nha!!!”

“Tôi.....tôi đang ở đâu vậy???”,tiếng thì thảo của người ấy đang nói với tôi.

“Dạ...đây là bệnh viện ạ!!!Chú đang ở bên khoa khám loãng xương!!!”

Ông ấy đang nhìn về tôi.....và tôi.....hết sức bất ngờ.....khi phát hiện ra rằng.....đấy là một người đàn ông còn trẻ măng!!!Chắc cũng đang độ tuổi chung với thầy Nam.....nhưng.....sao ông ấy lại ở đây???Chỗ này giành cho mấy người già mà???

“Nhóc.....đưa anh vào đây hả???”

“Dạ.....dạ đúng ạ!!!”

Tôi không biết nói lời nào nữa cả.....vì.....từ nãy đến giờ tôi vẫn chưa hết ngạc nhiên!!!

“Cảm ơn nhóc nha!!!”

“Không...không có gì đâu anh!!!”

Tôi thoáng nhìn thật kỹ người này!!!Anh ấy.....là một chàng trai có khuôn mặt khá thanh tú,tóc một mái để dài che đi hết một bên mắt!!!Ấn tượng trong tôi là hẳn người này rất ít nói,trầm cảm và.....cô đơn!!!Vì ánh mắt.....trông không có chút thần sắc nào cả!!!

“Anh.....chờ một lát đi!!!Bác sĩ sắp đến rồi!!!”

“Uhm.....”

“Bác sĩ.....trong đây ạ!!!”

Giọng chị y tá lúc này vang lên!!!Cũng đồng nghĩ với việc....tôi có thể về được rồi!!!

“A.....bác sĩ đến rồi đó!!!Em cũng đi đây há!!!”

“Uhm.....cảm ơn nhóc nhiều nha!!!”

“Vâng ạ!!!”

Không hiểu sao.....tôi lại có cảm giác rằng.....sẽ còn gặp con người này dài dài trong thời gian sau này!!!

“Em đi đâu vậy hả???Bỏ đồ đạc ở đây,cũng may không có mất đấy!!!”

Vừa gặp mặt lại,chị hai đã mắng tôi rồi!!

“Em.....em xin lỗi!!!Tai lúc này.....”

“Đi về thôi!!!Ba không muốn nghe con giải thích!!Cứ tưởng lên thành phố,mày sẽ sống có trách nhiệm hơn,ai ngờ.....tính tình vẫn y như vậy!!!”

Ba tôi.....đã giận tôi thật rồi!!!Phải làm sao bây giờ???Chuyện này.....đâu phải lỗi của tôi đâu!!!

“Tiến.....mày sắp đi học chưa???”

Tên ấy khá ngạc nhiên khi nhìn thấy vẻ mặt buồn rầu của tôi!!

“Sao???Có chuyện gì đây???Hết tiền rồi hả???”

“Cái thằng này.....tao nói chuyện nghiêm túc đó!!!”

“Vậy chuyện gì???Kể nghe xem.....”

Tôi cúi gầm mặt xuống đất,ngồi ôm cái gối và bắt đầu kể.

“Lúc này.....tao dẫn ba đi khám bệnh!!!Ai ngờ trong khi ngồi chờ,có 1 người ngất xỉu.....tao phải giúp chị y tá đỡ phụ.....sau đó còn đứng chờ bác sĩ đến nữa!!!Chỉ có vậy thôi.....mà ba tao giận tao.....nói tao là người không có trách nhiệm!!!Tao buồn quá hà!!!”

“Sao mày không giải thích cho ba mày hiểu???”

“Tao định giải thích,nhưng.....ông ấy không nghe!!!”

“Tội nhi!!!”

“Tiến nè.....”

Hắn nhìn tôi với ánh mắt hoài nghi và nói.

“Định nhờ chuyện gì đây???”

“Uhm.....tao mong mày giúp tao.....giải thích cho ba tao hiểu!!!Dù sao.....chắc ông ấy cũng nghe lời mày,vì tao thấy ba tao với mày uống bia với nhau hoài mà!!!”

“Không được đâu.....chú Quyền không nghe tao nói đâu!!!”

“Mày chưa thử sao biết được!!!Giúp tao đi,kéo ông ấy mách lại với mẹ tao..lúc đó.....chắc tao bị cắt tiền ăn mất!!!”

Thấy ánh mắt đầy van xin đầy vẻ tội nghiệp của tôi,cuối cùng hắn cũng.....

“Được rồi!!!Đừng có lải nhải nữa,tao nghe nhức đầu lắm!!!Tao giúp,nhưng chưa chắc được đâu đấy!!!”

“OK!!!Cảm on mầy nhiều nha!!!”

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14

“Thưa ba con đi học!!!”

Từ hôm qua đến giờ,ba vẫn chưa nói chuyện với tôi câu nào cả!!!Tình tình ông ấy chẳng có gì thay đổi,mặc dù không la mắng nhiều như mẹ,nhưng.....sự im lặng này còn khủng khiếp hơn.

“Cùng đi học đi!!!Nhớ về sớm đó nha!!!”

“Vâng,em biết rồi!!!”

“À.....khoan đã!!!”,chị hai bỗng nhiên gọi tôi lại.

“Chuyện gì vậy chị???”

“Chiều nay,em dẫn chị ra chợ Bến Thành mua chút đồ nha!!!Sẵn tiện.....em mua quà lấy lòng ba luôn há!!!”

“Hi hi.....em biết rồi!!Chiều em sẽ đi với chị!!!Bye!!!”

“Lâm nè,lát ra về đi mua ăn kem luôn há!!!”

“Tao không rảnh.....tụi mầy rủ anh chàng “hot boy”đi chung đi!!!Tao thấy.....tụi mầy sắp cua được hán rồi đó!!!”,tôi nói giọng châm chọc vì vẫn còn tức chuyện hôm qua!!!

“Thôi mà.....cho tụi tao xin lỗi!!Hôm qua.....tại tụi tao bắt ngờ quá chứ bộ!!!”,con Mì đang thanh minh cho cả bọn.

“Mà nè.....mày đừng có giận dai thế!!!Tụi tao xin lỗi rồi mà!!!”

“Uhm.....tao cũng đâu giận gì tụi bây!!!Chỉ là.....tao không đi được thôi!!!”

“Tại sao thế???”,nhỏ Oanh thắc mắc.

“Mấy hôm nay ba tao lên đây đây!!!Nên tao không thể đi sớm về trễ được!!!Kèo.....bị nghi ngờ thì chết!!!”

“Uhm.....xui cho mầy quá!!!Nhưng thôi,ráng chịu đựng đi há!!!”

“Nè.....thầy vào rồi kìa!!!Về chỗ đi!!!”

Sau bản tin cảnh báo của con Đào,cả lớp nhao nháo lên để trở về chỗ cũ!!!Thú thật.....bây giờ gặp lại thầy tôi rất ngại,chuyện hôm bữa.....đã làm tôi quê muốn chết!!!

“Thầy xin chào các em!!!”

Tôi len lén nhìn thẳng vào thầy,tôi thấy thầy đang đảo mắt nhìn quanh lớp.Và bất chợt.....thầy nhìn thấy tôi trong một góc ở lớp!!!Thay vì ngại ngần,tôi lại thấy.....khá hạnh phúc.....vì nụ cười thật trêu mến thầy dành cho tôi!!!

Mừng quá!!!Vậy là thầy đã có ấn tượng về mình!!!Lòng tôi lâng lâng cảm giác khoái khoái sau nụ cười đó!!!Thầy Nam thật dễ mến,bài học thầy giảng tôi thấy tiếp thu khá dễ.....không biết vì sao nhỉ???

“Bye nha!!!Tụi bây đi chơi vui về há!!!”

Sau lời chào bọn bạn,tôi đang từng bước đến trạm xe buýt!!!Trời hôm nay không có nắng,chi âm u như sắp mưa!!!Tôi thích tiết trời nhất,vừa dễ chịu vừa se se lạnh!!

Đang định lấy tấm vé tháng ra khỏi cặp,tôi chợt phát hiện rằng.....nó không còn nằm trong đó nữa!!!Tôi cảm thấy bắt đầu lo sợ.....vì dù sao..... còn khoảng 24 ngày nữa tấm vé mới hết hiệu lực!!!Trong đầu những suy nghĩ cứ rối tung lên,tôi không biết bây giờ nên bắt đầu tìm tấm vé từ đâu!!!

Tôi chợt phát hiện ra,khi lúc ra chơi.....tôi đã mở ngăn kéo để lấy tiền đi ăn sáng với đám bạn.....chắc nó cũng rớt ra từ lúc đó!!!Nếu thế thì tôi thật hậu đậu,sao lúc ăn sáng xong tôi lại không thấy nó nhỉ???

Trở lại lớp.....tôi bắt đầu tìm kiếm tấm vé.....nhưng.....không thấy đâu cả!!!Thiết nghĩ tên nào tham lam đã lấy nó đi mất tiêu rồi!!!Giờ tôi phải làm sai bây giờ???Tôi còn dự định mua nhiều thứ lắm,không thể phí phạm mua đến hai tấm vé tháng được!!!

Sau 15 phút tìm kiếm công cốc,tôi thất vọng ra về.....trong lòng thấy thật tiếc!!!Ước gì.....có ai đó nhặt được trả lại cho tôi thì tốt quá!!!

“Em gì đó ơi!!!”

Tôi nghe có một giọng nói dường như đang gọi tôi,quay đầu lại.....tôi mới biết rằng đó chính là.....thầy Nam!!!

“Thầy.....thầy gọi em hả???”

“Uhm.....thầy có chuyện muốn hỏi em!!!”

“Chuyện gì vậy thầy???”tôi thắc mắc.

Thầy bỗng chia tay ra một tấm vé,tôi thật bất ngờ.....đó chính là tấm vé tháng đi xe buýt !!!Ôi!!!Tôi mừng quá.....cuộc đời như đang trở lại trong tôi!!!

“A.....tấm vé tháng của em!!!Em cảm ơn thầy nhiều lắm!!!”

Tôi cầm nó trên tay mà như muốn khóc vì mừng!!!

“Lúc này khi ra chơi,thầy định bước ra lớp,nhưng lại thấy trên bàn em có cái gì đó!!!Khi xuống nhặt thì mới biết nó là tấm vé tháng!!!Sợ ai đó lấy mất,thầy định ra về trả lại cho em!!!Ai ngờ.....em ra về sớm quá!!!”

“Sao thầy không để lại chỗ cũ!!!Như vậy...đỡ mất công thầy tìm em???”

“Thầy cũng định vậy,nhưng.....thầy làm vậy không ổn!!!Trên thành phố mà em.....”

“Uhm.....dù sao.....em cũng cảm ơn thầy nhiều lắm!!!”

“Mà.....lúc trước hai chúng ta đã gặp nhau rồi thì phải???”

Thầy đột nhiên nhắc đến chuyện hôm bữa.....làm tôi....khá nhột!!!

“Vâng.....hôm bữa.....em gọi thầy lại đây!!!”

“Thế em tên gì??Thầy quên mất rồi???”

“Em hả??Em tên là Lâm!!!Thầy nhớ nha!!!Hi hi.....”

“Uhm.....thầy sẽ nhớ mà!!!Mai mốt.....cẩn thận hơn nha!!!

“Vâng ạ!!!”

“Thầy về trước đây!!!Tạm biệt em!!!”

“Tạm biệt thầy!!!”

Thầy Nam đã đi rồi,nhưng sao tôi vẫn chưa hết hồi hộp.....thầy thật dễ thương!!!Nhưng khi nói chuyện.....thầy còn dễ thương hơn nữa!!!Mong sao.....thầy đừng quên tên tôi.

“Chị hai!!!Chị định mua gì trước???”

“Uhm.....chắc đi mua ít đồ trang điểm cho mẹ quá!!!Mẹ dặn chị mua thêm mấy hộp phấn!!!”

Hai chị em tôi đang tưng chợ Bến Thành,vì chị hai ít khi lên thành phố....nên tôi đành phải làm.....hướng dẫn viên.....nghiep dư vậy!!!

“Chị qua bên đây nè!!!Em biết có chỗ mỹ phẩm này đắt khách lắm!!!”

“Sao em biết.....hay là.....từng mua quà tặng bồ đó???”

Ack.....nghe xong câu nói này mà tôi cảm thấy.....khá ngại ngại.....chẳng lẽ.....tôi lại nói với chị hai rằng.....tôi không thể thích con gái???

“Không phải!!!Tại em hay cùng đám bạn đi lượ đồ ở gần tiệm đó!!!Thấy nó cũng đắt khách thôi mà!!!”

“Tuồng em có bồ rồi chứ!!!Lúc đó.....chị sẽ mách mẹ cho xem!!!”

“Hi hi.....em.....còn nhỏ mà!!!Chưa nghĩ đến chuyện đó đâu!!!”

“À.....mà lát nữa,em định mua gì cho ba???”

“Uhm.....chắc mua cho ba một bộ đồ mới quá!!!”,tôi chau mày lại trả lời.

“Hay đấy!!!Đồ của ba cũng cũ lắm rồi!!!Mua một bộ mới cũng tốt!!!”

“Nhưng chị hai nè....”

“Giì cưng???”;chị tôi thắc mắc.

“Đi với chị,em đỡ tốn nhiều tiền!!!Vì em biết.....chị trả giá dừ lắm!!Hi hi.....”

“Cái thằng này.....”

Hai chị em tôi đi vòng quanh khu chợ một hồi,tôi bắt đầu cảm thấy khá đói!!!Tôi bèn nói với chị hai tôi.....

“Chị.....em đói bụng quá!!!Ngồi đại quán nào đó ăn đi rồi đi tiếp há!!!”

“Uhm.....chị cũng hơi khát nước!!!Chúng ta tìm quán nào đó đi!!!”

“Dì oi.....cho con tô phở với hai ly nước cam nha!!!”

Tôi đồng dạc hô to,vì khi đói.....tôi không cần biết xung quanh đang nghĩ gì về tôi!!!

Vừa bung đồ ăn ra,tôi liền ăn một cách nhanh chóng!!!Người ta thường nói:Giang sơn dễ đổi,bản tính khó dời.....đúng là đúng thật!!!

“Ăn từ từ thôi!!!Coi chừng mắc nghẹn bây giờ!!!”,chị hai tôi quát.

Bắt chợt.....

“Lấy cho tôi một tô phở đi bà chủ!!!”

Giọng người đàn ông này khá trầm,tiếng nói to rõ,ngghiêm nghị!!!Khỏi cần nhìn mặt.....tôi cũng biết ông ta là người khó chịu!!!

Ngước lên,tôi bất ngờ.....vì không phải một người.....mà có đến tận hai người.....mặc áo đen,trông rất lịch sự.....ở chính giữa là một tên con trai có vẻ giống dạng cậu ấm.....tôi thoáng nghĩ.....bọn họ có thể là vệ sĩ của tên này cũng không chừng!!!

“Dì oi!!!Tinh tiền dùm con!!!”

“Một tô phở,hai ly nước.....45000 đó con!!!”

“Đề chị trả cho!!!”

“Thôi.....em có tiền lẻ nè!!!Chị cất tiền vào đi!!!”

Vừa sọc tay vào túi.....tôi bỗng nghe tiếng leng keng của đồng tiền xu rớt xuống đất!!!Theo phản xạ.....tôi cúi người xuống nhặt!!!Có lẽ.....ông trời quả thật sắp xếp cuộc gặp gỡ này hay sao.....tên con trai công tử bột đó.....cái tên đang cúi người xuống nhặt đồng xu giúp tôi.....cũng chính là người hôm bữa tôi gặp trong bệnh viện!!!

Quá đối ngạc nhiên....tôi không biết làm gì ngoài.....nhìn hẩn chăm chăm.....

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 15

“Nhóc.....chính là người đưa anh vào bệnh viện hôm bữa phải không???”

“Ồ.....uhm.....dạ.....dạ đúng ạ!!!”,tôi áp úng không nói nên lời.

“Thật may quá!!!Hôm bữa nhóc đi vội,anh chưa kịp hỏi tên nhóc là gì.....để sau này anh cảm ơn một tiếng!!!”

“Có....có gì đâu anh!!!Tại hôm đó.....em cũng sợ quá,nên.....mới giúp anh thôi!!!”

“Ủa???Hai người quen nhau sao???”

Chi hai tôi bỗng xen vào.

“Dạ.....anh ấy là người hôm bữa em gặp trong bệnh viện!!!Lúc đưa ba đi khám bệnh đó chị!!!”

“Cũng nhờ có nhóc này đây.....tôi mới không sao!!!Rất cảm ơn chị và nhóc đây!!!”

“Không có gì đâu anh!!!Anh đừng khách sáo quá!!!”

“Uhm.....”

Tôi trông thấy anh ấy đang đắn đo điều gì.....sau đó anh ấy nói.....

“Hay để bữa ăn này anh trả cho nhóc há!!!Xem như là đền ơn lại vậy!!!”

“À.....làm vậy đâu được anh!!!Em.....thấy ngại lắm!!!”,tôi vội vàng lên tiếng phản đối.

“Đừng từ chối mà!!!Nếu nhóc không đồng ý.....người ngại phải là anh mới đúng!!!”

“Thôi em à.....cậu ấy đã có lòng như vậy!!!Em cứ nhận lấy đi!!!”

Nghe chị tôi nói thêm.....tôi áp úng trả lời.....

“Vậy.....phiền anh trả bữa ăn này giùm em nha!!!Em cảm ơn!!!”

“Uhm...không có gì đâu nhóc!!!”

“Em.....phải đi mua đồ với chị em rồi!!!Hẹn khi khác.....có dịp gặp lại anh há!!!”

“À mà khoan đã nhóc.....nhóc tên gì thế???Để mai mốt.....anh tiện liên lạc hơn!!!”

“Em tên.....Thanh Lâm!!!Là sinh viên năm đầu của trường đại học mỹ thuật,ngành thiết kế thời trang!!!Hi hi.....”,tôi tự hào nói về bản thân mình.

“Còn anh.....”

Bất chợt.....

“Cậu ba.....không được tùy tiện nói danh tánh của mình ra!!!Kéo.....họ biết được địa vị của cậu.....chi giúp cậu vào bệnh viện mà sau này đòi hỏi những thứ quá đáng là không hay chút nào!!!”

Một tên mang gương mặt đen như đêm ba mươi xen vào!!!Hắn dường như.....không muốn tôi tiếp xúc với con người này!!!

“Ông im đi!!!Tôi đang nói chuyện,ai cho phép ông xen vào!!!Và lại,tôi nói tên cho người khác biết...cũng không có gì là không được!!!”

“Vâng.....tôi xin lỗi cậu!!!”

Nhìn vẻ mặt hốt hoảng,lo lắng của tên vệ sĩ đó mà lòng tôi thấy thật vui.....đáng đời hắn!!!

“Anh tên là.....Khắc Thuần!!!Hiện đang là sinh viên năm cuối ngành quản trị kinh doanh!!!”

“Woa.....anh học giỏi quá nhì!!!Ngành này.....khó vào lắm đấy!!!”,tôi thốt lên 1 cách ngạc nhiên.

“Giời gì đầu nhóc.....anh học cũng bình thường thôi!!!”

“Hi hi.....anh khách sáo quá!!!Uhm.....cũng trễ rồi.....em phải cùng chị đi mua đồ gấp...kẻo về nhà trễ,ba em sẽ mắng!!!”

“Vậy thì em mau đi đi!!Anh không làm phiền hai chị em nữa!!!”

“Em đi nha!!!Tạm biệt anh!!!”

“Tạm biệt nhóc!!!”

Đã đi khỏi chỗ đó rồi.....sao tim tôi vẫn còn đập nhanh quá!!!Sự việc vừa xảy ra như giấc mơ vậy.....tôi không ngờ tên hôm đó lại có địa vị và thân thế “ghê gớm” đến vậy!!!Nhưng...dù có giàu đến mức nào....cũng đâu nhất thiết phải thuê vệ sĩ??Hay.....gia đình anh ấy giàu quá,ba mẹ sợ anh bị bắt cóc,nên mới thuê người theo sau??Vô lý quá.....anh Thuận là con trai.....để gì bị người khác bắt cóc.....mà thôi.....tôi cũng không cần quan tâm đến chuyện đó làm gì!!!Vì dù sao.....đó cũng là chuyện gia đình người ta,biết nhiều.....không hay chút nào!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm...* *Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

“Bi.....dậy đi học đi cưng!!!”

Tôi lồm cồm bò ra khỏi nệm khi trời còn lạnh thấu xương!!!Tôi ước gì tôi có thể rình nguyên cái “tổ ấm” này của tôi đến trường!!!Lúc đó thì tôi sẵn sàng đi học không một lời than vãn!!!

“Bàn chải đánh răng của tao đâu Tiến???”

“Tôi mắt nhắm mắt mở tìm kiếm bàn chải của mình!!!Thấy tôi như tên gà mờ.....hắn gõ vào đầu tôi và nói.

“Mày tỉnh chưa???Trước mắt mình mà cũng không thấy!!!”

“Tao có thấy đâu!!!Chắc trời lạnh quá.....mắt tao bị đông cứng rồi!!!”

“Tao chưa nghe cái bệnh đông cứng mắt lần nào cả!!!Ai bảo sáng sớm không chịu dậy tập thể dục làm chi!!!”,hắn cắn nhai tôi.

“Tao năn nỉ mày.....đừng có đùa tao!!!Sáng tao chỉ muốn đắp chăn kín người mà ngủ thôi!!!Biết chưa???”

“A mà nè.....tao nói tin này ra.....bảo đảm mày tỉnh ngủ ngay!!!”

“Tin gì???”,tôi gật gù hỏi.

“Tối nay thằng Khương đến chơi đó!!!”

“Thật không vậy???”

Nghe đến thế.....quả thật tôi tỉnh ngủ ngay.

“Ai nói dóc mày làm chi!!!”

“Ui.....tối nay tao phải hoãn lịch đi chơi lại thôi!!!Hi hi hi.....”

Đang cười vui vẻ..... gương mặt tôi bỗng ừ rử lại như cũ.....vì.....

“Mày sao thế???Sao không nhảy tung tung nữa đi???”

“Vui gì mà vui hả???Khương đi.....chắc chắn sẽ dẫn theo con Phương đến!!!Tao vui.....cũng đâu có ích gì!!!”

“Hi hi.....vậy thì...tao xin chúc mừng mày!!!Tối nay.....thằng Khương không dẫn bỏ nó đến đâu!!!”

“Sao vậy???”,tôi thắc mắc.

“Đơn giản.....tao gọi điện rủ nó tối nay đến đây nhậu.....thử nghĩ xem.....nó đi nhậu,mà dẫn theo bỏ làm gì hả???”

“Trùi ui!!!Mày thông minh quá Tiến ơi!!!Tao “iư” mày nhất trên đời đó!!!”

“Tránh ra.....mày chưa vệ sinh xong!!!Đừng đụng vào tao!!!”

Nói xong.....hắn chạy một nước!!!Nhưng tôi không quan tâm.....vì điều đáng quan tâm nhất bây giờ.....chính là tối nay!!!^ ^

“Lâm ơi!!!Mày biết tin gì chưa???”

Tôi vừa ngồi xuống bàn thì ba con “tiểu yêu” đó đã chạy đến.Trông vẻ mặt đứa nào cũng hốt hoảng.

“Tin gì??Bộ quan trọng lắm hả???”

“Nó không biết cũng đúng thôi!!!Hôm qua.....nó nghỉ học mà!!!”,câu nói đó của nhỏ Mi càng khiến tôi thêm tò mò.

“Nhưng là tin gì??Tụi bay cứ ấp úng.....bực mình quá!!!”

“Nghe cho kỹ nè.....thầy Nam vừa cho một bài kiểm tra,bắt chúng ta phải làm.....đến cuối tuần nộp cho thầy!!!”,con Oanh đồng dục nói.

“Trời.....chuyện có vậy mà cũng làm ầm lên!!!Làm tao tưởng ghê gớm lắm!!!”,tôi bĩu môi.

“Mày hay há.....mày với tụi tao toàn đi chơi không!!!Có để ý đến những lý thuyết học đâu.....nói chi là thực hành!!!”,con Đào bồng đứng dậy,hai tay chống nạnh quát!!!

“Mày.....mày làm gì mà dữ vậy??Thì.....từ từ tìm cách!!!”

“Tìm cách cái gì??Tao là lớp trưởng nè.....nếu bài của tao không đạt kết quả....thầy Nam sẽ nghĩ tao là đứa như thế nào???”

Cuối cùng nó cũng “lòi đầu” hồ ly ra!!!Việc bài thực hành này.....cũng chính là cơ hội lấy điểm của thầy Nam đối với bọn chúng!!!

“Một mày quá!!!Ai bảo.....toàn lo đi chơi!!!Không chịu học hành làm chi!!!”

“Đó.....chính vì thế!!!Tao quyết định như thế này tụi bay đồng ý không nha!!!”

“Quyết định gì??”,cả bọn đồng thanh hỏi.

“Tối nay cả lũ đến nhà tao!!!Ôn lại kiến thức rồi cùng làm bài thực hành luôn!!!OK???”

“Được đó!!!Tao đồng ý liền!!!”,con Mi nhanh nhẩu đáp.

“Tao cũng vậy!!!”,đến lượt con Oanh lên tiếng.

“Tao đồng.....”

Tôi bất chợt nhận ra rằng tối nay tôi không thể đi được!!!Vì.....Khương sẽ đến nhà tôi!!!

“Mày thì sao hả Lâm???”

“Tao.....tao chắc không đi được quá!!!Tối nay.....tao không có xe đi!!!”

“Trưởng chuyện gì!!!Tao đến chở mày đi cho!!!”,con Mi vỗ vai tôi và nói.

“Thôi.....thôi thôi!!!Ba tao đang ở nhà,tao sợ.....ông ấy không cho tao đi đâu!!!”

“Thì mày xin là đến nhà bạn học nhóm!!!Chẳng lẽ ba mày không cho???”

“Nhưng.....tao sợ lắm!!!”,tôi tìm đủ mọi lý do để từ chối bọn chúng.

“Kệ mày vậy!!!Không đi thì thôi!!!Khi nộp bài thực hành mà không làm được thì đừng trách tụi tao nha!!!”,con Đào nói giọng mang chút gì đó giận dỗi.

“Tao.....xin lỗi tụi bay nha!!!”

“Có gì đâu!!!Lát nữa.....bao tụi tao ăn sáng là được rồi!!!”,nhỏ Oanh khuôn mặt hiện rõ nụ cười nham hiểm của mình.

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bọn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 17

“Nè Tiến!!!7h rồi.....sao Khương vẫn chưa đến???”

Tâm trạng tôi bây giờ đang rất hồi hộp.....không hiểu sao,mỗi lần gặp lại mối tình đầu.....tôi đều bị căng thẳng đầu óc.....cứ đà này.....không khéo trước mặt Khương.....tôi lại ăn nói bậy bạ nữa thì chết!!!

“Thì mày cũng phải chờ thời gian cho nó đến đây nữa chứ???Biết đâu nó bị kẹt xe???”hắn quát nạt tôi.

“Uhm.....cũng phải!!!Đề tao chờ thêm chút nữa zậy!!!”

Hắn nhìn khuôn mặt đang hồi hộp chờ đợi mà tự dưng hắn bật cười!!!Thấy thế tôi liền mắng

“Cười cái gì hả thằng kia???”

“Không.....chỉ là thấy mày khác hẳn mọi khi thôi!!!Bình thường.....mày luôn lạc quan như con nít.....ấy thế mà.....chỉ nhắc đến thằng Khương thôi mà mày liền biến thành đũa nhát gan.....hết hiểu nổi!!!”

“Kệ tao đi!!!Mắc mớ gì đến mày!!!Đồ nhiều chuyện!!!Tao đi vô đây,mày ở đây chờ Khương đi!!!”

Nói xong,tôi liền bỏ vào nhà một nước,mặc cho hắn đứng ngoài cửa một mình!!!

“Ba nè.....lát nữa có uống bia thì uống ít thôi!!!Đừng uống nhiều quá,ba xuống đây chỉ để khám bệnh thôi đấy!!!”

Vừa bước vào trong,tôi đã nghe giọng chị hai lạnh lạnh khuyên bảo ba tôi!!

“Tao biết rồi.....mệt má con mày ghê vậy!!!”

“Uhm.....chị hai nói cũng đúng đó ba!!!Uống ít ít thôi,chừa bụng ăn đồ nhâm nhi nữa!!!Hi hi.....”

Tôi vừa nói dứt câu,ba tôi liền xoay ngoắt qua và lờm tôi một cái!!!Hic.....ông ấy vẫn chưa hết giận tôi sao???

“Mày đó.....con trai đã không biết uống bia thì đã đành.....đăng này mỗi lần tao nhậu,mày đều ngồi kế bên rĩa mồi!!!Lát nữa đây.....mày phá hết đồ nhắm của tao thì chết nghe chưa???”

Ah.....ba đã chịu nói chuyện lại với tôi rồi!!!Tên Tiến này quả thật tài tình,biết ba tôi ghen nhậu.....dùng chiêu này làm cho ông ấy vui!!!Có như vậy.....ba mới bỏ qua lỗi cho tôi chứ!!!

“Ba yên tâm!!!Lát nữa con sẽ ăn ít thôi!!!”

“Chú Quyền ơi.....bạn con đến rồi nè!!!”

Từ nhà sau tôi đã nghe tiếng của tên Tiến,chắc Khương đã đến rồi!!!Làm sao bây giờ???Tôi.....hồi hộp quá!!!

“Cháu chào bác ạ!!!”

Đúng là tiếng nói ấy.....tiếng nói mà tôi mong đợi từ nãy giờ!!!

“Uhm.....cháu ngồi đi!!!Đề bác bảo hai chị em thằng Lâm mang đồ ăn ra.....bác cháu ta cùng uống bia há!!!”

“Vâng ạ.....vậy thì cháu không khách sáo!!!”

“Ngọc ơi.....mang đồ ăn lên đi con!!!”

Từ đằng sau,hai chị em tôi đã nghe tiếng ba gọi.....nhưng.....vẫn còn lo lắng!!!

“Mang đồ ăn lên đi em!!!”

“Uhm.....dạ!!!”

Tôi từ từ bước lên nhà trên,người đầu tiên tôi nhìn đến ngay đó không ai khác ngoài Khương.....Ôi!!!Hôm nay Khương đẹp quá.....chiếc áo đen cùng chiếc quần Jean bụi bụi càng làm nổi bật thân hình của cậu ấy lên!!!Không hiểu sao.....Khương càng ngày càng đẹp nhỉ???Còn

tôi.....hic.....

“Lâm!!!”

“Khương đến rồi hả???”

“Uhm.....Khương mới đến thôi!!!Lâm ngồi xuống uống bia chung luôn cho vui!!!”

“Í.....hok được!!!Lâm hok biết uống bia!!!Nước ngọt thì được chứ.....hì hì.....”,tôi trả lời một cách ái ngại.

“Đấy.....hai cháu xem!!!Nó là con trai.....ấy thế mà không biết uống bia để hù hỉ với bác!!!Ồ nhà.....bác chẳng biết nhậu với ai cả!!!”

“Ba.....ba nói vậy thôi.....chứ lúc trước.....có mấy chú hàng xóm nhậu với ba rồi đó!!!Đâu cần con làm gì???”

“Tội nghiệp chú!!!Có thằng Lâm này cũng như không.....”,tên Tiến buột miệng xen một câu chói tai vào!!!Tôi rất muốn bay lại đá hấn một phát.....nhưng làm vậy.....e là hơi bất lịch sự!!!Đề tiệc tàn.....xử hấn sau vậy!!!

“Mai mốt bác lên thành phố chơi.....tụi cháu sẵn sàng nhậu cùng bác há!!!”.

Giọng Khương thật ngọt ngào,đầy âm hưởng của một chàng trai mới lớn!!Chắc hẳn.....nhiều người đã bị tiếng nói này mê hoặc lắm đây!!!Ồi.....sao tôi lại có ý nghĩ thế này không biết!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bọn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18

“Thôi.....cũng khuya rồi!!Cháu xin phép bác cháu về!!!”

“Uhm.....cháu về đi!!Cảm ơn cháu đã đến đây ăn com với bác!!!Hôm nay bác vui lắm!!!”

“Hì hì.....có gì đâu ạ!!!Có dịp.....nhất định cháu sẽ dẫn bác đến nhà hàng nhậu một bữa cho đã!!!”

“Uhm.....bác chờ đó nha!!!Thôi.cháu về đi!!!”

“Vâng ạ.....thưa bác cháu về!!!”

“Ah.....để con ra mở cửa cho Khương đẩy xe há ba!!!”,tôi liền xen vào cuộc đối thoại giữa hai người.....đây sẽ là lúc chỉ dành riêng cho hai chúng tôi.....mặc dù nó khá ngắn ngủi!!

“Uhm.....”

“Đề Khương tự mở được rồi!!Lâm mau vào nhà đi!!!”

“Ai lại làm thế!!!Khương lâu lâu mới đến nhà Lâm chơi.....Lâm phải tiếp bạn cho chu đáo chứ???”Hì hì.....”

“Lâm nè.....”

“Sao Khương???”tôi thắc mắc.

“Lâm có thể đi cùng Khương một vòng quanh công viên gần đây được không???”Tự dưng.....muốn đi chơi quá!!!”

“Hả???”Bây giờ hả???”tôi ngạc nhiên thốt lên.

“Được không Lâm???”

“Àh.....uhm.....được chứ!!!”

“Vậy ta đi há!!!Lâm phiên Lâm 15’ thôi!!!”

Không biết như vậy có đường đột quá không nữa!!!Chưa xin phép ba tôi.....mà tôi đã đi theo Khương rồi!!!Chỉ mong ba tôi đã say.....ngủ

một giấc cho đến sáng!!!

Ngồi phía sau lưng.....tôi chỉ dám nắm tay vào hai bên ghế!!!Tôi.....không dám ôn vào hông của Khương!!!Nó y như rằng có cảm giác gì đó.....mà tôi không thể diễn tả nổi!!

“Khương chạy nhanh không Lâm???Nếu nhanh.....để Khương giảm tốc độ lại!!!”

“Được rồi Khương à!!!Hok có nhanh đâu!!!”

“Lâm có muốn thử một chút cảm giác mạnh không???”

“Là.....là sao Khương???”;tôi khác tò mò nghe câu nói của Khương

“Hi hi.....Lâm ôm Khương đi!!!Kèo té!!!”

“Hả???Khương nói gì???”

Tiếng gió ồ ạt thổi.....khiến tôi không thể nghe Khương nói gì cả!!!Chỉ biết.....sau khi tôi hỏi câu đó.....chiếc xe bỗng giựt lên một cái.....khiến tôi muốn ngã ngựa xuống đất!!!Theo phản xạ.....tôi tất nhiên phải ôm Khương!!! ^ ^

“Á.....”

“Hi hi.....thấy sao Lâm???”

“Khương.....Khương chạy từ từ thôi!!!Lâm.....Lâm sợ té lắm!!!Toàn nhắm mắt hok nè!!!”

“Đừng sợ.....mở mắt ra đi!!!Nhìn cảnh vật xung quanh thử xem!!!”

“Nhưng.....”

“Đừng sợ.....Lâm ôm Khương cứng ngắc rồi còn gì???”

Ôi.....thật ngại quá!!!Tôi...không có ý”đụng chạm”gì Khương đâu!!!Chỉ do.....tình huống mà thôi!!!

“Lâm mở mắt ra đi!!!”

“Uhm.....”

Tôi từ từ hé mắt ra.....từng ánh đèn cứ vụt đến rồi vụt đi!!!Nhìn như những ngôi sao băng thoáng bay qua vậy!!!Thành phố ban đêm quả thật rất đẹp.....Ánh đèn nhiều màu sắc.....khiến tôi nhìn như muốn hoa mắt lên!!

“Ôi.....mệt quá!!!”

Sau khi Khương chạy nhanh như tên bắn!!!Cuối cùng.....hai chúng tôi cũng ngồi nghỉ ở công viên!!!Tim tôi vẫn còn đập rất mạnh sau cuộc chạy xe lúc này!!!

“Hok ngờ.....Khương trông thư sinh như vậy!!!Mà khi lên xe.....cũng máu dừ há!!!”

“Hi hi.....tại Lâm không biết đó thôi!!!Năm lớp 12.....Khương và thằng Tiến đưa xe hoài hà!!!”

“Ack.....bộ hai người hok sợ.....té sao???”

“Năm lớp 12,tụi mình vẫn còn là học sinh!!!Nên Khương và thằng Tiến cũng không tránh khỏi thói đua đòi,tập tành theo mấy đứa khác!!Khương còn nhớ.....có một hôm đưa xe,Khương bị té.....phải đưa vào nhà thương,bó bột chân hết 2 tuần liền!!!Nhắc lại.....đúng là kỷ niệm khó quên!!!”

“Ah.....Lâm nhớ năm đó!!!Khương ghi phép nói là bị xe đụng.....thì ra.....Khương tự làm mình té!!!”

“Uhm.....cũng may vụ việc không bị ai phát hiện!!!Nếu không.....Khương và thằng Tiến đã bị đuổi cổ lâu rồi!!!”

“Hừ.....thấy chưa???Lúc đó Lâm đã nói rồi.....chúng ta còn có 1 năm nữa thôi!Đừng có gây chuyện.....cũng may cho Khương đó!!!”,tôi lên giọng càn nhàn

“Hi hi.....Lâm vẫn như ngày nào!!!Vẫn là ông cụ non của mấy năm trước!!!Lúc nào cũng càn nhàn bên tai Khương và thằng Tiến!!!”

“Gi?Lâm khuyên cho nghe.....mà còn nói Lâm là ông cụ non hả???”;tôi bấu môi nói.

“Nhớ lại mấy năm trước.....cũng may là nhờ có Lâm luôn nhắc nhở bên tai...Khương mới trụ nổi lên đại học đó!!!”

“Trời.....Lâm.....có làm gì đâu mà Khương cảm ơn chứ???”

“Có chứ.....Nhớ có 1 lần.....Khương bị tụi bên trường khác kéo đến đánh.....lúc đó Khương tức lắm.....chỉ muốn kéo băng lại đánh bọn chúng!!!Nhưng cũng nhờ có Lâm.....Khương mới lấy lại bình tĩnh.....nếu không.....Khương nghĩ Khương đã đánh thẳng đó chết rồi!!!Lúc đó.....không kịp ân hận nữa!!!”

“Uhm.....nhớ lại Lâm vẫn còn thấy sợ!!!Khuôn mặt của Khương lúc đó dữ lắm!!!Lâm khuyên mãi mà hok nghe.....còn bị Khương.....xô ngã nữa chứ!!!”

“Tại.....lúc đó Khương nóng quá!!!Nên mất hết ký trí.....Khương còn nhớ.....Lâm lúc ấy đã bắt đầu rung rung nước mắt rồi!!!”,Khương gãi đầu trông thật đáng yêu và nói.

“Uhm.....lúc đó Lâm cứ tưởng rằng.....Khương sẽ đánh Lâm chứ!!!Lâm sợ quá.....cho nên mới rung rung nước mắt!!!”

“Nhưng cũng chính nhờ như vậy!!!Khương mới bình tĩnh lại!!!Nhắc lại.....Khương chỉ cảm thấy xấu hổ!!!Có 1 người bạn tốt như Lâm bên cạnh mà không biết quý trọng!!!”

“Hi hi.....Khương quá lời rồi!!!Khương,Tiến và Lâm.....ngày xưa vẫn vậy mà!!!Lâm chỉ hy vọng.....những hình ảnh đó sẽ không bao giờ phai nhạt trong chúng ta!!!Nó sẽ mãi mãi là kỷ niệm đẹp đối với Lâm!!!”

“Và cả Khương nữa chứ!!!”

Tôi nhìn Khương,ánh mắt của Khương như xoáy vào tận trong tim tôi,khiến nó đập liên hồi!!

“Uhm.....tất nhiên rồi!!!Lâm hok cho phép Khương quên kỷ niệm đó đâu!!!”

“Khương hứa mà.....ông cụ non của Khương!!!Hi hi.....”

“Nè.....hok được gọi Lâm như vậy!!!”

“Lâm nè.....chụp chung một pô nha!!!”

Vừa nói xong.....Khương liền lấy điện thoại ra.....tay khoác lên vai tôi.....cảm giác thật ấm áp.....tôi chỉ mong cho giây phút này kéo dài mãi!!!

“Cười lên Lâm!!!1.....2.....3.....”

Táchhhhhhhhh.....

“Xong rồi đó!!!Thấy sao???”

“Trùi ui.....Lâm xấu quá hà!!!Chụp lại đi Khương!!!”

“Không!!!Phải để Lâm xấu như vậy.....mỗi lần nhìn.....Khương mới thấy mắc cười chứ!!!Hè hè.....”

“Đáng ghét!!!”

“Đừng ghét Khương mà!!!”

“Ah.....Khương gửi hình qua máy Lâm đi!!!Đề Lâm làm kỷ niệm!!!”

“Uhm.....để lát nữa về nhà Khương gửi cho há!!!”

“Khương nhớ đó nha!!!”

“Biết rồi!!!”,Khương ngắt mũi tôi một cái nhẹ!!!Hệt như xem tôi là.....người iu vậy!!!!!! -^ ^-

Hai chúng tôi ngồi nói chuyện,cùng nhau ôn lại kỷ niệm xưa!!!Ôi.....cái giây phút này tôi mãi mãi nhớ trong tim!!!À không.....phải khắc sâu nó vào trong tim.....thật ấm áp.....Khương ơi.....Lâm rất muốn nói cho Khương biết rằng.....Lâm yêu Khương lắm!!!Khương biết không???

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19

“Khương về đi!!!Cũng trễ lắm rồi đó!!!”

“Uhm....Khương về nha!!!Nãy giờ làm phiền Lâm quá!!!”

“Tụi mình là bạn mà!!!Khương đừng khách sáo thế!!!”

“Bye Lâm nha!!!Mai mốt gặp lại!!!”

“Uhm.....”

Tôi vẫn còn đứng trông bóng Khương từ từ khuất dần.....tối đêm nay.....tôi sẽ không bao giờ quên được!!!Bất chợt.....

“Nè.....”

“Áh.....”

Tên Tiến từ đâu xuất hiện,hắn chạm vào vai tôi khiến tôi giật nảy người.....

“Nãy giờ mày đi đâu đấy???”

“Àh.....tao đi hóng gió với Khương đó mà!!!Hi hi.....”

Nghe tôi nói vậy.....ánh mắt hắn nhìn tôi đắm chiêu và nói:

“Mày.....có làm gì quá đáng khiến thằng Khương.....sợ không đó???”

“Mày điên à!!!Tao có làm gì đâu!!!”,tôi quát hắn thật to vì câu nói đó của hắn.

“Suýt.....mày nhỏ tiếng thôi!!!Muốn ba mày thức để phát hiện mày đi chơi đêm hả thằng kia???”

“Í.....tao quên!!!Thôi.....tao đi ngủ đây!!!Hok rảnh nói chuyện nhảm với mày!!!”

Tôi xô hắn sang một bên để vào nhà!!!Từng bước...từng bước.....tôi đi rất nhẹ.....kéo ba tôi phát hiện.....thì tiêu đời!!!

Đang ngon giấc giữa đêm khuya.....tôi chợt choàng tỉnh!!!Ôi.....sao tôi ghét cái cảm giác này quá đi.....giữa không gian yên tĩnh,mờ mờ ảo ảo của ánh đèn ngủ!!!Tôi không tài nào.....không nghĩ đến.....điều làm tôi sợ nhất!!!Nhưng càng nghĩ.....tôi lại càng không tài nào ngủ lại được!!!

Tôi đắp chăn kín mít.....chỉ mong sao.....giấc ngủ mau đến với tôi lần nữa!!!Chợt.....tôi nghe có tiếng lục đục từ phía nhà sau phát lên!!!Tim tôi mỗi lúc đập nhanh hơn....chẳng lẽ.....trong nhà tôi có ma thật sao???Trời ơi.....nếu là sự thật.....làm sao tôi dám sống tiếp ở đây???

Nhưng.....tôi cũng tò mò.....liệu biết đâu đó không phải là....ma...mà là....ăn trộm thì sao???Lúc đó.....còn nguy hiểm hơn nữa!!!

Không tài nào chợp mắt thêm được nữa.....nhìn lên đồng hồ....đã thấy gần 5 giờ sáng.....lúc này mọi người quanh xóm chắc cũng thức rồi!!!Nếu có ăn trộm thật.....tôi cũng đỡ sợ hơn!!!

Từng bước.....từng bước rón rén xuống nhà sau.....tôi phát hiện....đèn ở đó sáng trưng.....ăn trộm gì gan thế???Dám mở đèn cho người ta biết!!!Càng lại gần.....tôi thấy quả thật có bóng người.....đang loay hoay làm cái gì đó!!!

Mới đầu tôi cũng sợ thật.....định đánh thức mọi người dậy.....nhưng khi nhìn kỹ.....tôi mới biết....đó là chị hai tôi!! >”

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bọn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20

“Đáng ghét.....đáng ghét.....thầy Nam đáng ghét!!!!!!!”

Tôi vừa rửa mặt.....vừa làm bầm trong miệng những lời tức tối!!!Tôi không hay biết....có kẻ đang ở trong đây chung với tôi!!!

“Ah.....phát hiện rồi nha nhóc!!!Nhóc dám vào toilet nói xấu thầy cô!!!Tội đáng bị kỷ luật đấy!!!”

Ánh mắt giận dữ.....tôi nhìn sang cái kẻ nhiều chuyện kia!!!Không ai khác...chính là tên “Hot boy” công tử bột trong trường!!!

“Đúng là xui xẻo!!!Sáng sớm ra đã gặp người gì đâu không!!!”

“Nè nhóc!!!Nhóc nói ai là người gì đâu hả???”

“Tui nói ai thì người đó tự hiểu!!!Tui cần gì phải lặp lại nhiều lần???”

Hắn chợt tiến đến gần.....lấy tay chạm vào cằm tôi.....và nói:

“Chà chà....đúng là khuôn mặt đánh đá!!!Nhìn.....muốn cắn ghê!!!”

Nói thật.....trong lúc hắn “sờ” vào mặt tôi.....tôi cũng có cảm giác vui sướng lắm!!được tên nổi tiếng như hắn chạm vào...cũng là vinh hạnh lắm rồi!!!Nhưng.....tôi không thể.....không thể để phát hiện tôi là gay được!!!

“Buông tay ra....đồ điên!!!”

Tôi cố hết sức quơ tay loạn xạ.....mắt nhắm mắt mở chạy ra khỏi nhà vệ sinh.....hok ngờ.....tôi trượt văng xuống nước.....thế là.....

“Ah.....ah.....ahhhhhhhhhhhhhhhhh”

Phen này tiêu thật rồi.....đập mặt xuống sàn nhà....còn gì là sắc đẹp nữa!!!hu hu hu.....

Nhưng.....tôi không ngờ.....hắn đã nắm tay tôi lại.....khiến cho vụ ngã “khùng khiếp” ấy không xảy ra.....thay vào đó.....tôi mất đà.....nên kéo hắn té chung.....

“Áhhhhhhhh.....”

Sau cú la thất thanh đó của tôi.....người tôi bỗng trở nên nặng trĩu.....tay chân không thể cử động được!!!Cái lưng của tôi.....cũng mất hết cảm giác rồi!!>”””””

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21

“Nè.....hình như anh đi nhầm đường rồi!!!Tui chỉ anh rẽ phải mà???Sao anh lại đi thẳng???”

“Anh không đi nhầm đường!!!Anh đang chờ nhóc.....đến nhà anh mà!!!”

“Cái gì???”,tôi thốt lên một cách thật to.....vì không thể tưởng tượng nổi.....hắn dám bày trò này với tôi!!

“Ngừng xe.....tui bảo anh ngừng xe!!!!”

“Nhóc nè.....đường phố đông người....đâu thể dừng bừa bãi được???”

“Anh.....anh gạt tui!!!”

“Anh không gạt nhóc....anh có nói là chờ nhóc về nhà.....nhưng không có nói là về nhà nhóc!!!

“Nhưng.....cũng chẳng lý do gì tui phải đến nhà anh cả!!!”

“Uhm...nhưng nhóc cũng chờ anh thay đồ.....mới chờ nhóc về nhà được chứ???”

Không còn cách nào khác,đã lỡ đồng ý cho hắn trở về...tôi không còn lý do nào để từ chối lời nói này của hắn cả!!!

“Vây....nhanh lên đó!!!Tui về trễ hok được đâu!!!”

“Nhóc yên tâm đi!!!”

Trong lòng có chút gì đó khá lo lắng.....nhưng.....cũng có chút tò mò.....không biết.....nhà của một “hot boy” sẽ như thế nào nhỉ???

“Đến nhà anh rồi đó nhóc!!!”

Sau khoảng gần 15’ chạy xe.....cuối cùng hấn cũng dừng lại trước một ngôi nhà khá giản dị.....xung quanh trồng rất nhiều cây kiểng.....át hấn.....ba mẹ hấn rất yêu thiên nhiên cho mà xem!!

“Nhóc vào nhà đi!!!Định đứng ngoài đây chờ anh à???”hấn hỏi khi thấy tôi còn đang bỡ ngỡ nhìn ngôi nhà.

“Thôi.....tui đứng đây được rồi!!!Anh.....vào nhanh đi rồi ra!!!”

“Anh tắm lâu lắm đó nha!!!Sợ nhóc đứng ngoài đây.....nắng đó!!!Vào trong đi!!!”,hấn cố nài nỉ.

“Nhưng.....tui đâu quen biết gì gia đình anh!!!Vào trong.....sợ lắm!!!”

Hấn nhìn tôi và sau đó bỗng bật cười:

“Trời ạ!!!Làm gì phải ngại.....ba mẹ anh đi làm rồi!!!Đến trưa mới về cơ!!!Không có ai ở nhà đâu!!!”

“Thiệt....thiệt hok???”

“Vào trong đi!!!Nói nhiều quá hà!!!”

Nghe hấn nói vậy.....tôi cũng thấy an tâm hơn!!Chứ gặp người lớn.....tôi không biết phải ăn nói sao cho ra hồn cả!!!Sợ nói bậy.....bị người ta mắng nữa thì chết!!!>”*****

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

“Mày sao thế???”Từ lúc đi học về đến giờ.....cứ nằm thừ trên sa-lông không vậy??”,tên Tiến tò mò khi thấy tôi khác hẳn mọi khi.

“Mày im lặng đi!!!Tao muốn được yên tĩnh!!!”

“Mác cười quá há!!Muốn được yên tĩnh mà mở nhạc rầm rầm.....yên tĩnh của mày là vậy đó hả???”hấn châm chọc tôi.

“Kệ tao.....mày đừng xen vào!!!”

Tôi bỗng đứng dậy.....quát hấn một câu.....sau đó bỏ ra ngoài sân ngồi!!!

“Heyyyyy.....”

Tôi thờ dãi thật dài.....như muốn cho mọi việc ngày hôm nay chìm vào lãng quên đi vậy!!!Nhưng.....nó cứ ám ảnh mãi trong đầu tôi.....từ nay.....khi gặp lại hấn.....tôi phải biết xử sự làm sao đây???

Đang suy nghĩ.....không hiểu sao tôi lại nghĩ đến Khương!!!Có thể.....trong lúc này đây.....Khương chính là chỗ dựa tinh thần cho tôi thì sao???

Nghĩ thế.....tôi bèn nhắn tin cho Khương.....hy vọng Khương sẽ như hôm trước.....chờ tôi đi vòng vòng quanh thành phố vậy!!!

10 phút.....20 phút.....vẫn không thấy Khương hồi âm!!!trong lòng nghĩ rằng chắc mạng bị kẹt.....tin nhắn của tôi chưa đến máy của Khương thì sao???Tôi liền lấy máy di động ra lại.....chuẩn bị nhắn thì thấy nó rung lên liên hồi.....tôi vui mừng vì nghĩ đó là tin nhắn của Khương!!!

Quả thật.....Khương nhắn lại cho tôi.....nhưng với nội dung tôi không mong đợi:

“Khương xin lỗi Lâm nha!!! Hôm nay ko rảnh để đi chơi với Lâm rồi!!! Khương đang.....hẹn với Phương đi chơi!!! Hẹn hôm khác.....Khương chờ Lâm đi nữa há!!!”

Khá hụt hẫng.....nhưng trong lòng cũng tự nhủ với mình rằng.....Khương dù sao cũng quan tâm đến tôi, cho nên.....tôi không thể đòi hỏi nhiều ở bạn ấy!!! Không biết tại sao.....sau khi đọc xong tin nhắn đó.....nước mắt tôi cứ ứa ra.....có lẽ là do chỗ dựa tinh thần cuối cùng của tôi đã mất.....nên tôi.....

“Mày.....thật sự có chuyện à???”

Tôi giật mình khi thấy tên Tiến đang...đứng sau lưng tôi từ lúc nào không biết!!

“Không...không có gì.....mày đừng nhiều chuyện quá!!!”

“Thật không???” Sao tao nghe dường như có tiếng ai thút thít ngoài đây???” Không lẽ.....là mèo hoang ta???” hấn già vờ hỏi khi đã biết được sự việc rồi.

“Chắc.....có lẽ thế!!! Tao....đi ngủ đây!!!”

Tôi cố tình cúi mặt xuống đất...để tránh hấn nhìn thấy ánh mắt đang lem nhem của tôi!!! Hôm nay.....đúng là một ngày xui tận mạng đối với tôi!!!

“Chị hai với ba về cẩn thận nha!!!”

Tôi vừa nói vừa phụ chị tôi xách hai túi hành lý.....để thằng Tiến chuẩn bị đưa họ ra ngoài bến xe!!!

“Uhm.....em ở lại đây.....cố gắng mà học hành nghe chưa???” Đừng lơ là đó!!!”

“Tao nói rồi.....nếu nó không đậu đại học.....thì đừng vác mặt về nhà nữa!!!”

“Vâng ạ.....con biết rồi ba!!!”

Tôi chán ngấy nhất là cảnh “chia ly” kiểu này.....họ cứ lải nhải bên tai tôi những điều.....mà tôi đã thuộc nằm lòng!!!

“Thôi.....em cũng mau đi học đi!!! Kéo trễ đó!!!”, chị tôi lại nhắc nhở.

“Vâng ạ!!! Em...đi trước nha!!! lát nữa thằng Tiến đưa chị hai với ba ra bến!!!”

Cuối cùng.....thì tôi cũng có lại được tự do như ngày xưa...không còn phải sợ ai la mắng mỗi khi đi chơi khuya nữa!!! Tối nay.....nhất định rù mẩy đứa bạn đi chơi cho đã mới được!!!

Đến trạm xe buýt.....theo thói quen hằng ngày...tôi đều mở ngăn kéo trong bìa ra để lấy tấm vé tháng.....nhưng.....dường như nó không có trong đây!!!

Sau một hồi hoảng sợ.....tôi bình tĩnh nhận ra rằng.....tên “quái vật” kia đã lấy mất của tôi rồi.....làm sao bây giờ.....ngay lúc này tôi không muốn chạm mặt hấn tí nào cả!!!

“Sao hôm nay mày đi học trễ thế???” Vô giờ rồi đó!!!” Vừa mới bước vào lớp, đã nghe giọng con Đào oang oang cản nhằn tôi!!!

“Thì miễn sao.....thầy chưa vào lớp là được rồi!!! Một mày ghê.....”

“Nè.....mày làm xong bài tập mà thầy giao hôm bữa chưa???”

“Bài tập nào???” tôi thắc mắc hỏi lại con Oanh.

“Trời ạ.....bài tập về thiết kế đó!!! Hôm bữa.....con Đào còn rù mẩy đến nhà nó làm.....mà mày không đi đó!! Nhớ chưa???”

“Àh.....nhớ rồi!!! Nhưng.....tao chưa làm nữa!!!”

“Gi??” Mày chưa làm???” cả ba đứa cùng thốt lên.....khiến tôi thót tim.

“Tụi bây làm gì hét lên ghê thế hả???” tôi gần giọng nói.

“Mày gan lắm!!! lát thầy Nam vào.....thế nào mày cũng không yên đâu!!!”, con Mi nói như là về cảnh cáo tôi vậy!!!

“Đấy.....thầy vào rồi kia!!!”

Tôi cũng khá hồi hộp.....dù sao bài thực hành này thầy cũng cho cả tuần rồi.....ấy thế mà tôi không nhớ đến!!!

“Thầy chào các em!!!Thế nào.....bài thực hành thầy giao cho các em làm.....các em làm xong hết chưa???”

“Rồi ạ!!!!!!!!!!!!!!!”,nguyên lớp đồng thanh trả lời.....chỉ có tôi.....miệng ngậm như hén!!!

“Uhm.....thầy sẽ kiểm tra vài bạn xem thế nào nhé!!!”

Tôi khá run khi nghe thầy nói câu này.....mặt chỉ cúi gằm xuống đất.....không dám ngước mặt lên vì sợ.....thầy sẽ kiểm tra tôi!!

1 người.....2 người.....3 người..... cuối cùng thầy nói:

“Các em làm tốt lắm!!Cả lớp đều làm bài đủ cả!!Bây giờ thầy sẽ lấy một số bài của các bạn trong lớp chúng ta để các em nhận xét há!!!”

Trời ạ.....còn có vụ này nữa sao???Làm ơn...đừng gọi em!!!

“Lâm.....Lâm.....”

“Dạ.....thầy.....thầy gọi em à???”tôi giật thót trả lời.

“Em làm gì mà cứ cúi mặt xuống đất thế???”

“Dạ.....hok có gì đâu thầy!!!”,tôi bắt đầu lo lắng hơn.....cuối cùng...thầy cũng đã chú ý đến tôi!!!

“Em.....làm bài thực hành chưa???”

“Dạ.....em.....”

“Làm rồi hay chưa???Trả lời nhanh cho thầy nào!!!”

“Dạ em.....em.....chưa làm ạ!!!”

Tôi cố gắng.....lấy hết can đảm để thú nhận với thầy!!!Thầy không nói gì cả.....chỉ.....nhìn tôi với ánh mắt.....vừa giận dữ vừa buồn buồn.

“Nếu em chưa làm.....thì theo như quy định!!!Em không tham gia đóng góp xây dựng bài.....chính vì thế.....em chẳng có lý do nào để ở trong lớp cả!!!Thầy.....mời em ra ngoài vậy!!!”

Tôi khá sok.....khi nghe thầy nói với tôi như thế.....tôi cứ ngỡ rằng.....mọi chuyện sẽ không tệ đến mức như vậy.....ai ngờ.....

“Thầy.....em.....”,tôi ấp úng nói.

“Em không phải nói gì cả!!!Mời em ra khỏi lớp cho!!!”

Ánh mắt và thái độ cương quyết của thầy.....khiến tôi thấy nhói đau trong tim lắm!!!Ngay lúc này.....tôi chỉ muốn bật khóc trước lớp.....nhưng.....như thế xấu hổ lắm.....

Thay vì khóc lóc.....tôi đành phải làm theo lời thầy vậy.....ra khỏi lớp.....tôi muốn khóc bao nhiêu thì khóc!!!

Sân trường lúc này thật yên tĩnh.....các lớp đều chăm chú nghe thầy cô giảng bài.....chỉ có tôi.....một mình ngồi giữa sân.....dưới tán cây rợp lá.....đang suy nghĩ về chuyện lúc này.....

“Hix.....giá như biết như vậy.....hôm qua cố gắng thức khuya ngồi vẽ nguệch ngoạc cũng được!!!Đáng ghét.....”

Có tiếng chân người đang lại gần tôi.....tiếng bước chân nghe rõ mồn một!!!

“Hi.....lại gặp nhóc nữa rồi!!!”

Thật xui xẻo.....ngồi nơi đây mà cũng gặp hán!!!Tên “quái vật” của tôi!!!

“Anh.....anh lại muốn gì nữa đây???”tôi nói với giọng khá sợ sệt.

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

“Anh có muốn gì đâu!!!Đang ngồi học.....thấy nhóc ở đây.....nên xuống trả lại tấm vé xe buýt thôi!!!”

“Vây.....anh mau trả đây!!!”

Tôi chìa tay ra trước mặt hắn....nhưng.....hắn không chịu đưa!!!

“Sao nữa đây???Chần chờ gì mà hok đưa cho tui???”

“Anh sẽ đưa cho nhóc.....nhưng.....cho anh hỏi một câu!!!”

“Anh đừng hỏi.....tôi không muốn trả lời anh đâu!!!”,tôi quay mặt sang chỗ khác mà nói.....tỏ ý.....khinh thường hắn!!!

“Được thôi!!!Nói như vậy.....anh sẽ giữ tấm vé này luôn!!!Xem như.....là vật kỷ niệm nhóc tặng anh vậy!!!”

Câu nói đầy khiêu khích.....dẫu biết đó là cái bẫy.....mà sao tôi vẫn bị mắc lừa!!!

“Được rồi!!!Có gì thì hỏi nhanh đi!!!”

“Nhóc.....hôm qua sao lại đối xử với anh như vậy???”

Khá giật mình.....tôi không ngờ,.....hắn lại hỏi cái chuyện “kinh hoàng” nhất đối với tôi như thế!!!

“Tôi không biết!!!”,tôi mở miệng trả lời đại.

“Sao lại không biết!!!Chính miệng nhóc.....đã thú nhận với anh hôm qua rằng.....nhóc là gay.....thế sao.....lại không muốn quan hệ với anh???”

“Hai chuyện đó hoàn toàn khác nhau anh hai ạ!!!Tôi mặc dù.....là gay.....nhưng.....tui không quan tâm ba chuyện đó!!!”

“Nhóc nói dối!!!Nếu nhóc không quan tâm.....thế sao hôm qua.....khi anh ôm nhóc vào người!!!Nhóc không phản ứng gì cả???”

“Anh im đi.....đừng nhắc lại chuyện hôm qua nữa!!!Đừng để tui nổi điên lên mắng anh nha!!!”,tôi quát hắn thật to.

“Không ngại nói cho nhóc biết!!!Anh.....cũng là gay như nhóc thôi”

“Cái đó.....thì kệ anh chứ!!!Liên quan gì đến tui???”

“Có.....có liên quan đấy!!!Hầu hết những gay trong trường này.....đều muốn anh quan hệ với họ.....riêng chỉ có nhóc...là anh chưa”thường thức”được nhóc thôi!!!”

“Đồ điên!!!Tôi đã nói với anh rồi.....nếu anh muốn quan hệ.....anh tìm tui là sai lầm đó!!!Làm ơn.....từ nay đừng làm phiền tui nữa!!!”

“Nhóc..thật sự không có chút cảm giác nào với anh sao???”hắn gặng hỏi tôi.

“Hok.....hok hề có tí nào!!!Biết chưa???”

“Được.....đã vậy từ nay.....anh sẽ không buông tha nhóc đâu!!!Nhất định.....anh sẽ biến nhóc thành một gay có sự ham muốn.....để rồi lúc đó.....nhóc phải là người của anh!!!”

“Anh.....anh bị bệnh thật rồi!!!Tôi hok rảnh đâu nói chuyện với anh!!!Àh...mà nói cho biết trước....sẽ hok bao giờ có lần thứ 2 tui bị dụ như hôm qua nữa đâu nhé!!!”

Nói xong.....tôi lật đật bước đi thật nhanh.....để tránh những lời nói đầy”man rợ”của hắn ảnh hưởng đến tâm trí tôi.Nhưng.....tôi không thể đi.....khi chưa lấy lại một thứ.....

“Nè.....”

“Sao???Nhóc đổi ý rồi à???”

“Trả tấm vé lại cho tui!!!Nếu anh hok trả cũng được.....nhưng từ nay trong mắt tui.....anh mãi mãi là kẻ tham lam.....chuyên môn.....ăn cắp vặt của người khác!!!”

“Ack.....anh không có!!!Thôi được.anh trả cho nhóc này.....muốn “thuần phục”được nhóc.....anh không thể để cho nhóc ghét anh được!!!”

Nói xong,hắn liền lấy trong túi ra tấm vé.....tôi liền giật lấy.....sau đó lờm cho hắn một cú rồi bỏ đi chỗ khác!!!

Sau khi nói chuyện với tên “quái vật” đó xong,tôi không biết là nên đi đâu bây giờ cả!!!Ngồi ở đó.....chỉ tỏ bị hắn quấy rầy với những lời lẽ là loi... khiến tôi không thể chịu được!!!

Tôi chợt nghĩ ra một cách.....đó là.....giả bệnh đến phòng y tế nằm ngủ một giấc vậy!!!Không ngờ.....tôi lại thông minh đến như thế!!! ^ _ ^

“Cô ơi.....”

Một giáo viên bỗng quay lại khi nghe thấy giọng nói the thé của tôi.

“Sao em???”

“Em bị đau bụng ạ!!!Cô.....cho em vào phòng nằm một lát nha cô!!!”,vừa nói.....tôi vừa kết hợp với bộ mặt đầy đau khổ,tay ôm bụng.....ra chiều có vẻ là thật vậy!!! ^ _ ^

~“Uhm.....em mau nằm nghỉ đi!!!Lát đỡ đỡ em hẵng vào lớp!!!”

“Em cảm ơn cô ạ!!!”

Vừa bước vào phòng.....tôi liền nằm bịch xuống một cái.....ở đây.....chắc không ai làm phiền tôi được.....tranh thủ ngủ một giấc vậy!!!

“Lâm.....Lâm.....”

Đang trong cơn thiu thiu ngủ.....tôi nghe dường như có tiếng ai đó gọi tôi.....cứ tưởng.....tôi đang nằm ở nhà.....nên...tôi cần nhảnh nói:

“Gi đó???”

“Em.....không sao chứ???”

“Một quá.....đừng làm phiền tui nữa!!!Bực mình.....”

Chưa nói dứt câu.....trước mắt tôi là một người.....mà không ai khác đó lại là thầy Nam!!!

“Áh.....em.....em xin lỗi thầy ạ!!!”,tôi hốt hoảng liền nói lia lịa!!!

“Em không làm sao chứ??”,thầy hỏi tôi.

“Dạ....em.....chỉ hơi không khỏe trong người!!!Nên...lên phòng y tế.....nằm một lát ấy mà!!!”

“Thật không???Sao hình như.....lúc thầy bước vào đây.....thầy nghe có tiếng ngáy rõ ràng mà???”

Phen này chết tôi mất....không biết.....tôi có phạm tội nói dối thầy cô không nhỉ???

“Ha....ha ha ha.....chắc..em mệt quá.....nên mới ngủ một chút đó thầy!!!Mà.....dường như em cũng thấy đỡ rồi.em.....em đi lên lớp nha thầy!!!”

Vừa nói xong.....tôi lật đặt mang dép vào và chuẩn bị “chuồn” cho lẹ.....nhưng.....

“Em đứng lại một lát!!!”

“Thầy....thầy còn chuyện gì muốn nói với em sao???”,tôi hỏi với dáng vẻ đầy lo lắng.

“Uhm....em đi lên phòng giáo viên với thầy!!!Thầy có chuyện cần nói với em!!!”

“Vâng.vâng ạ!!!”

Chắc thầy Nam...sắp mắng tôi vì tội đã không làm bài thực hành,lại còn giả bệnh nữa!!!Phen này.....không biết có ai cứu nguy cho tôi không nữa!!!

“Em ngồi xuống đi!!!”

“Vâng.....vâng ạ!!!”,tôi bước từng bước đến ghế mà trong lòng vô cùng lo lắng.

“Em có biết.....thầy gọi em lên đây là vì lý do gì không???”

“Em.....em biết ạ!!!”

“Lý do gì??”,thầy gắng hỏi lại tôi.

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24

“Dạ.....về việc lúc sáng.....em không làm bài thực hành ạ!!!”

“Uhm...em biết là tốt rồi!!!Thế.....tại sao em không làm???”

“Em.....em.....”,tôi ấp úng nói.

“Không muốn nói cho thầy biết nguyên nhân à???Được thôi.....vậy em chấp nhận điểm 0 lần này nhé!!!”

“Áh.....từ từ thầy...để em nói!!!”,nghe thấy thế....tôi lật đật nói ngay.

“Em.....tại tuần này...ba em lên đây chơi với em!!Cho nên.....em phải dẫn ba đi tùm lùm cho biết thành phố với người ta!!!Ngày nào cũng vậy...sáng đi.....đến chiều tối mới về.....nên.....em mệt quá.....đành ngủ luôn!!!Chính vì vậy.....”

“Chính vì vậy.....em mới không làm bài tập chứ gì??”,thầy xen ngang khi tôi chưa nói hết.

“Vâng.....vâng ạ!!!”

“Thầy.....liệu có tin em được không đây???”

“Tin chứ thầy..em chưa hề biết nói dối là gì đâu ạ!!!”,tôi liền trả lời một cách thật nhanh chóng.

“Uhm.....thầy sẽ bỏ qua cho em lần này!!!Nhưng...đến cuối tuần...em phải có bài thực hành cho thầy.....nếu không.....đừng trách thầy không cho em cơ hội nha!!!”

“Vâng ạ...em cảm ơn thầy nhiều lắm!!!Hi hi.....”,tôi vui mừng hớn hờ nói với thầy.Ấy thế mà lúc này.....cứ ngỡ thầy sẽ bắt tôi làm bảng kiểm điểm.....nhưng.....tôi không ngờ.....thầy lại khoan hồng với tôi như vậy!!!Sao lúc này.....thầy lại dễ thương quá chừng nhỉ?? ^ _ ^

“Lâm.....đi thôi mà!!”

Tiếng máy con nhỏ bạn thân của tôi đang réo gọi khi vừa mới tan học!!!Vì cả bọn đang hẹn nhau đi ăn kem.....nên tụi nó mới hấp tấp như thế!!!

“Mây lè mè quá hà!!!Có biết tao đang thèm kem lắm hok hà???”,con Mi vừa thấy bóng dáng tôi đã cản nhand.

“Tao biết rồi!!!Mau đi thôi.....”

Nói xong...tôi liền tót lên xe cho con Mi nó chờ!!!Đơn giản.....vì tôi không biết chạy xe.

Bất chợt.....

“Đứng lại.....”

Một đám gồm gần chục đứa con gái đang chặn đầu xe của bọn tôi.....về mặt đứa nào.....cũng đàng đàng sát khí!!!

“Nè.....bộ.....tui bây chộc giận bọn nó hay sao zậy???”Tự nhiên.....gây sự với tụi mình thế này??”,tôi ghé tai nói thầm với con Mi.

“Ai biết!!!Để xem.....chuyện gì đang xảy ra!!!”

“Nè.....có chuyện gì thế mấy cô nương???”Tụi này chưa hề đụng chạm gì đến mấy người nha!!!”,con Oanh đang gằn giọng với bọn chúng.

“Tao chỉ muốn tìm một đứa a!!!”

“Ai???”

Tự dưng.....con nhỏ đó chỉ tay về phía tôi.....khiến tôi cũng không biết chuyện gì cả!!!

“Cái thằng đó... mau bước xuống đây mày!!!”

Ba đứa bạn tôi.....đứa nào cũng nhìn chăm chăm về phía tôi với vẻ mặt hết sức ngạc nhiên.....

“Nè.....tao.....tao hok có kiếm chuyện với bọn nó!!!”,tôi cố hết sức thanh minh.

“Mày kiếm bạn tao để làm chi??? Nó từ trước đến giờ...có quen biết gì mày hả???” ,con Oanh lại tiếp tục “cứu bồ”.

“Đáng lý ra tụi tao cũng không định tìm nó...nhưng lúc sáng này.....nó đã nắm tay nắm chân với anh Tâm ngay trước giữa sân trường!!! Và khi tụi tao hỏi đến.....anh Tâm nói rằng.....mày định dụ dỗ anh phải không thằng kia???”

Lần này.....tụi nó còn nhìn tôi một cách đầy ngạc nhiên hơn nữa.....

“Hok...hok có!!! Chỉ tại vì.....tao bị đuổi ra khỏi lớp.....tình cò mới gặp hấn thôi!!! Mà.....làm gì có nắm tay nắm chân ở đây chứ???”

“Mày đừng có chối!!! Chính mắt tao thấy.....anh ấy đưa cái gì cho mày.....mày còn cười là lòi với anh nữa!!!”

“Hok có.....tui làm gì có chứ!!! Bọn đừng nói điên nha!!!”,tôi cố chối phăng mọi chuyện.

“Mà nè.....dầu cho chuyện đó là sự thật.....thì cũng đâu chết chóc gì ai??? Nó là con trai...chẳng lẽ.....mấy người lại đi ghen với nó sao hả???” ,lần này đến lượt “lớp trưởng” lên tiếng.

“Biết đâu được.....đúng như lời anh Tâm nói,nó định dụ dỗ anh ấy thì sao??? Mà.....biết đâu được mày làm call boy???”

“Cái gì??? Bọn đủ rồi nha.....sao nói người khác như vậy hả???” ,lần này.....tôi đã thực sự nổi giận.

“Thôi.....tui mình đi!!! Hoi sức đâu.....chấp nhất với bọn dờ hoi này!!!”,con Mi nói xong...định lấy xe vọt lẹ.....nhưng.....

“Tụi bây dám đi hả??? Nghĩ sao.....4 đứa tụi bây chống lại bọn này ???”

“Đủ rồi nha.....có chuyện đó thôi mà cũng đòi đánh tụi này hả??? Mấy người “mê trai” vừa phải thôi.....làm vậy.....hắn có thích mấy người hok hả???” ,tôi quát lên thật lớn.

“Mày nói gì hả thằng kia??? Hôm nay.....tao không đánh mày không được.,”

Hix.....hình như.....tôi đã “châm ngòi” cho bọn này thêm rồi!!!

“Còn nữa.....3 đứa con gái tụi bây....hôm bữa dám ngồi ăn chung với anh trong căn-tin trường!!! Nên.....tụi bây không thoát khỏi đâu!!!”

Con nhỏ đó vừa nói xong.....đồng bọn của chúng bước xuống xe.....tư thế đã sẵn sàng “chiến đấu”.

“Phen này.....tụi mình phải hủn bọn này rồi!!!”,con Oanh vừa nói.....mà nó bẻ tay nghe “rắc.....rắc”,nghe mà.....nổi gai óc!!!

“Đủ rồi mấy đứa kia!!! Nếu tụi hủn.....từ nay tụi này sẽ không thèm để ý đến cái tên đó nữa.....thì xem như mọi chuyện được giấu quyết chứ gì???” ,tôi bước xuống xe và nói.

“Nói nghe dễ nhì??? Mơ đi con.....đừng mong tụi này bỏ qua!!!”

Nói xong.....nó liền xông đến tôi thật nhanh.....và.....tát cho tôi một cái đau điếng.

“Áh.....”

“Lâm.....”,ba đứa tụi nó hét lên thật to khi thấy tôi bị như vậy.

“Bọn.....bọn quá đáng rồi đó nha!!!”

Vừa nói xong.....tôi cũng xông đến con nhỏ “mê trai” đó.....tát cho nó một cái trà đũa!!!

“Á.....”

“Hay lắm Lâm.....để tao xuống.....đánh phụ mày cho!!!”,con Oanh vừa nói xong...liền tót xuống xe ngay lập tức.

“Mày.....tao cho mày chết thằng call boy kiaaaaaa!!!”

Con đó nó hét lên thật to.....sau đó.....nó đánh tôi liên hồi.....tôi cũng không vừa.....một tay tôi nắm đầu nó...tay kia.....cào mặt nó!!!Nhất quyết.....tôi không chịu thua!!!

“Đánh tụi nó đi!!!!!!!!!!”

Sau khẩu hiệu của con “mê trai” đó.....đồng bọn nó xông vào.....xử ba con bạn tôi.....nhưng.....chúng đâu có ngờ.....con Oanh nó có võ.....phen này.....tụi bây tiêu đời trong tay con bạn tao nhé!!!

Nói về tôi.....con nhỏ đó vẫn chưa chịu buông tha.....nó ra sức đánh tôi mạnh hơn.....tôi cũng ra sức.....cào nó mạnh hơn.....và rồi.....

Roẹtttttttttttttttt.....

Tiếng.....áo bị xé nghe rõ mồn một.....tôi...đã lỡ tay.....xé rách nửa bên vai của nó.

“Mày.....mày.....”

Nó càng điên tiết lên.....lần này.....chắc nó.....cũng “xé đồ” tôi lại quá!!!>”

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25

“Oanh.....cứu taoooooooooo!!!!”

Vừa la.....tôi vừa phải chống đỡ những cú tấn công của con nhỏ đó!!!Bây giờ.....nhìn tôi chẳng khác gì dân “bụi” thứ thiệt!!!

Bất chợt.....

“Mấy em làm gì đó???”

Tiếng ai đó giần dữ hét lên...trong bầu không khí.....loạn xạ thế này!!!

“Áh.....thầy...thầy Nam!!!”

Ánh mắt thầy đang điên tiết lên nhìn tôi.....trong bộ dạng.....đầu tóc bù xù như “người điên”....àh....mà con nhỏ “mê trai”đó cũng không thua gì.....tôi giống điên.....thì nó cũng không được bình thường!!!

“Zot thôi tụi bây!!!”

Vừa thấy bóng dáng của giáo viên,tụi “mê trai” đó liền rút quân thật nhanh.....nhưng tôi vẫn còn tức lắm.....nên vẫn rống cổ lên mắng.....

“Nè.....tụi bây bỏ đi vậy hả???Đồ hèn....đồ hèn.....”

“Lâm.....đù rồi mày!!!Thầy.....đang nhìn mày kìa!!!”

Con Đào vội khều tay tôi thật mạnh.....sau đó.....tôi có cảm giác “ón lạnh” sau gáy.....ánh mắt của thầy.....lúc này trông thật đáng sợ!!!

“4 đứa tụi em vào phòng giáo viên ngay lập tức!!!Thật đúng là.....”

Tụi tôi rầm rập xách cặp bên lên theo thầy.....thế là kế hoạch đi ăn kem đã bị hủy bỏ.....

“Các em có gì giải thích với tôi không???”

Sau câu hỏi đó.....4 đứa tôi không ai chịu lên tiếng cả...chỉ cúi gầm mặt xuống đất!!!

“Đào.....em là lớp trưởng.....em giải thích cho thầy nghe xem nào!!!”

“Dạ.....tụi...tui em.....”,nó áp ứng trả lời.Thấy vậy.....tôi liền xen vào.....

“Hok phải lỗi tụi em đâu thầy!!!Tự dung bọn nó kéo lại đánh tụi em.....tụi em.....chỉ bảo vệ mình thôi ạ!!!”

“Em im đi...thầy chưa cho phép.....ai cho em lên tiếng hả????”

Tiếng quát thật to của thầy....khiến tôi im bật lại...không nói được câu gì nữa cả!!!

“Tụi em đang là sinh viên..vẫn còn đang ngồi ghế của nhà trường.....ấy thế mà.....đánh nhau loạn xạ ở ngoài đường như vậy!!!Mấy em không biết xấu hổ sao???”

“Vâng.....tụi em biết lỗi rồi ạ!!!”,con Đào the the nói.

“Thật không tưởng tượng nổi.....em là lớp trưởng....không khuyên can mấy bạn.....còn hùa theo nữa chứ???Em ăn nói sao với thầy đây???”

“Em.....em xin lỗi thầy ạ!!!”

Tội nghiệp con Đào....cũng vì tôi.....mà nó bị mắng tới tấp như vậy!!!

“Thầy.....hok phải lỗi của nó đâu ạ!!!Thầy đừng mắng nó nữa!!!”,tôi lấy hết sức can đảm.....để nói thêm một câu nữa!!!

“Thầy đã nói em chưa được phép lên tiếng mà???”

“Nhưng.....em hok muốn thầy mắng oan người khác thôi!!!”

“Ý của em là.....vụ đánh nhau này nguyên nhân là do em gây ra sao???”,thầy gặng hỏi tôi.

“Vâng...vâng ạ!!!Tất cả.....đều là tại em hết.....hok liên quan đến 3 đứa này đâu ạ!!!”

Thầy không nói gì cả.....chỉ nhìn tôi với ánh mắt khó chịu.....

“Thôi được.....3 tụi em thầy sẽ có biện pháp giải quyết sau.....còn em.....em hãy ở lại đây mà làm bảng kiểm điểm đi!!!”

Nói xong.....thầy đứng đứng bỏ ra ngoài.....chưa bao giờ.....tôi thấy thầy nổi giận như vậy!!!

“Lâm.....mày đâu cần gánh hết tội chứ???Tao..cũng có tham gia đánh nhau mà!!!”,con Oanh nói với giọng đầy ăn năn...y như.....nó cảm thấy có lỗi với tôi vậy!!!

“Được rồi!!!Tụi bây mau về đi.....tao làm bảng kiểm điểm xong....chắc thầy cũng cho về mà!!!

“Vậy.....tụi tao về trước nha!!!Mày.....bảo trọng há!!!”

“Uhm.....về đi mà!!!”

Sau khi tụi nó đi hết.....tôi mới bắt đầu thầy sợ hãi.....không biết....hình phạt thầy dành cho tôi là gì nữa!!!Nhưng nghĩ lại.....tôi cũng dửng dưng cảm thật.....dám đứng ra gánh trách nhiệm một mình!!!Hy vọng.....thầy nương tay với tôi một chút!!!

“Tiến hả???Tao nè.....”

“Sao đến giờ mày chưa về hả???Trưa lắm rồi đó thằng kia!!!”,giọng tên Tiến đang “gào thét” trong điện thoại thật to.

“Tao.....đang có chút chuyện!!Mày...ăn cơm trước đi há!!!Lát nữa tao về!!!Thôi nha.....”

Nói xong.....tôi lật đặt cúp máy.....nếu không phải nghe hán cần nhằn nữa thì khó!!!

“Em làm xong bảng kiểm điểm chưa???”

Thầy bỗng bước vào không một tiếng động.....khiến tôi giật cả mình!!!

“Dạ.....xong rồi ạ!!!”

Thầy cầm tờ giấy lên.....suy nghĩ một lát rồi nói.....

“Trong đây em không hề ghi là em đã biết lỗi.....Sao vậy???”

“Thì.....đơn giản em đâu có lỗi gì???”,tôi ráng “gồng cổ” lên nói với thầy.

“Cái gì???Em không có lỗi???Cái lỗi lớn nhất là em đã đánh nhau ngoài đường như vậy mà em không chịu nhận à???”,giọng thầy bắt đầu “hăng tiết” lên như lúc này.

“Nhưng...em chỉ đánh tự vệ thôi mà thầy???”Như vậy...cũng có lỗi sao???”

“Em đánh nhau là đã phạm lỗi rồi!!!Thật đúng là.....em không biết sửa chữa mà!!!Thầy mới bỏ qua tội em không làm bài thực hành.....chưa được nửa ngày.....em đã vi phạm lỗi còn lớn hơn nữa!!!Em.....muốn xem thử mức độ chịu đựng của thầy có giới hạn không à???”

“Em hok có.....việc em không làm bài thực hành!!!em nhận là em sai.....nhưng còn chuyện này.....em không thấy là mình có lỗi!!!”,tôi cũng bắt đầu ‘to tiếng’ lên với thầy.

“Được...nếu em cố chấp như vậy.....thì em cứ ở lại trong phòng này đến khi nào em cảm thấy em sai thì thôi!!!”

Tiếng cánh cửa đóng thật mạnh.....cũng đủ cho tôi biết...thầy đang giận dữ đến mức độ nào!!!Nhưng...tôi sẽ không vì thế mà nhận lỗi đâu.....nhất quyết...tôi sẽ không nhận lỗi!!!

Khi tôi giật mình choàng tỉnh dậy vì bị con muỗi đốt ngay mặt.....ngước nhìn qua cửa sổ với con mắt lơ đãng.....nhưng tôi vẫn có thể biết được rằng.....trời đã tối.....những ánh đèn bắt đầu thấp sáng thành phố.....tôi đã ngủ gật trên bàn giáo viên từ lúc nào không hay biết.....

“Thầy Nam đáng ghét.....tôi thế này....còn không chịu cho mình về nữa!!!Chắc thằng Tiến đang lo lắng đây!!!”

Vừa nói dứt câu.....chợt điện thoại của tôi reo lên.....khiến tôi giật nảy mình.....thì ra.....hắn đang gọi cho tôi.....tay run run nhấc điện thoại.....chuẩn bị tinh thần nghe hấn mắng!!!

“Gi.....gi vậy???”

“Sao đến giờ này chưa về hả???”Bộ muốn đi luôn sao thằng kia?????????”

Tiếng hấn oang oang vang lên cả bên ngoài.....thật khủng khiếp!!!

“Tao...đang ở nhà mấy đứa bạn.....hôm nay tại nó đãi tiệc bắt ngờ.....nên tao hok nói cho mày biết được!!!Xin lỗi nha.....ah.....tại nó đang gọi tao kia.....tao cúp máy nha!!!Lát tao về.....bye bye.....”

Vừa nói xong.....tôi lật đật tắt điện thoại và khóa lại luôn.....nhằm tránh hấn gọi tiếp!!!

Nhưng.....chợt nhìn xung quanh bốn bức tường...không gian chỉ còn “mình tôi với tôi”.....tự nhiên.....lại cảm thấy lạnh xương sống.....muốn thoát khỏi đây ngay lập tức!!!

Tôi cố trấn tĩnh mình...đợi khi nào thầy cho phép.....tôi sẽ zot ngay về.....nhưng....liệu có khi nào thầy giận tôi quá.....nên bỏ mặc tôi ở đây luôn???”Còn thầy thì giờ đang ngồi ăn cơm...xem gameshow trên truyền hình thì sao???”Nghĩ bấy nhiêu đó.....tôi liền chạy đến cánh cửa.....mở ra.....để chuẩn bị zot lẹ.....không ngờ.....

“Em định về sao???”

“Áhh.....thầy....thầy làm em giật mình!!!”,tôi thốt lên với vẻ đầy hoảng sợ.....nhưng thầy cố tình tỏ ra vô tâm.....

“Thầy chưa cho phép.....ai cho em tự tiện đi về???”

“Nhưng.....chẳng lẽ thầy giam em ở đây cho đến sáng sao???”

“Cũng có thể.....nếu em không biết nhận lỗi!!!”

Thầy quả thật ngang bướng.....nhưng tôi cũng không phải là đứa dễ chịu khuất phục như vậy đâu!!!

“Được.....em sẽ ở lại đây.....thầy đi về đi!!!”

Nói xong.....tôi liền đóng cửa lại.....tiếp tục nằm trên bàn giáo viên.....nhưng.....tôi không tài nào ngủ nổi như lúc sáng nữa.....trái lại.....càng lúc tôi càng thấy sợ.....chỉ muốn đến mở cánh cửa rồi về cho nhanh.....mà làm thế thì tôi sẽ mất đi lòng tự trọng của mình.....cũng đồng nghĩa với việc tôi nhận lỗi!!!Nên.....tôi quyết định.....chiến thắng bản thân mình.....không sợ gì hết!!!

Buppp.....

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

Sau tiếng nổ nhỏ đó.....mọi thứ xung quanh tôi.....tối đen như mực.....khiến tôi không thể nhìn thấy bất cứ cái gì.....đến lúc này.....tôi không thể kiềm nén nổi cảm xúc của mình nữa!!!

“Áhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh.....◆◆◆

Tôi hét lên thật kinh hoàng.....chỉ mong có ai đó tìm thấy tôi.....trong khi đó.....tôi cố gắng sờ soạng trong bóng tối để tìm cánh cửa.....thật đúng là con ác mộng.....nếu thật sự.....lúc này mà có “ma” xuất hiện.....tôi e rằng tôi sẽ.....chết mất!!!

“Thầy.....thầy Nam ơi.....thầy còn đó hok zậy????????Em biết lỗi rồi.....thầy mau dẫn em về đi.....hu hu hu.....”

Tiếng khóc đầy thê lương của tôi dường như không có tác dụng.....chẳng có ai thèm lên tiếng đáp lại cả.....

Chợt.....tôi đụng trúng cái gì đó mềm mềm.....âm ấm.....càng khiến tôi như muốn.....tả hỏa lên được!!!

“Áhhhhhhh.....xê.....xê ta ra.....cái gì zậy trời.....”

Không những chỉ ấm áp.....mà nó còn.....biết cử động nữa.....nó nắm lấy tay tôi.....trong đêm tối thế này.....thử hỏi.....tôi không sợ chết khiếp sao được!!!

“Buông...buông ra coi!!!Hu hu hu.....”

Tôi vừa la.....vừa hét.....vừa khóc.....thậm chí.....vừa cắn nữa!!!^_^ và.....tôi đã thành công.....khi cắn trúng nó.

“Aaaaaa.....”

ủa???sao nghe dường như là tiếng người.....đau giống như.....mấy con mà tôi nghĩ???Vây.....đó là ai đây???

“Em làm gì mà cắn thầy ghê thế??? Ui...”

Nổi vui mừng khôn siết chợt đến bên tôi,thì ra.....đó chính là thầy Nam!!!Ngay lúc này đây....tôi rất cần có một ai đó bên cạnh....cho đỡ sợ!!!

“Nè.....sao em không nói gì vậy???”;thầy thắc mắc khi biết tôi đã nhận ra thầy,nhưng.....vẫn im thin thít,không nói tiếng nào.

Tôi chợt khóc òa lên như một đứa con nít,tay tôi nắm chặt lấy thầy.....tôi khóc thật to như muốn cho cái nỗi sợ hãi lúc nãy biến mất vậy!!!

“Thôi.....em đừng khóc nữa!!Con trai gì mà.....nhát gan thế???”;thầy an ủi nhưng.....cũng mang chút châm chọc tôi.

“Tại thầy đó.....hix.....ai bảo thầy hok cho em về sớm!”,tôi nũng nịu nói.

“Được rồi.....giờ thầy cho em về đó!!!Được chưa???”

“Uhm.....nhưng.....”

“Nhưng sao???”;thầy thắc mắc khi thấy giọng tôi ấp úng.

“Thầy.....làm ơn dẫn em r khỏi chỗ này đi!!!Em.....”

Thầy bỗng cười khi nghe tôi nói như vậy,tôi dường như cảm nhận bàn tay thầy đang nắm chặt lấy tôi.....dắt tôi đi trong bóng tối đen như mực.....cũng may.....nếu không thì thầy đã nhìn thấy vẻ mặt ngượng chết của tôi rồi!!!

“Ah.....để thầy lấy điện thoại ra mà có chút ánh sáng!!!”

“Uhm.....thầy mau lấy đi!!Chứ tối hùm thế này.....biết đường đâu mà mò???”

Ánh sáng từ phía chiếc điện thoại thầy hất lên,một ánh sáng xanh dịu ấm áp.....dù chỉ là nhỏ nhoi trong bóng tối,nhưng cũng đủ cho hai chúng tôi nhìn thấy khá rõ xung quanh!!!

Bất chợt....tôi nhìn lên màn hình của chiếc điện thoại.....mới phát hiện ra.....thầy Nam chụp hình chung với một chàng trai nào đó!!!Trông hai người có vẻ khá thân mật.....thấy thế.....tôi bèn hỏi...

“Thầy nè.....người chụp chung với thầy trong điện thoại là ai vậy???”

“Àh.....chỉ là.....bạn thôi em à!!!”

Dường như giọng thầy có chút gì đó không được tự nhiên.....phải chăng.....thầy không muốn nói cho tôi biết con người thực sự trong hình là ai???

“Ôi.....cuối cùng cũng ra được bên ngoài.....mừng quá!!!”

Tôi thở phào nhẹ nhõm khi thấy được chút ánh sáng từ phía đèn đường bên kia hắt vào.

“Mấy giờ rồi thầy???”

“Uhm.....9h30 rồi em!!!”

“Há?????????Chết rồi.....hok kịp đi chuyển xe buýt cuối cùng nữa!!!Làm sao bây giờ???”tôi thốt lên một cách đầy hoảng sợ.

“Lỗi cũng tại thầy..ban đầu.....định để em thấy sai mà nhận lỗi.....ai ngờ.....lại làm em phải về trễ thế này!!!”

“Hok sao đâu thầy!!!Em.....cũng biết là em khá lố mãng khi đánh nhau với bạn khác!!!Từ nay...em hứa với thầy là hok có chuyện đó xảy ra nữa!!!”

“Uhm.....thầy tin em đó!!!Hay là thế này vậy.....”

“Sao thầy??”,tôi thắc mắc khi không biết thầy chuẩn bị nói gì.

“Thầy sẽ chở em đến nhà thầy ngủ một bữa vậy!!!Sáng mai...thầy chở em đi học luôn!!!”

“Hok.....hok được đâu thầy ơi!!!”,tôi phản đối một cách kịch liệt.

“Sao vậy???”

“Em.....sợ người nhà la lăm!!!”,tôi đang cố tìm những lý do chính đáng để.....từ chối lời mời”mật ngọt” này của thầy..đơn giản...vì tôi vẫn còn bị ám ảnh vụ hôm trước mà tên quái vật gây ra cho tôi!!!

“Thì em cứ gọi về nhà.....nói là đang ở nhà thầy!!!Chẳng lẽ.....ở chung với thầy mà người nhà em cũng lo sao???Hơn nữa.....nếu thầy đi rồi..sẽ không có ai chở em về đâu đấy!!!”

Quả thật đúng vậy.....thầy mà đi rồi.....thì sẽ không còn ai chở tôi về.....nếu gọi điện cho thằng Tiến.....chỉ tỏ nghe nó mắng nhiếc!!Và lại.....thầy là người đáng hoàng..đầu giống như tên “quái vật”kia....tôi làm gì phải sợ chứ???

“Uh.....vậy em làm phiền thầy một bữa nha!!!”

“Không sao...em chờ thầy lấy xe nhé!!!”

Không biết nói là tôi may mắn hay xui xẻo nữa!!!Liên tiếp hai lần.....tôi đều được đến nhà của những người khá “hot” trong trường!!!Lũ bạn thân của tôi mà biết chuyện này,ắt hẳn...chỉ sẽ gào thét lên cho mà xem!!!

“Em xuống xe đi.....đến rồi!!!”

“Uhm.....ạ vâng ạ!!!”

Thì ra thầy ở trong một chung cư.....không biết phòng thầy ở tầng mấy nhỉ???

“Em đến thang máy trước chờ thầy đi!!!Thầy gửi xe cái đã!!!”

“Vâng.....vâng ạ!!!”

Nơi đây nói chung cũng khá đẹp,toàn bộ tường đều được sơn màu xanh nhạt.....khiến cho người ta có cái cảm giác dễ chịu lắm!!!

Vừa bước vào phòng.....cái đầu tiên đập vào mắt tôi chính là.....sự lộn xộn trong căn phòng này....tuy đồ đạc trông rất giản dị,toàn bộ đều được làm bằng gỗ.....nhưng.....quần áo,giày dép và.....rác thì.ở đâu cũng có!!!

“Nhà thầy khá bừa bộn...em.....đừng chê nha!!!”

“Hi...em biết mà!!!Ở nhà em.....còn bừa bộn hơn đây nữa mà!!!”

“Em chắc cũng mệt rồi!!Ngồi ghé đi.....thầy lấy nước cho em uống!!!”

“Dạ.....”

Nhìn sơ qua căn phòng.tôi cũng có thể biết được là thầy sống ở đây một mình!!!Không ngờ.trên bục giảng thầy nghiêm khắc.đầy chất người lớn thế nào.thì khi đến ngôi nhà.tôi mới biết, thầy cũng như bao tụi con trai khác thôi!!!

“Đề thầy lấy đồ cho em đi tắm nha!!!Rồi đi ngủ sớm!!!”

“Dạ.khỏi đi thầy!!!Em.để vậy ngủ cũng được rồi!!!”, tôi mắc cỡ thốt lên.

“Sao thế???Sợ.đồ thầy chưa giặt hả???Em yên tâm.trong tủ thầy còn mấy bộ kia!!!”

“Dạ.nhưng.em mặc hok vừa đâu thầy ơi!!!”

“Có sao đâu.đồ ngủ.mặc rộng rãi cho thoải mái!!!Mau đi tắm đi.không tắm.thầy không cho em lên giường ngủ đâu đấy!!!”

“Vâng.vâng ạ!!!”, tôi đành phải.rầm rập nghe theo lời thầy thôi!!!Dù sao.tôi cũng cảm thấy ngượng ngáy lắm rồi!!!

“Em.tắm xong rồi nè thầy!!!”

Thầy chợt nhìn sang tôi khi đang đổi mắt xem bộ phim truyền hình.chắc thầy cũng cảm thấy mắc cười, khi chiếc áo sơ mi của thầy dài gần đến.đầu gối tôi.còn chiếc quần sọc thì.trở thành quần dài luôn rồi!!!

“Em.mau lại đây ăn mì với thầy đi!!!Thầy mới nấu đó!!!”

“Ah.việc gì chứ ăn.em hok từ chối đâu nha!!!”

Tôi lao vụt đến tô mì nóng hổi.ăn một cách thật ngon lành!!!Từ sáng đến giờ.có gì cho vào bụng đâu mà không đói??

“Em.em ăn từ từ thôi!!!Làm thầy.mắc cười quá nè!!!”

“Làm gì mắc cười thầy???Em.đang đói mà!!!Thầy giam em từ sáng đến giờ.có gì ăn đâu mà hok đói???”, tôi vừa ăn vừa cự nự.

“Thầy xin lỗi.được chưa???”

“Uhm.em biết rồi!!!Hi.”

“Ah.em uống bia không???thầy đến tủ lạnh lấy cho!!!”

“Thôi.thôi thầy!!!Em.hok biết uống đâu!!!Nếu có nước ngọt.thì cho em xin!!!”

“Trời.con trai mà không biết uống bia???Thật không vậy nhóc???”

“Thật mà thầy.em chỉ thích uống nước ngọt thôi hà!!!”

Thầy chợt không nói gì nữa.chỉ nhìn tôi.nhìn tôi với ánh mắt “khó tả”!!!

“Gi.gì vậy thầy???Em.em làm sao à???”

“À không.em làm thầy.nhớ đến một người bạn trước đây của thầy thôi!!!”

“Người bạn trước đây của thầy à???Có phải.người trong hình hok thầy???”; tôi thắc mắc hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Thầy không nói gì cả.chỉ thoáng cười.một nụ cười khá buồn!!!

“em ăn xong chưa??Nếu buồn ngủ thì leo lên giường ngủ đi.sáng mai thầy gọi dậy đi học!!!”

“Vâng ạ!!!Thế.tôi nay thầy ngủ ở đâu???”

“Thì trên giường luôn chứ đâu!!!”

“Hả??? Thầy.....ngủ trên giường luôn???” tôi hỏi một cách đầy hoảng hốt.

“Sao??? có chuyện gì à??? Hay....em sợ thầy sẽ lấn sang chỗ em???”

“Àh hok.....hok có!! Chỉ.....”

“Không có chuyện gì thì em mau ngủ đi!!! Thầy buồn ngủ rồi đó..... lát em ngủ chỉ cần tắt cây đèn ngay trên bàn thôi, biết chưa???”

Nói xong, thầy liền tót lên giường và... đánh một giấc. Còn tôi..... vẫn còn cảm thấy vừa vui mà vừa lo..... không biết..... thầy có giống tên quái vật đó không nữa!!!

Cứ tưởng rằng đêm qua tôi sẽ không tài nào chợp mắt nổi, thế nhưng..... chỉ chưa đầy 10 phút..... tôi đã đánh một giấc đến sáng!!! Không biết chuyện gì xảy ra hết!!!

“Lâm..... dậy đi em!!!”

“Huh..... để em ngủ thêm một lát nữa đi!!!”, tôi nũng nịu nói trong giọng của một đứa ham ngủ.

“Không được!!! Trễ giờ học đó.....”

Vừa từ từ mở mắt ra..... một thân hình lơ mờ xuất hiện trước tôi..... và đó chính là thầy..... trong tình trạng..... chỉ có chiếc quần sóc trên người.

“Áh.....”

“Gì vậy???”

“Dạ..... hok... hok có gì!!! Em đi đánh răng đây!!!”

Tôi lật đật chạy thật nhanh vào nhà vệ sinh..... mà trong đầu cứ hiện lên hình ảnh lúc nãy của thầy!!!

”Lâm ơi là Lâm..... may tinh tảo lại đi!!! Đừng quá lộ liễu vậy chứ??? Thầy mà biết được..... chắc tiêu qá!!!”, tôi đứng trước gương tự nói với mình.

“Xong rồi nè thầy!!!”, tôi bước ra khỏi nhà vệ sinh với khuôn mặt hoàn toàn thoải mái.

“Uhm..... em ăn sáng đi!!! Rồi thầy chờ em đi học....”

“Dạ.....”

Tôi cố ăn thật nhanh cái bánh mì sandwich thầy làm..... uhm..... cũng khá ngon đấy chứ nhỉ???

“Tối qua.....”

Thầy chợt nhắc đến chuyện buổi tối..... khiến tôi khá hồi hộp!!!

“Tối qua..... làm sao thầy???”

“Tối qua..... em.....”, thầy nói lấp lửng làm tôi càng muốn đứng tim thêm. Cứ sợ..... sẽ làm chuyện gì “đáng sợ” với thầy.

“Em.... em làm sao???”

“Em ngủ mà lấn lộn dử qá!!! Khiến..... thầy muốn té xuống đất luôn!!!”

“Ha.... ha ha..... em.... em xin lỗi thầy!!!”, trong lòng khá vui vì tôi đã không làm chuyện gì đó..... nhưng... cũng thật xấu hổ!!!>”

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28

Đang trên đường về nhà.....tôi không biết phải đối diện với thằng Tiến như thế nào nữa??Hắn.....sẽ vui vẻ cười với tôi.....hay.....mắng tôi một trận đây???

Chợt tôi nảy ra một ý định,đó là.....mua quà về chuộc lỗi với nó!!!Hy vọng nó sẽ bỏ qua cho,không mách lại với mẹ tôi!!!Và món quà đó chính là....mua cho nó cái bánh kem,thứ nhất....cái này là thực dụng,vừa ngon lại vừa túi tiền của tôi.....thứ hai.....mua cho nó,ắt hẳn tôi cũng sẽ được ăn ké chung!!!Cũng có thể nói.....tôi mua cho cả tôi và hắn!!!^_^

“Chị ơi....lấy em cái bánh kem sô cô la đi chị!!!”

“Uhm....cung chờ chị chút nha!!!”

“Dạ....”

Đang mãi mê ngắm nhìn mấy cái bánh kem trong tủ kiếng!!!Tôi không hề biết.....con Phuong,”ngủi iu”của Khương cũng đang có mặt tại đây!!!

“Lâm.....phải Lâm không vậy???”

“Uhm....mình là Lâm nè!!!”,thái độ của tôi khá khó chịu khi nhìn thấy người này!!!Cũng chẳng biết tại sao tôi như thế nữa.

“Bạn còn nhớ mình không???”

“Nhớ chứ!Bạn là bồ của Khương mà....ai quên được!!!Hi....”,tôi nói với giọng hơi mỉa mai.

“Bạn đi mua bánh kem hả???”

“Tất nhiên!!!hok mua bánh kem....mình zô đây làm chi trời???”

“Uhm....mình hơi vô duyên quá!!!”

“Bạn biết vậy là tốt rồi!!!”,tôi nói thì thầm trong miệng,không mong muốn câu nói này được nhỏ này nghe.

“Hả???Bạn nói gì cơ???”

“Àh....hok....hok có gì đâu!!!Hi hi.....”,tôi cố đánh trống lảng khi nhỏ ấy đã nghe tôi nói thì thầm “Ủa???Mà Khương.....hok đi chung với bạn hả???

Sao để bạn đi một mình???”

“Uhm.....Khương.....không rảnh!!!”

“Dạo này....Khương bận lắm hả???Sao....hok thấy ghé đến nhà mình chơi???”

“Mình.....cũng chẳng biết nữa!!!Mấy hôm nay.....mình không có gặp Khương!!!”

“Sao thế???”,tôi hỏi thật nhanh khi nghe nhỏ ấy nói câu này!!!

“Thật ra.....mình và Khương.....đang chiến tranh lạnh với nhau!!!”

“Thiệt hả???”,tôi thốt lên thật lớn....trong lòng khá vui khi nghe tin này.

“Nè.....đừng la to quá!!!Muốn mọi người nghe thấy hả???”

“Hi....mình quên!!!Hay....chúng ta đến chỗ nào ngồi.....bạn kể cho mình nghe chuyện gì xảy ra nha!!”

Hai chúng tôi đến băng ghế đá trong một via hè gần đó!!!Và.....tôi bắt đầu cuộc”thăm tra”của mình!!!

“Rồi...có chuyện gì bạn kể mình nghe nào???Đề mình còn giúp đỡ nữa!!!”,tôi nói với giọng đầy lòng”từ bi”...nhưng thật chất....tôi đang ngấm ngấm có một âm mưu đen tối!!!^_^

“Mình cũng chẳng biết là kể từ đâu nữa!!!Chỉ biết.....dạo gần đây....Khương khác lắm!!!Không ân cần từ tế với mình như trước nữa!!!Nhiều khi....mình chủ động làm Khương vui....nhưng....bạn ấy lại bảo mình đừng làm mấy trò trẻ con đó nữa!!!Thật sự.....mình không biết bây giờ Khương đang nghĩ gì??”

“Àh...ra là vậy!!!”

“Bạn biết Khương bị sao à???”

“Làm gì có!!Nhưng mình nghĩ...có thể.....Khương đã chán cảnh lúc nào cũng gặp mặt người mình yêu rồi...nên đâm ra...hok muốn nói chuyện với bạn nữa thôi!!!”

“Thật....thật không vậy???”

Nghe Phương hỏi một cách hoảng hốt như vậy....cũng đủ cho tôi biết cô ả đã trúng đòn của tôi rồi!!

“Cũng có thể lắm!!!Bạn biết mà....yêu nhau là một chuyện....nhưng....làm người yêu của nhau lại là một chuyện khác!!!”

“Vậy.....bây giờ mình phải làm sao bây giờ???Liệu.....Khương có chia tay với mình không???”

“Bạn yên tâm đi!!!Chuyện này....cứ để mình giúp cho!!!Mình sẽ hỏi rõ Khương xem có việc gì mà lại lạnh nhạt với bạn như vậy!!!”

“Uh.....mình mong bạn giúp được mình nha!!Chứ....mình không thể nào hỏi chuyện này trước mặt Khương được!!!Dù sao....bạn cũng là con trai....có lẽ hai người dễ nói chuyện hơn!!!”

“Tất nhiên rồi....giữa mình và Khương có đủ thứ chuyện để nói!!!Tụi mình không hẳn là bạn thân....nhưng mình hiểu Khương lắm!!!Khương....”,tôi đột nhiên phản ứng quá.....mạnh....khiến cho nhỏ Phương thắc mắc.

“Mình....mình biết mà!!!Sao...bạn lại nói to thế???”

“Àh.....hok có gì!!Thôi....mình về trước đây!!!Có gì.....mình sẽ gọi điện hỏi Khương rõ mọi chuyện!!!Hi....”

“Bạn có số di động của Khương rồi hả???”

“Tất nhiên!!!Ngoài ra.....”

“Ngoài ra gì???”,nhỏ đó tò mò khi nghe tôi ngưng nói giữa chừng...mà ánh mắt đầy vẻ bí hiểm

“Lại đây cho bạn xem nè!!!”

Tôi lấy điện thoại của mình ra.....chủ yếu....chi để khoe tấm hình hôm bữa tôi và Khương chụp chung với nhau cho nhỏ đó thấy!!!

“Woa...bạn và Khương chụp chung đó hả???”

“Uh.....thấy....tụi mình chụp đẹp hok???hí hí....”

“Uhm.....đẹp lắm!!!”

“Thôi....mình về nha!!!Có tin tức gì....mình sẽ nhắn lại cho bạn!!!”

“Mà nè.....”

Tôi không kịp nghe con nhỏ đó định nói gì....thì đã chạy vụt đi mất!!!Trong lòng bắt đầu thực hiện....kế hoạch của mình!!^__^

“Tiến oi.....tao về rồi nè!!!Hi....”

Vừa mới mở cửa thì tôi đã thấy nguyên bộ mặt “hung thần”của hấn ở trước mặt!!!

“Tao tưởng mày đi luôn rồi chứ???Về đây làm chi???”

“Tao nói rồi mà.....hôm qua tao ngủ lại nhà thầy!!!Có sao đâu mà lo....”

“Tao mong sẽ không có lần sau nữa!!!Nếu không.....tao mách mẹ mày vì tội đi chơi đêm đấy!!!Nghe chưa???”hấn gằn giọng với tôi.

“OK!!!Hi hi....”

“Vào nhà đi!!Tao nấu cơm rồi đó!!!”

“Khoan đã.....”

“Chuyện gì nữa đây???”hấn thắc mắc.

“Tao nhờ mày một chuyện há!!!Nếu thành công....cái bánh kem này sẽ cho mày hết!!Chịu hok???”

“Tao đây cóc thèm ăn mấy đồ ngọt!!!”

“Nè.....mày hok thích thì thôi!!!Xem như....giúp không công cho tao đi!!!”

“Chuyện gì???” ánh mắt hần khá tò mò... vì không biết tôi đây sắp nhờ hần làm chuyện” hệ trọng” gì!!!

“Uhm.....lát nữa mày gọi điện cho Khương!!!Bảo Khương qua đây chơi nha!!!”

“Sao mày không tự gọi đi.....nhờ tao làm gì???”

“Hok được!!!Nếu tao mà gọi.....thì sẽ hông hết mọi chuyện!!!”

“Mày.....đang âm mưu gì đó thằng kia???” từ ánh mắt tò mò, hần chuyển sang.....sợ sệt khi nghe tôi nói câu này.

“Hí hí.....chẳng giấu gì mày!!!Hồi này.....tao mới gặp con Phuong,nói chuyện với nó một chút.....tao mới biết.....thì ra nó và Khương đang chiến tranh lạnh với nhau!!!Đây đúng là cơ hội tốt để tao.....thử xem Khương có thích tao hay không!!!”

“Mày điên rồi!!!Thằng Khương không đời nào thích mày đâu.....cho dù tụi nó cãi nhau,thì cũng không đến lượt mày làm kẻ thứ ba phá hoại tụi nó!!!”

“Gì chứ???”Tao nói là chỉ thử thôi.....chứ có nói là cướp Khương về bên tao đâu!!!Cái thằng này.....”

“Thôi thôi.....tao không giúp mày đâu!!!Mày đừng làm chuyện ruồi bu đó nữa!!!Tao sợ khi mày nói ra rồi.....từ nay mày hết gặp được mặt thằng Khương luôn!!!”

“Hok đâu.....tao có cảm giác.....là Khương cũng thích tao!!!Nếu không.....sao hôm bữa Khương lại chờ tao đi chơi,nói đủ thứ chuyện.....và còn....chụp hình chung với tao nữa???”

“Đó chỉ là nó xem mày như là bạn thôi!!!Như mấy năm trước đó.....tao với nó cũng đi chơi chung hoài.....chẳng lẽ.....nó cũng thích tao sao???Đồ ngốc!!!”

“Mày im đi.....tao làm gì kệ tao.....nói tóm lại.....là mày có gọi điện giúp tao hok?????”,tôi quát lên thật lớn sau một hồi tranh cãi với hần.

“Không là không.....đừng năn nỉ vô ích!!!”

“Mày.....mày.....”

Tôi tức giận đến nỗi không nói lên được lời nào.....bèn sẵn tay....quăng cái bánh kem xuống đất thật mạnh!!!Cột để cho hần thấy.....sự tức giận của tôi!!!

“Gi...gì vậy???”

“Mày đúng là thằng bạn ích kỷ!!!Chỉ nhờ mày một chuyện nhỏ.....vậy mà cũng không giúp được!!!Nếu Khương không thích tao.....thì cũng chỉ có mình tao bị xấu hổ.....mắc mớ gì đến mày mà mày mắng tao dữ thế hả thằng kia???Đồ.....đồ quá đáng!!!”

Tôi dùng dùng nỗi giận bỏ đi một mạch ra khỏi nhà.....tức giận vì hần đã không giúp thì thôi,còn lên mặt dạy đời tôi nữa!!!

Đang lúc trưa nắng thế này.....tôi cũng không biết mình nên đi đâu nữa!Ngồi trong quán nước mà tự dưng thấy buồn man mác.....và tự suy nghĩ.....nếu những lời thằng Tiến nói là sự thật.....cảm giác của tôi hoàn toàn sai....Khương không hề thích tôi.....đến lúc đó.....tôi cũng chẳng biết mình nên làm sao nữa!!!

“Chị ơi.....tính tiền mấy ly nước giùm em!!!”

Hix....chi uống khoảng 5 ly nước trái cây....mà tiêu hết gần một trăm ngàn!!!Phen này.....tôi phải ăn uống tiết kiệm lại thôi!!!

Đang loay hoay đếm số tiền còn lại.....tôi không kịp để ý là mình sắp tông một người đang bước vào quán.....và thế là.....

“Ui.....”

Đó không chỉ là một người.....mà là.....một đám thanh niên còn khá trẻ,và tôi đã tông trúng một trong bọn chúng!!!

“Trời ạ.....đi đứng mất mũi để đâu thế hả???”

“Xin lỗi!!!Hok cố ý!!!,tôi nói qua loa cho xong mọi chuyện....để kịp đi đến nhà mấy đứa bạn lánh nạn cái nắng gay gắt này.

“Đứng lại....”,một tên đang gọi ngược tôi lại.....không biết hần muốn gì đây....

“Cái gì???”

“Tông trúng tui mà xin lỗi kiểu vậy đó hả???Sao không có thành ý chút nào vậy tên kia???”

Đang lúc tôi đang bức dọc vì chuyện của thằng Tiến,cộng thêm...số tiền vừa tiêu trong cái quán này...khá nhiều.....nên tôi đã không thể nói giọng tử tế với hắn được nữa!!!

“Nè anh hai.....tui đã xin lỗi anh rồi???Còn muốn gì nữa hả???”

“Tui muốn bạn xin lỗi tui lại!!!Rõ chưa???”

“Đồ điên.....tui hok rảnh đâu xin lỗi hoài!!!”,nói xong.....tôi cố tình bỏ đi một mạch....mặc cho đám người đó muốn làm gì thì làm!!

“Nè....đứng lại coi!!!”

“Thôi.....đừng gây sự nữa Khanh!!!Chúng ta đến đây uống nước mà.....hơi đâu chấp nhất với tên bất lịch sự đó!!!”

Nghe câu nói của thằng bạn hấn xong.....tôi liền quay qua.....lờm cho mỗi thằng một phát.....bắt chợt.....tôi nhìn kỹ lại.....thì mới thấy.....tên “khùng” đó cũng khá là đẹp trai,mái tóc và phong cách ăn mặc rất thời trang.....lại thêm.....tướng tá cao ráo của hắn nữa!!!Xem chừng.....hắn cao hơn tôi gần một cái đầu!!Đột nhiên.....choàng tỉnh sau cú “hợp hồn” của hắn.....tôi tự mắng bản thân mình không được phép “rung động” trước những tên như vậy!!!Dù sao.....cũng hiếm khi gặp lại tên đó.....lưu hắn trong ký ức của tôi làm gì không biết!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bọn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29

Đào hả???Giờ mày rảnh hok???Đi chơi với tao một lát nha....”

“Mày khùng hả thằng kia???Nắng thế này mà đi đâu???Tao đang đắp mặt nạ...không có rảnh đâu!!!Mày rủ hai con kia đi!!!”,giọng nó oang oang trong điện thoại.....y như muốn mắng tôi vậy.

“Oanh.....rảnh hok hả???”

“Chi vậy???”

“Đi chơi với tao một lát.....tao bao cho!!!”

“Không được.....tao đang trông chừng em của tao,không đi được đâu!!!Mày rủ hai đứa kia đi với mày đi!!!”,lại thêm một đứa làm biếng.....không muốn bước ra khỏi nhà vào lúc này.

“Mì ơi.....tao nhờ mày một chuyện nha!!!”

“Uh.....nói đi!!!”

“Mày....đi shopping với tao nha!!!Hok có ai đi chung với tao hết hà!!!”

“Được thôi.....chiều tao sẽ gặp mày tại siêu thị Maxi há!!!Tao đi ăn cơm đây....bye.....”

“Nè...nè.....”,tôi chưa kịp nói dứt câu thì nó đã cúp máy rồi!!

Thật đáng ghét....có ba đứa bạn thân mà chẳng có đứa nào tốt với tôi cả.....giờ chỉ có mình tôi.....chẳng biết đi đâu bây giờ!!!Bèn.....đi đến siêu thị Maxi vậy.....vào đó chơi game chút xíu!!

“Đáng ghét.....thằng Tiến đáng ghét!!!Mày liệu hồn mày đấy.....”

Tôi vừa chơi trò đua xe.....mà miệng cứ lẩm nhẩm “nguyên rủa” hẳn.....chợt có đứa bé bên cạnh khều tôi và nói.....

“Anh ơi....”

“Gì vậy cưng???”tôi thắc mắc hỏi.

“Anh chơi giỏi quá hà.....chi em cách chơi đi anh!!!”

“Hi hi.....anh có giỏi gì đâu!!!Ngồi lên lái đại đó mà....”,tôi nói với giọng khiêm tốn.

“Đi anh.....chi em chơi đi mà.....”,nó bắt đầu gỡ chiêu không nhéo ra với tôi.....và đặc biệt....tôi rất sợ con nít khóc nhè,dở mãi không được!!!

“Nè...nè...nhóc đừng khóc mà!!Ngoan đi.....”

“Tì....về thôi con!!!

Một người phụ nữ đang dừng dừng nổi giận bước đến đây!!!Chắc đó là mẹ của đứa bé này....

“Con hư lắm....đã nói không cho chơi rồi,còn ráng xuống đây!!!Về nhà mau!!!”

Đột nhiên.....bà ấy nhìn sang tôi...với ánh mắt đáng sợ.....

“Cậu đó.....đừng có mà rủ rê con tôi chơi ba cái trò vớ vẩn này!!!Nó không rảnh như thanh niên mấy cậu đâu.....tôi ngày ăn với chơi.....”

“Gì.....gì chứ???”tôi há hốc mồm kinh ngạc khi bị mắng một cách oan ức....

“thật là ngày gì vậy trời???Xui xẻo đến tận mạng.....”

“Ah.....”

Đột nhiên phía sau....hình như có người đang gọi tôi.....khi quay sang.....thì mới thấy chính là đám thanh niên lúc nãy mà tôi gặp ở trong quán nước.

“Không ngờ.....lại gặp cái thằng đánh đá này ở đây!!!Phen này.....mi hết chạy được rồi!!!”

“Nè.....tui không muốn kiếm chuyện à nha!!!Mấy người ý đông rồi ăn hiếp tui hả???”tôi quát lên thật to khi thấy cái đám “ngang ngược” này.....

“Định làm dữ ở đây chắc???”Tui nói cho mà biết.....mau xin lỗi tui một cách tử tế về chuyện lúc nãy đi....bằng không thì đừng trách!!!”

Nhìn mặt hẳn....cũng có vẻ khá giận dữ.....thôi thì.....tôi lui một bước để “chuồn êm” vậy!!!

“Hi.....làm gì dữ vậy???”Đùa chút thôi mà.....lúc nãy lỡ tông trúng thôi!!!Chứ tui có cố ý đâu!!!”

“Vậy thì mau xin lỗi tui đi!!!”

“Nè bạn.....lúc nãy tui xin lỗi rồi mà???”Sao mắc người ta xin lỗi hoài vậy???”

“Tui không biết....ai bảo nói chuyện cộc lốc làm chi!!!”

“gì chứ???”Lớn hơn tui được bao nhiêu....mà đòi tui ăn nói tử tế hà tên kia???”

“Nhìn tướng mi là biết nhỏ tuổi hơn rồi.....đồ vô lễ.....”

“Nè.....nói gì vậy hả???”Tui học đại học rồi đó.....biết chưa???”

Sau câu nói đó của tôi.....mặt thằng nào cũng đỏ ra.....y như.....mất hồn vậy!!!

“Sao.....sợ rồi hả mấy nhóc???”Nhỏ tuổi hơn tui mà bày đặt la làng!!!”

“Ai...ai nói tui nhỏ tuổi hơn hả???”

“Vậy chứ???”Nhóc sinh năm bao nhiêu....hiện đang học ở đâu.....nói nghe xem!!!”

“Tui....tui.....”

“Tui nó mới học 12 hà.....em đừng chấp nhất làm gì!!!”

Giọng một người đàn ông lên tiếng.thì ra ông ấy chính là bảo vệ chỗ này!!!

“Ha ha ha.thì ra.là một lũ nít ranh tập tành làm người lớn!!!”,tôi cố tình châm chọc mấy tên đó!! Vì tôi biết rằng.ở nơi công cộng tụi nó chẳng dám làm gì tôi cả!!!

“Nói gì hả tên kia???”, hấn giận đến đỏ cả mặt.như muốn ăn tươi nuốt sống tôi luôn vậy.

“Thôi đi mấy nhóc.mấy nhóc đến đây để chơi hay là quậy phá đây???”

“Cho tụi em xin lỗi nha anh Hưng.tại thằng Khanh nó nóng tính quá!!!”,một tên trong số đó lên tiếng.

“được rồi.chuyện chẳng có gì để cãi nhau cả.mọi người làm lành nhau đi há!!!anh đi đây!!!”

“Ai thèm làm lành với tên này!!!”,miệng hấn vẫn còn lăm bằm mắng tôi.xem chừng.hấn ghét tôi lắm thì phải???

“Thôi.tui không nói chuyện với mấy nhóc nữa!!!Để yên cho tui chơi game à nha!!!”

“Chơi game à???Hi hi.”,đột nhiên.giọng cười của hấn trở nên thật “ma quái”.không biết.hấn đang có âm mưu gì đây!!!

“Cười gì ghê thế tên nhóc kia???”

“Nè.có dám thử đấu mấy ván game với tui không hả tên kia???”

“Đấu game???”tôi ngạc nhiên hỏi.

“Tất nhiên.nếu chẳng ấ thua.phải bao cả bọn này đi ăn bánh!!!Chịu không đây???”

“Còn nếu tui thắng thì sao???”

“Nếu chẳng ấ thắng.thì cả bọn sẽ bao chẳng ấ ăn!!!Vậy thôi!!!”

“Ah.xem ra cũng hấp dẫn nhì???Tui.hok có chơi đâu!!!”

“Gi chứ???Bộ sợ thua há???”

“Ai điên đến nỗi một chọi với cả đám!!!Tui mà thua.bao mấy ông ăn cũng đủ sạt nghiệp!!!Còn tui thắng.mấy ông trả cũng đâu có nhiều tiền!!!Dù thắng hay thua.tui vẫn lỗ.chơi làm gì chứ???”

“Thì.tụi tui chung tiền cho chẳng ấ!!!Mỗi đứa 100 ngàn!!!”

“Há???thiệt hok vậy???”tôi bắt đầu ngó sang tụi nhóc đó.đếm từng tên một.và tổng cộng bọn chúng có 5 đứa.nếu tôi thắng.thì 500 ngàn sẽ thuộc về tôi!!!

“Ok.đồng ý liền!!!Há há.”

“Khoan đã.”,đám bạn của tên đó lên tiếng.

“gì vậy tụi bây???”

“Tụi tao không chơi cá cược đâu!!!Mày muốn đấu thì đấu đi.tui tao đi mua đồ đây!!!”

Vừa nói dứt lời.đám đó liền bỏ chạy một nước thật nhanh.mặc kệ tên đó đang la hét inh ỏi.

“Ôi.thế là đi toi 500 ngàn!!!Chán ghê.”

“Nè.”

“Gi nữa đây???”

“Chúng ta vẫn tiếp tục cá cược!!Nhưng.với điều kiện khác.”

“Điều kiện gì???”

“Đó là.ai thua thì bao người thắng đi ăn một bữa là đủ rồi!!!”

Đang buổi trưa.tôi cũng chưa ăn cơm.nên.

“Ok.đấu thôi!!!Muốn chơi trò gì nào???”

“Đua xe.....nếu ai về đích sớm hơn thì thắng!!!được chưa???”

“UH.....được thôi!!!

Hắn quả lắm to khi trông tôi có vẻ chẳng giống một tay chơi game chính hiệu.hãy đợi xem ta ra tay nhá!!!

1 tiếng đồng hồ sau.....

“Thế nào....chịu ngừng chưa???Tui mệt lắm rồi đó.....”

“Không...đấu tiếp cho tui!!!”

“Nè nhóc.....thua liên tiếp 6 bàn rồi.còn muốn đấu tiếp hả???”

“Tui sẽ gỡ lại.....chờ rồi xem!!!”,mặt hắn đang điển tiết lên khi nãy giờ toàn thua tôi

“Ồi.....nhưng tui mệt rồi!!!Mau dẫn tui đi ăn gì đi!!!Đói bụng quá....”

“Ngồi xuống chơi tiếp đi!!!”

Nghe thấy vậy.....tôi liền quay sang.....chuẩn bị.....mắng hắn một trận...

“Nãy giờ tui thắng nhiều rồi!!!Sao hok thực hiện lời hứa đi???Mắc tui chơi nữa là sao???Đã chơi dở ẹc mà còn bày đặt!!!Bực mình quá à nha.....”

Hắn đành phải ngậm ngùi.....đứng lên khỏi ghế.....thực hiện lời hứa của mình....

“đi thôi.....hi hi.....”,tôi cười một cách khoái chí.

“Khoan đã....để tui gọi điện cho mấy đứa bạn!!!Bảo nó về trước đi.....tui phải chở”của nợ”này đi ăn nữa!!!”

“Uhm.....sao cũng được!!!Miễn tui được ăn chùa một bữa là được rồi!!!Hi.....”

“Nè.....như vậy là sao đây???”,tôi cố gắng kiềm nén cảm xúc của mình.....nếu không tôi đã mắng hắn một trận.....vì tội đưa tôi đến ăn bánh kem!!!

“Tui nói là bao đi ăn...chứ không có nói là ăn cái gì mà???”

“Nhưng...tui đang đói bụng...ăn cái này vào chắc chết quá!!!”

“Kệ ấy....không ăn thì thôi!!!”

“Đồ đáng ghét.....đã vậy.....lấy cho tui 3 cái bánh kem,một cái sô cô la....một cái kem dâu.....một cái có nhân dứa!!!Nhanh lên!!!”

“Gi....ăn gì như heo vậy trời???”

“Ăn không hết thì tui mang về nhà!!!Có mau không thì bảo???”

“Phen này....tui gặp phải thứ dữ rồi!!!”

“Biết vậy là tốt đó.....”

“Sư phụ oi....lấy cho con một cái bánh sô cô la,một cái dâu và một cái có nhân dứa nha!!!Àh.....lấy loại nhỏ thôi sư phụ!!!”

“Gi???Sao lại lấy cái nhỏ hả???”

“Lúc nãy ấy chỉ bảo lấy 3 cái bánh....chứ không hề nói lấy cái lớn hay nhỏ mà???Sao trách tui được???”,hắn quả thật....rất tinh quái!!!Đúng là lứa tuổi học 12 có khác.....y như tôi mấy năm trước vậy!!!

“Thôi kệ.....dù sao tui cũng đang thèm bánh kem!!!Ăn một cái trước vậy!!!”

Trong khi tôi mải mê ăn cái bánh để lót dạ.....còn hắn thì.....cứ nhìn tôi chăm chăm.....khiến tôi thấy ngại ngại làm sao ấy!!!

“Nè nhóc....đừng nhìn lăm thế chứ!!!”

“Àh không. ...tui chỉ thắc mắc tại sao.lại có một tên con trai hào ngọt đến vậy!!!Đã thế.....nhìn điệu bộ ăn của ấy....trông chẳng khác gì.con heo cả!!!”,hắn đang cố tình châm chọc.làm cho tôi tức điên lên!!!

“Đủ rồi nha.tui ăn sao kệ tui!!!Mắc mớ gì đến nhóc chứ???”

“Khanh oi.sao hôm nay Khanh đến sớm thế???”

Giọng nói của một đứa con gái từ đâu cất lên.nhìn xa xa.trông cũng có vẻ xinh xắn!!!

“Uhm.hôm nay tui đến sớm!!!Tại vì mắc phải của nợ ấy mà!!!”

“Của nợ???Khanh nói gì vậy,Vi không hiểu!!!”

“Àh. Vi không cần hiểu làm gì!!!Chuyện riêng của tui.hỏi làm chi!!!”

“Hi hi hi.nè cưng!!!”,tôi lên tiếng với một giọng cười đầy”bí hiểm”....

“Dạ???”cô bé ấy trả lời.mặc dù không biết tôi là ai hết!!!

“Cưng có muốn biết.sao hôm nay bạn của cưng.àh.mà cho anh hỏi chút xúu!!!Tên này là bạn cưng phải hok???”

“Dạ phải. bạn ấy học chung lớp với em mà!!!”,cô bé ấy tươi cười trả lời với tôi. ...

“Ây da.thế thì anh nhờ cưng một chuyện há!!!”

“Chuyện gì anh???”

“Ngày mai cưng vào lớp.nhớ đồn cho mấy bạn biết.”

“Đủ rồi nha tên kia.tui up nguyên cái bánh kem lên mặt bây giờ.muốn không hả???”đột nhiên hắn quát tôi một phát.khiến tôi hồn vía lên mây.....

“Làm.làm gì dữ vậy???”

“Ủa???Hình như.anh quen với Khanh hả???”

“Quen???Làm gì có chứ.chỉ là.xui xẻo.àh hok.may mắn gặp nhau thôi!!!hi hi.”

“Ăn nhanh đi.rồi biến ra khỏi tiệm giùm tui!!!”,hắn vẫn ăn nói lạnh lùng.khiến tôi khá khó chịu. ...

“Khanh nè.sao lại đuổi khách hàng ra chứ???Đề anh ấy ăn tự nhiên đi.”

“Khách hàng???Không dám đâu Vi à.hắn là của nợ đấy!!!Đừng nói chuyện với hắn.Vi mau đi làm việc đi!!!”,hắn mắng tôi xong.liền quay sang.mắng cô gái dễ thương đó!!!

“Uh.Đề.đề Vi đi làm há!!!Khanh.cũng làm đi nha!!!”

Thấy bóng dáng cô bé ấy lùi thui bước xuống phía sau tiệm bánh.cũng đủ cho tôi biết rằng.tên này quá là “hung dữ”.không biết tôn trọng phụ nữ gì cả!!!

“Nè.sao mắng người ta ghê thế???”

“Đó là chuyện của tui.ấy đừng quan tâm!!!”,hắn hếch bộ mặt lên mà nói chuyện.nhìn thấy ghét gì đâu!! >”

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30

Tít.tít.tít.

Chiếc điện thoại của tôi bỗng reo liên hồi khi đang ngồi trên xe buýt!!!Lúng túng lấy nó ra thật nhanh vì sợ làm phiền những người xung quanh.và khi tôi nhìn vào màn hình.mới biết là tên Tiến đang gọi!!!

Trong lòng vẫn còn giận hằn. ...chỉ muốn tắt máy cho xong.nhưng.cũng khá tò mò,biết đâu hần gọi điện xin lỗi tôi thì sao???

“Giờ đây???”tôi nói với giọng rất khó chịu.

“Sao mày chưa chịu về nữa hả???Biết mấy giờ rồi chưa???”

“Kệ tao...liên quan gì đến mày!!!”

“Mày mau về nhanh đi.nếu không.ân hận suốt đời đây con ạ!!!”

“Giờ chứ???”...tôi chưa kịp nói hết câu.thì hần đã cúp máy rồi!!!

Lời nói của hần khiến tôi khá bức mình,nhưng cũng.thắc mắc vì sao hần lại nói như vậy!Hơn nữa.nếu không về nhà,tôi cũng chẳng biết đi đâu.chẳng lẽ cứ đi suốt đêm như thế này???Thôi thì.cứ về đi đã,nhưng tuyệt đối không thêm nói chuyện với hần!!!

Kếtttttt.

Cánh cửa từ từ mở ra.tôi nhẹ nhàng bước vào bên trong,để ý xem hần đang làm gì!!!Và.thật bất ngờ.ở phòng khách không chỉ có mình hần,mà còn.có người tôi đang mong đợi!!!

“Lâm.sao về trễ thế???Mau vào ăn lẩu đi nè!!Hi.”

“Khương.Khương đến đây lúc nào vậy???”tôi “nghe ngào” nói lên từng tiếng.

“Khương đến được gần một tiếng rồi!!Thằng Tiến gọi sang đây ăn lẩu.sẵn đang rảnh nên Khương qua đây luôn!!!”

“Àh.ra là vậy!!!”,tự nhiên nghe Khương nói thế.cảm giác giận dữ tên Tiến đã biến mất,thay vào đó là.lòng cảm kích hần vô cùng!!!

“Mau ngồi xuống đi mày!!!Ăn nhanh để tao dọn nữa!!!”

“Uhm.hi.”,tôi liền tới đến bàn ăn thật nhanh!!!Trong lòng cảm thấy vui lắm!!~^ _ ^

~“Ủa???Lâm mua bánh kem đó à???”Khương chợt hỏi khi thấy tay tôi đang xách hai cái bánh.

“À hok.đây là của chùa đó!!!Ăn xong.tụi mình ăn bánh luôn há!!!”

“Hi.Khương hôm nay có lộc ăn quá!!!”

Nhìn thấy Khương cười.tôi cũng cảm thấy hạnh phúc lắm!!Và dự định.bắt tay thực hiện kế hoạch của mình!!!

Ba đứa đang ngồi ăn vui vẻ.tôi bỗng hỏi Khương một câu.

“Ủa???Khương.hok chờ Phương đến đây chơi sao???”

Đúng như tôi suy nghĩ.ánh mắt Khương thay đổi rõ rệt.từ vui vẻ,chuyển sang.lo lắng.

“Uhm.Phương.có chuyện bận mà!!!Khương.không thể chờ cô ấy đến đây được!!!”

“Vậy sao???Ấy thế mà.”

“Mà sao Lâm???”Khương thắc mắc khi thấy tôi nói với vẻ ngập ngừng.

“Khương nè.Khương.có thể chờ Lâm đi đến chỗ nào đó được không???Lâm.có chuyện cần nói với Khương!!!”

“Ừ.ừ.”,Khương gật đầu mặc dù.không biết tôi đang có ý định gì!!!

“Đề Khương lấy xe ra nha.”,nói xong.Khương liền ra ngoài sân ngay lập tức.trong lòng.chắc cũng có chút tò mò.

“Tụi tao đi nha Tiến!!!Lát.tao về liền!!!”

“Lâm nè.”

“Huh??Chuyện gì???”

“Mây.....có gắng bình tĩnh nhé!!!”

Nhìn thẳng Tiến lúc này.....lộ rõ vẻ lo lắng cho tôi.....nhưng tôi biết rõ.....bản thân mình đang làm gì!!!

“Uhm.....tao biết mà!!!”

“Ồi.....công viên này dễ chịu thật!!”

“Lâm.....có chuyện gì muốn nói với Khương thế???”

“Khương nè.....”

“Sao Lâm???”,Khương thắc mắc....

“Nguyên nhân vì đâu.....mà Khương hững hờ với Phương thế???”

“Sao Lâm.....”,về bất ngờ đang hiện rõ trên khuôn mặt Khương...

“Lúc sáng.....Lâm đã gặp Phương!!!Bạn ấy đã nói hết cho Lâm biết rồi.....Sao vậy Khương???”

Tiếng thờ dài tuy nhỏ giữa không gian như thế này.....nhưng tôi vẫn có thể cảm nhận được.....từ Khương...

“Khương cũng không biết sao mình lại như vậy nữa!!!Chỉ biết....Phương.....dường như không thật lòng với Khương!!!”

“Sao Khương biết???”,tôi thắc mắc hỏi.....

“Hai tuần trước.....Khương tình cờ nhìn thấy Phương đi với một tên khác.....trông có vẻ khá thân mật!!!Khương bèn gọi điện hỏi cô ấy đang làm gì.....Lâm có biết Phương trả lời sao không???”

“Trả lời sao???”

“Cô ấy nói.....cô ấy đang ở nhà....phụ mẹ nấu ăn chờ ba mình về!!!”

“Hả???”Có.....thật không vậy???”,tôi hốt hoảng hỏi thật lớn.

“Khương nói dối Lâm làm gì chứ???”Khương rất muốn hỏi lý do vì sao Phương nói dối.....nhưng....Khương không có can đảm!!!”

“Hừ.....ấy thế mà Phương nói với Lâm là Khương lạnh nhạt với bạn ấy trước.....còn nhờ Lâm hòa giải giữa hai người nữa chứ!!!”

“Lâm không cần tốn công vậy đâu!!!Tự Khương.....có cách giải quyết mà!!!”

Tôi nhìn ánh mắt Khương.....ánh mắt của người tưởng chừng như bị bạn gái mình phản bội!!!Tôi cảm thấy đau lòng thay.....

“Khương nè.....”

“Sao Lâm???”

“Nếu bây giờ Lâm.....”

“Lâm làm sao???,Khương thắc mắc.....trong khi tôi đang phân vân....không biết có nên nói tình cảm của mình ra hay không.....

“Lâm.....thật ra.....”

“Lâm nói đi....Khương nghe nè.....”

Tôi lấy hết can đảm.....hít một hơi thật sâu.....chạy đến nắm lấy tay Khương và nói.....

“Lâm.....đã từ lâu.....Lâm đã thích Khương rồi!!!Khương.....hiểu không???”

Về mặt hết sức kinh ngạc của Khương....khiến tôi dường như nín thở.....chờ đợi câu trả lời của Khương!!!

“Lâm...Lâm nói sao???”

“Lâm nói.....là Lâm thích Khương!!!Đã từ lâu lắm rồi.....”

“.....”,Khương không nói gì cả.....chỉ vội vàng.....kéo tay ra khỏi tôi.....

“Khương.....Khương khá sok khi nghe tin này!!!Lâm.....”

“Lâm.....Lâm biết có lẽ mình không nên nói ra điều này.....nhưng từ khi gặp lại Khương.....Lâm không thể nào kiềm chế cảm xúc của mình lại được!!!”

“Lâm.....”

“Lâm đang lắng nghe câu trả lời của Khương đây!!!Liệu.....trong tim Khương.....có một chút nào đó dành cho Lâm không???”

Không gian bỗng trở nên thinh lặng.....dường như hơi thở của tôi cũng bị đóng băng.....sự hồi hộp đang lấn áp tâm trí tôi.....khiến tôi.....không thể thờ được.....

“Khương.....Khương xin lỗi!!!”

“Hả???”tôi hỏi.....mặc dù đã biết.....câu trả lời của Khương như thế nào rồi!!!

“Khương.....không thể thích Lâm được!!!”

Tim tôi như đang vỡ ra từng mảnh.....cảm giác đau đớn khiến tôi muốn ngã quỵ!!!Tuy đã chuẩn bị tinh thần cho tình huống xấu nhất.....nhưng.....tôi vẫn không thể chấp nhận được!!!

“Từ...từ trước đến giờ...Khương...chỉ xem Lâm như một đứa em của mình thôi!!!Lâm yếu đuối,hiền lành.....Khương mỗi lần nhìn thấy Lâm.....chỉ muốn mình có thể bảo vệ Lâm.....như một người anh trai vậy!!!Nếu.....nếu hành động đó.....khiến Lâm hiểu lầm...thì.....thì.....cho Khương xin lỗi!!!”

“.....”,tôi vẫn không thể nói gì cả.....vì nếu bây giờ tôi mở miệng.....nước mắt sẽ ứa ra theo.....lúc đó.....trông tôi thật thê thảm!!!

“Xin Lâm hãy hiểu cho Khương!!!Tuy Khương đang giận Phuong.....nhưng nó không có nghĩa là.....Khương không còn yêu cô ấy!!!Lâm.....”

“Hi.....Khương nói gì vậy???Lâm hok hiểu gì hết!!!”,tôi liền chặn lời nói của Khương lại.....cố tình xem đó như một trò đùa.....

“Hả???Không phải Lâm nói.....”

“hihihih.....Khương đúng là.....Lâm chỉ nói đùa thôi!!!Tại thấy Khương có vẻ căng thẳng quá.....nên Lâm mới.....hihihi...zậy mà cũng bị mắc lừa!!!”,tôi cố gắng gượng cười.....mặc dù trong lòng đang rất đau khổ.

“Chẳng...chẳng lẽ.....bây giờ Lâm.....nói đùa sao???”Khương há hốc ngạc nhiên.

“Tất nhiên rồi!!!Chứ Lâm...sao có thể thích Khương được!!!Lâm chỉ xem Khương.....là một người anh như Khương nói thôi!!!hihihih.....”

“Vậy....vậy mà Lâm làm Khương lo muốn chết!!!Cứ sợ.....làm tổn thương Lâm không hà!!!”

“Nhưng nhờ vậy.....mới biết Khương dễ dụ thế nào.....phải hok???”

“Đúng là.....trò đùa này của Lâm ác thật!!!Hi.....”,Khương không còn cảm thấy lo lắng như lúc nãy nữa.....khuôn mặt đã trở nên khá vui vẻ trở lại.....

“Í.....Lâm chợt nhớ là chưa đi mua một số đồ!!!Đề Lâm ghé vô mấy tiệm tạp hóa gần đây mua vậy!!!Khương.....về trước đi!!!”

“Thôi.....để Khương chờ Lâm đi cho!!!tôi rồi.....”

“Khỏi mà.....Khương mau về đi!Kèo ba mẹ lo cho đấy!!!”,tôi tìm cách để đuổi Khương đi.....trả lại không gian yên tĩnh cho riêng tôi...

“Đừng khách sáo.....để Khương.....”

“Lâm đã nói khỏi rồi mà.....sao Khương hok chịu về đi!!!”,tôi bỗng hét lên thật lớn.....dường như.....tôi không kiềm chế được bản thân mình nữa.....

“Lâm.....”

“Cho...cho Lâm xin lỗi!Tại.....buồn quá hok có gì làm!!!Hét lên cũng để giảm stress mà!!hihihih.....”

“Uhm.....nếu Lâm không muốn!!!Khương về trước nha!!!”

“Uhm.....Khương về đi!Bye bye.....”

“Nhớ cẩn thận đấy nha.....bye Lâm!!”

“Mày về rồi đấy à???”; thằng Tiến hỏi khi tôi mới bước chân vào....

“Uhm.....”

“sao rồi??Thằng Khương....có nói gì mày không???”

“Nói gì là nói gì??Tao mệt rồi....đi ngủ trước đây!!!”,tôi đang cúi mặt xuống đất.....không thể để nó thấy sự “thảm bại” của tôi trong lúc này.....

“Nè.....”

Nó chợt nắm lấy tay tôi.....kéo tôi lại.....

“Buông tay ra đi!!”

“Mày.....thất bại rồi à???”

Tự nhiên nghe câu hỏi này của hắn.....tôi đã không kiềm được lòng.....nước mắt bắt đầu ứa ra.....

“hix.....hix.....”

“Mày.....mày đang khóc đấy à???”

Tôi liền nhào đến người nó.....ôm nó thật chặt....và khóc to như một đứa trẻ!!!Trong lòng cũng tự trách bản thân mình.....dại dột nói ra những lời đó.....để bây giờ.....phải chịu đau khổ thế này!!!

“Mày.....nín đi!!đừng khóc nữa.....”

Tôi vẫn không nói gì.....chỉ biết khóc.....khóc và khóc!!!Nó thấy vậy.....cũng đứng yên.....cho tôi mượn bờ vai của nó.....

Nửa tiếng sau.....

“Mày bình tĩnh lại chưa???”

“Uhm.....cũng.....chút chút!!!”

“Tao đã khuyên mày rồi!!!Thằng Khương nó không thích mày đâu.....tại mày cố chấp quá!!”

“Nè....mày đang an ủi tao.....hay mắng tao đấy hả thằng kia???”;tôi lườm hắn một cái và nói.....

“Tao mắng mày đấy!!!Đã tự biết kết quả....vẫn cố gắng làm.....thật tình.....tao không biết nói sao với mày nữa!!!”

“Uh.....có lẽ mày đúng!!!Tao ngốc quá....tự chuốc lấy đau khổ.....nhưng như thế cũng tốt.....dù sao nhờ sự việc này.....tao mới có thể cố gắng.....quên đi hình ảnh Khương trong tâm trí tao!!!”,tôi nói mà nước mắt.....lại bắt đầu rung rung....

“Nè nè.....đừng khóc nữa!!Mày la làng nãy giờ đủ rồi!!!Muốn hàng xóm qua đây mắng vốn hả???”

Tôi bỗng nhìn sang nó.....sao chưa bao giờ.....tôi cảm nhận được sự ầm áp từ nó truyền sang thế này nhỉ???Hay là do.....đây là lần đầu tiên....tôi chạm vào được bờ vai của nó???

“Tiến nè.....”

“Gi đây???”

“Tao....cảm ơn mày nhiều lắm!!!Không có mày.....tao chẳng biết làm sao nữa.....”

Nó nghe tôi nói với giọng “ngọt ngào” như vậy.....cũng khá ngạc nhiên.....vì từ đến giờ.....tôi luôn nói móc nói xéo nó không hà.....

“ai bảo tao.....ở chung nhà với mày làm chi!!!”

“Uhm.....có thể đó là số phận của mày!!!Suốt đời phải làm osin cho tao.....hihihi”

“Đẹp đi mày!!!Không có chuyện đó đâu nha.....mà nè.....”

“Huh???Chuyện gì???”,tôi thắc mắc hỏi.....

“Mày....ăn lẩu nữa không???Tao hâm lại cho ăn.....”

“Uhm.....ăn chứ!!!Khóc xong....đói bụng muốn chết.....”

“Vây....chờ chút xíu!!!”

Nói xong....hắn lật đật đứng dậy....bỏ xuống nhà sau!!!đường như.....tôi nhận thấy nó đang.....mắc cỡ.....nhưng....cũng thật sự cảm ơn nó!!!Cảm ơn nó đã cho tôi mượn bờ vai.....bờ vai của một người bạn....hiều được tôi!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31

“Alo....”

“Phương hà???Tui...Lâm nè....”,giọng tôi khá hần học nói trong điện thoại.

“Lâm hà???Có chuyện gì hả???”

“Phải....tui có chuyện muốn nói với bạn!!!Ra cái chỗ mà hôm bữa tui với bạn nói chuyện gấp nha!!Tui chờ đó....”

Tôi liền cúp máy thật nhanh.....trong lòng khá tức vì nhò đó đã nói dối tôi..

“Nè.....mày định đi gặp Phương thật đó hả???”

“Chứ sao....để tao mắng nó một trận!!!Dám lừa tao giúp nó làm hòa với Khương hà???Mơ đi nhá.....”

Nói xong.....tôi dùng dùng bỏ ra khỏi nhà để đến chỗ hẹn!!!Chuẩn bị tinh thần”mắng”cô ả!!!

“Lâm.....bạn đến rồi hả???”

“Uh.....tui đến rồi nè!!!”

“Sao rồi....bạn hỏi Khương giúp mình chưa???”

“Hỏi Khương à???Trước khi hỏi bạn ấy.....sao Phương không nhìn lại bản thân mình đi.....”

“Lâm.....nói gì vậy???”,cô ả đang dùng ánh mắt ngây thơ như không biết chuyện gì mà nhìn tôi....càng khiến tôi tức điên lên!!!

“Khương kể tui nghe rồi!!!Hai tuần trước,bạn đi chơi với thằng nào???”

“Mình....mình có đi với ai đâu???”

“Còn chối hả???Còn nhớ Khương gọi điện cho bạn.....bạn nói là đang ở nhà giúp mẹ làm đồ ăn chờ ba về.....mà thực chất bạn đang ngồi trên xe của thằng khác!!Giải thích sao với tui chuyện này đây hả???”,tôi nói nguyên một hơi dài.....như một cách trút giận vậy....

“Hôm....hôm đó.....”

“Sao....cứng họng rồi hả???Thật ổng công.....tui đã tin bạn,nên mới giúp hai người làm lành!!!Ai ngờ.....người gây nên chuyện này lại là bạn!!!Đã có Khương rồi....mà còn quen tên khác.....”

“Mình....mình không có....”

“Vây chứ tên hôm đó đi với bạn là ai hả???Nói tui nghe thử coi.....”

“Anh....anh ấy.....”

“Thôi....tui cũng không muốn nghe bạn giải thích!!Có muốn nói gì thì bạn nói với Khương ấy.....tui không ngờ.....”

“Lâm à....giúp mình một lần đi Lâm!!Mình....mình không muốn mất Khương đâu!!”,cô ả đã bắt đầu rung rung nước mắt.....trông vẻ như tội nghiệp lắm vậy!

“Tui không biết bây giờ tui nên làm gì nữa!!Dầu sao.....tui cũng vẫn thua bạn!!Cho dù....bạn có bắt cả hai tay....người ấy vẫn yêu bạn.....còn tui....”

“Lâm.....”

“Tui đi đây!!!Bạn làm trễ giờ học của tui rồi đây!!Còn chuyện của bạn và Khương....hai người tự giải quyết đi....tui không muốn xen vào!!!”

Nói xong....tôi liền bỏ đi một nước một....không thèm ngoáy đầu lại nhìn cô ả.....vì nhìn....tôi chỉ càng thêm bức mình!!!

“Sao hôm nay mày đi học trễ thế???”

“Tao mới dành ra 15 phút để mắng một đứa đáng ghét!!!”

“Ai vậy???”cả ba tụi nó cũng hỏi tôi một lượt...

“Hỏi làm chi???Tụi bây cũng hok có biết đâu!!!”

“Thầy vào kia.....”

Sau tiếng gọi của nhỏ Đào....cả lớp liền đứng dậy!!!Nhì thấy thầy.....sao tôi không còn có cảm giác hồi hộp như trước nữa.....

Bất chợt....duyệt như thấy nhìn thoáng qua tôi.....dù chỉ là thoáng qua....nhưng tôi cũng có thể cảm nhận được.....

“Các em à.....thầy có một tin vui muốn báo cho các em biết!!!”

“tin gì vậy thầy???,con Đào nhanh nhẩu hỏi.....

“tuần sau....trường chúng ta sẽ cắm trại!!!”

Nghe thấy thế....cả lớp chúng tôi liền nhón nháo lên hẳn!!Không khí xôn xao bàn tán.....có vẻ nhộn nhịp lắm!!!

“Thầy....vậy cắm trại....có ngủ đêm không thầy???”,sau một hồi bàn tán.....con Mi liền hỏi.

“tất nhiên là có rồi!!!”

”Wow....tuyệt quá hà!!!Mong đến tuần sau ghê!!!”,nhỏ Oanh bỗng rú lên kinh hoàng.....

“Uh.....nhưng các em cũng hãy chuẩn bị đồ dụng cho riêng mình!!Vì buổi cắm trại này....mỗi lớp phải tự túc làm lấy hết!!!”

“Không sao thầy ơi....như vậy càng vui thêm!!!”

“À thầy....cho em hỏi.....”,tôi chợt lên tiếng....

“em hỏi đi...”

“Cắm trại....ở đâu vậy thầy???”

“Àh....chúng ta sẽ cắm trại....ở ngay trường của mình luôn!!!”

“trời....như thế chán chết thầy ơi!!!Thầy đề nghị nhà trường cấm chỗ nào xa xa í!!!”,nhỏ Mi bĩu môi mà nói....

“Thầy không thể giúp được!!Đây là quyết định của nhà trường....và lại....khi cắm trại xong....Mỗi em phải nộp cho thầy một bản thuyết trình liên quan đến buổi cắm trại!!!”

“Hả???”Như vậy.....còn sướng gì nữa thầy???”,nhỏ Oanh lại tiếp tục “rứ” lên...

“Thôi đi mày....có còn hơn không!!Mày đòi hỏi quá....thầy nghỉ cho đi luôn bây giờ....”

“bye bye nha....tao phải về chuẩn bị đồ dùng cho tuần sau!!Hồi hộp ghê luôn!!”

“Uhm...tao cũng zà đây!!!”

Đang đi bộ đến trạm xe buýt...thì chợt nghe sau lưng có ai đó nhấc kèn!!Cứ ngỡ là tên quái vật....nhưng...tiếng kèn nghe khác quá!!!

“Ủa???Thầy....Thầy Nam???”

“Hi.....muốn đến nhà thầy chơi không nè???”

“há???”tôi há hốc mồm kinh ngạc....

“Mau lên xe thôi!!!Trưa rồi....”

“Vâng....vâng....”,tôi như bị thôi miên vậy....không hiểu sao lại leo lên xe của thầy.....

“đến nơi rồi.....”

“thầy nè.....”

“Sao em???”

“Thầy....chờ em đến nhà thầy làm gì vậy???”tôi thắc mắc hỏi....

“Hi.....lát em lên thì biết thôi....”

Tôi vẫn chưa hết kinh ngạc....không biết....thầy đang”giở trò”gì đây.....

Kéttttt.....

Cánh cửa từ từ mở ra.....đề lộ bên trong là một.....

“áaaaaaaaaaaaa.....”

“Suyt.....đừng hét lên như thế!!!Mọi người xung quanh mắng vốn thầy đấy!!!”

“Thầy....thầy đã lớn rồi....sao còn bê bối zậy há???”Thầy định...nuôi chuột trong nhà à???”tôi nói với giọng....như là quản gia của thầy vậy.

“hì hì.....tại mấy bữa nay thầy bận quá!!!Lo viết mấy bản thảo thiết kế....rồi còn chuẩn bị cho buổi cắm trại nữa....nên....”,ánh mắt thầy nhìn tôi lúc này....thật “gian xảo”~__

~“thầy....hok định nhờ em....dọn dẹp giúp thầy đấy chứ???”

“chính xác....thầy định nhờ em dọn dẹp giùm đấy!!!”

“em về đây.....tạm biệt thầy!!!”

“Nè.....em bỏ đi như vậy sao???”Không giúp thầy à???”thầy bỗng kéo tôi lại....nói với giọng rất thành khẩn....

“Hix....em hok biết làm việc nhà đâu thầy ơi!!!”

“thì em....cứ làm từ từ.....giúp thầy đi mà!!!!”

Ôi!!!Không hiểu sao....một đứa làm biếng như tôi....lại bị ánh mắt của thầy....thô miên mất tiêu!!!

“Một lần thôi nhá thầy!!!”

“hì hì....cảm ơn em!!!Thầy sẽ bao em ăn cơm trưa nà!!!”

“Nhớ mua cho em thêm cái bánh kem nhỏ nha!!Nếu hok....em về đấy!!!”

“Ack....em....đang ép giá thầy đấy à???”

“Em hok biết đâu!!Thầy nhớ mua đấy nha!!!”

“Được rồi!!!Để thầy đi mua....em vào nhà làm”osin”cho thầy một lát đi....”

Nói xong.thầy liền đi xuống dưới lầu.lấy xe đi mua com và bánh cho tôi!!!Nghĩ lại.cũng thấy tôi lười.chỉ làm có chút xíu.thế mà được ăn bánh chùa.và lại.được thêm một dịp tiếp xúc với thầy nữa!!~^ ____ ^

~*****

“Thầy mua về rồi nè!!!”

Thầy vừa bước vào thì thấy cảnh tượng tôi đang nằm”la liệt”dưới sàn.trong khi công việc quét dọn chưa đâu vào đâu.

“Em. .em làm sao vậy???”

“huhuh.cái tù của thầy.nó làm em bị kẹt tay!!!Đau quá hà.”;tôi mếu máo nói.

“Ôi. .biết thế này.thầy đã nhờ bạn khác rồi!!!”

“Hix.thầy định.cho em ra rìa à???Thầy phải chịu trách nhiệm về chuyện em bị kẹt tay chứ???”

“Được rồi.để thầy đi lấy băng cá nhân!!”

Dáng vẻ thầy rất ân cần,chu đáo.tôi sẽ nhớ cái cảm giác mà thầy nắm lấy tay tôi.băng bó vết thương.tuy không đau lắm.nhưng do tôi “nằm vạ”....nên thầy tưởng tôi đau đớn lắm!!^ ____ ^

“Rồi đó.”

“Em cảm ơn thầy nhiều!!!”

“Uhm.em ăn com đi!!!Thầy soạn văn bản cái đã!!!Mệt thật.”

“Hay để em soạn giúp cho.”

“Thôi thôi.em ăn nhanh đi!!Rồi tiếp tục trở lại với công việc osin của em!!!”

“hừ.thầy thật đáng ghét!!!”,tôi bĩu môi nói.

Bất chợt.màn hình vi tính từ từ hiện lên.tôi thấy rõ hình ảnh người con trai hôm trước chụp chung với thầy trong điện thoại.

“Ah.cái anh hôm bữa trong điện thoại phải hok thầy???”

“uhm.”

Tôi ghé lại gần.chăm chú nhìn kỹ hơn.sau đó nói.

“Chà.anh này chắc thân với thầy lắm nhĩ???Hèn gì trong máy điện thoại cũng thấy hình của anh!!!”

“Phải.thầy và người này thân nhau lắm!!Có thể nói là.rất thân!!!”

Tôi nghe giọng thầy đang trầm xuống.như mang nhiều tâm sự lắm vậy!!!

“Vậy....mai mốt thầy dẫn anh ấy lại nhà.cho em làm quen với nha!!!hihihi.”,câu nói này của tôi chỉ mang tính chất là đùa cợt.nhưng.

“Em muốn làm quen à???Chỉ e là.”

“Sao thầy???”

“Người này.đã mất rồi!!!Ngay cả thầy.có muốn gặp cũng không được!!!”

Tôi nghe như có sét đánh bên tai vậy.người trong hình này.đã chết rồi sao???

“Thầy.thầy cho em xin lỗi!!!Lẽ ra.em không nên hỏi thầy như vậy.”

“Không sao đâu!!!Mà nè.”

“Dạ???”

“em có muốn nghe.chuyện giữa thầy và người này không???”

“Hả???”tôi ngạc nhiên hỏi....và sau đó gật đầu...vì trong lòng cũng khá tò mò....không biết anh chàng này...có ý nghĩa quan trọng gì đối với thầy nữa!!!

{*****}

5 năm trước.....

“Nam....”

“Thanh đó hả???Sao hôm nay mày đến sớm thế???”

“Hi hi....hôm nay là buổi cắm trại của trường mà!!Cuối cấp rồi...tụi mình sắp xa nhau...nên tao phải đến sớm để chuẩn bị chứ???”

“Ra là vậy....hèn gì tao hơi ngạc nhiên khi đưa làm biếng như mày mà dậy sớm như thế???”

“Ừa???Thế....Ngọc đâu???Bạn gái mày đâu rồi???”

“Cô ấy đang ở trên xe....chuẩn bị lên núi cắm trại.....”

“Uhm....tụi mình cũng đi thôi!!!Mà khoan đã.....”

“gì đây???”

“Hi hi....tao với mày chụp hình một pô đi!!Xem như...là kỷ niệm năm cuối zậy!!!”

“Mày đúng là...rùom rả quá!!!”

Thanh bỗng choàng tay qua Nam....hai chàng trai này rất vui vẻ.....trông họ như là một đôi bạn thân vậy!!Nhưng....không ai có thể biết được....Thanh đã yêu thầm Nam từ lâu lắm rồi!!Và tình cảm này....Thanh định sẽ không bao giờ nói ra.....cứ tiếp tục giữ mãi tình bạn như thế này là tốt lắm rồi!!!

“Thanh.....Nam.....lên xe mau thôi!!!”,tiếng của cô bạn Ngọc....người yêu của Nam đang réo gọi.....

“Tới ngay!!Đi thôi Nam.....”

“thôi chết.....xe không đủ người rồi!!!Làm sao bây giờ???”

“Thì ráng ém thêm hai chỗ nữa đi!!!Chẳng lẽ....bỏ hai đứa ở lại trường sao???”

“Thôi khỏi....để Thanh về nhà lấy xe máy đi đến đó gặp mọi người vậy!!!Hẹn lát gặp lại trên núi nha...”

“Nè...Thanh đi một mình có sao không đó??”,Ngọc lo lắng hỏi....

“Phải đó!!!Mấy chạy xe chưa rành....lỡ có chuyện gì thì sao???”

“Hay vậy đi....Nam đi chung với Thanh!!Dù sao có hai người cũng an toàn hơn!!!”

“Cũng được,....vậy Ngọc và mọi người lên núi trước đi!!Lát Nam với thằng Thanh lên sau.....”

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32

“Nam nè.....”

“Gì đây???”

“Tao nói để tao lái xe cho...sao mày cứ giành thế???”

“Mày lái....cho hai đứa vô bệnh viện hết à???Đường đi núi vắng mà toàn xe lớn...mày chạy không cẩn thận là toi mạng như chơi.....”

“hì hì.....nếu mà được chết chung với mày....cũng vui chứ bộ!!!hìhì.....”

“Cái thằng này....sao chuyên môn nói gỡ thế hả???Tao chưa muốn chết đâu đấy.....”

Hai người bạn đang vui vẻ cười nói trên suốt đường đi....thì bất chợt.....số phận đã an bài.....lấy đi mạng sống của một trong hai.....

“Áh.....ngừng xe Nam oi!!!”

“chuyện gì thế???”

“Cái máy chụp hình....rớt rồi!!!”

“Trời ạ.....cầm cũng không chắc nữa!!Thua mày luôn!!!”

“Chờ tao chút....tao lấy xong quanh lại liền.....”

“thôi khỏi....để tao lấy cho!!!Mày ngồi yên trên xe đi!!!”

“Hìhì....mày tốt bụng ghê vậy!!!”

“Xong rồi nè.....”,tiếng của Nam đang nói với.....trên tay còn vẫy vẫy cái máy chụp hình.....mà cậu không hề biết rằng.....phía sau lưng mình....có một chiếc xe tải lớn đang chạy với tốc độ nhanh.....sự việc này.....chỉ có mỗi mình Thanh nhìn thấy.....

“Nam oi.....tránh ra.....”

“Hả???Tránh gì???”

“Có xe tải phía sau mày kia!!Tấp vào lề nhanh lênnnnnnnnn.....”,Thanh vừa hét....vừa chạy đến chỗ của Nam.....và Thanh biết.....nếu ông trời muốn một trong hai người phải chết.....thì Thanh.....sẽ sẵn sàng hy sinh.....vì Nam!!

Nam chỉ mới kịp quay đầu lại.....ánh mắt chưa hết kinh hoàng....thì chiếc xe tải đã ở gần ngay trước mắt mình rồi!!!Trong giây phút đó.....mọi thứ diễn ra thật nhanh.....xung quanh chỉ nghe được tiếng âm thật lớn.....rồi chiếc xe tải vụt đi.....để lại quang cảnh hỗn độn.....

“Thanhhhhhhhhhhhhhhhhh.....”,tiếng hét của Nam như vang cả một vùng.....cậu lồm cồm ngồi dậy sau khi bị Thanh xô mạnh vào trong lề.....

Thanh nằm đó....bất động.....xung quanh toàn là máu.....đường như.....cuộc sống đã gần kết thúc với con người này.....

“Thanh....Thanh oi.....mày tỉnh lại đi!!!Đừng có chuyện gì nha.....”,tay Nam run run ôm lấy người bạn của mình.....và cảm nhận được dự hấp hối của Thanh....

“Nam...Nam nè.....”

“Mày đừng nói gì hết!!Đề tao gọi điện cho bệnh viện.....”

“Tao nghĩ....mày không kịp gọi đâu!!!Tao...tao đau lắm!!!.....”

“Thanh oi....mày cố gắng lên!!! Tại sao lại đỡ cho tao chứ???Thằng ngốc.....”

“Hi....nếu....nếu tao không cứu mày....thì người nằm đây đã là mày rồi!!!”

Thanh chợt run run cánh tay.....chạm lên khuôn mặt đang đỏ hoe.....chắc có lẽ.....Nam vẫn chưa thể nào tin được sự thật này!!!

“Nam oi.....tao...tao có chuyện muốn nói với mày.....đã....đã từ lâu lắm rồi.....”

“Mày nói đi.....tao nghe nè.....”

“Tao....tao thích mày lắm Nam à.....Mày biết không???Tao dự định.....sẽ không bao giờ nói ra...nhưng....có lẽ tao sắp đi rồi...tao mong mày.....hãy luôn nhớ đến tao.....”

“đồ ngốc....tao biết chứ....tao đã biết mày thích tao từ lâu rồi!!Nhưng.....ngay chính bản thân tao cũng không thể tin được....là....là tao cũng thích mày!!!”

“Thật...thật hả Nam???Mày...mày đừng nói dối tao nha.....”

“Tao không hề nói dối.....tao quen với Ngọc....cũng chỉ muốn tìm lại cảm giác của một tên con trai bình thường mà thôi!!Nhưng.....nhưng....tao

không thể làm được.....”

“Nghe....nghe mày nói vậy....tao cũng vui lắm rồi!!!Nam oi.....mày có thể....ôm tao một lần được không???”

Nam đã cố gắng kiềm nén không cho những giọt nước mắt tuôn chảy....nhưng....nước mắt đã nặng trĩu....nhỏ từng giọt xuống khuôn mặt đầy máu của Thanh.....

“Mày đừng có sao mà Thanh.....mày đừng bỏ tao mà.....”

“Nè cháu!!Cậu bé này làm sao vậy???”,giọng một người đi đường thấy cảnh này....liền ngừng xe lại và hỏi.....

“Chú làm ơn...chở bạn cháu đến bệnh viện.....”

“Được rồi....lên xe mau.....”

Trên đoạn đường đó.....Nam vẫn ôm lấy Thanh....thật mạnh....mạnh đến nỗi như muốn giữ chặt linh hồn của Thanh lại....nhưng....mọi chuyện đã quá muộn!!!Thanh đã chết.....chết trong vòng tay ấm áp.....mà Nam đã giành tặng cho cậu!!Dù chỉ là một chút mong manh.....

{*****}

“Hu huhu....”,nghe xong câu chuyện đầy cảm động đó....tôi không thể nào không khóc....thì ra.....quá khứ của thầy lại đau buồn đến vậy.....

“Có lẽ.....sẽ chẳng ai hiểu được!!Cái cảm giác ôm người mình yêu trong lòng....mà không thể giữ được người đó!!!”

“Thầy ơi.....Thanh đã đi rồi.....mà thầy vẫn chưa quên được anh ấy sao???”;tôi ngen ngào hỏi.....

“Đôi lúc....thầy rất muốn quên.....nhưng....mỗi lần nghĩ đến cảnh tượng hải hùng đó.....thầy không thể cho phép bản thân mình quên đi Thanh!!!Thanh sẽ mãi mãi....là một kỷ niệm đẹp đối với thầy.....”

“Hix.....em buồn quá!!Nhưng....tên tài xế khôn nạn kia....đã tìm ra chưa thầy???”

“Rồi em ạ....và hần đã phải nhận lấy hậu quả của mình!!Nếu như lúc đó...hần chịu ngừng lại....đưa Thanh đến bệnh viện sớm hơn....thì có lẽ....mọi chuyện đã thay đổi rồi!!”

Tôi nghe thấy vậy....liền nắm lấy tay thầy....ánh mắt vô cùng xúc động....

“Thầy yên tâm.....em nhất định không kể cho ai biết chuyện thầy là gay đâu!!Tuyệt đối không bao giờ.....”

“Lâm à.....em có biết không???”

“Biết gì thầy???”;tôi thắc mắc

“Em.....rất giống Thanh đó!!Tính cách của em....chẳng khác gì cậu ấy cả!!!”

“Hả???”Vậy chẳng lẽ.....em cũng sẽ có số phận như vậy sao???”;tôi kinh hoàng thốt lên.....

“Em đừng lo.....thầy nhất định....sẽ bảo vệ em!!!Không để chuyện đau buồn đó xảy ra với em đâu!!!”

“Thầy.....thầy nói vậy là sao ạ???”;tôi đột nhiên cảm nhận được.....mùi vị tình yêu đang đến gần tôi....thật gần.....

“Em.....làm người yêu thầy nhé???”Hãy ở bên thầy.....giúp thầy quên đi hình ảnh năm xưa!!Được không Lâm???”

Tôi còn chưa hết ngạc nhiên.....thì thầy đã ôm chầm lấy tôi.....khiến tôi....không thể phản kháng lại....

“Thầy....thầy ơi....”,tôi run run nói lên từng tiếng.....

“Chẳng lẽ em.....không muốn sao Lâm???”

“Em....em.....”

“Thầy biết.....em trong phút chốc không thể nào chấp nhận được!!Nhưng....thầy sẽ chờ em trả lời!!!Vì đơn giản.....thầy có cảm giác rằng....em cũng thích thầy mà,phải không???”

“Em.....em đi dọn dẹp nhà cửa giúp thầy đây!!Sau đó....em tự đi xe buýt về được rồi....thầy khỏi phải chờ em về!!!”,nói xong....tôi cố gắng xô thầy ra khỏi tôi....chạy vào nhà vệ sinh.....và đứng ở đó.....suy nghĩ về sự việc bất ngờ vừa rồi.....

“Trời ơi...sao mà...sao mà nhanh thế này???Minh...mình chưa chuẩn bị được tâm lý nữa!!!”,trong lòng tuy rất hồi hộp nhưng...phải nói rằng tôi rất vui...vì đây là lần đầu tiên...tôi được một người con trai tỏ tình”...nếu bỏ qua cơ hội này.....thì thật là uổng phí quá!!!

“Tiến ơi.....cứu tao với!!!”,tôi vừa về đến nhà thì liền hét toáng lên...chuẩn bị nhò thẳng bạn thân....giúp đỡ!!

“Giới đây???”

“Trời ơi.....tao...lần đầu tiên tao....”,tôi vừa thở vừa nói....trông có vẻ quan trọng lắm vậy!!!

“Mày cần ngồi xuống uống chút nước không???Tao sợ...mày chưa kịp kể tao nghe chuyện gì thì đã đứt gân cổ mà chết rồi!!!”

“Ừ...lấy tao ly nước đi!!!Mệt quá.....”

“Sao???Có chuyện gì đây???”

Tôi đã lấy lại được bình tĩnh...chuẩn bị kể sự việc vừa qua cho nó nghe....

“Mày ạ.....hôm nay tao.....tao vừa mới bị tỏ tình đấy!!!”

“Giới???Thằng nào....nó khủng dữ vậy???”

“Ý mày là sao hả???”,tôi lờm nó một cái.....

“À không....nhưng như thế mày phải vui mới đúng chứ??Sao lại hốt hoảng như vậy???”

“Hix...tao cũng hok biết nữa!!Thầy Nam nói chung là rất tuyệt.....được làm người yêu của thầy.....tao cũng hạnh phúc lắm!!Nhưng...sao vừa lúc này....khi thầy ôm chầm lấy tao.....tao sợ lắm mày ạ.....cứ sợ.....thầy sẽ làm.....làm ba cái chuyện đó với tao!!!”

“Chuyện đó là chuyện gì??”,nó thắc mắc.....

“Trời ạ.....thì mấy cái chuyện.....riêng tư í mà.....”

“Ủa???Chứ không phải...mày quen với trai chỉ vì ba cái chuyện đó thôi sao???”

Sau câu nói vừa rồi của nó.....tôi đã thuận chân...đá vào cái mặt đáng ghét của hắn một phát!!!

“Ui da.....mày làm gì vậy thằng khủng kia???”

“Ai bảo mày nói năng bậy bạ!!Đá vậy là còn nhẹ đó con!!!”

“Mà nè.....”

“Sao???”,tôi thắc mắc hỏi hắn.....

“Mày quen với ông thầy đó cũng được!!!Thử tìm hiểu cảm giác làm người yêu xem sao!!!Và...cũng thử “hương vị nồng nàn” trên giường nữa.....hihihi.....”

Sao trông cái mặt nó lúc này....gian xảo thế không biết!!!

“Nín điiiiiiiii.thằng điênnnnnnnnnnnnn!!!!”

“Lâm.....tao bên đây nè!!!”

Tối hôm nay nhó Mi rủ tôi đi mua ít đồ dùng cá nhân.....chuẩn bị cho buổi cắm trại sắp đến!!!

“Mua nhanh rồi về nhà!!!Tao bị dị ứng....với cái siêu thị Maxi này!!!”

“Sao thế??”,con Mi thắc mắc hỏi.....

“Ồi...chuyện xui xẻo ấy mà!!Nhắc lại làm chi!!!”,mặc dù nói thế...nhưng tôi không biết hôm nay...cái tên Khanh gì đó có xuất hiện dưới chỗ game không nữa....

“Ê Mi...tao với mày qua mua mấy hộp nước trái cây về uống đi!!!Mấy nay tao thèm nước táo ép quá!!”

“Uhm.....vậy thì đi!!!”

Tôi và nhỏ bạn đang ung dung tung tăng bước đến quầy hàng.....thì bất chợt....có ai đó khều vai tôi....

“À.....”,tôi giật mình thốt lên...

“Hi....chào nhóc!!Đi siêu thị với bạn hả???”

Thì ra chính là anh bảo vệ mà hôm trước tôi đã gặp...ấy thế mà.....làm tôi tưởng là “hắn” khều vai tôi chứ.....

“Dạ.....em đi mua chút đồ với bạn!!!Hôm nay anh cũng trực nữa sao???”

“Uhm...ngày nào mà anh chẳng phải trực chứ???Hi.....”

“Em...em quên!!”,tôi gãi gãi đầu và nói....chợt....con Mi níu tay tôi....thì thầm nói nhỏ....

“Nè.....sao mày quen được với anh đẹp trai thế này hả???”

“À...tình cờ thôi!!”

“Lâm nè.....”

“Gi???”,tôi khá “lo lắng”khi nó gọi tên tôi....

“Mày....giới thiệu anh ấy cho tao đi!!!Hiihih.....”

Đúng như tôi dự đoán.....con nhỏ này cũng có mục đích”đen tối”.....may cho nó là tôi không mấy ấn tượng với anh chàng này!!Nếu không...còn lâu tôi mới giúp nó!!^__^

“OK...Để tao lo cho!!!”,tôi nói với giọng chắc ăn như bắp.....

“Anh nè.....”

“Sao em???”,anh ấy hỏi khi nghe tôi gọi.....

“Hi....con nhỏ bạn của em nó không rành mấy quầy hàng trong siêu thị này lắm!!Vì lúc nào nó cũng ru rú trong nhà hok hà!!Anh....có thể dẫn nó đi mua mấy đồ nó cần giúp em hok???”Tại em mắc đi.....WC một chút!!!”,tôi nói dối.....mà mắt không hề chớp lấy một lần...

“Uhm.....vậy thì anh giúp em vậy!!Cô bé.....đi theo anh!!!”

“Vâng...vâng ạ!!!”

Thấy con Mi nó đột nhiên”hiền như con nai tơ”.....khiến tôi cũng khá mắc cười....thôi kệ.....ai bảo tôi là bạn của nó làm chi chứ???

Đang mãi mê ngắm nhìn những món hàng đẹp lung linh.....tôi bất chợt.....gặp phải một người.....mà đã lâu rồi.....tôi chưa từng thấy khuôn mặt của anh!!

“Ui.....”,người đó đang gõ nhẹ lên đầu tôi một cái....cũng may là nhẹ....nếu không tôi đã mắng một trận rồi....

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 33

“Anh.....anh là anh Thuần phải hok vậy???”tôi mừng rỡ thốt lên....thì đột nhiên...anh lấy tay che miệng tôi lại.....

“Suyt...đừng la lớn!!Nếu không...họ tìm thấy anh đây!!!”

“Uhm...uhm.....”,tôi vẫn chưa hiểu mô tê gì hết.....chỉ biết đứng yên cho anh.....che miệng tôi lại...^ ^

Một lúc sau...tôi thấy có ba người đàn ông mặc đồ đen.....đang nhìn dáo dác xung quanh.....đến lúc đó tôi mới hiểu ra.....liền gỡ tay anh xuống và nói.....

“Thì ra.....anh trốn mấy ông”hung thần”đó.....”

“hì.....tại mấy ông cứ bám riết theo anh!!!Muốn đi riêng một mình....cũng khó nữa!!!”

“Zậy...anh có muốn được tự do một bữa hok???”

“Sao???”anh ấy thắc mắc khi nghe tôi nói như vậy...

“Theo em...em dẫn anh đi over night luôn!!Hìhìh....”,tôi cũng không hiểu sao.....mình lại làm vậy nữa!!Chỉ thấy.....rất vui khi gặp lại được anh.....

“Hì...thấy em giỏi chưa???Dẫn anh ra khỏi siêu thị mà mấy ông hok biết!!!”,tôi vừa thở vừa nói...sau một hồi lén lút trốn khỏi nơi đó...

“Uhm...em giỏi thật!!Mà...”

“Sao anh???”tôi thắc mắc hỏi...

“em định dẫn anh đi đâu mà đòi over night???”

“Hì...em...cũng hok biết nữa!!!Nói vậy thôi...chứ em biết dẫn anh đi đâu đây???”

“Trời...vậy mà em cũng nói nữa!!!”,anh ấy ôm trán mà nói.....trông có vẻ.....thất vọng về tôi lắm vậy.....

“Em...em xin lỗi!!Hay...chúng ta đi ăn gì đi??Em...cũng thấy đói bụng rồi.....”

“Uhm.....ý kiến cũng hay đấy!!!”

“Nhưng nè.....”

“Sao em???”

“hìhìhìh....em có công dẫn anh thoát khỏi mấy ông”hung thần”đó.....anh.....phải bao em ăn một bữa đấy nha!!!”,khuôn mặt tôi lúc này...gian xảo không thể tả.....

“OK.....không thành vấn đề.....”

Thế là hai chúng tôi cùng nhau đi bộ trên con đường đêm.....vừa đi vừa nói chuyện.....thật là vui!!!

“Dì oi...lấy cho cháu hai tô phở bò viên!!Có một tô đừng bỏ ớt nha đi.....”,không hiểu vì sao...những lúc tôi đói,tôi bắt chước những người xung quanh đang nhìn tôi.....khi tôi hết lên thật lớn.....

“Em không thích ăn ớt hả???”

“Uhm.....món nào mà có ớt...em cảm thấy ăn hết ngon!!!Hìhìhì....”

“Vậy thì,.....lát anh ăn không ớt...em ăn tô có ớt há!!!”

“Gi???Đừng...đừng hòng nha!!!”,tôi cự nự nói...

“Chứ ai bảo em...chưa hỏi anh ăn gì.....có bỏ ớt hay không...thì em đã gọi ra rồi!!Em phải chịu thôi chứ???”

“Hìx...anh.....”,tôi bắt đầu hối hận vì sự hấp tấp lúc này.....

“Anh đùa thôi.....em không ăn ớt được!!Thì anh ăn giúp cho.....”

“Hìx...anh tốt bụng quá!!Cảm ơn anh nhiều lắm!!!”

Không hiểu sao...sau câu nói vừa rồi của tôi...anh ấy chỉ nhìn...và cười tủm tỉm một mình!!!

“Gi...gi vậy???”

“Àh...anh đang cười em đó mà!!!Trông mặt em lúc này...y như đứa con nít đòi ăn vậy!!!Hihihi....”

“Hừh.....anh quá đáng rồi đó nha!!!”,tôi bỗng lườm anh một phát...khiến anh im bất!!!

“Đạo gần đây.....em khỏe không???”

“Uh.....em cũng bình thường hà!!Nhớ lần đầu chúng ta gặp nhau...là ở trong bệnh viện...àh...nhắc đến bệnh viện mới nhớ...anh đã khỏe lại chưa???”

“Anh khỏe hơn trước rồi!!Nhóc đừng lo.....”

“Ủa???”Mà hình như em chưa biết anh bị bệnh gì cả???”Rất cuộc....anh bị gì thế???”tôi thắc mắc hỏi....nhưng anh không trả lời tôi ngay....có vẻ đường như.....

“Anh...chỉ bị bệnh xoàng thôi mà!!Hi.....”

“Uhm....nếu vậy thì tốt rồi!!”

Sau khi hai chúng tôi ăn xong...lại tiếp tục cuộc hành trình đi dạo quanh công viên!!!Nhưng khi nhìn vào đồng hồ.....tôi mới là đã hơn 8 giờ rồi.....

“Thôi chết!!Trễ rồi...em phải trở về siêu thị nữa!!9 giờ em với nhỏ bạn đã đi rồi!!”

“Uhm...vậy thì em đi đi!!”

“Nhưng...còn anh thì sao???”

“Anh hả???”Chỉ cần gọi điện cho mấy ông đó...họ sẽ lập tức đến liền thôi!!Hi...”

“Vây...em về trước nha!!!”

“Uhm.....”

Tôi vừa định bước đi...thì bỗng.....anh nắm tay tôi lại.....khi tôi quay sang.....thì mới trông thấy sắc mặt của anh...có vẻ không được tốt lắm!!

“Anh.....anh làm sao vậy???”tôi lo lắng hỏi....

“Không sao đâu!!Lâu lâu...anh lại cảm thấy khá nhức đầu thôi.....”

“Vây...anh ngồi xuống nghỉ chút đi!!Em ở lại đây với anh.....lát về cũng hok sao!!!”

“Cảm ơn em nhiều lắm!!!”

“Nè.....”,tôi bỗng hỏi anh...

“Chuyện gì nhóc???”

“Có thật...anh chỉ bị bệnh xoàng không đấy???”

“Hi.....nhóc...lo cho anh hả???”

Câu nói này của anh...khiến tôi khá ngại ngùng.....

“Tất...tất nhiên là lo rồi!!Dù sao anh với em cũng quen biết nhau mà!!Anh có chuyện...sao em làm ngơ được???”tôi lúng túng trả lời...

“Nhóc nè.....”

“Huh???”

“Nhóc.....thấy anh là một người như thế nào???”

“Anh.....là người như thế nào à???”

“Uhm...nhóc có thể nói cho anh biết được không???”

Tôi suy nghĩ khá lâu...trước khi trả lời anh câu hỏi này.....

“Thật ra.....em và anh gặp nhau chỉ mới vài lần!!Nên.....em chưa thể biết được hết tính cách của anh!!Nhưng.....theo cảm nhận của em.....anh là một người tốt!!Thế thôi.....”

“Chỉ là người tốt thôi à???”;anh ấy gắng hỏi lại....

“Uhm.....ngoài ra.....còn dễ gần nữa!!!Và còn.....”,tôi đang suy nghĩ mà nói.....

“Hi.....nghe nhóc nói vậy!!Anh cũng vui lắm rồi.....vì từ trước đến giờ....chưa anh nói anh là người tốt cả!!!”

“Hả???Anh...anh nói vậy là sao???”

“Hihih.....anh nói đùa thôi!!Chẳng lẽ.....nhóc nghĩ anh là người xấu à???”

“Làm...làm gì có!!”,tôi áp úng nói.....

“Nhóc nè.....”

“Sao nữa đây???”

“Sẽ có một ngày anh nói cho nhóc biết quá khứ của anh!!Liệu.....nếu nó là một quá khứ tồi tệ.....nhóc có.....xa lánh anh không???”

Sao câu nói này của anh.....mang đầy triết lý quá....khiến tôi không hiểu gì hết!!!

“Anh.....anh nói gì vậy?Em...hok hiểu gì hết!!!”,tôi gãi đầu và nói...

“Thôi.....nhóc về đi!!Kẻo nhỏ bạn bỏ nhóc về trước bây giờ....còn chuyện anh nói với nhóc hôm nay.....cứ để lần sau chúng ta nói tiếp vậy!!!”

“Hi.....zậy em zia trước nha!!Bye bye anh.....”

“Uhm...bye bye em!!!”

Sau cuộc gặp gỡ với anh ngày hôm nay.....tôi cảm thấy..... dường như anh có chút gì đó là lạ.....một tâm sự u uất lắm vậy!!Nhưng...tôi vẫn không biết nó là gì!!

Thế là chỉ còn lại hai ngày nữa là buổi cắm trại bắt đầu!!!Trong lớp,đứa nào cũng mong chờ đến ngày đó cả...chỉ riêng tôi...vẫn còn cảm thấy hồi hộp,vì chỉ cần nghĩ đến chuyện gặp thầy Nam...tôi lại thấy sợ hãi!!Cũng chẳng hiểu tại sao tôi lại như thế nữa.....mấy hôm nay.....tôi luôn lảng tránh thầy.....vì sợ khi chạm mặt,thầy lại bắt tôi trả lời câu hỏi đó thì.....chết mất!!!

“Lâm ơi!!Đi ăn thôi.....”

“Uhm...chờ tao dọn dẹp tập vở cái đã!!!”

Vừa chuẩn bị tung tăng bước ra khỏi cửa lớp....bất thành linh thầy Nam xuất hiện!!Khiến tôi giật cả mình....

“Thầy....thầy để quên gì trogn lớp sao???”,con Đào nhanh nhẩu hỏi...

“Àh....thầy lấy tài liệu lúc nãy đó mà!!Mấy em đi ăn sáng đi!!!”

“Vậy....chúng em đi nha thầy!!!”

Tôi cũng cố gắng luôn lách trong đám bạn để thoát khỏi chỗ này....nhưng.....

“Lâm!!Em ở lại một lát....thầy có chuyện muốn nói!!!”

Tôi giật thót tim khi nghe thầy”chủ động” như vậy....phen này....tôi hết đường trốn thoát!!!

“Tụi bây đi trước đi!!!Tao....tao đến căn-tin sau!!!”

“uhm...vậy tụi tao đi trước nha!!!”,tụi bạn tôi bước đi mà ánh mắt của đứa nào đứa nấy...đều chứa đựng sự tò mò vô hạn!!!

Trong lớp bây giờ chỉ còn mình tôi với thầy!!!Tôi run lẩy.....nên không thể mở miệng nói được câu nào cả!!!

“Em sao thế???Sao lại né tránh thầy???”

“Em...em có né tránh gì thầy đâu!!!”

“VẬY.....em đã quyết định câu trả lời của mình chưa???”

“Em.....”,tôi lắp lững như không muốn cho thầy biết câu trả lời của tôi vậy.

Trong lúc này đây....ánh mắt thầy nhìn tôi thật trù mến,tôi thật sự.....chẳng có can đảm nhìn vào ánh mắt đó.....nó khiến cho tôi...như không làm chủ được bản thân mình!

“Uhm...thầy hiểu mà!!!Thầy...không ép buộc em đâu!!!”

Sau câu nói đó,thầy bước dần ra khỏi lớp.....còn tôi đứng đó...với một cảm giác rất khó chịu.....vì tôi biết rằng.....cơ hội sẽ không bao giờ đến với tôi thêm lần nữa!!!Nếu trong lúc này đây.....tôi không nắm lấy hạnh phúc mà tôi hằng mong ước c khi bước chân lên thành phố này.....thì tôi sẽ mất nó.....sau khi thầy bước hẳn ra khỏi chỗ này!!!

“Thầy.....”

Nghe tôi gọi với giọng khẩn trương...thầy liền quay lại.....

“Em.....em...em không biết mình làm vậy là đúng hay sai!!Nhưng.....nếu thầy đã nói vậy....em...em sẽ chấp nhận vậy!!!”,tôi lấy hết can đảm của mình mà nói những lời này.

“Em sẽ không nuốt lời chứ???”thầy gắng hỏi lại.....và tôi khẽ gật đầu.

“Thầy hi vọng....cả hai chúng ta sẽ bên nhau mãi mãi!!Thầy sẽ làm hết sức để làm cho em được hạnh phúc!!!”

Tuy tôi đã đồng ý làm’người iu’của thầy.....nhưng...tôi vẫn còn có cảm giác ngượng làm sao.....

“Vâng....em cũng sẽ cố gắng!!!”

“Trưa nay.....thầy chở em về nhà thầy nhé!!!”

“Làm...làm gì thầy???”tôi hỏi.....lo lắng khi chưa gì hết thầy đã’rủ’ tôi về nhà rồi...

“Àh.....thầy có vài món muốn đưa cho em!!Em đi nhé???”

“Uhm.....em sẽ đi!!!”

Sau đó....cả hai chúng tôi không nói gì nữa cả.....chỉ đứng nhìn nhau.....và cười trong niềm vui sướng!!Riêng bản thân tôi.....tôi cũng chẳng biết quyết định này là đúng hay sai nữa!!!Nhưng.....tôi sẽ như thầy nói...cố gắng vun đắp cho mối tình này được bền lâu!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bọn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34

“Lâm.....ra đây mauuuuuu...”

Sau cuộc nói chuyện’riêng’ với thầy.....tôi biết chắc sự việc này thế nào cũng diễn ra.....cả ba con đó đang lôi kéo,tra tấn tôi bằng những câu hỏi vớ vẩn!!!

“Giờ đây trời???”tôi bực dọc nói...

“Này thầy Nam nói gì với mày???”Trông có vẻ quan trọng lắm vậy!!!”,con Đào lấy tay vuốt cằm nó.....trông y như một tay thanh tra đang thẩm vấn tội phạm vậy!!!

“Hi.....tụi bây muốn biết lắm hả???”tôi cười với giọng đầy’nham hiểm’....

“Tất nhiên rồi!!Nói mau đi.....”,con Mi lộ bản chất’nhieu chuyện’ ra rõ rệt!!!

“Tụi bây chụm đầu lại đây!!Tao nói nhỏ cho nghe.....đừng nói cho ai biết nha!!!”

Ba tui nói rầm rập nghe theo lời tôi.....trong lòng chắc hồi hộp lắm.....nhưng rồi chuyển sang như bị chọc tức khi tôi phản một câu:

“Tui bây có biết là tui bây nhieu chuyện lắm hok???”

Không gian trong lớp bỗng phát lên những tiếng hét thất thanh.....của tôi cất lên vì bị “uỳnh”!!! ^.^

“Em vào nhà đi!!”

“Vâng ạ!!!”,tôi đã phải cố gắng chờ cho ba con nhỏ đó về hết.....mới dám leo lên xe của thầy mà đi!!!

Thầy bỗng.....nắm lấy tay tôi.....đặt tôi vào nhà một cách thật dịu dàng.....khiến tôi như sững đi lên!!Cảm giác được người khác quan tâm,yêu thương là như thế này sao??>”

“Từ này em đã là người của thầy rồi!!!Tất nhiên em có thể ra vào căn nhà này tùy ý!”,nói xong.....thầy liền đưa cho tôi một cái chìa khóa..

“Em.....em có thể.....vào nhà thầy được sao???”

“Đồ ngốc!!!Tất nhiên rồi...”,thầy lấy tay ngắt mũi tôi một cái.....hành động này mới đáng iu làm sao!!!

“Em vào đây!!Thầy còn vài thứ muốn đưa cho em nữa!!!”

Tôi ngồi xuống giường của thầy.....quan sát tỉ mỉ xem thầy đang làm gì.....cuối cùng.....tôi thấy thầy lấy ra một hộp gì đó trong ngăn kéo!!!

“Gi vậy thầy???”,tôi thắc mắc....

“Trong đây có một sợi dây chuyền.....mà lúc trước Thanh đã tặng cho thầy vào sinh nhật!!Nay thầy tặng lại cho em đó!!!”

“Hả???Em.....em làm sao có thể nhận nó được!!!Đó là món quà anh Thanh tặng thầy mà??Em.....em hok nhận được đâu!!!”,tôi hết sức ngạc nhiên mà thốt lên.

“Không sao đâu!!!Thầy muốn.....em sẽ giống như Thanh vậy!!!Mãi mãi không bao giờ rời xa thầy!!!”

Ánh mắt đầy trù ẻo,những câu nói như làm tôi”điên đảo”.....làm sao tôi có thể từ chối đây???

“Vậy.....em sẽ nhận nó vậy!!!”

“còn nữa.....”

Tôi tò mò không biết món tiếp theo thầy định đưa cho tôi là cái gì đây???

“Đây chính là cái áo của Thanh đã thầy.....không ngờ.....Thanh mới mặc nó một lần thì đã..... “,thầy lặng đi một hồi.....rồi nói tiếp.....

“Lâm nè.....”

“Dạ???”

“Thầy hy vọng em sẽ mặc nó trong buổi cắm trại!!Được không???”

“Hả???”tôi thốt lên hoảng hốt....khi nghĩ rằng mình sẽ khoác lên mình cái áo mà “người chết” đã mặc...

“Sao vậy??Em không muốn à??”

“Hok....hok phải!!Chỉ vì.....”

“Vì sao??”,thầy thắc mắc...

“Hok có gì.....em sẽ mặc nó vậy!!!”,lại thêm một quyết định đầy ngu xuẩn của tôi.....không hiểu sao.....tôi không thể nào từ chối những lời đề nghị của thầy được!!!>”*****”

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35

“Đến rồi!!!”

Tương nó dẫn chúng tôi đi đâu.ai ngờ.dẫn lại vào lớp học!!!

“Mây điên à???Tối thế này vào lớp làm gì???”tôi quát nó khi cảm thấy mình bị lừa.

“Vào trong đi!!!Hihihhi.”

Nó cười với giọng cười đầy “bí hiểm”.....nhưng không hiểu sao....tôi lại đi theo nó!!!

“Đề tao bật đèn lên cho sáng!!!”

Vừa chuẩn bị lấy tay ấn công tắc đèn thì con Đào nó liền đánh vào tay tôi một cái đau điếng!!!

“Ui.mày làm gì zà nhỏ kia???”tôi hét lên thật to khi bị “tụnh” một cách lằng nhách

“Mày mà bật đèn.còn gì lý kỳ nữa chứ???”Mau lấy hột quẹt đốt nến đi!!!”

Tôi vẫn chưa hiểu mô tê gì hết!!!Nó định làm gì trong đêm tối thế này đây trời???

Xung quanh chúng tôi giờ chỉ còn lại những ánh nến lung linh huyền ảo!!!Trông thật đẹp.nhưng không biết ánh sáng mờ ảo này dùng cho ý định gì đây???

“Hi.chúng ta sẽ bắt đầu nhé!!!”

“Bắt đầu gì???”tôi tò mò.

“Bắt đầu.kể chuyện ma!!!”

Nghe đến câu này.tôi giật thót tim.không ngờ.tôi lại bị tụi này dụ dỗ vào cái trò “man rợ” này!!!

“Tụi bây điên rồi hả???”Tao đi ra ngoài đốt lửa trại đây!!!”

“Mày có gan thì đi đi!!!Hành lang giờ tối thui,không một ánh đèn.chưa kể.từ đây đến chỗ cắm trại.băng qua biết bao nhiêu lớp học không có ánh sáng đây nhé!!Mày dám đi không???”

Quả thật.có cho tiền tôi cũng không dám đi một mình ra khỏi đây vào lúc này!!!Biết làm sao được.đành phải “căng lỗ tai” mà nghe tụi nó nói nhảm thôi!!!

“Tao sẽ là người kể chuyện đầu tiên!!!”,con Mi nhanh nhẩu nói.đường như.nó ghiền trò này lắm vậy.

“Tụi bây có nghe chuyện.hồn ma trở về trả thù khi người yêu của mình lấy người khác chưa???”

“chưa!!!Kể nghe đi!!!”,3 con nhỏ kia chụm đầu lại trong ánh nến mờ mờ ảo ảo.

“Lúc trước.có cặp tình nhân yêu nhau say đắm!!Nhưng không may.người con gái bị tai nạn nên qua đời!!!Người con trai này tuy rất yêu cô gái.nhưng anh ấy không thể nào ở giá mãi được!!Thế là.”

“Sao nữa???”tụi nó thắc mắc.đang chăm chú theo dõi câu chuyện

“Thế là.anh chàng này lấy người con gái khác!!!Tệ hơn.anh ấy còn tặng những đồ vật mà trước kia người yêu cũ anh ấy mang đem tặng lại cho cô gái này!!!Sáng hôm sau.người ta thấy cô gái sắp đám cưới với anh chàng này chết ngay ban công nhà!!!Còn anh chàng kia thì không biết sao mất tích hẳn.mãi đến mấy ngày sau.người ta mới thấy anh ấy nằm gục chết ngay trên mộ của cô gái đó!!Trên tay.còn cầm những kỷ vật của quá khứ!!!”

“Trời ơi!!Ghê quá hà!!!”

Nghe đến đây.tôi cảm thấy.câu chuyện này khá giống hoàn cảnh của tôi lúc này!!!Đừng nói.số phận tôi cũng sẽ giống như cô gái”đến sau”đó.tệ hơn nữa.tôi đang mặc cái áo mà người yêu cũ của thầy đã mặc.

“aaaaaaaaaaaaaaaa.”

“Mày làm gì la lên ghê vậy Lâm???”

“Tụi bây đừng kể nữa!!!!Mau dẫn tao về lều trại giùm đi!!!”,tôi bật tai lại mà hét lên thật to.....

“Biết rồi....biết rồi.....”

Cuối cùng.....tôi cũng thấy được ánh sáng của lều trại!!!Trong lòng cũng thấy mừng mừng!!!

“Không ngờ.....mày lại sợ ma đến thế!!Hihihhi.....”,con Mi đang lên giọng cười chế giễu.

“Kệ tao mày!!!”

Bất chợt.....điện thoại tôi rung lên liên hồi.....khiến tôi giật cả mình.

“Điện thoại kìa!!!”

“biết....biết rồi!!!”

Vừa mới lấy ra.....thì liền thấy tên”thầy Nam hiện rõ mồn một.....tôi lật đật.....kê lên lỗ tai để tụi nó không để ý...

“a lô!!!Ồ.....biết rồi....biết rồi!!!”,tôi nói qua loa đại vãi câu cho tụi nó đừng nghi ngờ....sau đó....tìm có đến gặp thầy Nam thôi!!!

“Ui.....Tao....tao đau bụng quá hà!!Tụi bây đến lều trại trước đi!!Tao....tao đi WC cái đã!!!”

“Đi một mình.....không sao chứ??hhihi.....”,con Mi lại tiếp tục chế giễu tôi....

“Hok cần mày đi chung đâu mày!!!”

Phía sau sân trường là một khoảng không gian cách xa với những gì mà buổi cắm trại đang diễn ra!!Tôi rón rén bước từng bước chậm rãi đi đến chỗ hẹn...trong không gian tối tăm thế này càng làm tôi thấy phát sợ!!!

Bất chợt.....từ đằng xa tôi trông thấy ánh sáng le lói trong màn đêm.....nghĩ rằng thầy đang ở đó nên tôi nhanh chân chạy đến!!!Và quả không sai.....thầy đang ngồi đó....với ánh lửa tuy không lớn bằng lửa trại.....nhưng nó cũng đủ cho hai chúng tôi nhìn rõ mặt nhau....

“Thầy....”

Nghe thấy tiếng gọi....thầy quay lại và nói...

“Em đến rồi hả??Ngồi xuống đây với thầy!!!”

Tôi bước từng bước....sau đó ngồi ngay bên cạnh thầy!!!Thầy chợt lấy tay khoác lên vai tôi.....nếu là những lần trước thì có lẽ tôi sẽ tức tốc đứng dậy với khuôn mặt đỏ bừng.....nhưng lần này thì khác.....hai chúng tôi đã là người yêu của nhau rồi....chuyện đụng chạm tay chân là không tránh khỏi....

“Thầy gọi em ra đây làm gì ạ???”,tôi thắc mắc.....

“Hi....lát nữa em sẽ biết thôi!!!”

Tôi bĩu môi tỏ vẻ không thích sự úp úp mở mở của thầy!! Nhưng chợt.....tôi ngửi thấy trong không khí có một mùi gì đó thơm thơm.....mà dường như mùi này.....là một món ăn ngon lắm vậy!!!

“Sao....sao mùi này quen quen???”

“Em đoán thử đi!!!”

“Uhm.....chắc là.....khoai nướng hả thầy???”,tôi ấp a ấp úng một lát rồi trả lời...

“Công nhận.....mùi em thính dễ sợ!!!!”

“Hihihhi.....món này em ăn gần mấy chục lần rồi!!Hok nhớ mới lạ đó!!!”

“Em chờ một lát nha!!Khoai sắp chín rồi!!!”

“Uhm....em chờ mà!!!”,tôi vừa nói mà vừa nhìn trong đồng lửa.....trông như rất thèm thường vậy....

“Lâm nè.....”

“Sao thầy??”,mãi mê nhìn mấy củ khoai....tôi không để ý rằng.....thầy đang nhìn tôi một cách “đăm đăm”...khiến tôi....cũng khá ngại khi đối diện với

ánh mắt thầy!!!

“Thầy....thầy nhìn em dữ vậy???”;tôi ngượng ngùng nói....

“Em có biết....lúc này đây...em giống Thanh lắm không???”

Tôi chợt giật thót một cách như có luồng điện chạy qua người vậy!!!Tôi không hiểu tại sao.....khi thầy nói chuyện với tôi đều nhắc về anh Thanh này...

“Giống....chỗ nào thầy???”

“Em có biết không???”Mấy năm trước.....lớp của thầy và Thanh cũng có tổ chức cắm trại như thế này!!Vui lắm....Thanh luôn làm đủ mọi trò ngac nhiên khiến mọi người không thể không cười!!!Nhưng riêng với thầy và Ngọc.....Thanh đã lên ra sau sân trường nướng khoai cho tụi này ăn!!!Tưởng chừng như đơn giản....nhưng thầy biết....đó cũng chính là công sức và tình cảm Thanh dành cho thầy!!Cũng giống như bây giờ.....thầy nướng khoai cho em ăn vậy!!!”

Nghe xong thầy nói....trong tôi có một chút gì đó ghen tị với anh Thanh kia!!!Vì đối với thầy.....Thanh đã là một kỷ niệm hết sức đẹp đẽ và đau buồn!!!Và dường như.....thầy không thể nào quên nó nổi vậy!!!

“Vậy....vậy sao???”

“Ah....khoai chín rồi!!!Giờ em có thể ăn được rồi đây!!!”

“Vậy hả???”Thế....em hok khách sáo đâu nha!!!”

Trong ánh lửa bập bùng.....hai chúng tôi ở bên nhau....cùng cười đùa vui vẻ.....khoảnh khắc này.....có lẽ là lần đầu tiên tôi mới cảm nhận được!!!Ước gì.....thời gian có thể ngừng trôi....để tôi mãi mãi đóng băng khoảnh khắc này.....không bao giờ phai nhạt!!!

“Oa.....mới ăn có mấy củ mà em no quá hà!!!”

“Hix.....em ăn gần chục củ mà còn ít à???”

“Tại.....lâu rồi em chưa ăn mà!!hihihi.....”

Bữa tiệc khoai nướng đã kết thúc.....hai chúng tôi cùng ngồi tựa vào tường.....cùng ngắm nhìn tàn tro lửa đang từ từ tắt dần...

“Thầy nè.....”

“Sao em???”

“Đây là lần đầu tiên....có người nướng khoai cho em ăn đó!!!Em....vui lắm!!!”

“Nếu em muốn.....ngày nào thầy cũng nướng cho em ăn!!Chịu không???”

“Thôi....ăn hoài ngán lắm!!!Lâu lâu ăn một lần thôi!!Hihihihi.....”

Thầy nhìn tôi đang cười một cách thích thú....nhưng.....ánh mắt thầy nhìn càng lâu....nụ cười ấy....càng tròn nên gượng gạo.....

“Lâm....”

“Sao....sao thầy???”;tôi ấp úng nói....

“Em dựa vào người thầy đi!!!”

“Hả???”;tôi ngạc nhiên khi nghe thầy nói như vậy.....khiến tôi khá lúng túng

“Không sao đâu!Chỉ dựa vào người thầy thôi mà!!!”

Thú thật.....tôi cũng run lẩy!!Vì chưa bao giờ.....tôi chạm vào thân thể người con trai nào khác(có lẽ do ngại ngùng!! ^ ^~) nên.....tôi định từ chối thầy!!!Nhưng.....không hiểu sao trong tôi giờ đây...lại trỗi lên dục vọng muốn được ôm lấy thầy!!Cho nên tôi đã.....dựa vào lồng ngực vạm vỡ của thầy.....theo như yêu cầu!! ^ ^!

Thầy lấy tay ôm vào eo của tôi.....khi mới chạm vào.....tôi xém nữa giật thót lên vì....ngượng!!Nhưng sau đó.....tôi đã có trấn tĩnh bản thân mình!!Dựa vào ngực thầy.....tôi mới cảm nhận được hơi ấm từ cơ thể thầy truyền sang tôi....tiếng tim đập nhịp nhàng.....hòa với nhịp tim của tôi....tạo nên một bản hòa nhạc....do chính tôi tưởng tượng ra!!! ^ ^

Dựa vào người thầy.....tôi không biết nên nói gì nữa....chỉ biết im lặng.....lắng nghe hơi thở của linh hồn tôi và thầy....dường như đang là một!!!

“Chúng ta.....mãi mãi bên nhau!!Đừng bỏ anh mà đi nữa.....Thanh nhé!!!”

Cảm giác lâng lâng trong khoái cảm.....đột nhiên biến mất.....thay vào đó.....là sự ngạc nhiên.....vô cùng ngạc nhiên.....khi không biết thầy vô tình hay cố ý gọi tên Thanh!!!Tôi shock lắm.....vì giờ đây.....tôi đang suy nghĩ một chuyện.....giữa tôi và Thanh.....thầy yêu ai nhiều hơn???

“Em sao thế Lâm???Dường như...tim em đập mỗi lúc một nhanh hơn???”

“Em...em không sao.....”

“Thế thì.....em cho thầy ôm em thêm một lát nữa nhé??Được không???”

“Uh.....vâng ạ!!!”

Có lẽ.....câu nói vừa rồi chỉ là cảm xúc của quá khứ khi thầy nhớ về nó!!Còn bây giờ.....ngay hiện tại.....tôi mới chính là người thầy cần quan tâm..... yêu thương và chăm sóc!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36

Aaaaaaaaaaaaa.....

Mới sáng sớm thức dậy.....thằng Tiến liền ba chân bốn cẳng chạy đến phòng tôi.....xem đã có chuyện gì xảy ra.....

“Mày sao thế???”nó vừa tung cửa thì hốt hơ hốt hải hỏi liền.....

“Hix.....tao hết tiền rồi mày ơi!!!”,tôi ngồi trên giường.....xung quanh biết bao nhiêu cái ví.....mà tôi xài chúng chưa quá 2 lần...

“Mày có điên không???”Hết tiền mà la như có người chết vậy??Muốn hàng xóm qua máng há???”về mặt hốt hoảng lúc này đã không còn.....thay vào đó.....một màu tím như quả cà xuất hiện ở hấn....

“Nhưng.....hôm nay tao định mua đôi dép mới!!! Giờ không còn tiền.....biết làm sao đây trời???”

Đột nhiên.....tôi thấy hấn từ từ,một cách nhẹ nhàng bước ra khỏi phòng tôi!!!Hấn dường như đã biết” âm mưu”của tôi rồi.....

“Tiến.....”

“Gi.....gi vậy???”

“Hi.....bạn bè kệt tiền!!Hok lẽ mày hok giúp sao???”tôi nói với giọng nhẹ nhàng.....tưởng chừng đó không phải là giọng của tôi nữa vậy.

“Không...tao hết tiền rồi!!”

“Thôi mà.....hôm qua tao mới thấy mày mua nguyên bộ X-men mới mà???”Cho tao mượn đi...chùng...vài trăm thôi!!!”

“Không có đâu.....mày mượn tao có bao giờ trả không há???”hấn bỗng.....quát tháo tôi thật to...

“Thì.....thì từ từ tao trả cho!!Tao còn ở chung với mày lâu dài mà???”Sao tao quyết mày được chứ???”

“Không là không...đừng nói nhiều!!”

Nói xong.....hấn đóng cửa cái rầm.....mặc cho tôi dùng bao lời dịu ngọt với hấn...

“Đồ nhím!!!Tao trừ cho mày không có lấy một đũa bạn gái...cho mày.....ở giá luôn đi!!!”,”dự” hấn không được.....tôi bèn máng cho đỡ tức vậy!!^ ^

“Lâm.....tối nay đi mua dép với tụi tao không???”

Tôi không trả lời ba con nhỏ đó.....mà chỉ chau mày lại.....khiến bọn chúng không khỏi tò mò....

“Sao vậy???Mày có chuyện gì à???”

“Bực mình quá hà...tao nhớ đầu tháng tao đâu có xài gì nhiều đâu???Thế mà chưa hết tháng....tiền đã mất hết tron!!!”

“Ồ.....mày đâu có mua sắm gì nhiều!!Mà mỗi lần đi chơi chung.....hễ gặp chỗ nào có đồ ăn là mày tấp vô mua liền!!!Tiền tiêu hết....cũng do.....cái miệng của mày đó!!!”,con Đào nói với cái giọng thật hách dịch.....khiến tôi...không thể nào không cãi lại nó...

“Gi há??Mày đừng quên.....tao mua xong là mày cũng ăn ké đó nha!!Giờ mày trách tao há???”

“Lâm nè.....”,chợt con Oanh lên tiếng

“Gi???”

“Sao mày không đi làm thêm đi???”

“Làm thêm???”,nghe xong...không phải có mình tôi ngạc nhiên...mà hai con kia cũng thế...

“Uhm...làm thêm vừa có tiền...vừa học hỏi kinh nghiệm sống luôn!!!”

“Mày...mày nói gì zà???Tao....có biết làm gì đâu???Mà bảo đi làm thêm???”

“Làm thêm cũng có nhiều công việc nhẹ nhàng lắm mà???Đâu cần phải lao động chân tay mệt nhọc!!!”

“Vậy...cụ thể là nghề gì??Mày nói thử xem??”,tôi cũng bắt đầu...thấy tò mò về vấn đề này...

“Ah...tao biết nè!!!”,con Mi chợt réo lên.

“Nghề gì???”

“Chắc nghề gom hụi đó!!Vừa nhẹ nhàng...mà mỗi tháng đều có tiền!!Mà nếu mày là chủ hụi....có khi giựt hụi....thì không chừng giàu to...”

Nó vừa nói xong,tôi liền.....nhéo ngay mũi nó một cái thật mạnh....khiến nó la lên inh ỏi...

“Mày khiến...tao bị chúng đê đầu cười cổ unction tao há???”

“Nhưng...quan trọng là mày có muốn đi làm thêm không???”Nếu muốn....tao sẵn sàng giúp mày...”

“Tao.....tao cũng hok biết nữa!!!”,tôi gãi đầu và nói.

“Theo tao...mày nên đi làm thêm đi!!!Tại vì...mày xài tiền nhanh như gió vậy!!Không đi làm thêm...tao e có ngày không có mì gói cho mày ăn nữa!!!”,con Đào chợt xen vào....

“Nhưng...tao có biết làm gì đâu???”

“Nhà tao có quen thân với một tiệm bánh!!!Giờ chỗ đó đang cần người đứng trông hàng.....mày làm được không???”

“Tiệm bánh há???”,tôi thốt lên với vẻ....khá mừng rỡ...

“Không được...không được.....”,con Đào lại tiếp tục xen vào....

“Sao không được???”

“Mày nghĩ thử xem!!Thằng này nó ham ăn vậy....làm trong tiệm bánh.....cũng có ngày bị đuổi việc vì tội ăn vụng cho mà xem!!!”

“đúng đó...đúng đó....”,con Mi nghe thấy vậy liền hùa theo...

“Hai tụi bây....ngứa miệng lắm rồi há???”

“Nhưng...nghĩ cũng đúng nhỉ??Thôi...chắc mày không thích hợp với công việc đó đâu!!!”

“Oanh nè.....”

“Sao???”

“Mày...dẫn tao đi xin việc thử đi!!Biết đâu...người ta nhận tao thì sao???”

“Gi???”,cả ba con cùng thốt lên một lượt...

“Làm gì mà hét lên thế???Bây giờ nghĩ kỹ...làm thêm cũng vui.....chứ ở nhà...nhìn mặt thẳng Tiến hoài chắc tao chết!!!”

“Mày....quyết định kỹ chưa vậy???”

“Rồi...chiều này tui mình đi liền há!!Hihihih....”

“Oanh...tao nè...”

“Sao hôm nay mày đến sớm thế??Nhớ mọi lần hẹn mày...không trễ 10 phút thì cũng 5 phút!!!”

“Hi...tao đang nóng lòng muốn biết xem...đi làm thêm là như thế nào!!!”

“Uhm.....vậy đi thôi!!!”

Đi vòng vòng một hồi,...tôi chợt nhận ra một chuyện.....đường như con đường này quen lắm!!!

“Đến rồi nè!!!”

Con Oanh nó dẫn tôi đứng trước ngay một tiệm...mà tôi cũng không ngờ.....cái tiệm mà nó nói.....chính là chỗ tôi ăn “chùa” mấy cái bánh kem của tên nhóc hồng hách kia!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37

“Vào đi...sao còn đứng đó???”

“À.....ù...tao vào ngay....”

“Cháu chào ông Hai...dạo này ông khỏe không ạ???”

“Ồh....cháu Oanh đó hả???Dạo này ít thấy mấy chị em cháu ghé mua bánh đó nha!!!”

“Hi...tại mấy tuần này tui cháu có bài kiểm tra...nên ít ghé tiệm của ông được!!Ông đừng giận tui cháu nha!!!”

“Sao ông giận được chứ???Sao???Hôm nay đến mua bánh gì nào???”

“Dạ.....ông lấy cho cháu hai cái bánh nhân dừa nha!!!Nhân tiện.....”

“Sao cháu???”

“Nghe ba mẹ cháu nói...chỗ ông đang cần người làm phải không ạ???”

“Ồ...đúng rồi!!Hay...cháu định đến làm thêm chỗ ông???”

“Dạ....không có ạ!!Cháu...chỉ dẫn bạn cháu đến cho ông xem thử.....có nên cho vào làm hay không ạ!!!”

“Vậy à??Thế...bạn cháu đâu???”

Tôi thấy con Oanh nhìn dáo dác một hồi,sau đó cháu mày lại nói khi thấy tôi đứng ru rú ngay cánh cửa.

“Mày làm gì vậy??Vào đây!!!”

“Cháu...cháu chào ông ạ!!Ông...còn nhận ra cháu không???”,tôi rón rén bước từng bước...sau đó nói vài câu xã giao.

“Hình như.....ta không nhớ rõ lắm!!!”

“Vậy...vậy ạ???”,tôi khá “quê độ”khi nghe ông lão nói thế...biết vậy...tôi đã không bắt chuyện trước rồi...

“Ông ơi...cháu khuấy bột xong rồi đây!!Giờ phải làm gì nữa ông???”từ đằng sau...một đứa con gái khác xuất hiện...mà tôi nhớ không lầm nhỏ này tên là Vi thì phải?

“Bé Vi.....lâu rồi không gặp nha!!!”

“Ah.....chị Oanh đây mà!!!Hix...tưởng chị quên tiệm bánh của ông em rồi!!!”

“Không có đâu!!!Dạo này em học làm bánh ỏn chứ hả???”

“Uhm.....ông dạy em cũng dễ hiểu lắm!!Nên em cũng khá quen rồi!!!”nhỏ đó vừa nói xong thì chợt nhìn xung quanh...và cuối cùng...ánh mắt nó cũng ngó sang tôi...

“Anh.....anh chính là cái anh hôm bữa phải không vậy???”Anh đến mua bánh hả???”

“À.....anh.....”

“Bé Vi quen anh này hả???”con Oanh thắc mắc hỏi.

“Dạ.....có lần anh ấy đến tiệm này rồi!!Em còn nhớ mà!!!”

“Thì ra là vậy.....xem ra.....mày cũng quen biết nhiều tiệm quá Lâm hả???”con Oanh không hiểu sao mà nói giọng châm chọc tôi vào lúc này nữa....

“Hi.....tình cờ thôi mà!!!”

“Hôm nay chị dẫn anh này đến xin việc đây!!Không biết...ông em có đồng ý không nữa?”

“Nếu anh là bạn chị chắc không có vấn đề gì đâu!!Nhận anh nha ông hả!!!”

Tôi thấy ông lão”dò xét” từ trên xuống dưới của tôi,ánh mắt rất là đăm chiêu...sau đó mới nói...

“Uhm.....để ông xem thử con làm được không đã!!Tạm thời thử việc trong một tuần nhé!!!”

“Vâng...vâng ạ!!Cháu cảm ơn ông nhiều lắm ạ!!!”

“Hi.....xem như tao giúp mày rồi đây nhé!!Còn việc mày có được ông Hai nhận làm luôn hay không thì phải xem bản thân mày đã!!!”

“Uhm...tao biết mà!!!”

“Hay quá!!! Thế là Khanh có người bán chung rồi!!Bạn ấy sẽ đỡ mệt hơn!!!”

“Hả???”Tên...tên đó làm cùng với anh luôn hả???”tôi sững sờ thốt lên.

“Dạ vâng....Khanh đang ở phía sau đó!!Để em gọi bạn ấy lên nha!!Khanh ơi.....lên đây đi Khanh!!!”

“Khoan...khoan đã!!!”,tôi chưa kịp ngăn cản thì nhỏ này đã oang oang kêu hấn rồi...thôi thì...đành “oan gia”gặp lại nhau vậy...

“Gi thế???”

“Hi.....Khanh có người làm chung rồi nè!!!Anh này Khanh cũng quen nữa đó!!!”

“Ai vậy???”

Hắn nhìn theo ngón tay nhỏ Vi đang chỉ.....và tất nhiên.....hắn sẽ nhìn thấy tôi thôi!!

“Hả????Sao....sao tên này lại ở đây???”hắn hét lên như một con sói “điên”vậy..

“Thì.....anh làm chung với Khanh mà???”

“Tui không thèm...bảo sự phụ đừng nhận hấn!!Nếu không.....tui không làm đâu!!”

“Khanh.....”

“Lâm.....mày quen với tên này luôn hả???”con Oanh ghé tai tôi nói nhỏ...

“Cũng.....có thể cho là như vậy!!!”

“Sự phụ...sao lại nhận hấn chứ???”

“Anh ấy là bạn của chị Oanh...nên ông mới nhận mà???”Khanh...đừng làm anh ấy thấy xấu hổ nữa!!!”

“Gi chứ???Ai bảo hấn làm cho tui thấy”ấn tượng khó pha”quá làm chi???Đề mỗi lần gặp lại hấn...tui chỉ muốn ưỡn cho mấy cái!!!”

Đến lúc này.....sức chịu đựng của tôi không thể kiềm nén nổi nữa!!!Hấn dám nói tôi như vậy.....tôi nhất định không bỏ qua...

“Nè thằng nhóc con kia!!!”

“Gi??Dám...dám gọi tui là nhóc con hả???”hấn tím tái mặt mày lại mà quát.

“Rồi đó!!Làm gì tui hả???Tui đến đây làm việc...chứ không phải là để kiểm soát gây sự với nhóc!Nếu nhóc ghét hay thù tui,tui đánh chịu vậy!!!Nhưng mong nhóc nhớ cho.....làm việc là làm việc...còn chuyện ân oán gì giữa tui với nhóc thì khi khác hẵng tính nhé!!Nhóc là con trai sao bụng dạ hẹp hòi vậy hả???”tôi “sổ” nguyên một đàn đẽ mắng lại hấn...cho bồ tức.....

“Mi.....Mi....”,tôi có thể thấy hấn như muốn điên lên khi nghe những lời đó...nhưng làm gì được tôi chứ??Tôi đang có con Oanh”bảo kê” cho mà???

“Cút đi ngay không thì bảo?”,hấn rống lên như một con sói hoang lòng lộn.

“Nè nhóc!!!Nhóc lấy quyền gì mà đuổi tui???Nhóc nên nhớ.....nhóc cũng là người làm nha!!Thân phận của tui và nhóc là ngang bằng nhau đó....đừng có ở đó mà mắng nhiếc tui hoài!!!Nghe chưa???”

Không khí ngày càng căng thẳng khi cuộc giao đầu giữa tôi và hấn bắt đầu!!!Nó chỉ bị phá vỡ khi ông lão cười một cách ngon lành.....khiến chúng tôi không hiểu gì cả...

“Haahaha.....lần đầu tiên có người dám mắng thẳng Khanh đấy!!Trong tiệm này...nó nổi tiếng là đứa khó chịu,cậu có.....thế mà cháu có can đảm như vậy là tốt rồi!!Đừng lo...ông không đuổi việc cháu đâu!!Yên tâm thử việc đi cháu!!”

“Vâng ạ!!Cháu cảm ơn ông!!!”

Với những lời nói đó....thì cũng đủ cho biết hấn là kẻ bại trận lúc này!!Và đương nhiên.....tôi sẽ không bỏ qua cơ hội “lên mặt” hấn!!!

“Ồh.....Thế là từ nay tui mình làm việc chung rồi!!Hy vọng...nhóc giúp đỡ tui trong một tuần thử việc nha!!!hihihi....”

“được lắm!!Chờ xem mi có sống nổi ở đây một tuần không!!!”

“Trời ơi...đừng hù tui nha!!Tui sợ mà xỉu mất!!”

Hấn dùng dằng bỏ đi xuống nhà sau.....mặc cho tôi đang đứng cười chế giễu!

“Vậy cháu xin phép về nha ông!!Có gì ngày mai nó đến làm!”,con Oanh chủ động lên tiếng thoát khỏi đây...sau những giây phút chứng kiến cảnh vừa rồi...

“Cháu cũng đi nha ông!!Mai cháu nhất định sẽ đến làm!!!”

Xem ra.....tôi không những không thấy lo sợ về tên”man rợ” này!!Trái lại.....tôi lại càng tò mò....muốn biết xem giữa tôi và hấn...ai cao tay hơn ai mà thôi!! ^.

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38

“Tiến ơi...tao về` gọi nè!!!”,từ đằng xa...giọng tôi đã oang oang lên...tôi còn vừa đi vừa ca hát..không khỏi khiến hấn phải nghi ngờ..

“Mày có chuyện gì vui thế???”

“Hi....tao nói cho mày biết tin này nè!!!Vui lắm.hihihi..”

“Chuyện gì???”

“Tao...tìm được việc làm rồi!!Hihih....”

“Cái gì????”,hắn thốt lên một cách đầy kinh ngạc..hết như chuyện này lạ lắm vậy..

“Thái độ mày vậy là sao hả????”,tôi lườm hắn và nói...

“Àh..không có gì..nhưng..mày làm công việc gì thế????”

“Hi.....tao làm thêm trong một tiệm bánh vô cùng nổi tiếng!!Ai ai cũng biết hết...”,tôi cố tình “nở” cho hắn phải thám phục tôi!! ^.^

“Ồ...tao...hy vọng mày làm ở đó dài lâu há...đừng để bị đuổi việc vì tội ham ăn đó!!”,hắn không quên “quăng”cho tôi vài câu châm chọc..

“Mày mơ có vụ đuổi tao nhá!!!Từ nay tao hok cần mượn tiền mày nữa!!!Tự tao kiếm được tiền rồi...”

“Nhưng trước đó hãy trả cho tao mấy món nợ mày đã mượn,,được chứ????”

Sau câu nói này của hắn...tôi cứng họng..không biết phải ứng xử ra sao...

“Ồ thì...từ từ tao trả cho!!Một quả hà...chưa đi làm ngày nào mà mày đã đòi tiền tao rồi!!Bực mình...”,tôi cố tình nổi nóng,sau đó cũng cố tình dùng dằng bỏ lên phòng...để hắn không còn nhắc đến vụ “nợ” kia nữa!! ^^

“Tiến ơi...dọn com lên ăn đi!!Tao đói bụng rồi nè...”,cuối cùng trời đã tối...thời gian này ngoài đi chơi ra tôi chẳng còn biết phải đi đâu nữa cả...nên đành ở nhà xem tivi vậy...và không quên để bên cạnh mình mấy thỏi kẹo sô cô la!!!

“Từ từ...xuống đây mang nôi com lên mày!!!”,hắn từ dưới bếp nói vọng lên..

“Thôi mà...mày ở dưới bếp thì lát mang lên luôn đi!!!Cứ đây dọa tao hoài là sao????”

“Đồ làm biếng!!Không mang lên tao cũng không mang luôn!!!”,hắn hét to lên như muốn ăn tươi nuốt sống tôi vậy....nên tôi đành..phải lết xuống bếp,và không quên cầu nhàu hắn vài câu..

“Aaaaa.....tao mệt mày quá hà!!!”

Chợt...tiếng chuông điện thoại của tôi bỗng vang lên...nên thay vì xuống bếp...tôi liền chạy đến nghe điện thoại ngay...

Ah...số của thầy Nam...thầy ấy đang gọi cho tôi...

“Alo...”

“Em đang làm gì vậy???Ăn com tối chưa thế????”,giọng ngọt ngào của thầy vang lên trong điện thoại...bấy nhiêu đó...cũng đủ làm tôi sượng run lên rồi...

“Em...giờ em mới ăn com nè!!!”

“Trời...sao em ăn muộn thế????”

“Tại...em chưa thấy đói mà thầy!!”,tôi khẽ mỉm cười khi thấy thầy quan tâm tôi như thế...

“Em nhớ phải ăn uống điều độ vào đó nha!!Kéo có ngày đau bao tử như chơi đó,biết chưa????”

“hì...em biết rồi!!”

“Lâm nè...”

“Sao thầy????”

“Mai thầy chở em đến nhà thầy há...mai thầy có cuộc họp trên trường..nên không rảnh quét dọn nhà cửa!!Nên...em có thể giúp thầy không vậy????”

“Ok...hok thành vấn đề!!Hi...”,tôi trả lời một cách không suy nghĩ..mặc dù...tôi làm việc nhà chẳng đâu vào đâu cả...

“Cảm ơn em nhiều lắm!!Em ăn com đi...thầy không làm phiền em nữa!!”

“Uhm...mai có gì em đến nhà thầy!!Thầy yên tâm đi!! Bye bye thầy...”

“Uhm...bye em!!!”

Vừa cúp điện thoại...tôi muốn nhảy cẫng lên vì vui sướng...nhưng,...tôi không thể làm thế được...vì tên Tiến sẽ phát hiện ra chuyện bất thường mất thôi!! ^^

“Tiến ui....tao dọn cơm giúp mày nha!!hihihih....”

“Ờ...biết vậy là tốt đó con!!”

“Ngại quá...phải nhờ em làm việc nhà giúp thầy!!”

“Hi...có gì đâu thầy!!Thầy mai đi họp đi...rồi về sớm nha!!!”

“Uhm...thầy đi đây!!Thức ăn và uống có sẵn trong tủ lạnh đó,em cứ tự nhiên há!!!”

“Vâng ạ!!!”

Tôi nhìn bóng thầy khuất dần sau dãy hành lang...sau đó mới bước vào nhà...chuẩn bị “chiến đấu” với mớ hỗn độn trong căn phòng này...

“Aaaaaaaaaaaaaa.....”,tôi thốt lên hoảng hốt khi thấy bãi chiến trường này còn “ác liệt” hơn những gì tôi đã tưởng tượng...

“Trời ơi...chắc mình chết mất!!!Thầy sao mà.....”,tôi ôm trán với vẻ chán chường mà nói...

“Ok....công việc cứ để đó!!!Xem trong tủ lạnh nhà thầy có gì ăn không nào???”nói xong,tôi liền chạy vào đến đó...và thật ngạc nhiên...thức ăn và uống của thầy ngoài chai bia uống đang dở,mấy chai nước lạnh với cái bánh kem thì...trong tủ hoàn toàn trống không....

“Gi vậy trời???Có làm không đây?????”,tôi lại tiếp tục thất vọng thêm lần nữa và đóng sầm cánh cửa tủ lại....và chuẩn bị.....với cái công việc ngu ngốc này!!!

30’ trôi qua.....thêm 20’ nữa....cuối cùng công việc cũng đã xong.....

“Trời ơi.....Lâm ơi...tao không ngờ mày tài giỏi đến vậy!!Phen này...đi làm thêm không sợ bị đuổi rồi!!”,tôi vừa thở...vừa nói lên từng tiếng một...

“Phải uống chút nước mới được...không thì mình chết mất....”

Đang uống ừng ực ly nước mát lạnh.....ánh mắt đảo đảo nhìn xung quanh xem mọi thứ đã gọn gàng sạch sẽ chưa.....bất chợt...tôi nhìn thấy một vật khá kỳ lạ....

Tôi tiến lại gần nó...cầm nó lên xem thử là vật gì.....nhìn một hồi...tôi mới biết đó là cái máy ảnh cũ kỹ.....tôi thắc mắc không hiểu sao thầy lại giữ lại cái máy ảnh này.....đường như nó đâu còn xài được???

“Thầy về rồi nè!!!”

Cánh cửa mở ra một cách bất thình lình,không khiến tôi khỏi giật bắn cả người....và.....cái máy ảnh đang cầm trên tay cũng rớt xuống đất....

Buppppp.....

Sau âm thanh ngắn gọn trong phút chốc...nhưng...nó đã mang lại tai họa cho chính bản thân tôi.....

“Thầy.....thầy.....”,tôi ấp úng không nói lên thành tiếng...

Ánh mắt thầy trần trần nhìn vào cái máy ảnh đó,tuy không có gì nghiêm trọng,nó chỉ bị rớt vài mảnh ra thôi...nhưng...đường như thầy đang sắp điên lên vậy....

“Em vừa làm gì với cái máy ảnh này thế hả??EM VỪA LÀM GÌ THẾ?????????”

Thầy bỗng hét lên thật to,khuôn mặt đỏ lên vì giận dữ.....điều này như muốn làm tôi sợ chết khiếp đi được...

“Em....em....”

“em có biết cái máy ảnh này quan trọng với tôi đến cỡ nào không????Chính vì cái máy ảnh này.....mà đã cướp đi sinh mạng của Thanh đó!!Em biết không????”

“Em...em....”cho đến giờ phút này...tôi vẫn không biết nói gì hơn...chỉ rom róm nước mắt nhìn thầy....

“Tôi đã cố gắng giữ gìn nó!!Nhưng em lại phá hủy chỉ trong vài giây lát....em bảo tôi phải làm sao đây hả???”

“Em....Em thành thật xin lỗi thầy!!Em....”,cho đến khi tôi lấy can đảm nói lên được mấy câu...thì thầy lại cướp đi sự can đảm hiếm có của tôi trong lúc

này...

“Em đi đi...tôi cần được yên tĩnh!!!”

Tôi quả thật...quả thật rất shock khi thầy đối xử với tôi như vậy!!!Chân tôi như cứng đờ lại một chỗ...không thể nhúc nhích được...nhưng...tôi cũng phải cố gắng...vì bấy nhiêu đây đủ làm tôi xấu hổ chết đi rồi!!!

“Em.....em không biết nói gì trong lúc này cả!!Chỉ mong...chỉ mong thầy tha thứ cho em!!!”,nói xong.....tôi liền chạy thật nhanh ra khỏi căn phòng này.....cảm giác ê chề....đau đớn đang lấn áp tâm trí tôi.....

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bọn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39

Trời đã bắt đầu dần tối...những ánh đèn đầy màu sắc bắt đầu được thắp lên...cũng chẳng biết...tôi đã đi lang thang khắp nơi trên mọi vỉa hè chỉ để suy nghĩ về một chuyện.....liệu thầy Nam có yêu tôi thật lòng không???Hay.....tôi chỉ là người,hay nói đúng hơn là vật thay thế của Thanh?? Trong tôi giờ đây cứ rối bời cả lên,tự hỏi đi hỏi lại nhưng.....vẫn không thể nào trả lời cho chính bản thân mình được!!!

Mãi mê suy nghĩ...tôi quên bém mắt là đã đến giờ tôi đi làm thêm...ngày đầu tiên mà đi trễ,ắt hẳn sẽ không hay lắm!!!Cho nên tôi liền ba chân bốn cẳng mà chạy cho thật lẹ đến trạm xe buýt gần đó....mong sao....mọi chuyện chưa bắt đầu thì đừng kết thúc nhanh như vậy!!!

“Ông...ông ơi...cháu đến rồi nè ông!!!”,vừa mới bước chân đến cửa tiệm...tôi liền lật đật chào hỏi ông chủ tiệm một tiếng...xem như phép lịch sự thôi thiếu vậy!!!

“Làm gì đó tên ngốc kia???”

Giọng nói vang lên không giống như của một ông lão cho lắm...mà trái lại tôi còn cảm thấy rất quen....cho đến khi tôi ngược nhìn lên thì mới biết...tên nhóc khó ưa đó đang đứng lù lù trước mặt tôi!!!

“Làm gì là làm gì??Ông đâu gọi hà???”

“Sư phụ đi về với nhỏ Vi rồi!!Thuê được người làm như ấy đây thì ông cần gì phải ở lại đây chứ???”

“Ồ...cũng phải há!!!”,tôi lấy tay tự gỡ nhẹ vào đầu mình như muốn`trách phạt`vì câu hỏi ngớ ngẩn vừa rồi!!!Nhưng sao đó tôi lại nói tiếp...

“Nè...”

“Cái gì????”,hắn vẫn trả lời khi tôi hỏi đến...nhưng ánh mắt thì cứ nhìn giảo dác xung quanh....đường như hắn có ý khinh thường tôi vậy...

“Giờ tui phải làm gì giờ??Đứng đây chung với nhóc há???”

“Ai nói??Mới vào làm mà đòi lên đứng bán hàng là sao???”,hắn chỉ chờ tôi hỏi có nhiều đó...để quay lại,mắng thẳng vào tôi vài tiếng...

“Vậy giờ tui phải làm gì??”,tôi lờm,liếc,quýt hái hần.....không hiểu sao...nhìn cái mặt còn ngây ngô trẻ con,mà ăn nói vô cùng...xác xược...thế mà con bé Vi với ông chủ tiệm lại chịu đựng nổi hắn!!Trong lòng tôi cũng nể hai người đó vì tính chịu đựng rất là cao!!!

“Mau xuống bếp,xem có cái bánh nào sắp chín chưa thì mang ra khỏi lò...để đó cho tui!!!”

“Ok....công việc khá nhàn hạ mà!!!”

“Ồ.....nhàn hạ thì làm đi!!!Nhớ nè.....nếu ấy làm gì hư hỏng,tôi sẽ không bỏ qua cơ hội nói lại với sư phụ đâu đó,biết chưa???”,hắn nhìn trừng trừng vào mắt tôi,tỏ ý hăm dọa....

“Chờ đi.....”,nói xong...tôi liền bỏ xuống đằng sau một nước....chỉ việc mang bánh ra khỏi lò thôi mà....sao làm khó nổi tôi chứ???

“Oa....”,tôi thốt lên một cách kinh ngạc khi thấy có đến gần một chục cái lò nướng nằm xếp theo thứ tự một cách ngay ngắn,không gian trong phòng bếp này còn rộng hơn cả phòng khách ở nhà tôi nữa...cũng phải thôi...từng chiếc bánh được đổ ra khuôn,sau đó còn trang trí đều được làm ở dưới đây mà...không rộng lớn mới là lạ!!

Nhưng...có một điều lạ là sao tôi tìm hoài xung quanh vẫn không thấy cái đồ lấy khuôn bánh trong cái lò nướng ở đâu cả...không biết...bình thường họ lấy ra bằng cách nào nhỉ??

“Êeeeeeeeeee.....”,tôi từ trong bếp hét to lên...chủ yếu là cho tên nhóc ấy nghe thấy...

“Làm gì mà hét um sùm lên vậy hả??”,chỉ chưa đầy mười giây...hắn đã dừng dừng bước xuống bếp...với cái vẻ mặt nhăn nhó khó ưa...

“Có cái gì để lấy bánh ra hok zà???”

“Không có...mọi lần tôi vẫn lấy bánh ra bằng tay không mà!!!”

“Cái gì?????????Bằng...bằng tay không á???”,tôi thốt lên một cách sùng sốt khi tưởng tượng ra...cái cánh tay đẹp đẽ của tôi mà đút vào cái lò nướng ấy khoảng chừng mấy giây thôi,nó sẽ “chín” mất !!! >”

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bọn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40

Thế là một buổi sáng lại đến,tôi đang không biết phải đối mặt sao với thầy..vì những điều thầy đối xử với tôi vẫn còn là nỗi ám ảnh!!!

“Ê...ngày đầu tiên đi làm của mày suôn sẻ chứ Lâm??”,con Đào vừa đang ăn vội ổ bánh mì Kinh Đô,vừa nhóp nhép miệng hỏi tôi.

“Ờ thì...cũng bình thường thôi!!!Có gì đặc biệt đâu!!!”

“Mày...không làm hư hỏng hay có bất cứ chuyện gì xảy ra trong tiệm bánh đó chứ??”,lần này đến lượt con Mi “xía” miệng chăm chọc tôi.

“Mày nghĩ tao hậu đậu lắm hả??Tao làm cũng bày bán lắm chứ bộ!!!”

“À mà Lâm nè!!!”,chợt con Oanh vỗ vai tôi và hỏi.

“Sao???” Thichtruye

“Tao thấy nhóc Khanh trong tiệm bánh với mày hình như...có gì đó không ổn hay sao í??”,nó lấy tay sờ lên cằm,ánh mắt đắm chiêu suy nghĩ...chắc hẳn là do ảnh hưởng của mấy bộ truyện trinh thám mà ra!!!

“Hả???Cái gì???Trong tiệm bánh đó cũng có boy nữa hả??”,hai con “yêu tinh” kia đột nhiên ngồi xổm dậy,ánh mắt đầy “rạng rỡ” lắng nghe con Oanh nói.

“Ừ...thằng nhóc đó dễ thương lắm!!Khuôn mặt rất là đàn ông nha!!!”

“Oanh nè,trong tiệm bánh đó còn chỗ nào thiếu người không vậy???Mau cho tao vô làm với coi!!!”,con Đào bỏ hẳn nửa cái bánh còn lại,mồm miệng thì cứ nhắc đến “boy”.

“Hết rồi mày ơi!!!”

“Còn đó!!!”,tôi chợt xen vào cuộc tranh luận đầy sôi nổi của bọn chúng.

“Vậy hả???còn công việc gì phù hợp cho tao nữa hả Lâm??”,ánh mắt nó sáng’rạng rỡ’nhìn sang tôi.

“Có...sáng mày chỉ cần ăn mặc thật đẹp!!Sau đó...mang tấm biển ghi’xin chào quý khách’,đứng giữa cửa...bảo đảm ai cũng chú ý đến mày!!Có khi nhờ thế mà tiệm đông lên đấy??”,nói xong,tôi tự bật cười trước ánh mắt “sắc bén” của con Đào.

“Mày nghĩ sao mà bảo tao làm việc đó hả????????”,nó lấy hết sức bình sinh mà hét vào tai tôi thật to,cũng may tôi đề phòng..nên đã bịt lại sẵn!! ^ ^

“Thôi...thôi đi!!Mệt hai tụi bây quá!!!Thằng nhóc đó nhỏ tuổi hơn mình đó,không phải đối tượng của tụi bây đâu!!!”,con Oanh xen vào.

“Nhưng...đẹp trai thì cho dù nhỏ hơn tao nguyên con giáp,tao cũng chịu!!!”,con Mi đang mơ màng nói trước sự’rùng mình’kinh hãi của bọn tôi.

“Í...thầy vô kia!!!”

Giây phút hồi hộp cũng đã đến...thầy đang từ từ bước vào lớp!!Mặc dù tôi đã tự nói khi thầy vào sẽ cúi gằm mặt xuống bàn,nhưng....không hiểu sao

ánh mắt tôi vẫn “lên lên” nhìn về thầy!!!

“Chào các em!!! Hôm nay thầy sẽ kiểm tra những bài thực hành lần trước thầy giao cho các em về nhà làm!!! Đừng nói với thầy là các em chưa làm xong nhé!!!”

“Vâng ạ!!!”, tiếng hô to thật đồng loạt.. không hiểu sao cái lớp tôi học “sung” dễ sợ, mặc dù tôi đảm bảo vẫn có những đứa chưa làm.. như tôi đây chẳng hạn!! ^ ^

“Lâm...”, thầy bất chợt gọi tên tôi.. khiến tôi giật cả mình..

“Dạ.....”

“Em đi thu tập mấy bạn đem lên cho thầy!!”

Tôi khá ngạc nhiên khi thầy bảo tôi làm công việc này... vì mọi khi, đây là trách nhiệm của con Đào mà??? Nhưng... cho dù thối mái thì tôi cũng phải làm thôi... đầu tôi rất sợ nhìn vào thầy lúc này!!!

“Xong... xong rồi nè thầy!!!”, tôi từ từ bước đến bàn giáo viên đưa tập cho thầy.. sau đó “rút” thật nhanh xuống bàn... tôi có thể cảm giác được là thầy đang nhìn tôi... nhưng tôi không dám nhìn thầy đâu!! >”

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm...* *Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41

Thật là xui xẻo khi cho tôi gặp ngay tên “bệnh hoạn” kia ở đây!! Còn xui rủi hơn... hấn thấy tôi và thầy Nam trò chuyện nữa chứ!!!

“Anh có muốn gì đâu!! Chỉ tình cờ... nhìn thấy nhóc và thầy Nam đang...”, hấn nói mà nở một nụ cười thật là “nham hiểm”

“Nói gì đó??? Đừng có mà suy diễn lung tung nha tên kia!! Thầy Nam hok phải loại người...” điển đại như anh đâu!!!”

“Chà... sao lời nào nhóc nói ra cũng cay cú thế??? Bộ... ghét anh lắm hả???”, hấn vẫn không ngừng nở nụ cười đáng ghét đó!! Trông mặt hấn bây giờ... nhìn thật “tiểu nhân”

“Tui vậy đó!!! Mau tránh ra cho tui về lớp!!!”

“Khoan đi mà!! Lâu lắm rồi anh mới có dịp nói chuyện lại với nhóc!! Nhóc nhớ nào... vì ông thầy đó mà quên anh sao??? ”

“Ack..... làm ơn biến đi giùm tui!! Và đừng bao giờ mở miệng nói những lời nham nhở đó trước mặt tui nữa!!!”, lần này tôi đã cáu thật sự... khi hấn dám trêu chọc tôi!!!

“Ok... anh sẽ đi!! Nhưng... không biết chừng... ngày mai sẽ có tin đồn em và ông thầy Võ Thành Nam đó... đang quan hệ với nhau đấy!!!”.

“Anh dám hả??? đồ điên... sẽ hok ai tin lời anh nói đâu!!!”, tôi quát lên thật lớn vào khuôn mặt đáng ghét của hấn.

“Ha haha... anh đùa đấy!! Ai lại để nhóc phải khó xử thế chứ??? ”

Tôi thở phào nhẹ nhõm khi nghe hấn nói như vậy... nhưng... một cảm giác gì đó chợt chạy ngang... thật nhanh... qua người của tôi!! Cái tên Võ Thành Nam mà hấn vừa nhắc đến... dường như tôi đã nghe ở đâu đó rồi!!

“Nè.....”

“Sao nhóc??? ”

“Anh nói lại xem... thầy Nam tên họ đầy đủ là gì chứ??? ”

“Thì Võ Thành Nam!! Bộ... nhóc không biết sao??? ”, hấn nhìn tôi với khuôn mặt đăm chiêu và tự thắc mắc.

“Võ Thành Nam??? Hình như... nghe ở đâu rồi thì phải!!!”

“Nè..... anh ở đây làm gì thế??? ”

Bất chợt... có tiếng một nam sinh khác xen vào làm phá tan đi suy nghĩ của tôi!!

“Àh.....anh đừng nói chuyện với.....em trai anh chút xíu đó mà!!!”,tôi nghe hần thanh minh.

“Thật không???Em trai...hay là.....”,tên nam sinh bỗng.....nhìn tôi với ánh mắt sắc lạnh.....khiến tôi.....rùng cả mình!!!

“Thật!!!Chúng ta mau đi thôi.....bye nhóc nha!!!”

Tôi nhìn theo bóng dáng hai người đó mà trong ý nghĩ cũng hiểu được phần nào!!!Có thể.....đấy chính là “bạn trai” của hần.....thật ghê
gớm.....không hồ danh là “hot boy” trường này!!!

“Võ Thành Nam à???Sao mình nghe quen quá.....nhưng không tài nào nghĩ ra được vậy trời???”

“Nè.....mày ngồi làm gì đó???”;thằng Tiến chột hỏi khi thấy tôi cứ ngồi lăm bằm một mình.....như “bị điên” vậy!!!

“Có.....có gì đâu!!!Àh mà Tiến nè.....”

“Sao???”

“Mày có nghe qua tên.....Võ Thành Nam chưa zậy???”

“Võ Thành Nam???”; sau đó tôi thấy hần suy nghĩ một hồi rồi trả lời..”Chưa nghe qua!!!”

“Quái lạ!!!Rõ ràng tao nghe ai đã từng nhắc đến tên này rồi!!Thế mà tao không nghĩ ra...”

“Thì mày đừng suy nghĩ nữa!!!”

“Đạo này trí nhớ tao kém quá!!Chắc phải mua thuốc bổ uống thôi!!!”

“Ồ.....tao cũng thấy vậy !!!Mày cần phải thông minh như chi của mày đấy!! Chị em gì đâu.....mà khác xa quá trời!!!”

“Kệ tao mày....”,tôi quát hần thật to khi hần cố tình châm chọc trong khi tôi đang nát óc suy nghĩ.....

“Ah.....tao nhớ ra rồi!!!”,tôi bỗng đứng bật dậy...khiến cho thằng Tiến giật cả mình...

“Mày.....mày nhớ ra cái gì???”

“Tiến ơi!!Iu mày quá hà.....hok có mày chắc tao suy nghĩ hok ra quá!!!”,nói xong.....tôi chạy lại.....véo vào má hần một cách thật” đáng
yêu”.....khiến hần bối rối cả tay chân!! ^.^

“Mày.....mày điên à???”;hần lúng túng trả lời.

Nhưng.....tôi chợt đứng khựng lại.....khi nghĩ đến câu chuyện mà hôm nọ chị hai tâm sự cho tôi nghe!! “anh chàng” Võ Thành Nam thì tôi đã tìm
được rồi.....nhưng.....thầy và chị tôi lúc trước.....có quan hệ gì với nhau kia chứ???

Tôi dường như thấy khá lo lắng.....vì trong tôi có một cảm giác gì đó bất an lắm!!!Liệu.....chị tôi trước đây.....có phải chính là “người yêu” của
thầy Nam chăng??? Mối nghĩ đến đó thôi là tôi đã thấy phát lạnh cả người!!Vì nếu nó là sự thật.....thì tôi và thầy đang đi trên một con đường hết sức sai
lầm!!!

Tôi nay.....sẽ là cơ hội tốt cho tôi “điều tra” thầy để rõ mọi chuyện.....tôi chỉ hy vọng.....là những gì tôi suy nghĩ sẽ không thể nào,tuyệt đối
không thể nào xảy ra!!!

“Em đến rồi sao???”.....khi cánh cửa từ từ mở ra.....cũng là lúc tôi phải”gắng gượng” “trong vẻ mặt thật tự nhiên,xem như chẳng hề có chuyện gì xảy
ra cả !!!

“Uhm.....cho em xin lỗi vì em đến trễ nha thầy!!!”

“Không sao...em vào đi!! Thầy.....chuẩn bị xong rồi nè!!!”

“Hi....thầy nói hok bit nấu ăn mà làm được lẩu cũng giỏi lắm gòi đó nha!!!”,tôi khen nức nở khi mới bước vào đã nghe cái mùi hải sản mà tui rất rất yêu
thích!! ^.^

“Ack....thầy.....có nấu đâu!! Sợ em ăn không được nên thầy ghé nhà hàng mua về!! Em.....không thất vọng chứ???”;tôi thấy thầy gãi gãi đầu
mà.....trong lòng hơi shok 1 tí.....nhưng rất mắc cười....

“Đối với em có ăn là vui gòi!!Ai làm hok quan trọng đâu!! Hihih.....”

“Vây.....chúng ta ăn thôi chứ???”

“Ok.....em đang đói bụng đây nè !!!”

Chúng tôi đang ngồi ăn vui vẻ bên nhau.thì chợt nhớ đến mục đích lần này không phải là ngồi thưởng thức món lẩu (mặc dù nó ngon thật ^^) tôi bèn hít một hơi thật sâu để chuẩn bị cho cuộc “thăm tra” sắp sửa diễn ra!!!

“Àh.....thầy nè!!!”

“Sao em???”

“Lúc trước đó.....”

“Uhm.....rồi sao nữa???” ,thầy đang ăn mà phải ngược lên nhìn tôi với vẻ mặt thắc mắc.

“Lúc trước.....thầy có kể cho em nghe là thầy có bạn gái tên Ngọc phải hok thầy???”

“Uhm.....”

“Vây.....thầy có biết chị ấy tên họ thật là gì hok ạ???”

Nghe đến đây.....thầy bỗng nhìn tôi với ánh mắt đầy hoài nghi.....

“Em hỏi làm chi vậy???”

“Àh.....àh hok có gì! Chỉ tại.....em thắc mắc thôi mà!!!”,thầy vẻ mặt thầy lúc này cũng khiến tôi.....đỏ mặt hột!!!

“Chị ấy tên là Dương Thu Ngọc..... nhắc đến chị ấy.....thầy chỉ cảm thấy có lỗi thôi!!!”

“Dương.....Dương Thu Ngọc hả thầy?????”,nghe đến đây thì tôi như muốn bỏ hết tất cả phần ăn đang còn dang dở mà.....té cái rằm xuống ghế!!! Sự việc này sao có thể xảy ra đối với tôi đây?????

“Em.....làm sao vậy???”

“Em.....em.....àh.....trễ giờ.....em phải về đây!! Có gì ngày mai gặp lại ở trường nha thầy!!!”

“Nè.....em chưa ăn xong mà???”Và lại mới hơn 8h.....còn kịp chuyến xe bus.....”

Tôi chưa nghe thầy nói hết thì đã bần rần tay chân chạy ra ngoài thật nhanh!!! Đến một hành lang vắng người.....tôi như không còn chút sức lực nào nữa cả.....tôi quy xuống.....mà tim cứ run lên từng hồi.....trong lòng tự suy nghĩ.....

“Trời ơi.....như vậy chị Ngọc đúng là người yêu trước kia của thầy rồi!! Mình phải làm sao bây giờ??? Chẳng lẽ giờ đây chạy đến bên chị ấy nói rằng.....mình chính là người yêu mới của thầy Nam sao??? Dám chắc chị ấy không nhập viện mình thề từ nay không ăn lẩu nữa!!! Hix.....bây giờ phải làm sao đây trời???”

Đang suy nghĩ thì chuông điện thoại tôi bỗng rung lên.....khiến tôi muốn đứng tim.....

Cầm máy lên thì trên màn hình hiện số điện thoại lạ hoắc.....tôi chưa từng thấy qua lần nào cả.....

“Alo.....ai thế???”

“Có phải là số điện thoại của người tên Lâm không thế???” ,giọng một tên con trai cộc lốc nói.....

“Phải.....mình là Lâm nè!!!”

Vừa mới tự thừa nhận bản thân mình thì.....tôi đã ăn nểng xối xả.....

“Có biết bây giờ là mấy giờ chưa hả?????????? Ấy không đi làm cũng nói 1 tiếng cho tui biết chứ??? Muốn nghỉ là nghỉ sao??? Ngày mai tui sẽ nói chuyện này với sư phụ.....xin làm cho đã giờ như vậy đó hả??????????”

“Ack..... làm.....làm sao nhóc có số điện thoại của tui thế?????”,tôi hét hoảng thốt lên trong máy.....

“Đừng quên trước khi đi làm ấy phải viết số điện thoại cho sư phụ biết rồi!! Không những di động.....số điện thoại nhà của ấy tui cũng biết!!!”

Nghe đến đây thì tôi tự thấy mình ngu dại khi tiết lộ số điện thoại thật !!! Chứ nếu không.....hắn còn lâu mới gọi điện được cho tôi đấy!!!

“Tui.....tui bị bông từ hôm qua đến giờ vẫn chưa hết!!! Nền.....mới nghỉ chứ bộ.....nhóc thông cảm đi há.....mai tui đi làm lại cho mà!! Làm ơn đừng nói chuyện này với ông chủ nha,please!!”,tôi “cố gắng” xuống giọng thật ngọt ngào để “dụ dỗ” hân.....không biết tỷ lệ thành công có cao hay không.....mà tôi chỉ nghe tiếng cúp máy cái rụp..... ~ _

~“Đồ bất lịch sự.....đang nói chuyện mà cúp máy hả??? Thằng chảnh.....gọi tui mà làm chính thức trong tiệm đi gọi biết nhá!!!”,tôi mắng xối xả vào trong cái máy.....còn đang kêu tút tút kia.....

Thấy vẫn còn sớm.....nên tôi đi dạo quanh công viên.....và tự mình suy nghĩ cách giải quyết vấn đề!!! Vì nếu không.....mọi chuyện sẽ càng trở nên phức tạp hơn!!!

“Ôi..... Chán thật!! Sao số mình khổ thế này không biết!!! Muốn yêu một cách bình yên mà cũng hok được nữa!!!”,tôi ngồi nghịch xuống đám cỏ mát rượi ở công viên...định nằm dài lên đó.....nhưng.....thấy đồng “tình nhân” quá nên thôi!! ^ ^

‘ước gì có ai đó giờ này chịu nghe mình tâm sự nhỉ??’,vừa mới dứt lời.....tôi thấy có một bóng người đứng lờ mờ sau lưng tôi!! Cứ tưởng người xấu nên tôi định quay lại “thù thế” sẵn với hân.....nhưng khi quay lại thì tôi mới biết.....

“Áh.....anh.....anh Thuần!!!”

“Hi.....điều ước của nhóc đã trở thành sự thật rồi nhé!!!”

“Ui.....sao.....sao hôm nay em hên thế này??”,không hiểu sao khi thấy anh.....tôi lại cảm thấy rất vui.....cảm giác vui này khác hẳn lúc tôi vui vì được ăn những món ngon!!

“Sao???Nhóc đang có tâm sự hả?? Có thể.....cho người anh này biết được không???”

“Em.....”,tôi cúi mặt xuống phân vân không biết có nên nói với anh hay không.....

“Đừng lo.....cứ xem như anh không có ở đây đi!! Chừng nào nghe nhóc nói hết.....anh mới lên tiếng!! Được không??”,tôi không biết phải nói sao.....chỉ có thể nói.....anh quá là “tâm lý”.....đường như anh hiểu hết tất cả các cảm xúc của tôi!!!

“Uhm.....vậy.....em kể nha.....”

Anh nhìn tôi và cười.....sau đó.....bắt đầu “tâm sự đời tôi”.....

“Em.....có 1 con bạn!!! Nó có người bạn trai có thể nói là khá hoàn hảo.....nhưng.....nó mới phát hiện ra một chuyện.....thì ra.....trước đây chị hai của nó.....là là người yêu của anh chàng đó!! Nó đang rất đau đầu.....vì thực ra chị hai của nó chưa hề biết nó quen anh chàng này.....bây giờ nó không biết phải làm sao cả!! Hix.....nó kể em nghe xong.....em cũng đau đầu theo nó luôn!!!”,tôi có “chêm” thêm câu cuối cho anh dừng.....ngồi ngơ ngẩn mà tôi kể lại là.....bản thân tôi.....

“Chà.....rắc rối nhỉ??? Hai chị em cùng yêu một anh chàng.....xem ra.....nếu.....chỉ theo nhận xét của anh thôi đó nha.....”

“Uhm.....anh nói em nghe thử đi.....”,tôi hồi hộp lắng nghe lời anh nói.....

“Chuyện của chị nhỏ bạn em và anh chàng đó đã là trước kia rồi!! Anh nghĩ.....nếu anh chàng ấy bây giờ thực sự yêu nhỏ bạn em.....thì chẳng có lý do nào mà chị của nhỏ đó lại giận cả!! Dù sao chuyện của họ cũng là quá khứ rồi mà???”

“Nhưng.....mọi chuyện không đơn giản vậy đâu anh!!!”,tôi bứt rứt khi không thể nói hết tất cả mọi chuyện cho anh để anh giúp tôi tìm ra lối thoát.....

“Chứ.....còn uẩn khúc gì nữa sao???”

“Thật ra.....trong thời gian quen chị ấy.....anh chàng này còn yêu một người khác!! Nhưng.....sau này người mà anh yêu chết.....anh ấy thấy suy sụp nên đã bỏ đi.....rồi sau đó anh quen được nhỏ bạn em.....nói tóm lại là.....chị của nhỏ chỉ là người yêu “hờ” trên danh nghĩa.....còn nhỏ bạn em thì nó tự xem mình chỉ là vật “thay thế” người mà anh chàng này yêu đã chết vậy!! Nó.....nó rắc rối lắm anh à!!!”

“Trời.....nghe cứ như trong film ấy nhỉ???”

“Hix.....anh còn chọc em!”,tôi bĩu môi mà nói.....

“Nếu.....mọi chuyện phức tạp đến như vậy.....thì em hãy xem ở góc độ khác xem sao.....biết đâu.....nó lại trở nên vô cùng đơn giản!!!”

“Góc độ nào anh??Sao em nhìn hoài hok ra thế??”,tôi thắc mắc nhìn anh hỏi.....

“Thì.....góc độ trái tim của em!!! Em có thể tự nhận biết rằng anh chàng này có yêu em thật lòng không mà.....trong em dường như anh đã thấy có câu trả lời rồi!!Chỉ tại.....em còn đang cố chấp,tự mình làm mờ mắt mình mà thôi!!!”

Khi nghe anh nói câu này,tôi dường như chợt choáng tỉnh sau một cơn mê dài!! Anh nói đúng.....tình yêu phải dựa trên tình cảm của hai người mà xây dựng nên!! Nếu không có nền móng đó thì sớm muộn gì cái tình yêu đó cũng sẽ đổ vỡ.....trong trái tim thầy.....dường như tôi luôn luôn và mãi mãi đứng sau Thanh.....cho dù tôi đã cố gắng yêu thầy bằng tất cả tình cảm mà tôi có.....

“Bây giờ em đã biết phải làm sao rồi chứ???”

“Uhm.....cảm ơn anh nhiều lắm!! vì anh đã giúp em hiểu ra được 1 số vấn đề!!!”

“Hi.....không có gì đâu!!!”

“Áh.....anh.....anh đừng hui lắm là em đang nói về em nha!! Em chỉ.....nói thay nhờ bạn em thui đó!!!”,tôi bủn xỉn giải thích.....vì này giờ.....tôi “nhập tâm” quá vào câu chuyện nên quên bém mình đang “đóng kịch” ^^!

“anh có hui lắm gì đâu!!Em đừng lo.....”

Một lần gió nhẹ thổi qua.....tôi chợt nhìn khuôn mặt anh lúc bấy giờ.....tuy chỉ mờ mờ ảo ảo trong ánh đèn vàng.....nhưng tôi có thể nhận thấy được rằng.....anh là một con người thuần khiết,có một tâm hồn thật là đẹp.....tâm hồn mà ít chàng trai nào có thể có được.....

“Anh nè.....”

“Sao em???”

“Anh.....có phải là thiên thần hộ mệnh cho em không vậy???”

“Ack.....anh chỉ là người bình thường thôi mà???”;anh nhìn tôi mà cười ngất ngẻo...

“Hok.....từ nay em sẽ phong cho anh làm chức thiên thần “tâm lý” cho em!! Để những khi em buồn.....còn có người chịu nghe em tâm sự chứ!! Ihihih.....”

“OK.....tùy em vậy!!!”

“Thôi.....em về nha!! Kéo hok còn xe bus!!”

“Thế.....em biết bây giờ là mấy giờ không???”

Nghe anh nói tôi mới nhìn vào đồng hồ.....và giật thót khi cây kim dài chỉ đến số 5.....tức đã 9h25’ rồi.....phen này chắc tôi phải vội vã đi về mất thôi!!!

“Hix.....chết em giờ!!!”,tôi mếu máo nhìn ra trạm xe bus gần đó mà nói.....

“Không sao!!! Để “thiên thần” này gọi điện cho một người đến chờ em về!! Chịu không???”

“Thật hả anh??? Trời ơi.....thật hok uống công nhận anh làm thiên thần của em!! Cảm ơn anh nha!!!”

Tôi thấy anh lấy điện thoại ra và gọi cho ai đó.....sau đó quay sang nói với tôi.....

“Nó nói đợi nó 10 phút.....nó sẽ đến ngay!! Cho anh xin lỗi vì không thể tự tay đưa em về nhà được!! Mấy tên bảo vệ kia cứ theo kè kè bên anh.....”

“Hi.....hok sao đâu mà!! Ủa??? Mà anh gọi điện nhờ anh chở em về thế???”

“Àh.....anh gọi cho thằng em của anh đó mà!!! Dù gì nó cũng đi làm về nên rảnh.....”

Tôi chợt nghĩ một điều.....anh Thuần đẹp zai thế này chắc.....em của anh ấy cũng.....không thua kém gì anh ấy đâu!! ^.^

~*****~

10’ sau.....

Tôi nghe có tiếng chuông rung lên.....tương của tôi.....nhưng đó lại là của anh Thuần!!

“Nó sắp đến rồi đấy!! Tạm biệt em nha.....có gì mai một an hem ta gặp lại há!!!”

“Uhm.....nhưng.....mai một em muốn gặp anh.....thì làm sao liên lạc với anh đây???”

“Em có di động không???”

“Có.....em có.....”

“VẬY ĐƯA CHO ANH!!!”

Tôi ngoan ngoãn như một con mèo con.....vâng lời rút điện thoại ra.....

“Xong rồi!! Anh lưu số máy của anh vào rồi đó!! Có gì.....em cứ gọi cho anh há!!”

“Ok.....em bít gòi.....”

Đang cười đùa vui vẻ thì tôi nghe có tiếng xe rọi đèn thẳng vào mặt hai chúng tôi.....

“Kêu tui ra đây làm chi vậy???”

Tôi nghe loáng thoáng bên tai một giọng nói khá quen thuộc.....nhưng không nhìn thấy rõ đây là ai vì ánh đèn làm mắt tôi mờ hẳn đi.....

“Àh.....định kêu mày chở bạn anh về giùm đó mà!! Được không thế???”

“Không thành vấn đề!! Ai đâu???”

Tôi từ từ hé mắt ra.....một khuôn mặt hết sức quen thuộc hiện ra.....khuôn mặt mà tôi lo cho nó là “ác quỷ” của đời tôi....

“Aaaaaaaaaaaaaaaaaa.....”

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42

Tôi hốt hoảng thốt lên thật lớn vì sự ngạc nhiên quá đỗi!!! Cái người mà anh Thuận gọi bằng em lại không ngờ.....chính là cái tên nhóc chánh chệ đó!! Quá thật ngay lúc này.....tôi không biết đây là do ông trời sắp đặt hay do tôi “bất hạnh” mà cứ phải gặp cái tên này hoài!!!

“Ack.....sao.....sao anh lại quen cái người này???”;hắn lấy tay chỉ thẳng vào mặt tôi mà trợn mắt lên nói.

“Hai đứa.....quen nhau sao???”;anh Thuận ngạc nhiên mà hỏi.

“Làm.....làm gì có chứ!!! Em.....đâu quen cái tên nhóc này!!!”;tôi héch mặt lên tỏ vẻ “kênh kiệu” ^^

“Gì chứ??? Cái người dở hơi.....thì ra diện lý do trốn việc để đến đây gặp anh tui hả???”

“Hok.....hok có à nha!! Chỉ tình cờ.....tụi này gặp nhau thôi!!!”;tôi áp a áp ứng nói.....

“Thì ra.....hai đứa quen nhau thật!! Trùng hợp nhỉ???”;sau câu nói ấy của anh Thuận..... cả hai chúng tôi đều đồng loạt lên tiếng.....

“Đã nói không có mà!!!”

“Không.....không có thì thôi!! Làm.....làm gì hai đứa hét lên ghê thế???”;về

mặt của anh từ ngạc nhiên trở nên.....sững sờ khi cả hai chúng tôi đồng thanh “hét”

“Anh định bảo tôi chờ người này về sao???”

“Uhm.....chú mày chở bạn anh về nhà giùm!! Trễ rồi nên không còn xe bus nữa.....”

“Bây giờ tôi bận rồi.....không rảnh để chở cái người này về đâu!!!”;hắn tỏ thái độ xem thường tôi ra mặt.....khiến tôi như muốn phát điên lên..... nhưng trong lòng vẫn còn tự nhủ phải giữ cho bản thân một chút “tự trọng”.....

“Thôi.....em hok cần đâu!! Nếu nhóc ấy bận thì thôi.....em đi bộ về cũng được!! Tính em cũng chẳng thic làm phiền những người nào tự cho mình là cao quý.....”

“Như vậy.....anh thấy không ổn cho lắm đâu!! Mày làm ơn được không Khanh??? Mọi lần anh bảo gì mày cũng nghe mà???Sao hôm nay mày kỳ thế???”

Tôi thấy hần im lặng được một thời gian khá dài.....thấy ánh mắt hắn cứ nhìn từ trên xuống dưới,từ dưới lên trên thân thể tôi.....khiến tôi không

khỏi rung mình!!!

“Làm.....làm gì thế???”

“Lên xe đi.....không tui đòi ý bây giờ đó!!!”

“Em mau lên xe đi.....Khanh nó chờ em về!!!”

“Em.....em tạm biệt anh nha!! Có gì.....em sẽ gọi điện cho anh há!!”

“Uhm.....tạm biệt em!!!”

Sau đó tôi leo lên xe của hấn.....chưa kịp ngồi cho vững thì hấn đã.....rồ ga một phát khiến tôi muốn bật ngựa ra sau.....theo phản xạ.....thì tất nhiên tôi phải “ôm” hấn thôi!! ^.^

~“Ủi.....chạy từ từ thôi pa!!! Tui bị yếu tim đó!!!”

“Kệ ấy!! Nói mau.....nhà ở đường nào???”

“Cứ đi đi.....gọi tui chỉ cho!!!”

Theo lời chỉ dẫn của tôi.....cuối cùng hấn cũng đã đưa tôi về đến nhà!! Khi bước xuống xe.....tất nhiên tôi không quên nói một câu.....

“Cảm ơn!!!”

“Nè.....”,đột nhiên hấn lên tiếng khi tôi chuẩn bị bước vào nhà...

“Gì???”

“Ấy.....sao quen được anh ba tui thế???”

“Có nhất thiết phải nói với nhóc không???”tôi nhú mắt nhìn hấn.....

“Ờ thì.....không.....nhưng nếu ấy không nói.....mai tui sẽ méc sư phụ chuyện hôm nay ấy tự nghĩ việc!!!”,hấn đang dùng những lời lẽ này để “hăm dọa” tôi đây mà!!!

“Đồ tiểu nhân!!! “

“Gì chứ??? Sao lại nói tui vậy hả???”hấn trợn mắt lên như muốn ăn tươi nuốt sống tôi vậy!!!

“Tui có miệng thì tui nói!! Cấm được tui hả??? Còn chuyện.....tui tự ý nghĩ việc.....nhóc muốn nói thì nói đi!! Xi.....”,tôi không quên tặng cho hấn thêm cái le lưỡi nhạo bang hấn.....nhìn vẻ mặt hấn tức tối mà tôi cảm thấy vui trong lòng biết bao.....

“Cái đồ.....”

“Về giùm đi!!! Ở đây hoài thế???”

“Khỏi đuổi!! Làm như tui thích ở cái nơi này lắm vậy!!!”

“Ờ.....vậy thì biến đi!! Tui hok tiền há!!! “

Khi hấn chuẩn bị quay đầu xe ra về.....bất chợt tên Tiến từ đâu lù lù xuất hiện!!!

“Nè.....sao chưa vào nhà đi???Đứng nói chuyện với ai thế???”

“Àh.....một người không cần biết đến đó mà!!!”

“Vậy thì mau tạm biệt tên đó rồi vào đi!!Không tao đóng cửa đó!!!”,khuôn mặt tên Tiến không hiểu sao tự dưng lăm lăm lì lì.....trông mà phát bực.....

“Biết gọi!!!”

“Đứng là.....chỉ có những kẻ dờ hoi mới ở chung với nhau!!!”,tôi nghe thẳng nhóc đó đang nói những lời ngổ ngáo trước hai chúng tôi.....

“Nói gì thế???”bỗng dưng.....tên Tiến “hung hỏ” bước ra công.....tôi cảm thấy dường như.....có “sát khí” quanh đầu đây!!

“Mặc tôi!! Liên quan gì đến nhau!!!”

“Mày là thằng nào mà hổng hách thế hả??? “,tên Tiến đã tỏ vẻ “không hài lòng” trước tên nhóc này rồi. ~_

~“Ông không cần biết!!! “

“Lâm.có phải bạn mày không???”

“Ồ.đúng.đúng là bạn tao đó!!!”,tôi nhìn và mặt của hai kẻ này mà phát sốt.ai trông cũng hung tợn cả!!!

“Mày bảo nó mai mốt ăn nói cho cẩn thận đó!! Nó bảo mày dờ hơi thì được.chứ đừng có nói chung chung như thế.biết chưa nhóc con???”

“Tao ghét nhất là đứa nào gọi tao là nhóc con đấy!! Ai gọi tao như vậy.tao điên lên thì không kiểm soát được mình đâu!!!”,tiếng bẻ tay răng rắc của thằng nhóc khiến tôi thót cả tim!!!

“Nè.hai.hai người làm trò gì thế??? Chuyện có gì đâu mà cãi nhau trời??? “,tôi đang cố gắng làm nguôi đi “lửa” trong người hai tên này.

Giữa tình huống tôi phải đứng chính giữa hai người này.quả thật là không hay chút nào!! Tên nào cũng.dương dương tự đắc như tên nào.nhìn ánh mắt của họ mà cái chân tôi như muốn đưa cái thân thể này”cao chạy xa bay” cho thật nhanh vậy!!!

“Vào nhà thôi!! Tao không rảnh đứng đây cãi nhau với cái thằng miệng còn hôi sữa này!!!”

Nói xong.Tiến nó nắm lấy tay và dắt tôi vào trong nhà.tôi muốn nói câu bảo tên nhóc ấy về đi nhưng.chỉ kịp quơ tay múa chân vài cái thì cánh cửa đã đóng lại rồi!!!

“Mày làm gì thế hả????????????Sao lại cãi nhau với tên nhóc đó chứ????”,vừa vào trong nhà thì tôi đã “nổi cơn” lên rồi.

“Ai bảo nó nói chuyện shok quá làm chi!!”

“Mày chắc nói chuyện hok sok đâu há??? Nếu lúc nãy thực sự mày unction thằng nhóc đòi.tao hok biết ngày mai còn dám vác mặt đi làm thêm hay không nữa!!!”

“La đủ chưa đấy thằng kia??? Không ăn cơm làm tao đẹp đó nha!!!”

“Ai.ai nói tao hok ăn chứ??? Chỉ tại.mày làm tao tức quá chứ bộ!! “

Sau đó tôi bỏ đi xuống bếp.nhưng chợt dừng lại.tiến đến gần hần mà nói.

“Lần sau hok được như vậy nữa nghe chưa??”,tôi còn néo lên mũi hần một cái đau điếng.xem như là sự trừng phạt vậy!! ^^

“Biết đau không hả????”,hần hét lên thật to trong khi tôi không còn để ý những gì ngoài chuyện ăn cá!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43

Tít.tít.tít.

Một buổi chủ nhật đầy hạnh phúc lại đến.tôi đang cố gắng nướng thật lâu trên chiếc giường yêu dấu này.nhưng.cái di động của tôi thì cứ réo ỉnh ỏi.không muốn nhắc máy cũng không được.

“Alo.ai đó??”,sau một hồi sờ soạng xem nó nằm ở đâu thì tôi cũng nhắc máy bằng cái giọng thều thào.

“Trời!! Đã hơn 9h rồi mà em còn ngủ sao???”

“Thầy.thầy Nam??”,vừa mới nghe giọng của thầy thôi thì tôi đã tỉnh ngủ hần.

“Em mau dậy đi.rồi qua nhà thầy nhé!!”

“Có.có việc gì không thầy??”,tôi thắc mắc hỏi.

“Àh.....chà là hiếm khi thầy rảnh.....nên định chờ em đi chơi đó mà!!”

Tôi thật sự rất vui vì lời ngỏ ý nàynhưng.....chính mối quan hệ phức tạp của thầy trong quá khứ là nguyên nhân tôi đưa ra một quyết định.....

“Chắc.....hok được đâu thầy ơi!! Lát.....em mắc đi làm thêm gòì.....có lẽ.....hok có rảnh!!!”

“Vậ à??? Uhm.....thế.....tôi em nhất định phải rảnh đây.....thầy đã mua vé film “Cướp biển vùng Caribe” rồi đây!! em không đi.....thì uổng lắm biết chưa???”

“Nhưng.....nhưng em.....”,tôi chưa kịp tìm lý do nào để từ chối thì thầy đã cúp máy rồi!! Phen này.....nếu tôi không đi thì.....thấy có lỗi quá!!!

“Tiếnnnnnnnnnnnnnnnn.....”,tôi hét thật lớn để gọi tên thằng bạn “thân thương” của tôi...

“Nín đi.....làm gì mà mày gầm rú nghe ghê thế hả???”

“Nè.....lát chờ tao đi làm thêm nha!! Vé tháng xe bus hết hạn gòì.....mà tao hok đủ tiền mua cái mới!! Mày chịu khó chờ tao đi lại nguyên hôm nay đi.....được hok thế???”

“Đẹp.....tao hôm nay cũng có chuyện khác rồi!”,nói xong.....hắn ngoảnh mặt mà bỏ đi chỗ khác.....

“Nèeeeeeeeeeeee.....”

“Im coi.....mày mà hét lên nữa là tao lấy băng keo dán họng mày lại đó!!”

“Làm ơn đi mà!! Bạn bè đang túng thiếu mà hok biết giúp đỡ gì hết.....mày.....mày ích kỷ lắm!!”,vừa nói mà tôi vừa giả vờ sụt sịt..... ^^

“Thôi.....thôi được rồi!! Thay đồ nhanh đi mày!!!”

“Ok.....cảm ơn nha Tiên yêu dấu!”,tôi nhảy xuống giường và chuẩn bị đón bình minh ngày chủ nhật (đối với bản thân tôi thôi ^^)

“Nhớ nha.....3h chiều nhớ rước tao đó!! Trễ là mày biết tay tao!!!”

“Mệt.....nhớ thì tao rước.....không thì thôi!!!”

“Mày dám hok nhớ thử xem.....đi về đi!!”,nói xong.....tôi lấy tay xua đuổi hắn như đuổi tà vậy!!!

“Xin chào mọi người!!!”,tươi cười vào một ngày mới sẽ giúp tôi tự tin hơn trong công việc khi phải làm chung với tên nhóc tí này....

“Anh Lâm!! Đến sớm vậy???”,cô bé Vi nở một nụ cười thân thiện trên môi mà nói.....

“Hi.....hôm nay anh dậy sớm nên đi làm luôn!!”

“Àh.....anh xuống sau phụ Khanh làm bánh đi!! Em đứng đây trông tiệm cho!!”

“Thôi.....thôi.....anh”dị ứng” với tên nhóc đó lắm!! Để anh trông hàng được gòì.....Vi xuống dưới phụ hắn đi!!!”

“Vậ.....em xuống dưới bếp nha!!!”

“Uhm.....”,không cần nói thì tôi cũng phát hiện con bé này đã “để ý” đến cái tên nhóc đó rồi.....chẳng biết nên chia buồn hay mừng thay nhỏ nữa!!!

“Này.....”,đang tranh thủ đọc tờ báo thì trong tiệm bỗng có khách đến.....

“Quý khách cứ lựa tự nhiên đi!! Xong rồi nói cháu.....”

“Này.....”

“Sao đây???”,tôi bực dọc ngược nhìn lên xem người nào mà cứ quấy rầy tôi mãi.....

“Ah,,,,,quý.....quý khách cần gì ạ???”,trước mặt tôi.....không chỉ có một.....mà là đến 5 tên “đầu gấu”.....không biết ai trong tiệm này đã gây thù oán gì với chúng nữa.....

“Kêu thằng Khanh ra đây tao bảo!! Nhanh lên!”,một tên” to con” nhất trong bọn lên tiếng.....giọng hăm dọa khác nào mấy con khủng long ngày

xưa.....tôi nghe mà sợ thót tim....

“Khanh.....Khanh hả??? Hình như nó.....”,tôi định bao che cho tên nhóc đó nhưng không ngờ.....từ sau bếp hán “hung hổ” bước lên....

“Kiểm tao có chuyện gì???”

“Mày ngon lắm.....hôm bữa dám đánh đàn em của tao phải không thằng nhãi kia???”

“Mày là đại ca của mấy thằng đó à???”

“Phải đấy!! Rồi làm sao hả???”

“Tao khuyên mày nên dạy lại tụi nó đi!! Đừng đại dốt mà chọc đến bản của tao đấy,biết chưa???”

Tôi.....người đang đứng xem diễn biến câu chuyện này mà.....thấy run cầm cập trong người.....sau đó.....tôi rón rén bước từ từ xuống sau bếp để lánh nạn.....

“Nguy.....nguy gòi!! Thằng.....thằng Khanh hok biết kiểm chuyện với bọn đầu gấu kia lúc nào.....mà bọn chúng kéo đến hung hổ ghê quá hà!!!”,tôi vừa chạy xuống thì đã hót ha hót hải kể lại cho mọi người dưới đây nghe.....

“Anh nói sao???”bống Vi nhìn tôi một cách ngạc nhiên.....sau đó chạy lên nhà trên.....mặc cho tôi ngăn cản....

“Nè.....em đừng lên trên đó!! “sát khí “ ghê lắm.....”

“Khanh.....”

“Vi lên đây làm gì??? Mau xuống dưới đi!!!”

“Nhưng.....”

“Àh.....vì cái con nhõ này nên mày đánh đàn em của tao đây mà!!!”

“Ai bảo tụi nó dám đụng chạm đến Vi làm chi!! Lũ nít ranh mà tập tành làm người lớn!!!”

“Chà.....cái miệng thằng này ăn nói sok thật!! an hem đâu.....”

Sau khẩu hiệu của tên đầu sỏ đó.....mấy tên còn lại đều cầm cây lên hét.....cảnh tượng hết như mấy bộ film xã hội đen mà tôi từng được xem vậy!!

“Áa.....làm ơn dừng tay lại cho!!!”,tôi lấy hết can đảm lên tiếng trong lúc này.....

“Lâm.....đừng xía vào chuyện này!! Mau đưa Vi xuống sau bếp đi!!!”,tên Khanh đó trừng mắt nhìn tôi.....y như.....cũng muốn đánh tôi luôn vậy!!!

“Này.....nhóc có biết mình đang làm gì không hả??? đây là tiệm bánh của sư phụ nhóc đó.....nếu nó bị nhóc phá banh.....thì nhóc làm sao ăn nói với sư phụ nhóc đây hả???”

“Đó là chuyện của tui!! ầy đừng quan tâm làm chi.....bọn chúng muốn quậy thì tui chiều vậy!!!”

“Ngon lắm con!! Nhào vô đi tụi bây!!!”

Sau câu nói ấy.....mọi chuyện không như tôi tưởng tượng nữa.....bọn chúng hung hổ xông vào tên nhóc đó.....phen này.....hắn khó lòng chống đỡ nổi!!

“Khanhhhhhhh.....”,nhỏ Vi thấy thế thì hét lên thật lớn.

“Dừng tay lại!!!!!!!!!!!! Không tui gọi 113 đến đó!!!”

Tương sau câu nói này của tôi.....thì bọn chúng sẽ ngừng tay.....ai ngờ.....chúng còn “ngắm” đến tôi nữa chứ!! Đúng là tôi rất ngốc khi tự chuốc họa vào thân thế này.....

“Nè.....làm.....làm gì đó!!!”

“Đánh mày chứ làm gì???”

“Tui.....tui có thù oán gì mấy người đâu???Sao.....sao đánh tui hả???”

“cùng đồng bọn với tên này cả thôi!!!”

“Ah...coi chừng phía sau kia!! “tôi cố tình đánh lừa tên tiểu tử ngốc này.....chờ hắn quay lại.....tôi liền lấy nguyên cái mâm làm bánh mà.....đập không thương tiếc lên người hắn!!

“Cho mày chết.....cho mày chết!!!”

“Lâm.....dẫn Vi đi giùm tui đi!!! Nhanh lên!!!”

“Biết.....biết gòi.....”

Quang cảnh lúc này thật là loạn xạ.....mọi thứ đều như bị đảo tung lên hết.....chỉ duy nhất quầy bánh là còn được nguyên vẹn!!

“Nè.....dừng tay coi!!!”,tôi hét lên khi có đứa định đập nát những cái bánh kem.....vốn là “tiền lương” của tôi tháng này!!!

“Mấy người đánh nhau hay phá nhà người ta vậy hả???”,nói xong.....tôi tức tốc chạy thẳng đến tên đó và.....đè hắn xuống dưới sàn.....may sao.....hắn té mất đà nên.....nằm dài dưới đất luôn!!

“Dám chống hủ cưng??? “định phui tay đứng lên thì.....không ngờ một tên cầm cây đánh thẳng vào đầu tôi.....khiến tôi không còn biết chuyện gì xảy ra nữa cả.....

“Áaaaaa.....”

“Lâm.....”

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44

Mọi thứ xung quanh tôi bây giờ đều yên ắng.....tôi cũng chẳng biết bản thân mình đang ở đâu.....ngay cú trời giáng đó.....dường như tôi đã xuống địa ngục rồi.....mà không.....tôi vốn hiền lành nên chắc sẽ được lên thiên đàng thôi!!

“Ah.....anh.....anh ấy mở mắt rồi nè!!!”

Giọng một đứa con gái đang mừng rỡ thốt lên.....mà tôi cũng chẳng biết chuyện gì mà khiến nó mừng đến như thế.....

“Lâm.....này không sao chứ hả???”

“Lâm.....cháu không sao chứ???”

Tôi nghe rất nhiều người đang hỏi han tôi.....chắc có lẽ là lời chào mừng tôi đã đến thiên đàng đây mà!!!

“Đây.....đây là thiên đàng à??? Hay quá.....vậy là lúc sống mình không làm điều gì tội lỗi cả!!!”

“Mày nói nhầm gì thế thằng kia??? Đây là bệnh viện.....bệnh viện đó!!!”,dường như người đang mắng tôi chính là tên Tiến.....đứa bạn trai thân nhất của tôi.

“Bệnh.....bệnh viện?? Sao tao lại ở đây???”

“Ông.....ông ơi!! Đừng nói anh ấy bị mất trí nhớ rồi nha ông!!!”,bé Vi sụt sùi dựa vào người ông mà khóc.....

“Ah.....tao nhớ gòi!!!”,tôi bỗng nhớ ra vì sao mình vào bệnh viện.....và những chuyện xảy ra lúc trước.....

“Mày không bị mất trí nhớ thật à???”

“Làm gì có!! Chỉ thấy.....hoi đau đầu tí thôi!!!”

“Vậy thì tốt rồi!!!”

Tôi vội liếc nhìn xung quanh nơi đây.....những người đến thăm tôi dường như đều đủ cả.....duy chỉ có một người.....mà tôi chưa thấy từ lúc tỉnh dậy đến giờ.....

“Khanh.....nhóc Khanh đâu rồi ông???”

“thằng Khanh.....”,ông áp úng trả lời.....càng khiến tôi tò mò hơn.....

“Có chuyện gì rồi hả ông?? ?Khanh.....nó không có vấn đề gì chứ???”

“Sau vụ việc vừa rồi.....Khanh với mấy tên du côn đó bị dẫn về đồn cảnh sát!! Mới đầu cảnh sát định giam Khanh với đám người đó đến khi anh tỉnh lại.....nhưng.....có một người đến xin bảo lãnh cho Khanh.....và từ lúc đó.....em không thấy bạn ấy nữa!!!”,Vi nắc lên từng tiếng mà nói.....

“Từ lúc đó???Vậy.....hôm nay là thứ mấy rồi???”

“Thứ 4mày mê man hơn 3 hôm nay rồi đấy!!!”

“Cái gì????? Ôi trời ơi.....vậy là cuộc hẹn.....”,tôi ôm trán,chặc lưỡi mà nói.....

“Cuộc hẹn??? cuộc hẹn nào???”;thằng Tiến thắc mắc.

“àh.....không.....không có gì!!!”

“Thôi.....cháu tỉnh dậy là tốt rồi!! Cháu cứ yên tâm nghỉ ngơi ở đây đi.....tiền viện phí để ông lo cho.....khi nào khỏe lại rồi hẵng đi làm!! Biết chưa cháu???”

“Vâng.....cháu cảm ơn ông ạ!!!”

“Ông với bé Vi về đây!! Mai ông lại đến thăm cháu nhé!!!”

“Vâng ạ.....ông về cẩn thận nha!!!”

“Em về nha anh Lâm!! “

“Uhm.....”

“Thật là.....mày nằm trong bệnh viện thế này tao muốn về cũng không yên tâm!! Có đói không.....tao đi mua chút gì cho mày ăn!!!”

“Không.....tao chưa có đói đâu!! Àh.....Tiến nè.....”

“Sao???”;hắn hỏi trong khi đang loay hoay với ấm bình thủy.

“Điện thoại của tao đâu rồi???”

“Điện thoại hả??? Tao cũng không biết nữa.....”

“Trời.....đừng nói là mất gòi nha!! Tao còn hơn mấy chục ngàn trong tài khoản đó!!!”,tôi thất vọng nãy nê mà nói.

“Chắc không có mất đâu!! Có khi con bé lúc nãy nó giữ giùm mày rồi cũng nên!! Uống nước đi nè.....”,nói xong.....hắn chìa tay đưa ly nước ấm cho tôi.....

“Cám ơn nha.....”

Lòng tôi bây giờ có rất nhiều điều cần suy nghĩ.....mà quan trọng nhất chính là chuyện của thầy Nam.....không biết thầy đã hay tôi nằm bệnh viện chưa??? Và thầy có giận khi hôm đó tôi không đi xem film với thầy không nữa??? Ngoài ra.....tên nhóc đó cũng khiến tôi thấy lo lo phần nào.....sau chuyện này liệu hắn có tiếp tục đi làm nữa hay không thì.....tùy vào ý trời vậy!!!

Thêm hai ngày trôi qua nữa.....thế mà bác sĩ vẫn không cho tôi được xuất viện!!Nằm mãi trên giường một chỗ khiến tôi cảm thấy phát ngán.....và còn quan trọng hơn hết.....đó chính là không thể tự mình tắm rửa.....chẳng biết tôi phải chịu đựng cảnh này trong bao lâu đây???

“Chán quá.....chán quá.....chán quá điiiiiiii!!!”,tôi nằm trên giường mà gào thét lên như bị.....chạm dây vậy.....

“Mày làm ơn đừng điên nữa được không???Tao đây mới là chán đây nè.....”,tên Tiến đang ngồi lột vỏ cam cho tôi mà miệng vẫn không ngừng mắng.....

“Mày thì có gì chán chứ??? Hix.....mày nay không rửa mặt thường xuyên.....chắc mụn nó nổi đĩnh nổi đám lên dữ lắm rồi đấy!! “;tôi sờ khuôn mặt “xinh đẹp” của mình mà mếu máo.....

“Đúng là cái đồ.....”

“Àh.....Tiến nè!!”

“Sao????”,hắn thắc mắc hỏi tôi...

“Lát này xin bác sĩ ngày mai cho tao xuất viện đi!! Tao cảm thấy hok còn đau đầu như mấy lúc trước nữa!!”

“Không được.....bác sĩ nói là mày cần phải làm một cuộc kiểm tra IQ.....xem có bị.....trở thành một đứa ngốc hay không thôi!!”

“Cái gì??? Kiểm tra IQ á??? Cái này cho dù tao hok có ngốc thì.....tao cũng chẳng làm được!!!”

“Thì vốn dĩ.....mày ngốc sẵn rồi mà???”,nói xong.....hắn tự bật cười một mình.....tôi muốn bay lại bóp cổ cho hắn chết nhưng.....giờ tôi vẫn còn đang “đuối” lắm.....nên chỉ có thể mắng xối xả cho hắn nghe mà thôi...

“Mày nói gì hả thằng kia?? Ngốc là có mày ngốc đó.....”

Hai chúng tôi đang cãi nhau chí chóe thì.....bỗng có tiếng mở cửa.....mới bước vào thì tôi đã nghe tiếng la ó um sùm.....hệt như đang đi hội vậy.....và không ai khác đó chính là.....lũ bạn của tôi...

“Lâm.....tụi tao đến thăm mày nè!! Sao rồi??? Không ảnh hưởng gì đến trí thông minh của mày chứ???”,con Đào vội vàng chạy đến chỗ tôi.....cũng vội vàng nói năng như một cái máy.....

“Cảm ơn.....tao hok hề bị gì hết!!!”.tôi trả lời một cách băng quơ.....

“Có nghỉ ngơi lấy lại sức nha con!! Rồi mai một vào lớp kể tụi tao nghe diễn biến câu chuyện há”,con Oanh chìa tay và đưa cho tôi một túi cam nữa.....hầu hết những người đến thăm tôi đều mang đến trái cây này.....trong khi đó tôi chỉ thèm.....sầu riêng mà thôi!!!

“Đem qua bên kia cho thằng đó lột giúp tao!!!”,tôi nói xong.....lấy tay chỉ thẳng vào thằng Tiến.....được dịp”đầy đọa” nó.....dại gì tôi bỏ qua chứ!!!

“Àh.....thì ra Tiến cũng ở đây à?? Mấy nay.....chắc toàn là Tiến chăm sóc cho Lâm chứ nhỉ???”,ánh mắt của con Mi khi nói câu này trông thật là gian xảo ~.

~“Mày nói gì thế con kia???”

Đột nhiên thằng Tiến đứng bật dậy và nói.....

“Mấy bạn ở đây nói chuyện với nó nhé!! Tui ra ngoài chút xíu!!!”

“Uh.....bạn đi đi!! Giao nó cho tui tui!!!”

Tôi cảm thấy tên này quả thật.....nhát gái nhát thế gian!! Chính cũng vì thế mà đến bây giờ vẫn chưa có.....em nào để ý đến nó hết!! ^.^ (chắc đây cũng là một điều may mắn của tôi!! ^^)

“Ê.....chuyện này là sao vậy??? Có chuyện gì xảy ra với mày với nhóc Khanh thế???”,Tiến vừa mới bước ra khỏi phòng thì.....ba con nhỏ này hiện nguyên hình là những “bà tám” ngay lập tức.....

“Ồ.....đại loại là.....tụi nó đánh nhau.....sau đó tao cũng bị “đính” luôn!!!”

“Mà sao lại đánh nhau??? Phải có chuyện mới đánh nhau chứ???”

“Đúng đó.....hay là nhóc Khanh ấy mượn tiền tui giang hồ,rồi.....không có tiền trả nên mới bị ỳnh???”

“Mày điên à??? Vụ này còn liên quan đến con nhỏ tên Vi gì gì nữa đó!!!”

Tụi nó thay phiên nhau nói.....khiến tôi muốn nổ tung cái đầu...

“Tao lạy tui bây!! Làm ơn đừng có nói nhiều như vậy nữa được hok?? Kéo lát nữa tao mà xui là tại tui bây hết đó!!!”,tôi vừa nói mà vừa lấy tay.....chấp xá tui nó.....

“Hihih.....sorrt hen!! Thôi.....mày ăn cam đi...tụi tao nói chuyện nhỏ nhỏ thôi!!!”

Thế là tui nó cũng im lặng được đôi chút.....bất chợt.....tôi nghĩ ra một chuyện.....

“Àh.....tụi bây nà.....”

“Sao???Có chuyện gì??? ”

“Thầy Nam.có biết chuyện tao nhập viện không thể???”

“Biết chứ.hồi sáng này tụi tao nói cho thầy nghe mà?? Hihhi.tụi tao xin thầy cho về sớm để đi thăm mày.nhưng.lâu lâu cúp học một bữa nên tụi này đi chơi trước.sau đó mới đến thăm mày nè!!!”

“Đúng là cái lũ.mai trê!!”,tôi cười cười chọc bọn chúng.mà trong lòng cũng khá là vui thật.vì khi biết tôi nhập viện.thầy sẽ không trách vì hôm đó đã lỡ hẹn với thầy!! Ôi.tôi mong thầy đến đây sớm quá.

“Lâm ơi.”,tôi bảo thằng Tiến ra ngoài mua một hộp sữa Cô Gái Hà Lan cho tôi.không hiểu sao lúc vừa bước vào thì hấn đã vui mừng hớn hờ rồi!

“Có chuyện gì thế???”

“Hehehe.hôm nay tao được về nhà ngủ ngon một bữa rồi!! Tối không cần phải ở lại canh chừng này nữa!!!”,khuôn mặt nó vui ra phết.

“Mày định bỏ tao một mình ở đây hả thằng kia????”,nghe thấy thế tôi vội hét lên thật to.

“Không.vì chị hai của mày gọi điện nói với tao là sẽ lên đây chăm sóc cho mày!! Nên tao không vui sao được???”

“Cái gì????????Tao đã bảo mày đừng nói cho gia đình tao biết mà????Sao mày đi kể lể thế hả thằng nhiều chuyện kia????”,tôi như bị thọc huyết lên vậy.vừa la vừa mắng hấn xối xả.

“Ồ.tao có nói đâu!! Chính con nhỏ gì hôm bữa đi chung với ông già nói đó chứ???”

“Con Vi làm sao quen với chị tao mà đi nói hả???”

“Àh.chẳng qua là chị mày gọi điện thoại cho mày!!! Nhưng máy di động lại ở chỗ con bé đó.chị hai mày thắc mắc nên mới hỏi.và nhỏ đó cũng thành thật trả lời luôn!!!”

“Ôi trời ơi.thế nào mẹ tao cũng sẽ mắng tao một trận cho mà xem!!”,tôi ôm trán mà ca cẩm nói.

“Khỏe quá!!Tao như trút bớt gánh nặng trên vai vậy!!!”

“Àh.mà chị tao nói chừng nào lên thế???”

“Nội trong ngày hôm nay thôi!!Mày yên tâm đi nhé!!!”,nhìn cái mặt vui vẻ của hấn mà.tôi cảm thấy phát bực.

“Ê.rót hộp sữa ra ly cho tao mau lên!!!:

“Mày uống trong hộp luôn đi.mắc công dọn hết cái ly nữa!!!”

“Hok biết.tao thích uống ly hà!!Mau đổ ra cho tao mau!!!”

“Ok.chờ lát!!!”,cái tính cách “ngoan ngoãn” nghe lời này của hấn càng làm tôi phát điên lên.định tìm cách đẩy đọa cho hấn tức chơi.ấy thế mà.

Trong bệnh viện,tôi thì nằm trên giường nghe headphone.còn hấn thì ngồi trên ghế đọc báo,chẳng đứa nào nói với nhau câu gì cả!!!Mặc dù tôi rất ghét cái không gian tĩnh mịch này nhưng cũng chẳng muốn là người phải mở miệng bắt chuyện với hấn!!

“Tiến nè....”vừa định nói với hấn vài câu thì.chuông điện thoại của hấn bỗng reo lên.

“Alo.vâng,em đây!!!Chị đến rồi à???Đề em xuống lầu rước chị lên nhé!!Chị cứ đứng đó chờ em đi!!!”,nói xong thì hấn cúp máy.và lật đật đứng dậy thật nhanh như có chuyện gì quan trọng lắm vậy.

“Gì thế???”,tôi bĩu môi mà hỏi hấn.

“Chị mày đến rồi!!Đề tao xuống đưa chị ấy lên trông chừng mày rồi sau đó tao”biến”luôn nhá!!!Hi hi.”

Nhìn cái vẻ mặt cười nham nhở của hấn lúc này mà tôi muốn cáu điên lên.đường như chăm sóc tôi là một “cực hình”với hấn vậy??? Lẽ ra hấn phải xem đây là”diễm phúc” chứ?? ^^!

“Ừ.mày đi luôn đi!!Tao cóc cần mày nữa!!!”,tôi nói với giọng giận lẫy mà hấn.vẫn cứ cười một cách”ngây thơ vô số tội”!!! >”

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45

“Nhanh đi.Tiền nó đang chờ em ngoài cổng kia!!!”,chị thúc giục trong khi tôi còn chưa kịp mang chiếc dép vào nữa.

“Em biết rồi!!!”,tôi nói mà cứ luống cuống đến nỗi không xỏ được dép vào chân nữa!

“Hôm nay là ngày đi học lại của em đó!!Ráng mượn tập vở bạn bè mà chép lại nha chưa??Gần thi cử đến nơi rồi đó!!”

“Uhm.”,quả thật.hôm nay tôi rất là hồi hộp.được đi học lại cũng vui.nhưng sao tôi sợ phải đối diện với thầy quá!!Trong đầu tôi đã soạn đủ thứ tình huống có thể xảy ra vào ngày này.chính vì thế mà hôm qua tôi bị.mất ngủ!!!~.

~“Em đi nha chị!!!Bye bye.”,nói xong tôi chạy thật lẹ ra cổng.kèm theo tiếng bóp còi tin tin báo hiệu sự bức mình của tên Tiền.

“Đi thôi!!!”,vừa tốt lên xe tôi đã hối hả bảo nó chạy xe liền.

“Ủa???Trường mày ngủ luôn trong đó rồi chứ???”

“Mệt quá!!Sorry muh.chạy giùm con đi pa!!!”

Nó chỉ thờ dài một tiếng rồi mới chịu đi.sao mà tôi ghét cái tính này của nó quá đi mất!!!Chỉ mới ra trễ có 15’ mà nó làm thầy ớn luôn hà!!~.

~*****

“Tiền nè.”,tôi kêu khều khều vai nó khi đang trên đường đi.

“Gi??”

“Lát trưa mày rước tao đó.mày chở thẳng tao qua tiệm bánh luôn nha!!!”

“Mày định đi làm lại à???”

“Uhm.chứ dù sao cũng xuất viện rồi!!Chẳng lẽ ở nhà hoài sao???”

“Mệt.tự đón xe bus mà đi đi!!!”,nó nói với cái giọng thật phách lối.

“Mày ích kẻ quá hà!!Nhờ có chút việc mà cũng than lên than xuống!!!”

“Ồ.tao vậy đó!!Không thích thì tao bỏ mày xuống đây đi bộ đến trường vậy!!Chịu không???”nó cười gian manh và “độc ác”.thừa biết tôi không chạy xe được.thế mà....>”.

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bọn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46

Sau lời từ chối đầy “tê nhị”ấy của tôi.thầy không nói gì cả.chỉ dùng ánh cái ánh mắtmà theo tôi là nó có chút gì đó tức giận,một chút gì đó oán trách.chính bản thân tôi!!!

“Vi sao???”.....mãi gần một phút thầy “đăm đăm”nhìn tôi xong rồi mới khẽ hỏi được hai từ ấy....

“Vi.mấy bữa nay em nghỉ học nên cần có thời gian để chép bài mà.thầy.”

Chưa kịp nói hết những lời biện hộ tôi đang nghĩ ra trong đầu thì.thầy tiến đến bên tôi thật nhanh.kê sát vào tai tôi mà nói.

“Chứ chẳng phải em không biết dùng bộ mặt và thái độ gì để đối diện với tôi sao???”

Nghe thầy nói đến câu này.tôi thật sự khá sok.và đôi chân tôi như muốn ngã quỵ vậy.đường như thầy đang rất rất tức giận tôi. ...

“Thầy.....thầy nói cái gì vậy????”,tôi run rẩy nói lên được vài tiếng.....

“Hay thật!!!”,sau câu ấy.....thầy bỗng cười một cách “man rợ”.....khiến tôi càng thêm phần hốt hoảng.....

“Thầy.....”,tôi đang dự định trong đầu mình rằng nếu thầy có “phát điên” và chuẩn bị siết cổ hay tát vào mặt tôi thì.....tôi sẽ ba chân bốn cẳng chạy thật nhanh ra khỏi cái văn phòng này.....và từ nay sẽ chẳng còn một lý do gì để tôi luyến tiếc với người này nữa.....

“Vì sao trước khi quen tôi em không hề nói việc em là em ruột của Ngọc hả?????Vì sao????”,quả thật như tôi nói.....thầy bắt chợt lấy tay siết chặt khuôn mặt của tôi.....ánh mắt đang lồng lộn lên của thầy càng khiến tôi thêm phần sợ hãi.....đây là lần đầu tiên.....lần đầu tiên tôi chứng kiến cảnh.....”khi người đàn ông điên”như thế này.....

“Thầy.....thầy làm em đau đó!!!”,nói xong.....tôi dùng hết sức mình để kéo cánh tay thầy ra khỏi mặt tôi.....

“Thầy có biết thầy đang làm cái quái quỷ gì không hả????”,sau khi sờ soạng khuôn mặt đang còn ê ẩm vì cánh tay đó thì tôi bỗng quay ngoắt sang thầy.....dùng ánh mắt cũng “giận dữ”không kém mà đáp trả.....vì lần này tôi cũng đã “nổi điên”lên thực sự.....

“Em hỏi tôi đang làm gì à????Chính tôi phải là người hỏi em câu ấy đấy!!!”

“Em nghĩ hai chúng ta cần bình tĩnh mà nói chuyện sau!!Giờ thì em về đây!!!”,nói xong.....tôi quay lưng lại bỏ đi thật nhanh ra khỏi chỗ này.....mà đôi chân vẫn cứ run cầm cập.....

“Đứng lại.....”,bất thành linh thầy giật ngược tay tôi lại,đẩy tôi vào cái bàn làm việc của thầy.....cú đẩy khá mạnh nên bụng của tôi đã va phải mép bàn.....khiến tôi đau như trời giáng.....

“Áh.....”,tôi quy xuống ôm lấy cái bụng tội nghiệp mà không hề biết.....thầy đã chốt cửa bên trong.....trời ơi.....việc gì sắp sửa xảy ra đây????

“Em chưa thể đi khi chưa giải thích rõ việc vì sao em lừa dối tôi????”

“Em.....em không hề lừa dối thầy!!Việc.....việc này em cũng mới biết đây thôi!!!”

“Em nói dối!!!Hay là em đang tính trả thù tôi vì những gì tôi đã đối xử với chị của em???Em đang trả thù cho sự ruồng bỏ người chị tội nghiệp ấy phải không????”

Tôi không biết vì nguyên do gì.....vì lý do gì mà thầy lại có thể điên tiết lên như thế????Cho dù sự việc giữa ba chúng tôi.....à không.....cả anh Thanh,người thầy yêu lúc trước nữa là bốn!!!Thì làm sao thầy có thể đổ tất cả mọi lỗi lầm lên người tôi chứ????

“Em không có ý trả thù gì hết!!Trước khi em quen thầy em cũng chưa hề biết thầy là người yêu trước của chị em!!!Sao thầy lại có ý nghĩ như vậy chứ????”

“Thật không?????Hay là em thấy tôi là một thằng gay đầy thâm thương.....em hãy nói những gì trong lòng mình ra đi!!!Nói sự thật cho tôi biết.....”,tôi có thể cảm nhận được.....bàn tay run run đang siết chặt lấy vai tôi.....ánh mắt đang đỏ lên vì cảm xúc dâng trào.....thầy đang nghĩ là tôi vừa lợi dụng trả thù cho chị tôi.....vừa đùa giỡn với tình cảm của thầy.....

“Từ khi quen thầy.....em đã cố gắng dành hết tình cảm cho hai chúng ta!!!Nhưng người nên nói sự thật chính là thầy.....thầy hãy tự hỏi bản thân mình đã thật sự nghĩ đến em chưa????Hay thầy chỉ xem em như là cái bóng cho Thanh.....giúp thầy lấp lại nỗi đau trong quá khứ mà thầy đã phải gánh chịu????”,không hiểu sao khi nói ra những câu này.....mắt tôi lại cứ rơm rớm.....

Nghe tôi nói ra những câu ấy.....đôi tay thầy đang yếu dần.....nó không còn siết chặt vai khiến tôi phải thót lên từng cơn theo nhưng cú siết ấy.....

“Thầy có biết em đã rất sok khi biết được.....người chị gái của mình lại chính là người yêu trước kia của thầy không????Sao thầy có thể đối xử với em như thế???Làm như.....những sự việc trên là do em muốn vậy???Thầy cũng đã sok khi biết chuyện này.....vậy sao thầy không nghĩ đến cảm giác của em khi vào tình huống ấy???Thầy nghĩ em đã chà đạp lên tình cảm cũng chỉ để trả thù thầy thôi à???Nếu trong đầu thầy có những ý nghĩ hết sức tồi tệ về em như thế thì.....xem ra chúng ta có quen nhau thì em cũng mãi mãi chỉ là cái bóng của một ai đó thôi!!!”,nói xong.....tôi cố gắng đứng dậy mặc dù bụng tôi vẫn còn đau âm ỉ.....

“Lâm.....”

“Thầy đừng tiến đến gần em!!Em cần phải suy nghĩ lại những việc trước đây của hai chúng ta!!!”

“Anh.....anh xin lỗi Lâm!!!Anh cứ sợ.....anh cứ sợ quá khứ sẽ lặp lại.....anh sẽ lại mất đi người mà anh yêu thêm lần nữa!!!Việc anh gặp lại Ngọc.....nó càng khiến anh không thể nào quên đi được cái quá khứ ấy!!Em làm ơn.....hãy hiểu cho anh!!!”,thầy bắt chợt ôm tôi vào lòng.....ôi.....lần đầu tiên.....lần đầu tiên tôi được nghe tiếng “anh”ngọt ngào phát ra từ thầy.....được”anh”ôm vào lòng.....người tôi như không còn chút sinh lực.....nó cứ muốn dựa vào vòng tay ấm áp ấy.....

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bọn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 47

“Em hỏi thầy một câu được không???”

Thầy kẻ sát đôi môi của thầy vào má tôi.....như là một câu trả lời.....

“Giữa em và Thanh.....thầy sẽ chọn ai???”sau câu hỏi ấy.....hành động “ăn ả” trên bồng dừng lại.....đơn giản và dễ hiểu.....vì dù sao tôi cũng đã có câu trả lời.....

“Thôi.....thầy không cần phải nói đâu!!Em cũng biết thầy sẽ chọn ai mà!!”,tôi vội vàng mở cánh cửa để những giọt nước mắt không làm tôi trở nên thêm yếu đuối.....

“Giá như.....thầy đừng đến đây dạy thay cho cô chủ nhiệm lớp em.....giá như chúng ta chỉ xem như là thầy trò thì có lẽ.....chuyện tồi tệ này đã không xảy ra rồi!!”,tôi nhìn thầy.....ánh mắt tỏ ra vẻ tiếc nuối.....và sau đó bước đi thật chậm rãi.....

“Có thật.....em muốn điều đó xảy ra không???”

Không nói không rằng.....cũng không ngoảnh đầu nhìn lại.....tôi chỉ biết cầm đầu cúi mặt mà bước ra khỏi cái hành lang này.....mặc kệ cảm giác của thầy lúc này ra sao!!Riêng đối với tôi.....bây nhiêu đây là quá đủ rồi!!

Trời mưa.....những cơn mưa phùn đầu mùa như thế này thật khiến cho người ta nao lòng.....nhất là khi tôi vừa phải trải qua một sự việc có thể ví như là.....”mình chia tay anh nhé”.....ngồi tựa đầu trên xe bus mà ánh mắt tôi cứ nhìn mưa xa xăm.....tự dừng lại muốn khóc thêm lần nữa cho vui bớt nỗi buồn.....nhưng khổ nỗi.....cái xe này sốc quá nên khi tựa đầu vào kính thì cứ y như rằng.....cái đầu của tôi đang nhảy disco theo từng chuyển động của xe vậy!!!

“Áh.....quên không mang theo áo mưa rồi!!Làm sao đi bộ đến đó được đây trời???”mãi khi xuống trạm dừng tôi mới chợt phát hiện là còn một quãng đường khá dài để đến tiệm bánh.....mà nếu cứ dầm mưa như vậy thì chắc hẳn ngày mai tôi sẽ nằm liệt giường mất.....

“Xui ghê!!Đành vậy.....”,dứt lời.....bất chấp cơn mưa ngày càng lớn dần lên thì tôi vẫn cứ cắm cổ chạy thật nhanh.....có thể đó cũng là biện pháp giúp tôi giảm căng thẳng sau những việc vừa xảy ra chẳng???

Học.....học.....

Cuối cùng thi cũng đến tiệm bánh.....vừa mở cánh cửa ra để vào là tôi thờ như là người đang “đói” oxy lắm vậy.....mãi khi tôi định thần lại thì mới ngược nhìn lên.....6 cặp mắt đang ngơ ngác nhìn tôi dầm đuối.....khiến tôi giật mình khi tự dừng được chú ý đến như thế (dễ hiểu thôi.....vì giờ đây có lẽ tôi ướt chẳng khác nào con chuột lột T.T)

“Trời ơi.....mày đó hả Lâm???Sao không đợi tạnh mưa mà đến???Giờ ướt mem rồi.....nhìn thấy ghê hông????”,con Mi là người đầu tiên chạy đến nói câu ấy và không quên....khều khều vào cái đầu đang rỉ nước xuống từng giọt của tôi.

“Hok sao đâu!! Để lát nữa là khô ngay í mà!!Hi hi.....”,tôi đứng thẳng người dậy và nói một cách đầy hung hỏ.....mặc dù rằng tôi đang run cầm cập dữ dội!! T.T

“Cháu vào bên trong bảo thằng Khanh nó lấy đồ cho mà mặc!!Chứ như vậy lát nữa cảm mất thôi!!”

Khanh???Tôi vừa nghe ông nhắc đến tên nhóc “ngang ngược”ấy.....vậy là hẳn còn làm ở tiệm.....nghe đến đây tôi cũng cảm thấy khá vui vì dù sao cũng không có chuyện gì nghiêm trọng xảy ra đối với hẳn!!!Mà cái tên này cũng vô tâm thiệt.....vì hẳn mà tôi nằm viện ấy thế mà không đến thăm tôi được một lần.....~.

~“Anh vào trong ngay đi.....để lâu không tốt cho sức khỏe đâu!!”,bé Vi lấy tay đẩy đẩy tôi vào.....ra về thúc giục lắm vậy!

“Ừ.....ừ từ.....”

Bên trong.....gian bếp thật yên tĩnh.....trước mắt tôi là hình ảnh một tên con trai đang say sưa nhào bột.....khuôn mặt nhìn xa xa sao mà.....trông đẹp zai quá không biết???

“Ấy.....theo tôi!!”

Gì vậy nhỉ???hắn không hề nhìn tôi đến một lần.....đường như chẳng đề ý đến việc tôi đang có mặt ở đây.....chỉ ra lệnh cho tôi có một câu đó.....rồi bỏ đi một nước không nói không rằng gì cả.....vậy mà.....tôi vẫn cứ đi theo hắn mới chết chứ!! ~.

~Hắn dẫn tôi và một căn phòng khá nhỏ(mà có thể nói là nhỏ thật sự.....vì chỉ có cái tủ,một chiếc nệm mà đã chật hết lối đi!!).....đây là phòng của hắn chẳng.....nhưng chẳng lẽ.....

“Ấy lấy tạm đồ của tui rồi thay đi!!!Đồ này lát bỏ vào máy giặt loáng một tý là khô ngay thôi!!”,nói xong.....hắn quăng quần áo sang cho tôi.....rồi lặng lẽ cúi mặt bước ra bên ngoài.....

“Nèh.....”,chẳng hiểu sao.....tôi lại gọi với lại hắn.....như không muốn hắn bỏ đi mà tôi chưa biết nguyên nhân vì đâu mà hắn lại né tránh tôi!!

“Gì????”

“Có chuyện gì à???Sao đột nhiên nhok hok thêm nhìn mặt tui đến một lần vậy????”

Sau câu hỏi mà tôi dùng với giọng “ngọt ngào”nhất thì hắn im bất.....chỉ chừng mấy giây sau mới dám mở miệng nói một câu.....

“Chỉ là không thích nhìn!!Vậy thôi.....”>”

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm...* *Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48

Khoảng nửa tiếng ngồi “tự dần vật bản thân”thì tôi cũng lấy hết can đảm mà bước ra ngoài.....kéo mọi người lại hoài nghi thì không xong.....mong sao là mắt tôi đừng có “đỏ hoe” lên vì như thế chẳng khác nào tôi tự “đầu thú”rằng mình đã khóc.....

“Tuồng này ngủ luôn trong đó rồi chứ????”,con Oanh nhủ mấy khi thấy bộ dạng lụp xụp của tôi bước ra từ bên trong.....

“Mày lấy đồ của “em”Khanh mặc hả????Trời ơi.....đồ này chắc cũng thuộc hàng xịn chứ không phải chơi đâu nha!!!”,cái đứa không biết xấu hổ là gì như con Đào liền chạy đến chỗ tôi.....sờ soạng.....ngắm nghía đủ thứ.....nhưng không phải “chú ý”đến tôi.....mà là nhò đang “tia”bộ đồ tôi mặc trên người này..... ~.

~“Đừng sờ tùm lum coi!!Cái con nhỏ này.....”,tôi hất tay nó ra tỏ vẻ khó chịu.....sau đó đi một mạch đến quầy hàng nói chuyện với ông.....

“Nó là sao thế nhỉ????”

“Không biết.....chắc đi mưa nên tinh thần của nó có vấn đề!!!”

“Nhưng mục đích chính tui mình chưa làm xong mà????Nó giận rồi lấy ai giúp tui mình đây????”

“Tại mày đó!!Tự nhiên làm nó giận chi????”

“Ai nói tại tao???Tại con Oanh lúc nãy châm chọc nó nè!!”

“Tại mày đó....”

“Tại mày thì có.....hứh.....”

3 đứa tui nó xì xầm xì xầm như cái chợ.....chẳng cần biết đến sự có mặt của con Vi đang ngồi sát bên mà vẫn cứ.....cãi nhau chí chớe!! ~.

~“Ông ơi.....mấy ngày vừa qua cháu cảm ơn ông lắm!!Nhờ có ông trang trải kinh tế nên cháu mới sớm ra viện!!Cháu cảm ơn ông nhiều lắm ạ!!!”,tôi nói với một giọng đầy khách sáo và lễ phép.....vì tôi đang nói chuyện với người lớn mà ^ ^

“Chính ông mới phải xin lỗi cháu thì đúng hơn!!Mới vừa làm được có mấy ngày thì đã xảy ra chuyện không mong muốn này!!Nếu không nhờ cháu bảo vệ thì chắc người nằm viện phải là con Vi nhà ông rồi!!!”

“Hi hi.....hok có gì đâu ông ơi!!!”

hai ông cháu đang cười nói vui vẻ thì.....tên “cà chua cà chón” đó xuất hiện.....nói một câu rồi bỏ đi ngay.....

“Cháu ra ngoài có chút việc.....lát nữa sẽ quay về ngay!!!”

“Nhưng.....trời đang mưa mà thằng kia????”, ông chỉ kịp nói với theo thôi.....chứ với cái “căng” dài như hấn thì bước đi vài bước là đã biến mất hút.....người gì đâu.....mới học có lớp 12 mà đã.....cao hơn tôi rồi!! T.T

“Khanh đi đâu vậy ông???”, con Vi thấy hấn đi ra đường mà không mang bất cứ phương tiện tránh mưa nào nên cũng dậm lo.....

“Ông cũng không biết nữa!!! Thôi.....tụi cháu cứ ngồi chơi.....ông vào phòng nghỉ một lát đã!!!”

“Vâng ạ.....”

Bấy giờ.....tôi mới chột nhìn qua chỗ 4 con “yêu tinh” kia.....thì nhìn thấy một cảnh tượng hết sức hài hùng.....đứa nào đứa nấy mặt cũng như đưa đám.....

“Lâm.....sao mày không giữ chân nó lại???? Để nó đi mất tiêu rồi đó!!!”, con Đào “điên tiết” lên nắm lấy áo tôi (mà cụ thể là áo của hấn~.~) mà níu tới níu lui.....khiến tôi như muốn quay mòng mòng theo vậy.....

“Thế là.....uổng hết một cơ hội.....đành để lần khác vậy!!!”, con Mi “sâu đờ” thờ dài và nói.....

“Giờ tính sao??? Về chưa tụi bay???”

“Về chứ còn biết làm gì ở đây nữa???”, chỉ nghe con Oanh nói một câu mà hai đứa nó “hét” lên như thế.....vừa mất một miếng mồi ngon vậy!! (mà quả thật là như thế ^ ^)

“Mấy chị về hả??? Không ở lại ăn bánh cùng tụi em sao????”

“Thôi.....tụi chị phải về.....để còn học bài nữa!!! Tụi chị là những đứa học giỏi nhất lớp mà??? Làm sao có thể đi chơi lâu được??? Bye bye cùng nha Vi!!!”, nghe con Mi nó “nổ” mà tôi đây như muốn “banh xác” theo cùng nó.....toàn một đám mê chơi+mê trai thì.....học giỏi mới sợ.....
^ ^

“Về nha thằng kia!!!”

“Đi đi.....hok tiễn nha!!!”, cuối cùng ba con nhỏ đó cũng về...tôi như trút được bót gánh nặng trên người vậy!!

“Áh.....xém tí nữa em quên trả anh cái điện thoại!! Anh chờ em lát nha!!!”, nói xong.....con Vi liền lật đật chạy vào phòng.....cuối cùng tôi cũng gặp lại được “pé cưng” ư dẫu rồi!!

“Cảm ơn cùng mấy ngày qua đã giữ giúp anh nha!!!” (nói vậy chứ.....tôi cũng lo là nhỏ này “nhiu chiến” đọc lên tin nhắn của tôi lắm!! Nhưng.....mỗi khi đọc xong tin nhắn nào là tôi.....thăng tay xóa liền tin nhắn ấy!!! ^ ^)

“Không sao đâu anh!! Áh.....để em lấy bánh hai anh em mình cùng ăn nha!!!”

“Lấy bánh có sô cô la đó nha Vi!!!”, nói về khoản ăn uống thì tôi không hề từ chối.....mà trái lại.....còn đòi hỏi thêm ấy chứ!! ^ ^

~*****

“Tiếc quá.....em định rủ Khanh cùng ăn chung luôn!! Ấy thế mà.....bạn ấy bỏ đi mất tiêu!! Đã thế.....còn không chịu mang áo mưa hay dù theo nữa chứ??? Phen này cảm lạnh là em lại mệt nữa rồi!!!”

“Uhm.....”

“Mà Khanh cũng ngốc lắm!! Hôm bữa đi chung với em trời cũng mưa.....ấy thế mà bảo bạn ấy cầm dù bạn ấy lại mắng em.....nói em.....” mà ư mè hoa lá hẹ quả!!! Anh thấy tức không cơ chứ???”

“Uhm.....”

“Chết rồi!! Trời mưa càng lúc càng to.....tức ghê đi.....biết trời mưa mà vẫn cứ đi ra ngoài.....để lát em hờ sắn chai dầu với khăn nóng cho bạn ấy mới được!!!”

“Uhm.....”, không phải tôi cứ cố tình “uhm...uhm...” như thế.....nhưng nghe con nhỏ này cứ mở miệng ra là “Khanh này Khanh nọ”.....tôi nghe mà thấy nhức cả đầu.....kiểu này là nó “đổ liêu xiêu” trước tên “bặm trợn” ấy lắm rồi!! ~.

~“Cái thằng” vô tình vô nghĩa” ấy tự biết lo cho mình mà!! Cùng đừng quan tâm quá lên làm gì!!!”, tôi xua xua tay như để nhỏ nói về đề tài khác.....vì giờ đây tôi đang “cắm thù” cái tên ấy để tận xương tủy.....

“Sao anh lại nói Khanh là tên “vô tình vô nghĩa”????”

“Àh.....chỉ là.....anh thấy vậy thôi hà!!Hi hi.....”,tôi cười trừ cho nhỏ vui.....chứ vừa rồi tôi đã lỡ “xúc phạm”thần tượng của nhỏ.....không khéo.....lại mang họa vào thân.

“Khanh không vô tình vô nghĩa như anh nói đâu!!Anh biết không.....”

“Sao???”đang chuẩn bị “táp”một miếng kem socola ngon lành.....thì tôi phải “căng”tai lên nghe nhỏ “kể lể”về tên đó tiếp tập 2 T.T

“Tụi em học chung với nhau từ năm lớp 10 lận!!!Nhưng hai năm đầu dường như tụi em chẳng hề nói chuyện với nhau một câu.....vì Khanh lạnh lùng lắm.....ít tiếp xúc với ai trong lớp.....cứ lặng lẽ đi học rồi đi về!!!Nhiều khi.....em cũng muốn bắt chuyện làm quen lắm.....nhưng cứ nhìn vào ánh mắt Khanh.....em lại không thể nói nên lời!!!”

“Rồi sao nữa???”cái tính “tò mò chiến thiên hạ”lại trỗi lên trong tôi.....nếu không nghe nhỏ này kể hết câu chuyện.....chắc tôi.....”bức xúc”chết mất!! ^ ^!

“Nhưng đến hè năm ngoái.....trong một buổi tối đi học thêm về.....em bị một băng con trai trấn lột.....lúc đó em sợ lắm!!Trong túi còn có vụn 50 ngàn để dành để dành mua quà cho ông em!!Vì chỉ cách đó 2 ngày nữa là đến sinh nhật ông rồi!!!Nhưng.....nếu em không đưa thì thế nào cũng bị bọn chúng”xét người”.....em chẳng biết làm sao ngoài việc van xin tụi nó.....em sợ lắm.....”

“Rồi.....sao nữa???”nhỏ Vi kể chuyện với khuôn mặt đầy “hồi tưởng quá khứ”,còn tôi ngồi nghe.....với khuôn mặt hiện đầy hai chữ”nhiều chuyện”^ ^!

“Em cứ ước rằng sẽ có ai đó giúp em.....chứ nếu không.....”

“Thế.....có ai giúp cung hok???”tôi thắc mắc.....

“Có chứ.....người ấy như một anh hùng vậy!!Không cần nói lời nào với tụi kia.....thì liền bay thẳng vào đám đá tụi bụi!!Em cũng lo lắm chứ.....lo rằng một người sẽ không làm gì được nguyên một băng hơn 10 tên như thế!!!Nhưng.....em không ngờ.....người ấy đã đánh tụi nó nằm đơ ra hết.....tuy trên người cũng có nhều chỗ bị thương!!!Ôi.....ngay từ giây phút ấy.....em đã biết.....tình yêu là gì rồi!!!”,con bé bắt đầu “mơ mộng”... ~.

~“Cung đừng nói là.....”

“Đúng đó!!Người cứu em hôm ấy chính là Khanh.....”siêu nhân”trong lòng em!!!”

“Ak.....”,nghe đến đây đang ăn tôi như muốn nôn ra.....liệu nhỏ này có “tâng bốc”tên đó lên tuốt mây xanh không trời???

“Nhưng chưa hết đâu!!Lúc ấy em đã tin là có “định mệnh”.....nhưng sau một chuyện nữa.....thì em mới chắc chắn được điều đó!!”

“Chuyện gì???”tôi tròn xoe mắt hỏi...

“Sau đó khoảng một tuần.....ông nói là đã kiếm thêm được người làm mới!!Nghe ông em “quảng cáo”thì cậu này cũng trạc tuổi em.....lúc đó em cũng không tò mò cho lắm.....vì em đã có “siêu nhân”trong lòng em rồi mà???

Nhưng.....tình cờ em lại chạm mặt người con trai mới được nhận vào làm ấy.....Ôi!!!Đúng là ý trời.....không ngờ người ấy lại là Khanh!!!”,về mặt con bé lộ rõ hai chữ “hạnh phúc”.....nó như muốn bay lên”thiên đường”luôn vậy!!!

“Hix.....đúng là.....ý trời há!!”

“Còn nhiều nhiều lần nữa.....nên em chắc chắn với anh một câu rằng.....Khanh không vô tình vô nghĩa như anh nói đâu!!!Điện hình là chuyện xảy ra với anh hôm bữa đó.....”

“Chuyện gì???”nghe đến đây thì tôi bỗng khựng lại.....giờ thì tôi bắt đầu cảm thấy “tò mò” thực sự.....

“Lúc anh bị đáng ghét đi.....Khanh đã nhào đến “bụp”cho cái tên đã đánh anh một cái nằm ngay đơ ra.....sau đó thì Khanh liền xốc anh dậy.....khi thấy có máu trên đầu anh chảy ra.....em có thể cảm giác được Khanh lo lắng đến mức độ nào!!!Hôm đó.....cái quán này không phải do tụi kia phá tanh bành đâu.....mà là do.....một tay Khanh làm đó!!Một tay đập.....một tay quăng.....trông Khanh lúc đó.....đáng sợ lắm anh ạ!!!”

“Rồi.....sao nữa???”tôi như cảm thấy nóng dần lên theo tình tiết câu chuyện mà Vi đang kể.....

“Cuối cùng cảnh sát cũng đến!!!Trước khi đi.....Khanh bảo em nhớ chăm sóc cho anh.....trông có vẻ lo lắng thực sự!!!Lúc ấy.....anh biết em có ý nghĩ gì không???

“Ý nghĩ gì???”tôi thắc mắc.....

“Em nghĩ.....ước gì người bị thương là em.....người bị chảy máu là em.....để Khanh có thể quan tâm em được như thế!!!”

Nghe đến đây.....tôi biết được rằng.....con nhỏ này bị “hâm”thật!!!Nó đâu có biết là khi bị đánh tôi đau đến mức độ nào.....khi tỉnh lại cái đầu

còn nhức kinh khủng.....ây thế mà.....~.

~“Cung đừng bênh vực cho hấn!!!Nếu quan tâm anh thực sự.....thì tại sao.....hấn không đến thăm anh dù chỉ một lần chứ???”;tôi giận dỗi khi nghĩ về chuyện này....

“Anh đừng nói vậy.....Khanh muốn đến thăm anh lắm!!Nhưng.....tính tình bạn ấy là vậy.....hết như con nít.....Khanh sợ.....khi đến thăm anh rồi.....thấy anh nằm bất động trên giường.....như thế.....Khanh sẽ càng tự trách bản thân mình hơn!!!Khanh lo cho anh lắm.....trong thời gian anh nằm viện.....Khanh có làm việc cũng như người mất hồn.....em thấy mà còn phát lo!!!”

Nghe đến đây.....sao tự dưng.....tôi cảm thấy”cục tức”trên người dần biến mất.....Không được!!!Không thể để những lời “đường mật”của nhò này “lay động”ý chí của mình được!! >”

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm...* Bạn Trai được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49

Người bước vào cửa không ai khác chính là tên nhok ấy!!!Bây giờ trông hấn chẳng khác nào con mèo mới đựng nước....rũ rượi và kinh dị lắm!!

-trời ơi!!!Sao Khanh không chờ hết mưa rồi về???Ướt mem rồi nèh...để Vi đi lấy khăn cho!!!-nhò cuốn cuồng lên như chính nhò là người mắc mưa vậy...còn tôi...vẫn “bình thần” mà ngồi ăn từng miếng bánh kem ngon lành...nhưng cặp mắt của tôi thì đang chĩa thẳng vào tên nhok đó!!!Cái ánh nhìn bất cần đời của hấn trông mới đáng ghét làm sao!!!Cứ như là trên thế giới này...tất cả mọi người đều mắc nợ hấn hết vậy!!!Bao nhiêu lời hay ý đẹp mà nhò Vi kể...đều tan biến hết trong đầu tôi khi chỉ vừa mới nhìn thấy cái ánh mắt đó!!!

-Vi mặc kệ Khanh!!!Mau cầm dù đi về với ông đi!!!-nói xong thì hấn lùi 1 nước vào cái căn phòng “tổ kiến”đó!!!Thật là xác xược hết chỗ nói...

-Cái thằng thiệt tình!!!2 ông cháu mình về trước thôi!!!-ông của Vi đang ở ngoài hàng...bây giờ mới rời khỏi chỗ và nói.....

-Nhưng...lỡ Khanh bị bệnh thì sao ông???-nhò lo lắng nhìn vào căn phòng đã đóng sập cửa...

-Không sao mà!!!Thằng đó khỏe lắm...mưa gió làm gì được!!!Về thôi cháu àh!!!-ông cố khuyên nhủ nhò...

-Đúng đó!!!Vi về với ông đi!!!Có con ở đây canh tiệm được rồi!!!Đợi khi nào hết giờ thì con sẽ dẹp tiệm giùm cho!!!2 người yên tâm đi!!!-lúc này tôi mới dứt ra được cái bánh kem...đứng lên và nói...chuẩn bị tiền 2 ông cháu họ về!

-Thôi vậy cũng được.Trước khi cháu về...cháu gọi thằng Khanh ra ngoài khóa cửa tiệm lại nhé!Ông về trước đây!!!

-Vi về nha Khanh!!!Nếu Khanh bị bệnh thì mai Vi sẽ xin nghỉ học giùm cho!!!Có gì điện thoại cho Vi nha!!!-nhò vẫn còn luyến tiếc chưa chịu đi...chỉ khi ông lôi tay nhò...nhò mới nhích được vài bước ra cửa và mang dù về!!!Đúng thật là...mê trai hết chỗ nói!!!

Ngoài trời vẫn còn đổ mưa...nghe tiếng mưa rơi tí tách bên cửa sổ cũng thấy hay hay...ngồi bên bàn ăn...vừa nhấm nháp tý bánh kem(đĩa bánh còn sót lại của nhò Vi cũng bị tôi “xoè”tuốt ^^!)...vừa nhìn mưa thế này cũng thật là tuyệt!!!

Tự dưng ngẫm nghĩ lại...thấy dạo gần đây cuộc đời tôi sao thay đổi nhiều quá!!!Hạnh phúc chẳng có bao nhiêu...đau khổ thì lại đến nhiều!!!Từ việc của Khương,cho đến việc của thầy Nam.và chi việc nghĩ thêm về chị tôi....thì tôi chỉ muốn mất hết trí nhớ cho xong!!!Tôi chẳng biết rồi từ đây sẽ phải đối mặt,cư xử với thầy như thế nào???Còn chị tôi...cũng không biết tìm lý do nào đó “hợp lý” để nói với chị...mọi thứ xung quanh tôi đều rối ren lên!!!

Mà quên...còn cái tên nhok đáng ghét đang cách tôi vài bước ở đây nữa chứ!!!Vi ai mà tôi phải nhập viện???Vi ai mà tôi phải bực dọc mỗi khi làm ở tiệm bánh này!!!Nếu nói tôi cứng đầu...thì hấn còn cứng đầu hơn tôi gấp 10 lần!!!Tôi tuyệt đối sẽ không bao giờ nói chuyện trước với hấn...dù chỉ là nhìn hấn 1 lần!!!Việc hấn giận hay gì gì đó với tôi cũng chẳng ảnh hưởng đến phần trăm nào cuộc sống của tôi cả!!!Ừ thì mặc kệ hấn vậy!!!

Một ngày mới lại đến...lại thêm một ngày tôi phải đến trường...phải tiếp xúc với thầy...tôi không biết liệu có thể dựng lên nỗi về mặt lạc quan,yêu đời như thường lệ hay không nữa???

-Lâm ơi!!!!!!Tin...tin giật gân cho mày nghe đây!!!

Vừa bước vào cửa lớp thì con Mi...cái đứa sỗ sàng nhất đã hét lên như thể trái đất sắp nổ tung vậy!!!

-Biết rồi...để từ từ...tao vô chỗ ngồi thì mày hãy kể cái tin giật gân của mày há!!!-tôi vẫn điềm nhiên đi từ tốn vào lớp....chẳng vội gì mà tò mò cả!!!

-Uh há!!!Phải để mày bình tĩnh lại đã!!!Không thì sẽ sock như con Đào khi biết tin này cho mà xem!

Nghe con Mi nói thế...tôi mới để ý.....thường ngày lớp trường vào buổi sang đâu có “uể oải” dữ vậy đâu ta???Ấy thế mà...cô nàng đang nằm ườn lên bàn...đôi mắt đờ đẫn...không còn chút sinh khí nào cả!!!

-Chà!!!Chuyện gì mà có vẻ nghiêm trọng quá vậy???Tao bắt đầu tò mò rồi đó nha!!!

-Íh mà khoan!!!Chờ con Oanh vào tao kể luôn!!!Đề 2 đưa tụi bay cùnh sock luôn một thể!!!Há há...-nói xong nhỏ tự biên tự diễn...cười phá lên như con “dã thú”

5’ sau....khi con Oanh vào lớp....và sau khi nghe con Mi kể tin giật gân đó thì.....

-Cái gì???Thầy Nam chuyển công tác đi rồi áh???-tiếng nó thất thanh lên.....khiến nguyên dãy lầu này “rung chuyển” theo...

..

-100% luôn!!!Lúc sáng này con Đào mới lên văn phòng khoa xem lịch công tác!Nó tìm mãi không thấy tên thầy Nam đâu cả!!!Thay vào đó là tên 1 bà cô nào đó chả biết nữa!!!-nhỏ Mi bắt đầu kể lể chi tiết....

-Trời ơi!!!Thế còn đâu “ý chí” để tao lết cái xác này đi học nữa đây hả trời???

-con Oanh tức giận....đập bàn đập ghế từa lưa hột dĩa.....

Mỗi đứa đều có 1 cú “sock” riêng trước tin này...con Đào thì ù rũ...con Oanh thì nổi điên...Con Mi thì đi “tám” cho mấy đứa khác trong lớp biết đề cùnh....sock!!!Còn tôi...

-Nèh!!!Bắt đầu học mày còn đi đâu vậy Lâm???-con Oanh ngưng “múa máy” khi thấy tôi lao thật nhanh ra khỏi lớp...

-Tao cúp 2 tiết đầu!!!Vậy nha!!!

-Nèh!!!Mắc gì cúp???Không muốn nhìn mặt bà cô mới sao???mặc kệ con Oanh réo gọi...bây giờ tôi chỉ cần tìm một chỗ nào đó yên tĩnh.....để điện thoại cho thầy...việc thầy chuyển công tác không phải là sock....mà là quá sock đối với tôi!!!Chẳng việc gì mà thầy phải làm vậy cả???

Từng ngón tay rần rần trên phím điện thoại.....tay tôi vẫn đang run lên từng hồi...để rồi cuối cùng chọn tên thầy.....nhấn phím gọi.....tôi chỉ nghe được một câu:”số máy quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được.....”

Tức tốc đón xe bus qua nhà thầy.....ngồi trên xe mà trong lòng vẫn còn chưa hết bàng hoàng!!!Thầy Nam làm như vậy là vì tôi...thầy không muốn tôi phải khó xử khi mỗi lần đối diện với thầy trên bục giảng...và cũng là....làm theo ý muốn mà trước đó tôi đã nói với thầy.....”giả như thầy không xuất

hiện.....”.....chỉ nghĩ đến đó thôi là tôi hối hận lắm rồi!!!Tự trách bản thân mình quá ngốc khi nói ra câu đó.....để giờ đây có lẽ mãi mãi thầy sẽ không xuất hiện trước mặt tôi nữa!!!

Cánh cửa đã khóa.....tôi đợi mãi...đợi mãi....3 tiếng đồng hồ trôi qua.....sau đó có một người hàng xóm đến nói với tôi rằng thầy đã dọn nhà đi lúc tối....trong tình trạng rất khẩn trương.....

Từng giọt nước mắt rơi xuống...hình ảnh xung quanh tôi nhòa dần đi...tôi cố kiềm lòng không được nấc lên thành tiếng!!!Nhưng sao khó quá...khó có thể để quên...quên người đàn ông đã ôm tôi...quên người đàn ông nói yêu tôi.....quên người đàn ông tôi...đã yêu!!!

Tôi quay xuống và khóc thật ngon lành...từ này sẽ không còn ai bên cạnh ôm ấp,vỗ về tôi nữa!!!Thầy không chờ tôi...chờ tôi nói với thầy rằng.....tôi không muốn thầy ra đi!!!

Từng cơn gió nhẹ khẽ lùa qua...bỗng khiến tôi rùng mình...cái cảm giác lạnh lẽo đang chế ngự hết tâm hồn lẫn thể xác!!!Làm sao có thể tìm thấy chút hơi ấm để giúp tôi đứng lên...thoát khỏi tình trạng này đây???

-Sao???Mày mệt trong người àh???uh...để tụi tao xin phép giáo viên giùm mày cho!!Về nhà nghỉ ngơi đi nha!!!-tiếng con Oanh leo leo trong điện thoại khi tôi gọi cho nó...

-Uh...tiện thể mày xin cho tao nghỉ làm bữa nay luôn nha!!!Tao mệt quá...chẳng còn hơi sức đâu mà làm!!-giọng tôi thều thào...xen lẫn sụi sụi mà nói....

-Ok!Cứ lo nghỉ ngơi đi...mọi việc cứ để tao lo!

-Cảm ơn mày nhiều nha!!!Tao cúp máy đây!!!-xong...tôi lại tiếp tục dựa vào cửa kính xe bus...ánh mắt đờ đẫn lẫn đồ hoe nhìn về nơi xa xăm...nơi ấy...không biết thầy Nam đã đi về đâu???

-Lâm...em có bệnh không mà từ lúc đi học về em không bước ra khỏi giường thế này???Com cũng không chịu ăn nữa!!!-chị tôi lo lắng khi thấy tôi cứ co chân kín mít,nằm 1 chỗ không nhúc nhích....

- Chắc giờ chiều nhõng nhẽo ra nữa chứ gì!!! Kệ nó đi chị!!!- giọng tên Tiến vang vang.may cho hần là tôi đang gặp chuyện không vui đấy!!!

- Em chắc là em không có bệnh chứ hả???-chị tôi cố gắng hỏi.

- Uhm. . .em. . .chỉ một thôi!!! Nằm một chút sẽ không sao mà!!!-tôi thều thào nói một cách chậm rãi. . .

- Vậy chị ra ngoài nha!! Có gì cứ gọi chị há!!!

- Uhm.

Thú thật là bây giờ tôi chẳng biết phải nói sao với chị tôi nữa??? Chỉ nghĩ lại cái ánh mắt, cử chỉ hạnh phúc của chị khi gặp lại thầy Nam là tôi không tài nào mở miệng nói dối. . .dù là 1 câu!!! Thôi thì cứ đánh một giấc. . .tối đầu hay tối đó vậy!!!

BỊCHHH. . .

Chỉ khi vô tình đập con gấu Panda ra khỏi giường thì tôi mới chợt tỉnh giấc. . .nhìn thấy xung quanh tối om. . .sờ soạng mò cái điện thoại thì mới biết đã gần 1 h đêm rồi!!! Không ngờ tôi ngủ cũng “trâu” dữ!!! Giờ thì cái bụng đói meo.xuống nhà sau lục lọi xem có gì ăn không vậy!!!

Bước ra khỏi phòng. . .tôi thấy ánh đèn bên phòng thẳng Tiến vẫn còn sáng. . .mà hiện tại chị tôi đang ở trong đó. . .cho nên tôi biết chị ấy vẫn chưa ngủ!!!

Rón rén đi đến. . .nhè nhẹ mở cánh cửa. . .thì thấy chị đang nhìn bầu trời đêm qua ô cửa sổ nhỏ. . .

- Chị chưa đi ngủ hả???-nghe tiếng tôi. . .chị bỗng quay lại

- Uh. . .ai như em!!! Ngủ gì đâu mà đến bây giờ mới dậy!!! Đói bụng không? chị có chừa com cho em ở dưới đó. Xuống mà ăn đi rồi rửa tay rửa mặt!! Nhìn em y như con quạ vậy. .hihih.

- Uh. . .em xuống ăn ngay!-định bỏ đi rồi. . .nhưng không hiểu sao đôi chân cứ muốn ở lại. . .đường như nó có cảm giác đây chính là thời điểm thích hợp để “tâm sự” với chị ấy vậy!!

- Sao em chưa đi? Có gì muốn nói với chị sao???-nhìn thấy thái độ áp úng của tôi là chị ấy nhận ra ngay. . .

- Chị nèh. . .

- Sao? có gì thì nói đi!!!

- Cho em. . đứng ngắm bầu trời cùng với chị nha!!!-nghe xong câu này thì chị bỗng cười khì. . .1 nụ cười thật dễ thương. . .

- Lại đây. . .hi hi.

Tôi rón rén bước tới. . .2 chị em cùng nhau ngắm sao, ngắm trăng(mặc dù không có trăng,sao thì lè tè vài 3 con. . ^^!). . .được chừng 5’ im lặng thì tôi bỗng nhẹ nhàng hỏi chị. . .

- Chị. . .yêu thầy Nam nhiều lắm àh???-1 Câu hỏi gốc xít chưa từng có. . .việc bắt đầu câu chuyện như thế này chưa gì đã khiến tôi run cầm cập rồi. . .không biết lát “nói dối” có thuận buồm xuôi gió không nữa???

- Lúc trước. . .chị và anh từng là người yêu của nhau đấy!!!

- Vậy. . .vậy àh???-tôi giả vờ ngạc nhiên nhưng thật ra đã biết điều này lâu rồi!

- Bẵng đi một thời gian không gặp..nay gặp lại chị thấy hạnh phúc lắm!!!

- Thế. . .lúc trước 2 người từng chia tay nhau àh??? Sao lại bẵng đi một thời gian???

Không nghe chị trả lời ngay. . .tôi nhìn sang thì bắt gặp một ánh mắt buồn với vợi. . .có lẽ tôi đang gọi lên quá khứ đau thương của chị ấy!!!

- Ngày cuối cùng chị gặp anh Nam là lúc anh nói sẽ lên thành phố học. . .chị sau tai nạn của một người bạn thân giữa 2 tụi chị không lâu!

- Thế. . .lúc đó anh ấy nói chuyện giữa chị và anh như thế nào??? Ý em là. . .tình cảm của 2 người đó!-tôi đang từ từ đi sâu vào vấn đề. . .

- Chẳng gì cả!!! Anh chỉ nói với chị rằng. . .anh đi. . .không biết khi nào sẽ quay lại!-giọng chị tôi bỗng trầm xuống. . .chúng tỏ quá khứ đang chế ngự ký ức của chị. . .

- Chị có nghĩ. . .đó là 1 lời chia tay không???-tôi áp úng hỏi. . .

- Ngay cả đứa ngốc còn biết đó là lời chia tay!!!Huống chi...

- Thế... lúc đó chị có tức giận không?-tôi vẫn nhìn vào ánh mắt chị...quan sát thái độ của chị từng chút một...

- Tức àh???Đường như là không em àh!!

- Vì sao chứ???-tôi ngạc nhiên...

- Tuy nói tụi chị là người yêu của nhau...nhưng chị biết...anh ấy không hề yêu chị..mà tình cảm của anh ấy đã dành cho người khác mất rồi!!!Sở dĩ chị không muốn nói chia tay trước vì chị muốn bảo vệ anh ấy.....không muốn mọi người nhìn ảnh bằng thái độ e dè....

Không hiểu sai khi nghe đến đây...tôi có cảm giác chị dường như đã biết chút gì đó về chuyện giữa thầy và anh Thanh...

- Vậy...người anh ấy yêu là ai?Chị...biết không?-tôi cố tình hỏi chị câu này...

- Cái đó...có nói ra em cũng đâu có biết đâu nè???hi hi...-chị quay sang...nhìn tôi và cười...một nụ cười có ẩn chứa nỗi buồn trong đó!

- Vậy tại sao chị lại muốn liên lạc lại với anh làm chi?Khi đã biết...-tôi tránh không nói những lời khiến chị tôi buồn...

- Điều này...có lẽ do chị muốn...tận tai nghe thấy những lời thật lòng của anh!

Nghe xong...tôi thấy mình thật có lỗi...vì đã để thầy Nam ra đi!!!

- Chị 2...em...-tôi ngẹn ngào không nói nên lời...mà cũng chẳng biết nói sao với chị ấy bây giờ...

- Sao???Còn gì muốn tra khảo chị nữa àh?-chị nói đùa để chọc tôi cười...nhưng làm sao tôi có thể cười nổi đây???

- Em...em muốn nói với chị một chuyện...liên quan đến thầy Nam...

- Uh...em nói đi!!!Anh Nam làm sao???-chị nhẹ nhàng từ tốn...không chút gì vội vã mà hỏi...

- Thầy ấy...sáng nay...sáng nay đã chuyển công tác rồi chị àh!!!Chúng em cũng chẳng biết thầy chuyển đi đâu nữa???Em...em xin lỗi chị nhiều lắm!!!huhuhuhu.....-nói đến đây thì tôi không kiềm được nước mắt...từng giọt làm nhòa đi màn đêm yên tĩnh xung quanh tôi...đã cố gắng không khóc lắm rồi...nhưng sao khó quá!!!Những hình ảnh của thầy dồn dập trong ký ức tôi...từ nụ cười,cử chỉ cho đến ánh mắt...chúng cứ lớn vồn xung quanh đầu đây...thấy ra đi quá đột ngột...ngay cả bản thân tôi còn không thể chấp nhận được sự thật này...huống chi...

- Đừng khóc!!!Con trai lớn rồi mà còn khóc nè...em có lỗi gì đâu?Anh Nam ra đi là quyết định của anh...đâu thể trách em được?-chị vỗ về...cho tôi mượn bờ vai để khóc...những lúc này đáng ra tôi phải là người an ủi chị...ai dè....

- Nhưng...em.....-tôi vẫn không nói được nên lời...

- Chị biết mà!Chị biết anh ấy sẽ luôn tìm cách lẩn trốn chị!Sẽ không bao giờ chị nghe được lời chia tay thực sự từ anh!!!Chị biết....

Tôi nghe những tiếng nấc nhỏ...có lẽ chị đang khóc...cảm xúc của chị không bộc lộ ra ngoài...nhưng tôi biết chị đau khổ lắm!!Chỉ vì một người đàn ông...mà khiến 2 chúng tôi phải ra nông nổi này!!!Đúng thật là số phận...chúng luôn luôn trêu đùa ta...không biết bây giờ thầy ra sao???Riêng lúc này đây...tôi bỗng nhớ thầy da diết...2 chị em đứng tựa vào nhau...ai cũng có những tiếc nấc cho riêng mình...ban đêm thật yên tĩnh...càng làm nỗi buồn thêm phần nào đó sâu sắc,da diết hơn!!!Thôi kệ vậy...đêm nay cứ khóc...cứ đau khổ...rồi sáng mai...sẽ là một ngày mới...một cuộc sống mới...

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm...* *Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50

Lâm...ra ăn sáng nè!!!-tiếng chị 2 văng vẳng bên tai...tôi vừa mới thức dậy sau một đêm “khóc như mưa”

- Oh...hôm nay Lâm nhà ta chịu dậy chỉ sau 1 tiếng gọi xuống ăn sáng thôi sao???Lạ àh nha!!!-vừa mới bước xuống bàn ăn,chưa kịp ngồi thì thằng Tiến đã “quăng”đạn vào tôi rồi...bực hết sức nói...

- Thôi!!!Đừng chọc nó nữa!!!

- Hôm nay em nghỉ học một bữa nha chị!!!-tôi thều thào nói...

-Sao vậy???Em bị bệnh hả???-chị thắc mắc và nhìn tôi.

-Không có!!!Tại...em thấy hơi mệt mệt thôi hà!!!Nha chị....-tôi bắt đầu nhõng nhẽo...

-Cũng dc...nhưng nhớ đây là lần cuối đây nhé!!!Học hành mà nghỉ hoài như em chắc tiêu quá!-tuy cần nhằn đôi chút nhưng miễn chị ấy đồng ý là,..ok rồi!!!

-Vâng ạ!!!

-Giờ lo mà ăn sáng đi!Và không được chui vào giường ngủ tiếp đâu đấy!!!

-Dạ...em biết rồi!!!-đang chuẩn bị gấp thức ăn vào miệng thì bị thằng Tiến chặn lại ngay...

-Thế trưa nay có đi làm thêm không hả???

Mà nó nhắc mới nhớ...đi làm thêm mà nghỉ hoài coi cũng kỳ...không khéo lại được nước cho thằng nhok”mắc zít” kia châm chọc,hăm hại tôi nữa thì khốn....

-Đi chứ sao không?Cho nên trưa nay làm on trước khi đi học chở tao đi giùm đó!!!

-Hôm nay không được rồi!!!Lát tao phải lên trường ngay...lát kiểm tra rồi!!!Nên chắc chiều tao mới về!

-Lấy ai chở tao đi bây giờ???-tôi hốt hoảng nói.

-Thì đi xe bus chứ ai mà chở mày ngoài tao ra???-nó cố tình nói xỏ nói xiên tôi...cái thằng...chuyên môn muốn tôi “lông lộn”lên không hà!!!

-Không cần mày đâu!ăn xong biến đi cho khuất mắt tao!!!-câu nói lịch sự nhất mà tôi có thể nghĩ ra lúc này đề”phang”vào mặt nó!!!

-Thôi!Cho tôi xin đi 2 anh!!!Ở chung một nhà mà cứ cãi nhau hoài!!!Lo mà ăn sáng đi!

Nhờ có chị tôi can thiệp...không là sẽ xảy ra khẩu chiến như mọi ngày cho mà xem!!!Mà giờ tôi cũng chẳng biết mình có còn hơi sức để cãi nhau với nó không nữa???Một buổi sáng chán ngắt và tẻ nhạt!!!

Đang ngồi xem tivi thì bỗng điện thoại của tôi báo có tin nhắn...sau một hồi lăm biếng lấy cái chân khều khều mãi không được...tôi đành phải đứng lên khỏi ghế mà lấy vậy!!!

Khi check SMS thì mới biết con Oanh nhắn tin...nói hỏi sao hôm nay tôi không đi học...đành phải kiểm có là chở chị đi mua đồ mà bảo nó xin phép giùm vậy!!!Sau khi send...tính tôi hề đụng đến cái điện thoại là mày mò lung tung(mặc dù chẳng còn chỗ nào cho tôi mày mò nữa cả)...đến danh mục phonebook...tôi mới thử tìm xem trong list những người tôi quen...có ai để tôi tâm sự hay không?Nghĩ đến đây...tôi mới sực nhớ ra một người...mà mỗi khi gặp anh,trò chuyện với anh là dường như mọi nỗi buồn của tôi đều tan biến hết cả!!!Người tôi đang nhắc đến...chẳng ai xa lạ...đó chính là anh Thuận!!!”thiên thần” trong lòng tôi!! ^^

~Sau 1 SMS với nội dung là hỏi anh ấy đang làm gì?Bây giờ có rảnh không?Tôi muốn gặp anh ấy ngay bây giờ có được không?...thì lúc này là lúc tôi đang thấp thỏm chờ đợi câu trả lời của anh ấy!!!Sẽ rất què nếu anh ấy nói không rảnh để đi...và sẽ càng què hơn khi anh ấy không hồi âm lại!>”

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm...* *Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51

Em về rồi nèh chị!-Mãi mê nói chuyện với anh Thuận...mà tôi quên bếng mất là đã trưa rồi...liền lật đật đón xe bus và chạy thật nhanh về nhà...kéo chị 2 tôi nổi điên lên thì...tiêu đời tôi!!!

-Biết mấy giờ rồi chưa???Nói đi chút về mà vậy đó!!!-chị ấy bắt đầu cầu nhàu...

-Em quên!Mê lựa đồ quá quên mất tiêu giờ giấc!Hjj....-tôi tìm cách chống chế...

-Thế...em lựa cái gì mà dừ vậy???Trong khi đi về bằng tay không???-nghe chị nói câu này tôi cứng họng...chẳng biết làm sao nữa cả!

-Thôi...mệt chị quá hà!!!Em đi ăn cơm rồi nghỉ ngơi lát đi làm thêm nữa đây!-nói xong tôi liền đi thật nhanh xuống bếp...

-Lâm nèh...

-Vâng!Em biết rồi mà!!!Sẽ không bao giờ về trễ nữa đâu!Được chưa chị 2???

-Chị muốn nói với em là mai chị về quê!

Tự dưng tôi khựng lại...không hiểu sao nghe xong...nỗi buồn bắt đầu kéo đến thêm lần nữa!Tôi liền chạy đến chỗ chị và nói...

-Bộ chị giận em hả???Sao chị hứa sẽ ở lại đây chơi với em lâu hơn mà???

-Ngốc quá đi!!!Chị phải về chứ!Ba mẹ ở dưới đó ai chăm sóc đây???Hơn nữa...chị thấy em Đã khỏe lên nhiều rồi...nên ở đây làm chi???Trả lại sự tự do cho em với thằng Tiền đó!!!Hi hi...

-Có thật...là chị không giận em chuyện thầy Nam không?Chị nói thật cho em biết đi!!!-tôi nhìn chị ấy bằng ánh mắt đầy hối hận..nếu như quả là chị ấy đang giận tôi...thì những lời anh Thuận an ủi,động viên sẽ chẳng còn tác dụng gì nữa cả!

-Em không thấy là từ nhỏ đến giờ chị có giận em lần nào không nèh???

-Không...chị chưa bao giờ giận em cả!!!-tôi lắc đầu nguầy nguậy và nói...

-Chúng ta là chị em...sao chị có thể giận em được chứ???Huống chi lại là vì anh Nam???Ngốc ăh!!!-chị xoa xoa đầu tôi...về trêu mếu làm tôi cảm thấy long mình nhẹ nhàng hẳn đi!

-Em thương chị quá hà!!!Ở lại chơi với em mấy bữa nữa đi chị!-tôi nhào tới ôm chầm lấy chị và bắt đầu...nhõng nhẽo...

-Trời trời!!!Lớn rồi mà cứ như con nít...chị cũng muốn ở lại lắm nhưng phải về thôi em àh!

Tôi hiểu chị ấy...một khi đã quyết định chuyện gì rồi là không ai ngăn cản được!Thôi đành vậy...

-Uh...vậy...lát em đi chút quà!Chị gửi cho ba mẹ giùm em nha!!!

-Được rồi!!!Giờ lo ăn cơm đi...chị hâm đồ ăn sẵn ở dưới hết rồi đó!!!

-Hj...em biết chị lúc nào cũng chu đáo với em mà!!!-nói xong...tôi lao một mạch xuống bếp..nãy giờ cái bụng tôi nó biểu tình dữ lắm rồi!

Đang ngồi ăn ngon lành thì điện thoại bỗng rung lên có tin nhắn...ban đầu cứ tưởng là lũ bạn!Nhưng thật bất ngờ...đó chính là tin nhắn của anh Thuận!Tôi liền bỏ đũa xuống...hí hủi mở ra xem!

-Em về nhà nhớ ăn uống,nghỉ ngơi đi nha!!!Hy vọng lần sau gặp lại sẽ không thấy em buồn nữa!hj...-không hiểu sao...sau khi đọc xong tôi không thấy mắc cỡ hay xấu hổ vì những tình huống lúc sáng cả!!!Mà chỉ cười thầm trong bụng...như anh nói...tôi sẽ không bao giờ khóc nữa!!Và cũng sẽ không bao giờ đau khổ vì bất cứ tên nào!Ấy dza...liệu có làm được không ta???Thôi thì cố gắng vậy!! ^^

-Cháu chào ông ăh!!!-tôi nở một nụ cười thật tươi khi bước vào tiệm bánh...bắt đầu từ bây giờ trở đi tôi sẽ luôn luôn tìm hạnh phúc cho bản thân mình!

-Chào cháu!Nãy giờ có mấy đứa bạn chờ cháu bên kia kia!Qua bên mới chuyện với tụi nó đi...tranh thủ lúc tiệm chưa có khách!hi hi...

-Tôi chỉ cười đáp lễ lại ông...vì ông quá ư là dễ thương...mà làm gì có ai tìm tôi???Ngoại trừ...

-Lâm!!!Qua đây mau!!!

Quả thật là ba con đó...cứ tưởng hôm nay sẽ không bị ai quấy rầy...ấy thế mà...

-3 má mì kéo đây đây chi zậy???-tôi miễn cưỡng ngồi xuống bàn mà nói...

-Ồh...tại má thấy con nghỉ học 2 bữa rồi!!!Lo con có chuyện nên 3 má đến đây làm thêm giúp con đó mà!!!Hjhih...-con Mì trả lời tình queo...đã thế lại còn dám xưng'má-con'với tôi nữa chứ!!!

-Cảm ơn!!!Giờ con khỏe rồi...đi làm được rồi!3 má về giùm con cái!

-Cái thằng này...bạn bè lâu năm gặp lại!Ngồi tám chút xiu...làm gì dữ vậy???

-con Đào lên giọng lớp trưởng..nó còn đang nghĩ chỗ này là lớp học để nó lên giọng ra oai...

-Íh...nó mới nghĩ có 2 ngày mà lâu năm gì mà y???-con Oanh chen vào 1 câu hết sức là "dễ thương"

-Trời ơi trời!!!Sao má ngu quá zậy má???Choi chung với tụi này lâu zậy mà không thông minh lên được chút nào hết là sao???-con Đào quay sang...ngắt

mũi con Oanh, khiến nó la lên oai oái!!!

Bỗng từ đâu... tên nhóc đó lù lù xuất hiện!!! Không khí đang vui vẻ, náo nhiệt mà có hấn xuất hiện thì cũng sẽ nên âm u, lạnh lẽo cho mà xem!!!

-Ah...tụi bạn anh Lâm kia!!! Vì với Khanh qua bên đó ngồi nói chuyện chơi chút xíu nha!!!

-Vì muốn qua thì qua đi!!! Khanh vào thay đồ rồi ra làm đây!!!

-Nèh Khanh...

Tôi cũng hơi tò mò khi thấy 2 đứa nó đi chung... nhưng sau đó tự trách sao mà mình nhiều chuyện... chúng nó đi chung hay không là quyền của chúng nó!!! Liên quan gì đến tôi đâu mà xía vào chỉ cho mệt???

-Các anh chị nói chuyện gì mà xôm tụ quá vậy!! Cho em nghe với... -nhỏ Vi liền kéo ghế qua nhập hội với bạn tôi ngay...

-Àh...tụi chị đang bàn về em với Khanh đó mà!!! h hj...

Nghe con Đào nói thế... mặt nhỏ Vi bỗng đỏ lên... thái độ bắt đầu e thẹn và mắc cỡ...

-Nhìn tụi em là chị biết rồi!!! Chuyện gia tình yêu đây nèh cưng!!!

-con Mi tự "vỗ ngực xưng tên" như vậy... khiến 3 chúng tôi đứa nào cũng xanh mặt xanh mày... duy chỉ có một đứa... là bị con Mi dụ khị...

-Thật hả chị??? Thế...chị biết xem bói không??? Xem giùm em một quẻ đi!!!

-Biết chứ!!! Chị mà... cái gì mà không biết??? Đưa tay ra chị xem chỉ tay cho!!! -thấy con Vi sao khờ đến mức đáng thương như vậy... buộc tôi phải lên tiếng!!!

-Đủ rồi!!! Chọc con nhỏ hoài!!! Bà này mà biết xem bói là anh kêu em bằng một tiếng chị liền đó!!! Hoi đâu đi tin... thiệt tình!!!

-Thằng này...mày làm tao què độ mày!!! Đang "nổ" ngon trón hà!!!

Con Mi nói xong thì cả bọn phá lên cười... không khí rộn rang như ngày Tết vậy!!! Nhưng... bỗng có 1 luồng "ấm khí" xuất hiện...

-Nèh tên kia!!! Đến đây làm hay đến đây để nhiều chuyện vậy hả??? -tên đó từ dưới bếp nhìn tôi... ánh mắt trừng trừng như muốn "ăn tươi nuốt sống" tôi vậy!!!

Không khí im bất hấn đi... tất cả cũng vì cái tên bất lịch sự đó!!! Không hiểu nổi hấn có phải là em ruột của anh Thuận không nữa??? Tính tình trái ngược nhau hoàn toàn!!! Người anh dễ thương, đáng yêu bao nhiêu thì... đứa em dễ ghét, đáng ứnh bấy nhiêu!!!

-Thôi!!! Tụi bây ngồi chơi... tao đi làm việc... kéo lát nữa cái tiệm này "banh" mất!!! -tôi cố ý xỏ xiên hấn... hy vọng hấn đủ thông minh để hiểu!!!

Tôi dung dăng và miễn cưỡng đi xuống bếp... nơi mà cái tên quái vật đó "ngự trị"... lòng tự nhủ rằng sẽ không thèm nói chuyện với hấn một câu nào!!! Nhưng... xuống bếp... nhìn xung quanh, dáo dác... tôi cũng chẳng biết mình nên làm việc gì cả!!! Định mở miệng hỏi hấn thì may thay...

-Lau khuôn bánh cho sạch đi!!! -hấn ra lệnh cho tôi... hệt như tôi là đầy tớ của hấn vậy!!! Thôi kệ... làm gì làm... miễn sao tôi không nói chuyện với cái mặt "lạnh như tiền" đó là được rồi!!!

10' trôi qua... 20' trôi qua... 30' trôi qua... tuy chỉ có 2 chúng tôi trong cái không gian khá rộng lớn này!!! Nhưng mỗi đứa làm 1 việc... chẳng ai thèm đoái hoài gì đến nhau cả!!! Tôi cặm cụi lau mấy cái khuôn nên không thèm để ý đến hấn làm chi!!! Bất chợt...

-Nèh...

-Gì vậy??? -nghe có tiếng người gọi... theo phản xạ tự nhiên thì tôi phải trả lời... nhưng sau đó tôi phát hiện... chính hấn là người gọi tôi... và tôi thật "sơ sẩy" khi mở miệng ra nói chuyện...

-Còn giận tôi hả???

Sau mấy giây im bất không trả lời... nhưng trong lòng thấy cũng có chút gì đó kỳ kỳ... nên đành phải...

-Giận à??? -tôi trả lời 1 cách cộc lốc...

-Thì... ầy giận tôi!!! Vụ hôm bữa tôi... -nói đến đây thì hấn ngừng lại... nghe giọng nói thì tôi cảm thấy hấn cũng có chút hối hận vì lần đó đã đối xử "tàn nhẫn" với tôi!!! Nhưng đâu có dễ dàng tha cho hấn được???

-Thôi! Tôi biết tôi sai rồi! Ai bảo tôi nhiều chuyện làm chi? Bị ứnh nằm nhà thương cũng đáng lắm!!!

-Thế... vết thương của ầy đã hết đau chưa??? -giọng nói cũng có chút "thành tâm" đấy!!! Nhưng bấy nhiêu đó thì đừng hòng tôi bỏ qua cho nhé!!!

-Ấy dza!!!Tự dưng nhắc đến...đầu tôi lại đau quá!!!Ah...-tôi vờ ôm lấy đầu của mình...ra sức diễn kịch thật “thương tâm”vào...

-Ấy...ây có cần tôi đưa đi bác sĩ không???Đau nhiều không vậy???-ban đầu định hù cho hấn hối hận mà xin lỗi tôi thôi...ai ngờ...hấn xồng xộc lao vào...nắm lấy tay tôi và...định dìu tôi đi bác sĩ mới ghê chứ!! >”

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52

-Lâm ơi!Tụi tao về nha!Có gì mai gặp há!

-Nhớ mai đi học đó!!Bà cô mới này không có dễ tính đâu cho mày biết!Về àh...

-Uh thì về đi!Không tiễn nha!!!

Cuối cùng 3”bà”đó cũng chịu rút quân...hậu quả cuộc”tàn chiến”lúc này còn sót lại là mấy cái đĩa...và cái bánh “toi bởi hoa lá”(tụi nó là vậy đấy!!!Ăn không có bao nhiêu mà phá thì lại nhiều...chẳng giống tôi chút nào cả!!!)

-Anh Lâm có mấy người bạn dễ thương quá nhỉ?-nhỏ Vi từ đâu xuất hiện...lại bắt chuyện với tôi...

-Uh...dễ thương lắm!Tụi nó còn hồn nhiên như “bà điên”hửa!!!-tôi vừa dọn dẹp,lau lại bàn...vừa nói chuyện với nhỏ...

-Em thấy hình như anh còn giận Khanh thì phải?Suốt từ nãy đến giờ không thấy anh nói chuyện với bạn ấy câu nào!

-Nó không giận anh là anh mừng lắm rồi!Làm sao anh dám giận nó chứ???-tôi cố ý nói thật to câu này...chủ yếu cho hấn đang đứng ở quầy hàng nghe được!

-Thôi mà anh!Đừng giận Khanh chi...bạn ấy bề ngoài như vậy đó!Chứ không có xấu như anh nghĩ đâu!-không hiểu sao thấy nhỏ cứ bênh vực tên đó khiến tôi phát bực...

-Nềh Vi!Chuyện anh có giận Khanh hay không cũng đâu ảnh hưởng đến em hay hấn đâu???Em khỏi cần biện hộ cho tên nhok đó nữa!!!-nói xong...tôi bưng mấy cái đĩa đi xuống bếp...

-Bực cả mình!l đưa xin lỗi còn hơn muốn ướn mình!Còn đĩa kia thì cứ lẻo đẻo theo sau nói tốt cho cái tên đó!!!Không biết sao mà lần...-tôi lăm bằm trong miệng khi đi xuống bếp...

Thảm thoát mà trời đã tối...tiệm bánh xem vậy mà cũng nhiều khách ghê!Ban đầu cứ tưởng công việc này nhàn hạ...ai ngờ cũng vất vả quá!Tôi chạy lăng xăng từ trong bếp lên đằng trước,rồi từ đằng trước chạy xuống bếp...tuy mệt thật...nhưng nhìn những chiếc bánh ngon lành trong tủ kính là tôi như lấy lại sức lực ngay!

-Nềh...sao chưa về nữa?

Đang bê chồng đĩa mà khách ăn xong đem xuống nhà bếp thì chợt hấn gọi tôi...từ trưa đến giờ 2 chúng tôi có thêm đoái hoài gì đến nhau đâu??Ấy thế mà giờ hấn lại...

-Còn sớm!Nên tui ở lại phụ nhok chút xíu!Kéo có người nói tui làm biếng,suốt ngày chỉ biết hết giờ làm rồi về!

-9h rồi đó!!Ấy biết chưa???

Nghe hấn nói xong thì tôi giật cả mình...nhìn lên đồng hồ thì quả thật...hấn không nói dối tôi!!!Phen này tiêu rồi...đành phải van xin thẳng Tiến thương xót mà rước tôi về thôi!!!

-Trời ơi!!!!!Trễ xe bus luôn rồi!!!!Hjz hjz...gục mặt xuống...tôi đi chậm rãi xuống bếp...trong lòng tự nhủ...giá nào cũng phải rang tập chạy xe...

-Giờ ấy tính sao???-hấn lẻo đẻo theo tôi xuống bếp.

-Ai biết tính sao???Chắc đành phải đi bộ về thôi!

Tự dưng hấn chạy lên trước mặt tôi...chắn đường không cho tôi đi...đang bực mình mà gặp hấn cứ “chọc gan”hoài...ngước mặt lên định nắg một trận

cho đã thì...

-Ráng làm giúp tôi chút xíu nữa đi!!Rồi lát đón cửa tiệm tôi chờ ấy về cho!!!

Ban đầu định mắng hấn...nhưng sao giờ đây...muốn nói 1 câu cũng vô cùng khó khăn!!!Nghe hấn ăn nói"từ tế" khiến tôi bị "đứng hình"^^-

-Thật...thật không??-tôi gắng hỏi lại...

-Dóc ấy làm gì???Lo dọn dẹp phụ tôi nhanh đi rồi về!!!-nói xong...hấn tránh đường không cản tôi nữa!Trong lòng cũng thấy hấn có chút gì đó là lạ...nhưng tôi kệ...miễn tối nay về được nhà là mừng rồi!!!

1 tiếng đồng hồ sau...mọi thứ đã dọn dẹp xong...khách cũng không còn 1 ai!Bây giờ mới thật sự là lúc tôi được nghỉ ngơi.

-Oah...xong rồi!!!Mừng ghê vậy!!!-tôi vơn vai để lấy lại tinh thần.

-Ấy muốn ăn bánh không???Lấy một cái ăn đi rồi tôi chờ về!

-Thật hả???Giữ ăn uống là tui không từ chối đâu nha!!!-tôi lon ton chạy đến cửa kính...nhìn ngắm thật kỹ và quyết định sẽ chọn cái nào ngon nhất!!!

-Íh mà khoan đã....-tôi bỗng khựng lại khi nhớ ra một điều...

-Giữ thế???

-Tui ăn mà chưa được ông cho phép...như vậy kỳ lắm!!

-Cứ lấy ăn đi!Cái bánh đó sẽ trừ vào tiền lương của tôi vậy!

Lại 1 lần nữa...hấn "từ tế" với tôi!!!Khiến tôi vô cùng hoang mang...liệu hấn có âm mưu gì không đây???Chứ mọi lần...hấn luôn xem tôi là kẻ thù mà???

-Sao...sao tự nhiên tốt thế???-tôi đa nghi nên hỏi thẳng...

-Thì...cứ xem như tôi trả công cho ấy làm ngoài giờ vậy!!!

Tôi để ý từ nãy đến giờ...hấn nói chuyện mà không nhìn tôi lấy 1 lần...không biết là hấn giận...hay hấn"mắc cỡ"nữa???

-Ồh...nhok mời thì tui không khách sáo!Có điều là...2 đứa ăn chung nha!Ăn 1 mình thấy kỳ lắm!!Hjhj...

Đã hơn 10giờ rồi...ấy thế mà tôi chưa về nhà nữa!!!Chắc chị 2 đang lo lắng đây!!!Nhưng biết sao được...hấn chưa chờ tôi về mà!!!

-Ấy...đi bụi thiệt hả???-tôi bắt chuyện...vì cái không khí yên lặng nãy giờ làm tôi cảm thấy ngột ngạt...dù gì đi nữa...trong mắt tôi hấn đã không còn đáng ghét như lúc ban đầu!!!

-Sao biết???..hấn hỏi ngược lại...trong khi vẫn cầm cùi ăn bánh kem...

-Ồh thì...anh Tuấn nói tui biết!Mà có thật là vậy không???

-Thật thì sao hả???Có liên quan gì đến ấy không???

1 câu trả lời đầy "xác xược"!!!Tôi đang cố gắng cải thiện mối quan hệ với hấn...ấy thế mà...

-Thì chẳng liên quan!!!Nhưng...tôi chỉ thắc mắc thôi!!!-tôi bấu môi nói...

-Ấy nhiều chuyện quá đi!!!-lại thêm một câu xác xược khác...

-Tui chỉ không ngờ...1 đứa đang học 12 như nhok lại bỏ nhà đi bụi!!!Thế...ba mẹ nhok không đi tìm nhok àh???

Lần này thì hấn không cúi mặt xuống bàn ăn ngầu ngẩn cái bánh nữa.....thay vào đó là nhìn thẳng vào mắt tôi mà trả lời...

-Họ có tìm thì tôi cũng không về đâu!!!

-Nhok...giận ba mẹ mình dữ vậy sao???

-Ấy đừng hỏi nữa được không???Tôi bực rồi đó nha!!!-tự dưng đang nói chuyện bình thường thì hấn bỗng quát tôi...khiến tôi giật cả mình!!!

-Ồh thì....không hỏi nữa vậy!!!Làm gì ghê thế???

-Đứng dậy tôi chờ về!!!!Khuya rồi!!!

-Nhưng...tôi chưa ăn hết cái bánh mà???

-Bỏ vào tủ lạnh mai ăn tiếp!!!Tôi buồn ngủ rồi...ấy không nhanh là tôi đổi ý ráng chịu àh!!!-hắn ra lệnh cho tôi...tên này đúng hâm...lúc thì dịu dàng từ tế..lúc thì như tên điên!

-Từ từ...làm gì hỏi ghê vậy???-đang châu chực hắn nên tôi đành nhẫn nhịn vậy!!!

Cuối cùng thì cũng về tới nhà...tôi bước xuống xe và không quên nói với hắn 1 câu...

-Cảm ơn nhok nha!!!Giờ thì về ngủ đi!!!

-Khỏi đuổi tôi cũng về!!!

không hiểu sao càng nhìn hắn...càng biết nhiều về hoàn cảnh của hắn...tôi lại không nỡ ghét hắn chút nào!!!

-Nèh nhok...

-Cái gì mà nhok hoài thế hả???-hắn bực dọc quát tôi...

-Đi xe cẩn thận đấy!!Chạy nhanh vậy để bị tai nạn lắm,biết chưa???

Tôi nói 1 câu đầy “quan tâm” như thế này...không biết hắn nghĩ sao nhỉ???

-Khỏi...khỏi cần ấy lo!!!Đi vào nhà đi!!Tôi về àh!!!

-Uh...về đi!!!Mai gặp lại!!!

Vừa mới dặn hắn chạy xe cẩn thận...ấy thế mà vừa mới leo lên xe thì hắn rồ ga chạy mất hút rồi!!!Đúng thiệt là 1 tên...cứng đầu!!!

-Em về rồi đó hả???

-Chị 2....chưa ngủ nữa hả chị???-tôi giật mình khi nghe chị ấy gọi ở phía sau.

-Đi làm gì mà về trễ thế???Ai đưa em về vậy???

-Àh...bạn làm chung với em đó mà!!!Vào ngủ thôi chị..hôm nay em mệt quá rồi!!!Oáp....-đang ngáp ngon lành...thì nghe chị nói 1 câu khiến tôi tỉnh cả ngủ....

-Tiến nó còn chưa về nữa!!!Em rửa mặt rồi ngủ trước đi!!!Chị ở đây chờ cửa nó!

-Cái gì???Thằng Tiến chưa về nữa áh???-tôi giật cả mình...

-Uhm...nó đi từ sáng đến giờ luôn đấy!!!Em thử điện thoại cho nó xem!!!

Tôi lật đật lấy điện thoại ra...nhấn vào số máy của nó...miệng lầm bầm chửi rủa..

-Cái thằng...mọi lần có bao giờ nó về khuya thế này đâu???Hôm nay bày đặt tập tành ăn chơi nữa há!!!Phen này tao điện thoại méc má mày cho coi!!!

-Alo.

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm...* *Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53

Giọng 1 tên nào đó lạ hoắc bắt máy...xung quanh tôi còn nghe tiếng nhạc xập xình...

-Ai đó???Cho gặp thằng Tiến coi!!!-tôi bực dọc nói...

-Cái gì???Nói lớn lên...không nghe gì hết!!!-giọng trong máy trả lời lại với tôi.

-Cho gấp thằng Tiến!!!Thằng Tiến đó anh 2!!!-tôi hét lên trong điện thoại...mà quên khuấy bây giờ cũng đã khuya rồi!

-Àh...thằng Tiến hả???Nó xin nằm ngủ rồi!!!Lát tụi này chờ nó về cho!!!Yên tâm đi há!!!-trả lời xong thì hấn cúp máy cái rụp...mặc dù tôi chưa hiểu gì hết!

-Nềh...nềh...

-Gì vậy em???Thằng Tiến đâu???-chị tôi lo lắng hỏi...

-Em điện thoại cho nó...mà có thằng nào bắt máy ấy!!!Rồi còn nói thằng Tiến xin...không về nhà được!!!

-Trời!Vậy giờ làm sao???

-Ai biết???Tên đó nói để lát nó chờ thằng Tiến về!

-Vào nhà đợi nó thôi!!!Cái thằng...

Tự nhiên tôi thấy bức thằng Tiến dễ sợ..không khi nào nó đi chơi mà về trễ như vậy cả!!!Cũng gần 12h rồi còn gì?Bực nhất là biết nó uống rượu say xin nữa chứ!!!Lát nó về sẽ biết tay tôi!

2 chị em ngồi ở phòng khách...tuy tivi vẫn mở nhưng tôi biết chẳng ai có tâm trạng để xem cả!!!Ngước nhìn đồng hồ thì thấy đã hơn 2h sáng...bực mình tôi quát...

-Cái thằng mấc dĩa!!!Đêm nay mà mày không về thì mai mày sẽ thấy cái cảnh!!!

-Em thử điện thoại cho nó lần nữa xem sao!-chị tôi bảo.

-Nhưng giờ nó xin rồi!!!Có nghe điện thoại nữa ha mà gọi?

-Thì em gọi bảo tụi bạn chờ nó về đi!!!Khuya lắm rồi còn gì???

Bực dọc rút điện thoại ra...định nhấn phím gọi cho nó thì bỗng có người gọi cửa...2 chị em tôi liền chạy ra ngoài...

-Ai zậy???-tôi ngóc đầu qua cánh cửa mà hỏi...

-Mình đưa thằng Tiến về nềh!!!Xin lỗi vì đã làm phiền nha!!!

1 tên con trai nào đó cũng có chút hơi men...nhưng không bằng nó...trông nó giờ y như ma men vậy!!!Vật vờ vật vờ...trông phát gớm!!!

-Sao mà giờ bạn mới đưa nó về???-tôi nói với giọng khó chịu...trong khi chị tôi đang dìu nó vào nhà.

-Àh...hôm nay sinh nhật thằng bạn!Nó rủ tụi này đi bar chơi...thằng Tiến “sung” quá nên say bết nêh!!!Cũng may trong đám có tôi biết nhà nó đó!!!hjhj...

-Dù sao cũng cảm ơn...bạn cũng về ngủ đi!!!Chạy xe cẩn thận đấy!!!-tuy đang rất khó chịu...nhưng tôi cũng phải rang giữ phép lịch sự!!!Vì dù sao cũng đâu phải lỗi của tên này!!!

-Uh...tôi về..bye bye bạn!!!

-Em phụ chị đỡ nó vào trong phòng coi!

-Phòng nào???Nhà có 2 phòng...em 1 phòng...chị 1 phòng mất tiêu rồi còn đâu???

-Nó đang say...em chịu khó cho tui nay nó ngủ chung với em vậy!

Nghe chị nói câu này mà tôi giật cả mình!!!Tuy 2 đứa ở chung...nhưng chưa bao giờ tụi tôi “ngủ” chung với nhau cả!!!”sang trọng,quyền quý”như tôi là sao có thể...>”

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bọn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54

-Mới sáng mà làm gì em “gằm rú”ghê thế hả???-chị 2 đang dọn đồ ăn sáng.khi thấy tôi bước ra khỏi phòng thì liền hỏi.

-Chị đừng nói nữa!!Em còn đang bực mình đây!!!-ngồi xuống bàn ăn mà tôi không quên “lườm”cho nó 1 cái.

-Tiến nèh!!!Mai mốt em đừng say xỉn như vậy nữa nha!!Nguy hiểm lắm đó!!!

-Tại...hôm qua sinh nhật thằng bạn em,nên cả bọn mới rủ nhau đi quây 1 bữa!!!Sẽ không có lần sau đâu ăh!!Hi hi...-nó gãi gãi đầu mà cười...nhìn cái mặt giả “nai tơ”làm tôi phát bực.

-Lát có gì em chờ chị ra bến xe nha!!Chị soạn đồ xong hết rồi!

-Cái gì???Lát chị về liền sao??Để trưa em đi học về rồi đi cũng được mà???

-Thôi!!!Trưa nắng lắm...để lát chị làm xong công chuyện nhà thì chị về luôn!!!

-Uh...vậy để em điện thoại thằng bạn trả xe!Hôm qua xin quá nên chắc nó giữ xe em luôn rồi!!!Chị về dưới cho em hỏi thăm 2 bác nha!!!Cả ba mẹ em nữa!!!

-Chị biết rồi!!2 đứa ăn sáng đi!!

-Chị...chị về dưới cũng cho em gửi lời hỏi thăm đến ba mẹ nha!!hijz hijz...không có chị ở đây...em phải tự giặt đồ mình rồi!!-tôi sụt sùi nói.

-Đồ làm biếng!!!Siêng lên chút đi con!!!-đang “mùi mẫn”nói lời chia tay...thì nó xen vào 1 câu khiến tôi bị “phân tâm”diễn xuất ngay...

-Em với thằng Tiến ở đây cũng rang hòa thuận với nhau nghe chưa???Có 2 đứa ở chung hà...mà suốt ngày cứ cãi nhau!!-chị tôi dặn dò...

-Dạ...em thì không sao hết!!!Miễn nó đừng chọc em là được rồi!!!

-Mày dữ vậy ai dám chọc hả???-nó vẫn bình thản ăn mà không hề hay biết tôi đang nhìn nó bằng đôi mắt hình viên đạn.

-Để tao yên ăn sáng nha!!!

-Thôi thôi!!Chị mệt 2 đứa quá hà!!!Im lặng mà ăn đi!!

-Lâm...Lâm...dậy giùm cái đi pa!!!

Đang say sưa giấc nồng...vì đêm qua tôi có ngủ đủ giấc đâu???Vì phải “hầu hạ”cái thằng Tiến mắc diz ấy mà làm cho thân xác tôi nó cứ bủn rủn,đờ đẫn ra!!!

-Dậy mau cái thằng kia!!!

-Sau câu nói ấy...tôi như bị choáng vì dường như có cái gì đó đập vào đầu tôi rất mạnh!!!Định bật dậy “xả”cho tên nào đó 1 trận vì tội dám đánh tôi đau điếng thế này!!!Thì...hình ảnh bà cô mới lù lù xuất hiện trước mặt tôi...

-Cô...cô....-tôi áp ứng cộng với run sợ khi nhìn ánh mắt đầy “tà khí”của bà ta...

-Em ra ngoài ngay!!!Tôi cấm em từ nay không được vào tiết của tôi khi chưa có tờ kiểm điểm trên tay!!!Rõ chưa???-bà ấy hét 1 hơi thật to vào tai tôi...cứ tưởng đã thùng mưng nhĩ mất tiêu rồi!!!

-Vâng...vâng ăh!!!-tôi đành phải ngậm ngùi làm theo lời của bà ta!!!Đang ngon giấc thì bị phá đám...tuy bực lắm nhưng biết làm gì bây giờ??? T.T

-Ra chơi xuống căn tin gặp tao nha!!!-tôi quay xuống nói khẽ với con Mi khi chuẩn bị “khăn gói”ra khỏi lớp.

-Đi mau!!!

-Vâng...vâng ăh!!!-tôi liền ba chân bốn cẳng chạy thật nhanh...nếu không 1 lát nữa bà ấy sẽ “xoi tái”tôi mất!!!

-Góm...người gì đâu mà dữ như chần!!!Mập mà còn đóng vai ác...coi chừng ế chồng nha pà!!!-tôi không quên làm bằm nguyên rùa bả khi làm tôi bẽ mặt trước lớp!!!

-Oáp...buồn ngủ quá hà!!!-tuy không khí buổi sáng có trong lành...nhưng vẫn không tài nào xua đi cơn buồn ngủ của tôi...ngồi dưới căn-tin nhìn ngắm bao nhiêu “traí”đẹp đi qua...mà tôi cũng chẳng thấy hứng thú gì cả!!!

-Chán quá!!!Đến khi nào mới có người chịu chờ mình đi học hàng ngày đây trời???Trường 1 đóng “traí”mà mình không “vót”được anh nào hết vậy???

Hjz hjz...đang nằm ườn lên cái bàn mà “ca thán” về số phận hẩm hiu...thì bất chợt có người ngồi xuống ngay bên cạnh tôi...giật mình...tôi ngược nhìn lên thì mới biết...

-Hi nhok!!!Mới sáng sớm mà bị đuổi ra khỏi lớp rồi sao???

Đó chính là tên Tâm...kê “bệnh hoạn”mà tôi đã từng “mù quáng”khi xem hấn là hot boy.

-Kê tôi!!!Mắc mớ gì đến anh???Biến đi cho tôi nhờ!!!-tôi nằm ườn xuống bàn mà nói với hấn.

-Căn-tin là nơi công cộng mà???Đâu phải của riêng nhok đâu mà nhok đuổi anh đi???Đừng không nêh???-dứt lời...thì hấn liền nở nụ cười “nham nhở”...sao mà tôi “kinh tởm”tên này đến thế không biết????>”

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm...* *Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55

Nhok...nhok làm cái quái gì vậy????-bỗng dưng hấn quát thật to...khiến mọi người ngồi trong căn-tin ban này thấy tôi tạt nước hấn đã tò mò...nay còn tò mò hơn!!!

-Còn làm dữ nữa hả???Tôi đã bảo anh tránh xa tôi ra rồi mà???Không nghe thì rang mà chịu!-tôi bực quá...nên quát hấn lại...thì bỗng mọi người đổ xô lại xem...khiến tôi cũng cảm thấy “hoi bị”ngượng...

-Nèh bạn!Nói gì thì nói...bạn tạt nước vào người ta là hơi quá đáng đấy!!!-1 con nhỏ nào đó đang chỉ trích tôi,mà nó đâu có biết là...

-Không...không phải như bạn nghĩ đâu!!

-Anh có sao không???Có cần em chở anh về nhà thay áo không?Lắm lem hết rồi kia!-mới trọn mắt với tôi xong thì nhỏ liền quay sang ân cần,từ tẽ với hấn!Đúng là...một đứa “mê trai”.

-Anh không sao!Em cũng đừng trách nhok ấy!tại tui anh đang bắt đồng quan điểm với nhau mà!-hấn còn làm ra vẻ thánh thiện,khiến tôi không thể nào chịu nổi!

-Anh đừng có ở đó mà giả vờ ngây thơ giùm tui cái!!!

-Thôi mà nhok!Anh biết là anh không thể nào yêu cô bạn của nhok được mà?Nên nhok đừng đối xử với anh như kẻ có tội vậy!!!

-Cái...cái gì???-tôi không biết nói gì hơn...ngoài há hốc miệng khen cho tài nói dối “trắng trợn”ấy của hấn!

-Nói vậy.....anh chưa có bạn gái hả???-con nhỏ “mê trai” đó thì mê đắm mê đuổi những gì hấn nói!

-Uh...anh chưa tìm được ai yêu anh thật lòng cả!

-Anh im ngay đi!!!Nếu anh mà còn nói dóc nữa thì đừng trách tui đó nha!!!-câu quá nên tôi mất hết kiểm soát...nếu bây giờ chỉ có tôi và hấn...thì chắc chắn 100% rằng hấn sẽ “tan xương nát thịt” với tôi ngay!

-Nèh bạn!Bạn mà còn quá đáng nữa thì tôi gọi giám thị đấy nhé!Nếu bây giờ bạn chịu xin lỗi và hứa giặt đồ cho anh ấy thì tôi sẽ bỏ qua cho!Đừng để mọi chuyện thêm phức tạp!-bây giờ thì con nhỏ này đang “uy hiếp” tôi...thật không thể tưởng tượng ra được!

-Cái...cái gì???Bất tôi xin lỗi và giặt đồ cho hấn áh???-tôi lấy tay chỉ thẳng vào hấn...với một thái độ không biết sợ là gì!

-Thôi!Bỏ qua đi em!Anh không muốn nhok ấy gặp rắc rối!-cái giọng ngây thơ đáng ghét ấy lại cất lên...làm tôi như muốn phát điên lên!

-Không được đâu anh!Đề nó ăn hiếp anh như vậy...em thấy bất bình lắm!

-Thôi đủ rồi!Bây giờ bạn dẫn tên đó đi khuất mắt tui...không thì...không thì...”-tôi”điên”đến mức không thốt được nên lời.

-Bạn làm gì hả???Mọi người ở đây ai cũng biết bạn có lỗi!Ấy thế mà còn làm trời nữa hả?-con nhỏ này không biết có ăn phải bùa mê thuốc lú gì không...mà không nhận ra đằng sau bộ mặt thiên thần ấy của hấn là một con ác quỷ xấu xa!

-Liên quan gì đến bạn hả???Đây là chuyện giữa 2 chúng tôi!Mắc mớ gì mà bạn can vào???-lúc này thì tôi đã nổi điên lên thật sự!

-Được!Tôi sẽ đi gọi giám thị!Xem ai là người phải xin lỗi thì biết!

-Gọi đi!Tui sợ bạn hả????

Tình hình sẽ trở nên cực kỳ nghiêm trọng nếu không có con Đào xuống can thiệp.

-Thôi đi Lâm!Mày làm gì mà ‘náo loạn’ở đây dữ vậy hả???-nó thở hổn hển khi từ trên lầu chạy xuống đây với tôi!

-Tại hấn đó!!!Thêm con nhỏ nhiều chuyện này nữa nèh!-tôi thẳng tay chỉ vào mặt 2 đứa đáng ghét đó!

-Ai nhiều chuyện hả???Nói lại nghe coi!

-Bạn...bạn bỏ qua đi!Sự việc là sao vậy hả???-Con Đào cố làm mọi chuyện không quá khó giải quyết!!!Nhưng tôi vẫn bức nhất là cái gương mặt ‘thánh thiện’đó của hấn...thêm con nhỏ ‘mê trai’ này nữa chứ!!!

-Tên đó đó....hấn lấy nước tạt ướt áo anh này nèh!Bạn xem như vậy có quá đáng không chứ???

-Oh my god!!!Anh...anh Tâm!!!-bỗng con Đào há hốc miệng,khuôn mặt biến sắc hấn.

-Phải...là anh đây!!-đến giờ phút này mà hấn còn có thể cười 1 cách ‘sở khanh’ như thế...thì tôi cũng đành bó tay với hấn luôn!

-Ôi!!!em không ngờ tụi mình lại có duyên nói chuyện với nhau như thế này!Hihihi...

-Đẹp trai thiệt há!!Ảnh nói là ảnh chưa có bạn gái đó!!!

Tôi chỉ còn biết tròn xoe mắt nhìn con Đào cũng bị hấn mê hoặc!2 con nhỏ đó giờ đang chụm đầu vào mà ‘tâng bốc’hấn lên chín tầng mây!

-Nèh nhỏ kia!Mày theo phe ai thế hả???

Sau câu nói của tôi...nó mới ‘hoàn hồn’trở lại.

-Ồh thì...phe mày chứ ai!

-Tụi này chỉ muốn bạn ấy xin lỗi và giặt lại áo cho anhTâm!!!Ấy thế mà vẫn không chịu đấy!

-Còn lâu tui mới giặt đồ cho hấn nhé!!!-tôi ‘gân cổ’lên cãi tiếp.

-Thôi Lâm!!!Lần này là mày có lỗi thật đó!Có gì đi chẳng nữa cũng không nên tạt nước vào người ta!Ảnh chỉ kêu mày giặt lại áo là may lắm rồi đấy!Chứ không bắt đền tiền...thì tiền đâu mày có hả???

-Nhưng hấn...

-Không nhưng nhị gì hết áh!Nghe lời tao đi!Chịu khó xin lỗi rồi cầm áo về giặt!Mày muốn 1 đồng fan của ảnh ‘xù’mày sao hả???Quên vụ lần trước rồi àh?

Nghe con Đào nhắc tôi mới nhớ...đúng là lần đó cũng mém chết!!!Tuy tôi không sợ tụi fan ấy...nhưng để chúng ‘thù oán’trong trường này thì tôi cũng khó lòng sống nổi 4 năm ở đây!

-Thôi...thôi được rồi!Mai anh đem cái áo này đưa cho tui!!Rồi...2 tuần sau tui trả cho!-tôi hậm hực nói,tuy trong lòng không muốn ‘hạ mình’chút nào!

-Bây giờ anh với nhok vào nhà vệ sinh...anh coi ra đưa cho nhok luôn cũng được!-nghe hấn nói tôi giặt cả mình!Hấn...hấn rủ tôi và nhà vệ sinh chung với hấn áh???Có nghe lầm không chứ???

-Thế...anh lấy gì mà mặc về???-con Đào ‘nhỏ nhẹ,e thẹn’ hỏi hấn.

-Đừng lo!!!Anh còn cái áo khoác để ngoài xe ấy!Lát anh mặc tạm nó cũng được!

-Thế...còn lời xin lỗi thì sao hả bạn kia???-nhỏ ấy quay sang bắt bẻ tôi tiếp.

-Tui sẽ xin lỗi...nhưng chỉ cho một mình hấn nghe thôi!Còn bạn...không việc gì phải nghe cả!-tôi bức dọc nói.

-Chờ anh đi lấy áo khoác nha nhok!Xong rồi vào nhà vệ sinh anh đưa áo cho nhok đem về giặt!Chùng nào xong trả cũng được!Anh không cần gấp lắm!

Nghe hấn nói mà tôi muốn điên lên trở lại....thật xui xẻo khi sáng nay gặp hấn!Đúng là 1 thằng tòi!

5’ sau hấn quay lại...trên tay cầm thêm cái áo khoác....hấn nhìn tôi và nói...

-2 anh em tụi mình vào nhà vệ sinh thôi!

-Mắc gì tui phải đi cùng anh???Anh đâu phầu con nít đâu mà không biết thay đồ???-tôi lờm hẩn mà nói...

-Biết là vậy....nhưng ở đây có 2 cô gái dễ thương thế này...anh thay áo xong đem ra ngoài tắm!Nhok vào đó cầm cái áo giúp anh luôn đi!

-Uh..đúng đó Lâm!Theo anh vào nhà vệ sinh đi!-con Đào còn hùa theo hẩn.

-Mày điên hả???Có bệnh không mà bắt tao theo hẩn vào nhà vệ sinh???Hẩn sĩ nhục tao là osin của hẩn hay chi vậy???-tôi kè sát tai nó mà...mắng!

-Mày mới điên áh!Tao muốn được như mày mà không được nèh!Nhanh đi rồi ra đây...lát tui mình họp nhóm!Mày phải kể toàn bộ câu chuyện cho tui tao nghe đó!-nói xong...nó đẩy đẩy tôi vào theo hẩn!Con Đào nó không hiểu gì cả.....tên này là một tên biến thái!Nhưng....cũng đành đi theo hẩn vậy!

-Nhanh giùm tui cái đi!-đứng bên ngoài cửa tôi hồi thúc hẩn.

-Từ từ....nước coca dính lên cả ngực anh luôn này!

-Kệ ông chứ!!Mắc mớ gì đến tui???-tôi lăm bằm trong miệng.

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm...* *Bạn Trai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56

CACHHH...nghe có tiếng mở cửa...cuối cùng thì hẩn cũng ra ngoài...định quay mặt lại lấy cái áo rồi đi!Ai ngờ...tôi phải sững sốt khi nhìn thấy hẩn...đang ở trần! >”<- Vào đây với anh!-chưa kịp biết nên làm gì thì hẩn đã...kéo tay tôi vào trong.-Anh...anh làm cái gì vậy???Tui...tui la lên đó nha!-Nhok cứ la nếu nhok muốn!Anh nói cho nhok biết...-hẩn dè tôi sát vào trong...đến nỗi tôi có thể ngửi thấy mùi nước hoa trên người hẩn(và cả mùi coca nữa!!! ^^)-Sẽ có ngày anh làm cho nhok “điên”lên...van xin anh hãy hôn nhok!!!Chờ xem...-nói xong...hẩn định kề môi...hôn tôi 1 cái!Nhưng chưa kịp làm gì thì đã ấn trọn 5 ngón tay tôi in trên mặt hẩn rồi!-Đừng có nói những lời dâm dăng đó với tôi!!!Chẳng biết những người khác ra sao...nhưng với tôi...chiều này của anh không có tác dụng đâu!-nói xong xuôi...tôi dùng 2 tay đẩy hẩn ra.-Ah...nhok vừa mới chạm vào ngực anh!Cảm giác mới tuyệt làm sao!Nhìn khuôn mặt đầy tà dâm của hẩn là tôi chỉ muốn tát thêm vài cái nữa cho đã tay!Nhưng tôi phải bình tĩnh...đối phó với loại người này...dung “vũ lực”không giải quyết được vấn đề!-Nói xong chưa???Tui đi áh!-tôi mở cửa...cầm theo cái áo đáng “nguyên rủa”này theo...-Anh sẽ cho nhok 1 cái hẹn!Khi nào muốn thì cho anh biết!Chúng ta sẽ cùng đi chơi với nhau!Ok???-Đồ điên!-tôi bỏ ra ngoài mà trong lòng vẫn còn thấy run sợ!Xém chút nữa...là hẩn đã cướp đi “hũ hôn đầu tiên”của tôi rồi!Tên biến thái...sẽ có ngày ta trả thù!!!Hãy chờ xem!!!-Nói mau!Tụi tao cho mày 5’ để giải thích đó!-cả 3 đứa...đứa nào cũng tròn mắt,nghĩ nghiêm nghị...y như rằng chúng đang hỏi cung tôi vậy!-Thì có gì đâu!Tại hẩn chọc tao...tao bức quá...sắn có ly nước ở đó nên tao tạt luôn!Thế thôi!-tôi bĩu môi nói với tụi nó.-Trời ơi...Lâm ơi là Lâm!Mày hết chuyện làm rồi hay sao mà dưng đến “hotboy” trường này vậy hả???Mày điên áh?-con Mi ra về giáo huấn...nó còn dám lấy tay gõ gõ vào đầu tôi nữa chứ!-Điên là mày điên áh!!!Hẩn ý làm “hot boy” rồi muốn làm gì thì làm sao???Tụi bay cũng phải biết tính tao chứ???Ai nói sok là tao đâu có chịu nổi!-tôi hất tay nó ra...kèm theo 1 cú lườm đáng sợ.-Thôi...có nói gì thì nó cũng lờ “chọc” rồi!Quan trọng bây giờ là...-Là gì???-3 chúng tôi chăm chú lắng nghe câu nói dang dở của con Oanh.-Là liệu ngày mai nó có bị ai “truy sát”hay không kia!-Đúng rồi!Nếu mà ngày mai đám fan của anh ấy có “truy sát”mày...thì mày cũng đừng lo!Đã có tui tao ứng cứu!-Con Đào tự tin,dõng dạc mà tuyên bố!-Thế...tụi mày ứng cứu tao bằng cách nào???-Tụi tao...sẽ chờ mày vào bệnh viện!Đồng thời báo cho người thân của mày biết!Chịu không???-Chịu cái đầu mày áh!Chưa gì hết đã lo trừ ẽo.-tôi quát vào mặt 3 tụi nó...bạn bè mà như thế đây!-Thôi...họp nhóm vậy đủ rồi!Đi về mau kéo nặng!Có gì mai tính tiếp!-con Đào bắt chợt nhìn đồng hồ mà hồi thúc cả bọn...nhỏ này là chúa sợ nặng mà!-Mà nèh...-tôi túm lấy cặp của 3 con nhỏ...để bọn chúng đừng “rút quân”nhanh như thê!-Giữ này vậy???Mày không về áh???-Con Mi quay đầu lại hỏi.-Đứa nào...giật giùm tao cái áo của hẩn đi!Tao sẽ mang on đưa đó suốt đời luôn áh!-tôi “rưng rưng” nước mắt,giọng nói bùi ngủi...mục đích chỉ mong bọn chúng vác “cua nợ”này về giùm tôi!Ấy thế mà...-Bỏ ra cho tui tao về!-3 đứa nó giật thật lẹ cái cặp...và chuồn thật nhanh như tên bắn!!!Số tôi có phúc lắm mới được mấy đứa bạn thân như thế này!-Chỉ 2 em học mới về!-bước vào nhà...tôi không quên nói câu mà tôi vẫn thường nói...-Khỏi thưa!Chỉ 2 mày về mất tiêu rồi!-thằng Tiến...nó đang ngồi chễm chệ trên ghế mà nói.-Chỉ ấy đi rồi hả???-khuôn mặt tôi bỗng nặng trĩu...thế là những ngày tháng “ăn không ngồi rồi” của tôi đã chấm dứt...nay tôi phải trở lại cuộc sống như trước kia!-Uh...không thấy nhà cửa im lìm hay sao mà hỏi?-Hôm nay mày không có đi học hả thằng kia???-tôi ngồi xuống ngay ghế bên cạnh nó mà nghỉ ngơi chút xíu!-Không!Mới kiểm tra hôm qua nên được nghỉ!-Ồh...vậy lát ăn cơm rửa chén giùm tao luôn há!Chợt...nó nhìn tôi đăm đăm...sau đó...nhìn xuống phía dưới của tôi!Thấy lạ lạ nên tôi hỏi...-Nhìn gì thế hả???Lần đầu tiên mới phát hiện tao đẹp sao???-Không!Tao biết mày đẹp”lạ”từ lâu rồi!!!Khi con nào mà không ghen tỵ với mày!Tao nhìn là nhìn cái áo!!!Của ai thế???Nghe nó “xóc hợc” như vậy làm tôi tức muốn chết!Nhưng giờ không phải là lúc tôi gây gổ với nó.-Nhiều chuyện!Của ai mặc mớ gì đến mày???-Ồh...không nói thì thôi!!Tao cũng đâu cần quan tâm!Chỉ thấy cái áo đó đẹp thôi!!-Hàng xịn đó cho mày biết!Không như mày mặc toàn hàng “lậu”không đâu!-Giống mày thôi mà!!!Khi con!!!Đến lúc này thì tôi không nhịn được nữa!!Bèn “nhào”đến...lấy tay vỗ đầu nó liên hồi...chóc lát đã thành cái tổ quạ.-Bỏ tay ra coi cái thằng kia!!Máu khi nổi lên áh???-Mày mới là khi đó!!!Chuyện môn nói sok tao hả???Nhìn mày lâu lắm rồi nha!!!-Muốn “chơi”hả???Dù gì tao cũng đang rảnh.thích thì chơi!!-nói xong...nó đứng bật dậy...nhắm lấy 2 tay tôi mà bẻ ra đằng sau.-Áh...đau quá hà!!!Bỏ tao ra coi!!-tôi la lên oai oái...lâu lắm rồi mới nếm thử sức mạnh của nó.-Kêu tao 1 tiếng “anh” đi!!Tao mới thả mày ra!-Mày mơ đó hả???Anh cái đầu mày áh!!!-tôi quát nó...mặc dù tay tôi như muốn “rã rời”.-Vậy thì...tao nặng tay hơn nữa áh!-nó mới dứt lời...tôi cảm thấy dường như 2 cánh tay tôi như sắp gãy ra mất!Nói trước...tôi không phải là búp bê...nếu mà có gãy cũng không gãy lại được đâu! >”<-Anh...Anh Tiến!Bỏ tay em ra đi!-tôi “dịu”giọng mà trong lòng tức anh ách.-Ngoan...vậy thì “anh”thả ra đó!!!Nó vừa mới thả ra...tôi thấy nhẹ cả người!Thằng này chơi cũng “mạnh bạo” quá!!!Nhưng tôi chưa để yên cho nó đâu!Vừa quay sang...tôi liền chơi đòn”đầu cụng đầu”...tuy có đau thật nhưng nó còn đau hơn tôi gấp đôi!!Cho chừa cái tật...ăn hiếp người “hiền lành”.-Mày...mày...-nó ôm trán...mắt nhắm mắt mở nhìn tôi!!Chắc là đau lắm đây!-Sao???Chừa chưa???Đừng chọc tao nữa áh!!!-tôi chưa dừng lại ở đó...vừa nói tôi vừa lấy tay ngắt mũi nó...cho nó đau điếng 1 phen.-Tao...tao không tha cho mày đâu thằng kia!!!-dứt lời...nó liền rượt theo tôi chạy khắp nhà!!!Ồ đây không có thứ gì làm “vũ khí”được cả!Chỉ có trong phòng tôi là 1 đồng thời!Nó đuổi theo tôi

chạy đến phòng...xui là tôi không đóng cửa lại kịp!!!Bèn lấy con gấu Panda yêu quý mà “tấn” cho nó 1 trận vậy!-Cho mày chết...cho mày chết!!!-tôi “đập” liên hồi vào nó...con gấu Panda cũng nặng góm...cứ làm tôi muốn chúi nhủi xuống đất!-Ui...ui...-thấy nó la oai oái mà tôi sượng trong người!!!Nên càng ngày tôi càng “sung” hơn...đập dưới đất chưa đã...tôi “bay” lên giường đập tiếp.-Nhìn mày hết nổi rồi đó nha thằng kia!!!-tự dưng...tình hình bị xoay chuyển...đang thắng thế...tôi bỗng trở thành kẻ sắp bại trận!!Nó cũng “bay” lên giường...lấy tay hất thật mạnh làm văng bé Panda yêu quý của tôi xuống đất!Còn tôi...lo né cánh tay “lực lưỡng” của nó mà bị mất đà...trong giây phút sắp té xuống giường...tôi nắm được cái áo của nó...và thế là...Huych 1 cái...nó “đề” lên người tôi...y như cục đá vậy!!!-Ack ack...Nghệt...nghệt thờ quá!!!Xuống...xuống coi thằng kia!!!-tôi cố giãy giụa...nhưng cũng chẳng được gì!!!Nó cứ nằm bất động như vậy!!!Định nhìn thẳng vào mặt nó mà chửi thì...đã thấy nó nhìn tôi chăm chăm rồi!-Gi...gi mà nhìn ghê thế???-tôi hơi “mắc cỡ” mà hỏi.-Lâm...-tôi nghe dường như nó gọi tên tôi...và định nói với tôi điều gì đó!-Gi???-tôi hỏi lại...chưa kịp nghe câu trả lời thì nó đã...ngắt mũi tôi muốn nghẹt thở!Đã nguyên thân hình của nó “đề”...nay còn làm tịt đi ống thở của tôi nữa!!!Nghĩ thế nào tôi cũng “bỏ mạng” ngay trên giường này quá!!!-Ui...ui...-Chừa nha con!Mai mốt đừng bắt tao dung vũ lực nữa àh!!!-Uh...uh...biết rồi!!!Cuối cùng thì nó cũng tha cho tôi...sẽ không bao giờ có lần sau nữa đâu!Giờ với nó kiểu này có ngày tôi...”thăng”sớm!-Xuống ăn cơm đi!-nói xong nó bỏ ra ngoài...tôi cảm giác là nó cũng thấy “ngượng” về chuyện lúc này!!!Hôm nay là ngày gì vậy trời???Hết tên này “đề” đến tên khác”đề”!!!Sao tôi chịu nổi đây???>”<

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57

Chào mọi người!-vẫn như thường lệ...tôi luôn nở 1 nụ cười thật tươi khi vào tiệm bánh...bắt đầu cho ngày làm mới.

-Ủa???sao không thấy ai hết vậy???-ngó xung quanh...ông và nhỏ Vi,kể cả tên nhok đó...cũng chẳng thấy đâu!

-Hôm nay sự phụ không đến!Vi thì chắc đi đâu đó rồi!-bất thành linh...tên nhok đó từ đâu xuất hiện khiến tôi giật cả người!

-Ui...sao cứ như ma vậy???Làm tôi hết hồn đó biết chưa???

-Ồ đây canh tiệm đi!Tôi xuống sau làm bánh.-hắn ra lệnh cho tôi...xong rồi dừng dung bỏ đi xuống đằng sau.

-Cái thằng...rõ khó khăn!-tôi lau bàu trong miệng

-Khanh ơi!Vi mua com hộp về rồi nèh!Tụi mình cùng ăn nha!-nhỏ Vi đi từ xa mà tôi đã nghe thấy tiếng của nó rồi!

-Nó ở dưới bếp đấy!

-Anh Lâm đến rồi hả?Không biết có anh...nên em chỉ mua có 2 hộp com thôi hà!Xin lỗi anh nha!hihih...-nhỏ ngại ngùng nói.

-Không sao!Anh ăn rồi.Mà 2 đứa chưa ăn hả?

-Dạ...tại lúc này tụi em đi học về trễ nên ghé tiệm luôn!Em thì không có đói...nhưng sợ Khanh làm việc mà chưa ăn uống gì nên em đi mua com luôn!

-Àh..vậy em kêu nó lên rồi 2 đứa ngồi ăn đi!

-Vâng ăh!

Thấy nhỏ lon ton chạy xuống bếp...tên nhok ấy xem vậy mà có “số hưởng”...được 1 đứa con gái “say nắng” đăm đuổi như thế biết tìm đâu ra???

Chợt máy điện thoại tôi rung lên...lật đặt xem ai gọi thì tôi rất ngạc nhiên khi thấy số của anh Thuận!

-A...alo!Em nghe nèh!-giọng tôi hơn run run...

-Em đang làm gì vậy?-anh ấy hỏi.

-Àh...em đang đi làm thêm!Chung với nhok Khanh nèh anh!Thế...anh gọi cho em có gì không vậy???

-Anh định hỏi xem chủ nhật này em rảnh không???Anh rủ em đi picnic chơi ấy mà!

-Đi...đi chơi áh???-tôi rất dỗi ngạc nhiên trước lời đề nghị đó của anh...trong lòng vừa hồi hộp vừa vui sướng!Thì bỗng...

-Đi chơi hả???Mày đi chơi với ai vậy???Cho tụi tao đi ké được không???

3 con “yêu tinh”đó từ đâu xuất hiện...vừa nghe đến 2 từ “đi chơi”là bọn chúng nhảy cẫng lên,bàn tán xôn xao...mà không biết rằng tôi đang nghe điện thoại.

-Tui bây im coi!Muốn chết hả???-sau cú “trợn mắt” của tôi...3 đứa nó mới chịu “đằm thắm” lại

-Thế...khoảng mấy giờ vậy anh???

-Uhm...8h sáng nha!Chúng ta đi chơi chiều về!Được không nè???-giọng anh ấy trầm ấm trong điện thoại...tôi nghe mà thấy vui vô cùng

-Dạ...vậy 8h nha anh!!!

-Uh...hôm đó anh rủ cả Khanh đi nữa!Em thấy được không???

-Dạ...được...được chứ anh!Hihi...-tôi phải “nuốt nghẹn” mới trả lời được câu này!Đi chơi mà có tên đó là cảm thấy mất hứng rồi!

-Cho tao đi với!Cho tao đi với!!!-3 con nhỏ đó lại nháo nhào lên.

-Ai mà ồn thế em???-anh ấy hỏi tôi.

-Dạ...tụi bạn em đó anh!-tôi lấy làm xấu hổ trước hành động “sỗ sàng” của 3 con này.

-Nếu bạn em muốn đi thì.Ok luôn!Bữa đó chắc sẽ vui lắm đây!hihi...-nghe anh cười sáng khoái mà tôi buồn nao ruột...tụi nó mà đi thì cái không khí lãng mạn đã bị tên nhok Khanh phá...nay lại có sự “hợp tác” của 3 con này nữa thì...

-Dạ...em...em sẽ nói với tụi nó!-tôi “đau khổ” mà trả lời với anh ấy.

-Uh...vậy 8h anh sẽ đón tụi em ở tiệm bánh há!Cảm ơn em đã nhận lời đi chơi của anh nha! Hi hi...

-Không...không có gì đâu ạ!Tạm biệt anh nha!

Sau đó...2 chúng tôi cúp máy!Ngay lập tức...3 đứa nó liền túm lấy tôi,kéo ngay qua bàn mà “hỏi cung”.

-Ai???Ai rủ mày đi chơi???

-Nếu mày không nói..bữa đó tụi tao sẽ phá đám cho mà coi!

-Bạn bè thì đừng làm vậy Lâm nhá!

-Mày có xin cho tụi tao đi cùng không???

-Mà đi đâu???

-Chùng nào đi???

Những câu hỏi dồn dập của 3 cái miệng “nổi tiếng” nhất trường nay đang “tra khảo” lỗ tai tôi!Khiến tôi muốn phát điên lên!

-Con lạy 3 má!3 má tha cho con!Đề từ từ con khai!-tôi chấp tay...’thành khăn”mà lạy 3 tụi nó.

-Rồi!nói đi...tụi tao nghe nè!

Cuối cùng tụi nó cũng bình tĩnh chịu ngồi yên mà nghe tôi nói.

-Có 1 người rủ tao đi chơi!Và...tao đã nhận lời!

-Ai???Đứa nào???Con trai hay con gái???

-Đi chơi đồng không???hay chỉ có mày và người đó!Nói mau!!!

-Trời ơi!!!Mày đừng cho tụi tao ra rìa nha Lâm!Tao muốn đi theo!!!

Tụi nó lại tiếp tục nháo nhào lên...làm cho cái đầu của tôi muốn nổ tung ngay lập tức.

-IM NGAY!!!!!!tôi hét lên 1 tiếng thật to và dài...làm cho mọi thứ xung quanh như “trùng chuyển”

-Dạ...tụi em im!-phải dùng biện pháp mạnh thì 3 con này mới sợ...

-Nãy anh ấy nghe tụi mày nói chuyện..biết tụi mày muốn đi theo nên...đã đồng ý rồi!8h sáng chủ nhật...tại tiệm bánh này!Hết!!!-nói ra câu này mà tôi thấy “đau khổ” vô cùng...chuyến đi thú vị mà tôi đã tưởng tượng ra cách đây mấy phút đã...tan tành mây khói!

-Anh ấy???Có nghĩa là con trai tụi mày ơi!Hí hí...

-Mai tao phải “tút” lại để chủ nhật “ra mắt” ảnh nữa!Hồi hộp ghê áh!

-Có “traí” đi chung là tao chắc chắn chuyến đi nay sẽ...vô cùng vui về!!há há...

3 tụi nó đang đăm đuối chìm trong ảo tưởng của chính mình thì bỗng...tên nhok ấy “đằng đằng”sát khí bước lên...

-Gi mà ồn ào thế hả???Ở đây đâu phải cái chợ đâu???-hắn cần nhằn với vẻ mặt khó chịu.

-hihi...sorry cung nha!Tại chủ nhật này tụi chị có hẹn đi chơi nên vui quá ấy mà!

-Đi chơi???Thế...-đột nhiên hắn quay sang nhìn tôi với ánh mắt đáng ngờ...

-Thế tên này có đi hay không???

-Có chứ!!!Kèo này là tụi chị ăn ké của nó đó!-Con Mi nhanh nhẩu trả lời.

-Tên ấy không được đi!Chủ nhật tiệm đông khách lắm...đẹp ngay cuộc đi chơi ấy ngay giùm tôi!-hắn nói mà như ra lệnh cho tôi vậy!định sẽ “ngaoan hiền”nguyên buổi làm hôm nay...ấy thế mà....

-Nèh nhok!Nói cho nhok biết...chính anh nhok là người điện thoại rủ tụi này đi chơi đấy nhá!!!Không phải tui “rảnh”vậy đâu àh!

-Cái...cái gì???-hắn ngạc nhiên nhìn tôi...làm như tôi nói dóc hắn vậy!

-Người rủ mày đi chơi là anh của Khanh hả???-con Oanh cũng ngạc nhiên không kém gì hắn.

-Uh...hôm đó tụi mình cứ việc đi!Vì...có anh của nhok ấy “bảo kê”cho mà!!!-tôi cố ý nói xỏ hắn...xem hắn sẽ phản ứng ra sao!

-Vậy thì hay quá!Toàn chỗ quen biết không hà!Bữa đó Khanh với Vi đi chung cho vui há!-con Đào lại rủ rê thêm nữa.

-Đẹp!Không đi đâu hết!Tui nói rồi...bữa đó tên ấy mà nghỉ làm thì tôi không bỏ qua đâu!-hắn nhìn tôi bằng cặp mắt như muốn “ăn tươi nuốt sống” người mà hắn đang “ngắm”đến vậy!

-Khanh nèh!Vi muốn nói...-nhỏ Vi vội nắm lấy tay hắn trước khi hắn bỏ đi.

-Nói cái gì???

-Hôm chủ nhật...Vi cũng muốn đi chơi với anh Lâm và bạn của ảnh nữa!Đề Vi xin phép ông cho tụi mình nghỉ bữa đó nha!-nhỏ ấp úng nói...có vẻ như là sợ tên nhok ấy lắm vậy!

-Vi muốn đi thì cứ việc đi!Khanh không quan tâm!-dứt lời...hắn gạt tay con nhỏ ra...đùng đùng bỏ xuống đằng sau.

-Đẹp trai mà khó tính quá hà!-con Mi nói 1 cách đầy tiếc nuối.

-Kệ nó đi!Tính tình y như trẻ con!Bữa đó tụi mình cứ đi!-tôi bực dọc trước những hành động bất lịch sự của tên nhok lúc nãy.

-Còn Vi?Có đi chung với tụi chị không???

-Em...em cũng muốn đi lắm!Nhưng...Khanh...

-Chị có ý này nèh!Về nhà anh cứ nói với ông là hôm đó tụi mình đều đồng ý đi chơi!Lúc ấy bảo ông em đừng mở cửa tiệm...xem Khanh nó có đi làm được hay không thì biết liền hà!Buộc lòng phải đi chơi với chúng ta thôi!Ý hay không nèh???-con Oanh đang lập âm mưu.

-Uh...em sẽ làm theo làm chị nói!hihi...

-Ok!Quyết định vậy nha!

Nhìn 4 người đó vui làm tôi phát ghen tỵ...có lẽ tôi sẽ không bực dọc nếu vừa rồi tên nhok đó không đối xử với tôi như vậy!Tôi đã cố gắng cải thiện mối quan hệ giữa 2 chúng tôi với nhau rồi...ấy thế mà hắn không chịu “hợp tác”!Đã thế...chủ nhật tôi sẽ đi chơi 1 chuyến!Không việc gì phải sợ hắn cả!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58

1 ngày mới lại bắt đầu.tôi đang lo lắng bước từng bước vào lớp...vụ việc bà cô “uy hiếp” hôm qua đến giờ tôi vẫn còn thấy sợ!

-Mày làm bảng kiểm điểm cho bà chưa thẳng kia?-con Mi vừa ăn ngấu ngiến ổ bánh mì,vừa nói chuyện với tôi.

-Chưa nữa mày ơi!Mong sao lát bà đừng có nhớ!

-Cái này tao nghi là không xảy ra quá!Chuẩn bị tinh thần bị đuổi ra khỏi lớp nữa đi con!-đang hồi hộp lo lắng thì tiếng con Đào từ ngoài cửa lớp vọng tới.

-Lâm ơi!Mày có thư nè!

Nghe nó nói.tôi ngạc nhiên hết sức!Ai...ai lại đi gửi thư cho tôi?

-Thiệt...thiệt không vậy???

-Dóc mày làm chi?Nãy tự nhiên tao lục hòm thư của trường,thấy có đề tên người nhận là tên mày!Nên đem về cho mày luôn!

Nó chìa bức thư đưa cho tôi.tôi cầm trên tay mà vẫn chưa hết ngạc nhiên!

-Ai vậy ta?-định mở ra xem chủ nhân bức thư là người nào...thì 3 cái đầu “nhiều chuyện” đã chụm vào chuẩn bị xem ké rồi!

ThíchTruyện

-Tránh ra coi!-tôi đứng bật dậy khiến tụi nó giật cả mình!

-Mày đi đâu vậy???

-Tao đi wc chút!

-Nèh...không muốn tụi tao đọc chung hả???Bạn bè gì kỳ vậy???-con Mi đứng chống nạnh “uy hiếp” tôi.

-Để tao đọc xong rồi kể cho tụi bây nghe!Một ghê!-nói xong...tôi lủi thật nhanh ra khỏi lớp...ấy thế mà tụi nó vẫn không ngừng bàn tán.

-Mày ngu quá vậy Đào?Sao không giấu nó để tụi mình đọc trước???giờ có biết trong đó viết gì đâu?Bực ghê!

-Thôi mày!Nó mà phát hiện chắc nó “xé xác” tao ra quá!Xúi bậy không hà!

-Thằng này dạo gần đây có gì mờ ám lắm!

-Uh...tao cũng thấy vậy!

Cuối cùng cũng được yên tĩnh 1 mình.lúc này tôi mới dám mở bức thư ra!Trong lòng tò mò không biết ai đã gửi.

“Gửi Lâm!

Có lẽ em sẽ rất bất ngờ về sự ra đi đường đột này của anh!Những ngày vừa qua...anh biết đã gây cho em nhiều đau khổ!Nghĩ lại anh thấy bản thân mình thật ngu ngốc...khi đổ lỗi mọi chuyện là do em!Việc em là em trai của Ngọc đã khiến anh rất sock!Nó làm cái quá khứ ám ảnh anh ngày nào giờ lại hiện về!Em nói đúng...quả thật anh không thể quên được Thanh!Và khi ngẫm nghĩ lại,anh thấy mình đã sai...sai vì đã cố tình xem em như Thanh!Em là em...1 con người thẳng thắn,dễ thương và đầy tình cảm!Có lẽ em nói đúng...chuyện giữa 2 chúng ta sẽ chẳng đi đến đâu...vì đằng sau nó là cả một mớ bòng bong chưa được giải quyết!!!Anh sợ...anh sợ phải đối mặt với quá khứ lắm!Em hãy thông cảm cho anh...anh không muốn gặp lại Ngọc...điều đó đối với anh thật tệ!Bây giờ em xem anh như 1 kẻ hèn nhát hay gì đi chẳng nữa,anh cũng không trách em đâu!Vì...anh đúng là 1 kẻ hèn nhát mà!Hãy tha thứ cho anh,Lâm nhé!Anh và em...2 chúng ta hãy cố gắng bắt đầu 1 cuộc sống mới!Cám ơn em những ngày tháng qua đã ở bên anh...giúp anh biết được hạnh phúc vẫn còn trên cuộc sống này!Những ngày khi chưa gặp em...anh như sống trong địa ngục,sống trong nỗi dằn vặt của bản thân mình!Giá như.....anh có thêm can đảm để quên được quá khứ...thì mọi chuyện sẽ khác!”

Đây là toàn bộ những gì trong bức thư.Đọc xong...tôi không biết nên buồn hay vui nữa?Thầy ấy đã nói rõ ràng rằng không thể nào quên được quá khứ...điều đó chứng tỏ...thầy chưa hề yêu tôi!Ngẫm nghĩ lại thời gian trước đây...thấy tôi sao mà ngốc quá!Dễ dàng tin...dễ dàng yêu...mà không hề biết người ta có thật lòng yêu mình hay không?

Dù sao đi nữa...thầy ra đi cũng tốt!Tôi hy vọng rằng...ở một nơi nào đó thầy sẽ tìm lại được hạnh phúc cho riêng mình!!!Tạm biệt...mối tình của tôi....

-Tao về rồi nèh!-tiếng dép lạch xạch tôi lê ước tôi lê bước đi sau 1 buổi sáng không mấy tốt lành cho lắm.

-Sao về sớm thế?Lớp mày được nghỉ àh?-thằng Tiến nó thắc mắc....nhìn tôi mà hỏi.

-Làm gì có!Mà thôi...mày đừng có nhắc...làm tao nhớ lại càng bức mình!-tôi ngồi phịch xuống ghế...lấy chân với lấy cái remote để mở tivi xem giải khuây.

-Hay là....bị đuổi hả?

Nghe nó nói...tôi liền quay phắt sang'lườm'cho nó 1 cái.Chỉ giỏi cái trò...đoán trúng mà thôi! >”

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm...* *Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59

-Lâm!Lâm...dậy đi mày!

-Dậy đi thằng kia!Tối nơi rồi!!!

Đang mơ màng ngủ....nghe có tiếng xì xầm đánh thức tôi dậy!Nhưng cái làm tôi thoát khỏi trạng thái nửa tỉnh nửa mê ấy không phải là thứ tiếng ấy!Mà là một cái tát như “trời giáng”...phải dùng từ ngữ như vậy....vì khi mở mắt ra...xung quanh tôi chỉ toàn sao với trăng!

-Đứa nào thế???Đứa nào chơi ác thế hả???Kêu từ từ người ta dậy!Có cần phải tát mạnh vậy không?Đứa nào???-tôi day nghiêng khi vừa hoàn hồn sau cú tát lẳng nhách kia!

-Không phải tụi tao!!!Nó đó!!!

Dõi theo 3 cánh tay của 3 con nhỏ bạn....thì đập vào mắt tôi là cái thằng nhok đáng ghét ấy!!!Không lẽ tôi bay vào đám cho hấn vài phát để hả giận!!!Ánh mắt hình viên đạn của tôi đang xoáy sâu vào hấn....ấy thế mà hấn vẫn đứng đưng ngó chỗ khác mà huyết sáo được!!!Điều này càng làm tôi muốn nổi điên lên!

-Cái thằng này...mày tới số rồi nha con!!!-tôi lườm trong miệng...mở cửa xe ra chuẩn bị “trả thù”...thì ngay lập tức bị 3 con bạn ngăn lại!

-Thôi thôi!Bỏ qua đi cưng....nó còn nhỏ dại khôn biết chuyện!

-Uh...đang đi chơi với trai đẹp đó!!!Đừng mất bình tĩnh mà làm hỏng hết kế hoạch của tụi tao nha!!!

-Nhưng...nhưng....tôi tức nói không nên lời!

ThíchTruyện

-Quân tử trả thù 10 năm chưa muộn mà!Tha cho nó bữa nay đi mày!!!

Tôi rất hậm hực trong lòng...nhưng thôi...đi chơi chủ yếu là vui!Không thèm quan tâm đến tên “mắc diz”đó!

-Sao?Các em thấy phong cảnh ở đây thế nào hả?Thuận lợi cho chúng ta dã ngoại không nèh???

Sau câu nói ấy của anh Thuần...cả bọn mới để ý xung quanh....quả thật....

-Wow....anh “bất cóc” tụi em đi đâu mà cảnh đẹp quá vậy nèh anh???

-Trời ơi!!!Đẹp thiệt đó tụi bây!

-Có núi có sông...đúng là phong cảnh hữu tình ghê!hí hí...

-Ở đây là đâu vậy anh???-tuy cũng bị cảnh đẹp “hợp hồn”...nhưng nhìn “hoang vắng” quá khiến tôi cảm thấy hơi...sợ sợ!Dù gì bây giờ cũng đã xế chiều rồi!

-Àh...đây đi lên khoảng vài giờ nữa là chúng ta đến Đà Lạt rồi!Sao?Em không thích chỗ này hả Lâm?-anh hỏi khi thấy nét “đờ ډډ” hiện ra trên khuôn mặt của tôi!

-Không...không phải!Chỉ tại...em nghe anh nói sang đi chiều về...nên em...

-Hi... cái này anh xin lỗi em nha! Ban đầu định dẫn tụi em đi khu du lịch chơi... nhưng anh nghĩ mấy chỗ đó phong cảnh không thiên nhiên như chỗ này! Với lại em yên tâm đi... anh đi đến đây cũng 2-3 lần rồi! Tuyệt đối an toàn! Em đừng lo!

-Nhưng... mai tụi em còn phải đi học nữa!

-Ấy chết! Anh quên mất mai tụi em phải đi học rồi! Anh... anh xin lỗi nha!!!-thấy nét mặt hoảng hốt của anh không khiến tôi khỏi buồn cười...

-Thôi lờ rồi... không sao đâu anh! Cùng lắm tụi em....

-Cúp học 1 bữa có gì đâu nè!!! Hihhi...-3 con nhỏ tự dưng chen mất câu nói của tôi! Làm mất cả hứng!

-Anh hay quá! Chỉ vì đi theo anh mà có tới 6 người phải nghỉ học! Vừa lòng anh chưa???-tên nhok ấy ở đâu chen vào nói 1 câu như “chỗ trích” anh Thuận vậy!

-Nè thằng kia! Mày phải em anh không đấy? Không ủng hộ anh trai mà đi lăng nhăng là sao hả???-nói xong... anh cặp cổ tên nhok... cổ tính tạo ra không khí vui vẻ.

-Buông... buông tui ra coi ông kia!!!

Chúng tôi cười sặc sụa vì cái cách hấn giãy nảy thoát khỏi cánh tay của anh! Anh Thuận trông vậy mà khỏe gớm.... hay phải chăng là do tên nhok đó yếu ta???

-Thôi! Chúng ta bắt tay vào việc dựng lều nào! Làm đến 2 cái nên mọi người cố gắng nha!!! Vâng ăh!!!-chúng tôi đồng thanh trả lời sau khẩu hiệu của anh! Tuy lúc này có sợ thật... nhưng nghĩ lại thật ngốc.... được “qua đêm” chung với anh tôi phải vui mới đúng chứ? ^^

-Ôi... cuối cùng cũng xong... mệt quá!!!-tôi ngồi phịch xuống đất! Bắt đầu... thờ....

-Hiz... gần 2 tiếng đồng hồ mới dựng xong được 2 túp lều! Bao nhiêu năng lượng, calo trong ngày tao “đổ” vào đây hết trơn!

-Tao mới khổ nè!!! Sáng make up cho đẹp nhiều giờ nhìn thấy muốn ói nhiều! Huhuh...

-Thôi nín đi! Tao cũng giống mày thôi nè! Sáng mai make up lại vậy!!!

-Các em uống nước cho đỡ mệt này!-thấy 4 chúng tôi ngồi thờ như “trâu”... anh Thuận liền ân cần quan tâm ngay!

-Dạ... tui em cảm ơn anh!

-Tiếc là bây giờ trời đã gần tối! Nếu không tụi mình đi chụp hình vài pò làm kỷ niệm!

-Thôi thôi anh ơi! Để mai đi anh... giờ tụi em “xấu xí” lắm! Chụp cũng không có ăn ảnh đâu!

-Lâm... em nghỉ mệt chút rồi đi ra với anh ra đây nha!

-Đi... đi đâu vậy anh???-tôi hơi tò mò vì không biết anh dẫn đi đâu... dù gì trời cũng đã gần tối rồi!

-Hi hi... anh, em với thằng Khanh đi xung quanh kiểm ít củi tối về đốt lửa trại! Còn mấy cô nương này thì để họ ở đây nghỉ ngơi đi!

-Được đó anh! Quyết định vậy đi há! Hihhi...

-Lâm! Cố lụm nhàu nhàu lên nha cưng!

-Lâm nhìn vậy chứ nó khỏe lắm đó anh! Há há....

Nhìn bộ mặt của 3 con nhỏ tro trên khi thấy tôi phải “miễn cưỡng” mà đi như thế này thật đáng ghét! Không lẽ bây giờ xin anh Thuận ở lại... làm vậy thì kỳ quá! Hìjz...

-Hìjz... sao đi sâu vào rừng quá vậy anh???-tôi dáo dác nhìn xung quanh khi cảm giác định hướng của tôi đang mất dần đi!

-Phải vào trong mới có nhàu cây khô em àh! Sao??? Sợ àh??? Hihhih...-anh vừa nói vừa cười như cổ tính giễu cợt tôi!

-Lâm... làm gì có! Đi đồng vậy em sợ gì mà sợ!-tôi cố gắng tỏ ra can đảm trong khi... đang thấp thỏm lo âu từng phút từng giây.

-Em đừng lo! Chỗ này anh đã từng đi qua rồi! Không có thú dữ đâu! Chúng ta tranh thủ kiếm nhanh rồi về đốt lửa trại... àh... mà em có từng qua đêm

như thế này bao giờ chưa nhỉ???

-Lúc trước trường em có tổ chức....nhưng qua đêm ở thiên nhiên như thế này thì....chưa!Hi hi...

-Sinh viên rồi mà không biết cắm trại là gì!Phải không vậy???

Đang nói chuyện vui vẻ với anh Thuận...thì cái tên mắc dẹt đó tự dưng chen vô....làm mất cả hứng!

-Ừ thì kệ người ta đi!Nhok đề ý làm gì?

-Ai thêm đề ý ba cái chuyện vớ vẩn của ấy!

-Ừ thì vớ vẩn đấy!Liên quan gì nhok không?

-Thôi thôi...2 đứa cho anh xin đi!Thiệt tình....-anh nhìn chúng tôi mà cười....làm tôi hơi bị “quê”...chỉ tại tên nhok ấy cả! >”

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm...* *Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60

12h20'....

Vẫn không tài nào chợp mắt nổi....nằm trần trọc nãy giờ cũng đã hơn 2 tiếng đồng hồ rồi!Bình thường ở nhà chắc tôi đã ngủ thẳng giấc từ lâu....ây thế mà hôm nay lại thấy khó ngủ đến thế!!!Có lẽ do lạ chỗ,mà cũng có thể là do tôi nằm gần anh Thuận quá chăng???

Ngước nhìn lên anh....trong ánh sáng mờ ảo của buổi đêm...thấy khuôn mặt đang say ngủ sao trông giống con nít đến thế???Tôi chỉ muốn lấy tay vệt má cho sưng....nhưng lại không dám....sợ anh hiểu lầm thì chết!!!

Mãi nhắm mắt nhìn anh chừng mấy phút...tôi mới giật mình tỉnh giấc và cảm thấy hơi hồi hộp....cứ đà này thì tối nay tôi thức trắng đêm là cái chắc!!!

-Bực bội quá đi!!!-tôi khó chịu trong người...đành ngồi bật dậy cho khuấy khỏa chút xíu!

-Em sao vậy???

Hoảng hồn khi nghe giọng của anh...chắc lúc nãy tôi la khá lớn nên anh mới tỉnh giấc!

-Em...em không sao!Xin lỗi vì đã làm anh giật mình nha!!!

-Em không ngủ được àh?Anh thấy em cứ trần trọc nãy giờ cũng lâu rồi đấy!

-Sao...sao anh biết???-tôi ngạc nhiên.

ThíchTruyện

-Thì anh cũng đâu có ngủ được đâu nè!Hi hi...

Trời àh!!!Thì ra tôi đã bị “hố”...cứ tưởng anh ngủ say,ai dè cũng giống như tôi!!!Cũng may tôi đã không làm điều gì “quá đáng”....không là xấu hổ chết rồi!!!

-Em muốn đi dạo đêm không???

-Bây giờ àh?

-Uh...bây giờ!

-Ok...cũng được!!!

Dứt lời...2 chúng tôi đứng dậy nhẹ nhàng....rón rén từng bước ra ngoài!

-Ôi...mát mẻ quá!!!-tôi hít lấy hít để khi vừa mới thoát khỏi túp lều chật ních,nực nội ấy!!!Quả thật không khí ban đêm se se lạnh,làm tôi có cảm giác

buồn ngủ trở lại ngay!!!

-Sao?Thấy khỏe hơn chưa???

-Dạ rồi!!!Chắc do trong lều ngột ngạt quá nên em ngủ không được!!!Hihi...

-Vậy lát anh em mình nằm ở đây ngủ luôn....chịu không???

-Trời..muối cắn chắc chết luôn quá!!!Anh xúi dại ghê!!!

2 anh em nhìn nhau cười nhẹ...sau đó lại tiếp tục nhìn xa xăm về màn đêm sâu thẳm...không gian lắng đọng này khiến cho tôi có cảm xúc ghê!!!Bầu trời đây sao....gió se se lạnh...có mượt như nhung...chạm tay đến đâu là thấy sáng khoai đến đó!!Tôi nghĩ chắc anh nói đúng quá.....có lẽ tôi nay tôi phải ngủ ngoài trời như vậy rồi!!!

-Em có bao giờ ngắm sao ban đêm như thế này chưa???

-Chưa anh àh!!Đây là lần đầu tiên đó!!!Không ngờ cái cảm giác này cũng thích ghê anh nhỉ???-tôi nhìn sang anh....trong màn đêm mờ mờ....ánh mắt anh như đượm nỗi buồn mang mác....cái nhìn xa xăm không giới hạn cũng đủ cho tôi hiểu anh đang mang một tâm sự gì đó!!!

-Thế còn anh???Em nghĩ chắc đây không phải là lần đầu của anh đâu nhỉ?

-Sao em lại hỏi anh như vậy???

-Thì...em chỉ có cảm giác vậy thôi!!!Nếu không đúng thì cho em xin lỗi!Hi hi...

Bất chợt anh nhìn thẳng vào mắt tôi....khiến tôi khá sững sờ...Gi...gì vậy anh???Mặt em dính gì àh???

-Em có đôi mắt ngây thơ lắm!!!Nên anh chỉ thích nhìn vậy thôi!!!

-Anh cứ đùa hoài!Tội mình nói chuyện khác đi!!!-tôi xua xua tay cho qua....tự dưng nhìn rồi còn khen...khiến tôi ngượng đỏ cả mặt!! ^^!

-Em có xem anh là bạn không Lâm???

Anh hỏi tôi một câu đơn giản như nó làm tôi khó trả lời quá!!!Mãi mấy giây sau tôi mới có thể mở miệng được!!!

-Em không có xem anh là bạn!!!Mà em xem anh như là thiên thần của em mà!!!Không nhớ sao???

-Ừ thì nhớ...nhưng em có tin một người như anh không???

-Sao lại không tin???Anh cứ hỏi gì đâu không àh!!!

-Anh là gay!!!

Tôi chợt giật mình khi nghe anh nói câu này....tự dưng...anh lại đề cập đến vấn đề “tế nhị”...khiến tôi cảm thấy khó xử ghê!!!

-Thì...thì có sao đâu nèh???Anh có là gì đi chẳng nữa cũng không ảnh hưởng đến quan hệ của tụi mình đâu!!!Anh đừng lo!!!

-Anh không tốt như em nghĩ vậy đâu!!!Anh là người làm gì cũng có mục đích của mình hết em àh!!!

Tôi nhìn sang anh....tự dưng cảm giác lạnh lạnh chạy dọc toàn thân...tôi không hiểu ngụ ý của câu nói này cho lắm!!!

-Ý anh là sao nèh???

-3 năm trước....anh từng là một công tử ăn chơi!!!Em có tin không???

-Thì sao???chuyện của 3 năm trước thì liên quan gì đến em???-tôi nheo mày thắc mắc.

-Em hứa khi nghe anh kể...em không được xem thường anh nhé!!!Đồng ý không???

Tôi không trả lời anh ngay....suy nghĩ vu vơ trong đầu một lát...tôi mới dám nói...

-Em đồng ý!!!

-Gia đình anh nói chung là một gia đình giàu có...nhưng cuộc sống giống như một gia đình thật sự thì lại không!!!Ba anh suốt ngày cứ lo việc công ty,mẹ anh cũng thế...bà có mấy cửa hàng mỹ phẩm nên luôn chăm chút,đầu tư vào chúng!!!Đùng một cái.... ba anh có người đàn bà khác bên ngoài....còn mẹ anh thì cũng lăng nhăng với anh chàng nhỏ hơn mẹ vài tuổi...lúc đó gia đình anh lộn xộn lắm,cứ cãi nhau suốt!!!Anh còn nhớ lúc đó anh chỉ mới 15 tuổi...mỗi lần ngồi ngay cầu thang nhìn ba mẹ cãi nhau là anh chỉ biết khóc!!!Anh hai của anh thì khác.....nhìn cảnh ba mẹ như thế...anh ấy chán đời nên đã dần dần vào con đường nghiện ngập....rồi đến một ngày...

-Chuyện gì xảy ra hả anh??-tôi chăm chú lắng nghe từng dòng anh kể....không thể ngờ anh lại có quá khứ như thế!

-Đến một ngày....gia đình hay tin anh trai của anh do dùng thuốc quá liều nên đã tử vong!!!Anh nghe mà như có tiếng sét bên tai....anh thương anh trai của mình lắm!!Quãng thời gian ba mẹ mâu thuẫn với nhau...chỉ có anh trai là quan tâm đến anh,chăm sóc cho anh!!VẬY mà anh ấy lại bỏ anh mà đi!!!Đám tang....anh chỉ biết ngồi cạnh quan tài mà khóc suốt.Và cũng kể từ đó....con người anh đã thay đổi hẳn!

-Thay...thay đổi???

-Phải!!!Từ 1 đứa hiền lành,ít nói...anh bắt đầu nổi loạn...anh đi chơi thâu đêm suốt sáng.....có khi không về nhà!!!Anh chán cảnh phải thấy ba dẫn bỏ nhí về...mẹ thì đàn đúm với người khác....anh mặc kệ hết!!!Họ muốn làm gì thì làm!!Rồi anh quen được Minh ở club bar...Minh là con trai nhưng dễ thương lắm!!!Lúc đó anh cũng không nghĩ mình là gay....nhưng khi đi chơi,tiếp xúc với Minh lâu ngày...anh mới biết là anh đã yêu Minh từ lúc nào không hay biết!!!Rồi anh với Minh cũng quen nhau...yêu đương với nhau!Nhưng....

-Nhưng sao hả anh???

-Minh không phải là tay vừa....Minh quen không chỉ có mỗi một mình anh!!!Mãi sau này anh mới biết..Minh làm call boy!!!Lúc đó tim anh tự dưng đau thắt lắm...anh không ngờ người mà anh yêu lại làm những chuyện đồi bại đó sau lưng anh!!!Anh đã từng hỏi Minh 1 câu rằng:“Anh cho em tiền,anh lo lắng cho em bấy nhiêu đó chưa đủ hay sao mà em còn làm ba cái chuyện đồi tiện đó sau lưng anh hả Minh???”em có biết Minh đã trả lời với anh như thế nào không???

-Như thế nào??-tôi thắc mắc....

-”Em xin lỗi anh!!!Nhưng em không thể nào sống chung thủy với 1 người được!!!Bản tính của gay là vậy...tiền là chính...nhưng quan hệ là mưòi anh àh!!!“.

Nói xong...anh lặng đi một chút...tôi cảm thấy xót xa cho hoàn cảnh của anh....yêu nhưng bị phản bội...cảm giác này mấy ai có thể đứng cảm mà đứng lên???

-Anh nhớ hoài câu nói của Minh!!!Kể từ ngày đó...anh không liên lạc với Minh nữa...anh càng ngày càng ăn chơi thác loạn hơn...anh theo cái “chân lý” mà Minh đã dạy cho anh...rằng cái thế giới gay này chẳng có ai là chung thủy cả!!!

-Không lẽ...anh đã.....

-Phải...anh lên giường hết người này đến người khác...thậm chí là bạn của Minh anh cũng không bỏ qua!!!Anh còn nhớ lúc anh dẫn bạn của Minh vào khách sạn....cái ánh mắt tức giận,ghen tỵ đó làm anh cảm thấy sung sướng lắm!!!Anh phải làm để cho Minh biết....mất anh là do Minh không biết giữ lấy!!!

Tôi khá Sock khi nghe những gì anh kể....miệng tôi lắp bắp không biết nói nên lời gì bây giờ nữa???

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61

-Anh đã từng sống như thế thật àh?-tôi hỏi 1 câu rõ gốc sau khi nghe những gì anh kể.

-Phải!chính anh bây giờ nghĩ lại....anh cũng không dám tin anh đã từng như thế!!!Nhưng đến một ngày kia....

-Sao hả anh??-tôi thắc mắc...

-Anh tình cờ gặp được Đan trong quán cafe anh hay uống..Đan là nhân viên mới nên không biết anh là khách quen ở đây!!!Nhìn dáng vẻ khù khờ,hậu đậu của Đan...không biết sao lúc đó anh lại cảm thấy xao xuyến lắm!

-Tiếp đi anh!!!-tôi như vênh hai cái tai để lắng nghe anh nói....càng ngày khiến tôi càng tò mò!

-Sau lần gặp được Đan..anh đến quán cafe đó thường xuyên hơn!Rồi thời gian trôi qua....anh và Đan cũng tiếp xúc với nhau,trò chuyện với nhau!Mỗi lần như thế....anh biết mình đã thích Đan mất rồi!!!Đan dễ thương lắm...khác xa những người anh quen trước đây..ở Đan anh tìm được những nụ cười thật sự,bên cạnh Đan anh thấy ấm áp lắm!!!

-Thế...anh còn quen với Đan không???

Anh lặng đi một lát....tôi như nín thở để lắng nghe không gian tĩnh mịch của màn đêm!!Yên ắng đến đáng sợ....

-Không em àh!!!Đó là cú sock thứ 2 của anh khi bước vào thế giới gay này!!!Anh và Đan yên nhau thật sự...anh biết được điều đó...nhưng...

-Nhưng làm sao hả anh???

ThíchTruyện

-Đến một ngày..ba anh phát hiện anh và Đan quan hệ với nhau!!!Ông tức điên lên,lồng lộn dữ dội...buộc anh và Đan phải chia tay nhau!!!Lần đầu tiên anh dám cãi lại ba...anh đấu tranh để giữ được hạnh phúc cho riêng mình!!Vì anh biết...chỉ có Đan mới có thể giúp anh có nghị lực để sống trên đời này,chỉ có Đan là người thức tỉnh được anh những khi anh gục ngã,buông xuôi!Ấy thế mà....

Tôi có thể nghe rõ tiếng nắm chặt tay của anh...dường như anh đang có vẻ rất tức giận hay gì đó!!!

-Em biết không???Nhà Đan nghèo lắm..Đan vừa học vừa làm để nuôi mẹ già và kiếm tiền trang trải học phí!!!Khi quen với Đan...anh chủ động lo lắng cho Đan,nhưng mỗi lần như vậy Đan đều từ chối!Đan không muốn anh xem thường Đan em àh!!!Nhưng khổn nạn thay....khi Đan không vượt qua được cám dỗ mà ba anh đã sắp đặt!!!

-Cám dỗ àh???

-Ba anh nói sẽ cho Đan đi du học,nếu Đan đồng ý từ nay đừng liên lạc gì với anh nữa!!!Ông còn nói khi nào Đan học xong,ông sẽ kiếm việc làm cho Đan,rước mẹ của Đan qua luôn!!!Và...

-Đan đã đồng ý???-tôi ngất lòi khi thấy anh ghen ngào không nói được....

-Phải!Đan đã chọn tiền tài,danh vọng thay vì chọn ở bên cạnh anh!!!Lúc đó anh như người điên vậy,anh buông xuôi tất cả...chỉ còn biết đến bia rượu để cho say!!!Nhưng mỗi khi tỉnh lại...hình ảnh của Đan cứ hiện lên trong đầu anh...anh đau lắm em àh!!!Vì anh thật sự yêu Đan...nhưng Đan lại nhắm tâm làm điều đó với anh!!!

-Anh bình tĩnh đi!!!Cũng có thể...Đan có lý do mà anh!!!-tôi cố gắng xoa dịu nỗi đau trong anh...đối với anh,những cú sock đó quả thật quá lớn!!!

-Kể từ lúc đó...anh đi đâu,làm gì cũng có vệ sĩ theo sau!!!Ba anh sợ không còn Đan,anh sẽ đi tìm một người khác!!!Nhưng đối với anh...không ai có thể thay thế Đan được em àh!!!

Nghe anh nói câu này...tôi thấy hơi nhói lòng!!!Thì ra anh đã có người yêu...và anh yêu người này hơn cả bản thân mình!!

-Nhưng người say thì cũng đến lúc phải tỉnh thôi em àh!!!

-Vậy thì ai đã giúp anh thức tỉnh vậy???-tôi thắc mắc...

-Chính là Khanh đó em!!!

-Khanh àh??-tôi khá bất ngờ khi anh nói điều này....

-Phải!!Vì bây giờ Khanh nó cũng lớn rồi...anh không muốn nó giống như anh,chỉ vì gia đình mà buông xuôi tất cả!!!Anh làm anh của nó...thì cần phải đứng cam đoan với thực tế....giúp cho nó có thêm nghị lực mà tiếp tục phấn đấu cho tương lai của mình!!!

-Anh biết nghĩ vậy là tốt rồi...

-Em biết không???Cách đây vài tuần...anh có tình cờ gặp bạn của Đan...

-Rồi sao hả anh???-tôi quay sang anh...thấy dường như anh đang nở nụ cười nhẹ trên môi...điều gì làm anh hạnh phúc vậy nhỉ???

-Bạn của Đan nói...cứ mỗi tháng...Đan lại gửi về cho anh 1 bức thư...những dòng tâm sự của Đan đều nằm trong đó!!!Rồi cứ mỗi đêm Đan không ngủ được...đều điện thoại cho bạn Đan để khóc....anh biết....anh biết Đan còn yêu anh lắm!!!Bạn của Đan nói với anh rằng:“cũng do hoàn cảnh nên Đan mới buộc phải chọn việc đi du học cho tương lai của mình,nhà Đan nghèo..nên Đan cần phải phấn đấu thì mới có địa vị trong xã hội!Xa anh...Đan cảm thấy như đã phụ anh...điều đó làm Đan cứ dằn vặt suốt!!!”

Tôi lặng đi...cũng không hiểu sao lại buồn nữa???Anh vui...thì tôi phải vui thay cho anh chứ???

Nghe bạn của Đan nói những lời đó...anh càng yêu Đan hơn!!!Đan còn dặn là không được nói cho anh nghe,những bức thư đó đợi sau này khi Đan về nước thì Đan sẽ đốt chúng đi!!!Em thấy không???cũng là ý trời....cứ ngỡ anh và Đan sẽ mãi mãi mất nhau!!!Nhưng ai có thể ngờ rằng...cho nên anh mới có quyết định...

-Quyết định gì hả anh???

-Anh sẽ bỏ trốn để đi tìm Đan!!!

-Cái...cái gì???-tôi giật mình khi nghe anh nói câu này.

-Phải!Anh quyết định sẽ đi tìm Đan...anh muốn nắm lấy cơ hội để được tiếp tục yêu Đan!!!

-Nhưng...nhưng anh suy nghĩ kỹ chưa???Em...em cảm thấy...-tôi lúng túng câu nói.vì hiện tại tôi cũng không biết nên làm gì...anh làm tôi khá sock!

-Thật ra...anh cũng đang phân vân lắm!Anh muốn đi tìm Đan...nhưng lại lo cho thằng Khanh không biết anh đi rồi nó sẽ như thế nào?Chắc nó mà biết tin sẽ giận anh lắm...

“Vậy thì anh đừng có đi!!!”-câu nói này tôi chỉ dám nghĩ thầm trong bụng...tuy cảm động trước tình yêu anh dành cho Đan....nhưng tôi lại không muốn anh tìm lại tình yêu này chút nào cả!!!Sự ích kỷ trong tôi không biết vì sao lại hiện hữu?

-Anh nhờ em một chuyện được không Lâm???Vì anh nghĩ...chỉ có em mới có thể giúp được anh chuyện này!!!

-Hjz.em thì có thể làm gì được cho anh chứ???

-Em ở đây..hãy chăm sóc cho Khanh giùm anh nhé!!!

Tôi giật mình khi nghe anh nói câu này.....

-Cái....cái gì???Em...em làm sao có thể...

-Tính thằng Khanh nó còn con nít lắm em àh!!!Nên anh sợ anh đi rồi...không ai ngăn nổi tính bốc đồng của nó!!

-Anh cho rằng em có thể sao???-tôi chen ngang câu nói của anh...chính tôi cũng không ngờ anh lại “đề cao” tôi quá!!!

-Phải....anh tin em làm được điều này!!

-Hiz..em nghĩ là anh sai rồi!!!Chứ em vậy....sao ngăn nổi thằng em của anh mỗi khi nó “điên” lên!!!-tôi xua xua tay cho qua...việc này quả thật là nằm ngoài khả năng của tôi!

-Em hãy giúp anh đi Lâm!!!Vì ngoài em ra...anh không còn tin tưởng ai được nữa cả!!!-đột nhiên...anh nắm lấy tay tôi thật chặt...làm tim tôi bỗng giật thót!!!Cứ đà này....làm sao tôi dám mở miệng từ chối anh nữa đây???

-Hiz...anh ác lắm!!!Sau này thằng Khanh nó có úynh em...anh chịu trách nhiệm hết đấy nhé!!!

-Vậy là em đồng ý rồi àh???

-Vâng...em đồng ý!!!Anh 2 àh!!!

-Hay quá!!!Anh cảm ơn em nhiều lắm!!Như vậy là sau này đi rồi...anh cũng đỡ phải lo lắng hơn!!!

Nhìn sang...tôi bất giác nụ cười phấn khởi hiện rõ trên gương mặt anh....quen anh khá lâu...đây là lần đầu tiên tôi mới được nhìn thấy!!!Tình yêu trong anh mãnh liệt quá!!!Tôi ghen tỵ với Đan khi đã khiến trái tim anh thuộc về Đan mãi mãi....

-Khi nào anh đi???-tôi hỏi..

-5 ngày nữa...

-Nhanh vậy sao???

-Uh..anh nóng lòng được gặp Đan lắm rồi!!Ở xứ người....tụi anh có thể yêu đương tự do mà không sợ ai cấm đoán,cản ngăn!!!

-Thế ba anh có biết không???-tôi thắc mắc....

-Không em àh!!!Anh chỉ nói là ra nước ngoài cho khuây khỏa!!!Rồi sau đó...sẽ lên đi luôn!!!hhihi...

-Anh cũng gan ghê nhỉ???Nhưng dù sao....em cũng chúc anh sẽ tìm được hạnh phúc!!!Cố lên anh nhé!!!-nhìn sang anh...tôi nở một nụ cười rần rần...như để động viên tinh thần cho anh....mặc dù trong lòng lại trái ngược với điều tôi đang làm!

-Cảm ơn em nhiều lắm!!!Hạnh phúc...quả thật là do chính mình nắm bắt....đúng không em???

-Uhm...

Chúng tôi lặng đi một lúc...cả hai đều ngược nhìn lên bầu trời đầy sao.....những ngôi sao tuy gần...nhưng tôi không thể nào với tay chạm tới được....giống như anh vậy....gần bên nhau nhưng mãi mãi tôi không thể chạm được vào trái tim của anh!!!

-Em buồn ngủ quá!!!

- Vậy thì vào lều ngủ thôi!!! Hay em muốn nằm ở đây ngủ luôn???

- Thôi thôi... cho muỗi nó làm thịt em àh!!!

- Hìhìhi.... sáng mai chúng ta sẽ chụp hình làm kỷ niệm nhé!!!! Để mỗi khi anh nhìn lại... anh biết mình từng là một thiên thần của ai đó!!!

- Anh này... cứ chọc em hoài!!!

Anh cười như một đứa con nít.... nụ cười mới vô tư, hồn nhiên làm sao!!! Thôi kệ Lâm àh.... hạnh phúc của anh cũng là hạnh phúc của mày!!! Đừng tham lam mà mất đi tất cả!!!

Hiz.... mới có một đêm mà mặt mày tao đã sưng húp!!! Chụp hình gì nổi đây hả trời???

- Mấy con muỗi khốn nạn... cắn đầu không cắn.... đề cái mặt người ta ra mà cắn!!! Đáng ghét!!!

- Lần sau có đi... thuốc chống muỗi sẽ là thứ đầu tiên tao nghĩ đến!!!

3 cô nàng “đỏm dáng” đang tra tấn cái gương... hậu quả cuộc một đêm “đi bụi”.

- Êh Lâm!!! Sao mày ngồi đờ đẫn ra thế???- con Mi quay sang nhìn tôi mà hỏi...

- Đêm qua có ngủ được đâu?? Nằm trần trọc suốt.... bức bối ghê!!! -tôi nhăn mặt mà ca thán!!!

- Mấy em xong chưa nè??? Tụi mình đi bộ ra thác nước gần đây chụp hình nha!!! - giọng của anh Thuận... dường như anh đã chuẩn bị xong mọi thứ!

- Ok anh!!! Đi thôi thằng kia!!! - Con Đào hí hửng... nó kéo tay tôi làm suýt nữa tôi nằm thẳng cẳng!!!

- Từ từ pà nội!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

- Wow.... đẹp quá hà tụi bay ơi!!! Chỗ này chụp hình là hết xây luôn!!! - Con Mi “rú” lên hết như dân “nử” vậy!

- Khanh qua bên đây chụp hình chung với Vi một tấm nha!!!

Tình cờ đánh mắt nhìn sang thằng nhok ấy... thấy nó đang bị con Vi “thả dề”... trông phát tội!!!

- Không... Vi chụp đi!!! Khanh không thích chụp... - thằng nhok ấy cự nự...

- Ghét!!! Ra tới đây rồi mà còn vậy!!! Ra chụp đi mà!!!

- Êh... giúp nhỏ Vi không tụi bây??? Thấy nó năn nỉ thằng Khanh mà muốn khóc luôn kia!!!

- Giúp thì giúp... heheh...

3 con nhỏ đó xì xầm bàn tán cái gì rồi chạy vụt ra chỗ 2 đứa nhok đang đứng... không biết tụi nó đang âm mưu cái gì đây???

- Ra đây chụp hình chung với tụi chị nè 2 cưng!! hìhi....

- Êh Lâm.... ra đây chụp hình luôn đi cưng!!! - Con Oanh réo gọi.... nhưng khi nhìn “địa hình” chúng nó chuẩn bị pose ảnh thì... tôi không dám đứng dậy luôn!!! Cả đám chen chúc đứng trên hòn đá nhỏ xíu.... giữa dòng là nước đang chảy siết.... thêm tôi nữa.... chắc tiêu quá!!!

- Thôi... tụi bây chụp đi!!! Tao.... đang mệt!!!

- Ra đây đi!!! Mày nhát quá hà....

- Không có sao đâu!!! ra pose nhanh rồi vô!!! Nặng quá nè thằng kia!!

- Em ra chụp với nhóm luôn đi!!! Góc chụp này đẹp lắm.... - anh Thuận cũng đã lên tiếng.... làm tôi không biết đường nào để mà từ chối nữa!!! Hiz..

- Từ từ.... ra ngay!!! -tôi miễn cưỡng đứng dậy bước đi!!! Nhìn xuống chân thấy dòng nước đang chảy siết mà tôi cảm thấy hồi hộp, lo lắng ghê!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm...* *Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62

Má ơi!!!Sao tron lùì vậy nèh???-tôi run run bước từng bước trên những hòn đá bám đầy rêu...đi không khéo là nằm một đồng cho xem!

-Qua đây đứng với tao nèh Lâm!!!Nhanh lên đi...nặng quá hà!!!-com Mi hồi thúc tôi...nó đâu biết tôi đang sợ té đến thế nào đâu??

-Thôi...không chụp nữa!!!Mất cả hứng!!!

Đột nhiên tên nhok ấy “dở chừng” lên....mặt hầm hầm bỏ đi vào bờ...khiến cả bọn trở mắt ra nhìn.

-Khanh...chụp 1 tấm thôi mà!!!Anh Lâm...nhanh lên đi anh!!!-tay con Vi thì cứ níu kéo lấy hấn...còn miệng thì thúc giục tôi!!!Rõ chán!!!

-Thôi...mọi người chụp đi!!!Khanh không có chụp đâu!!!-nói xong...hấn hất tay con Vi sang một bên...chân bước nhanh vào bờ...

-Khanh....chụp với Vi một tấm đi!!!

Nhò Vi vẫn không ngừng “níu kéo“...mặc kệ tụi nó...tôi cũng gần ra tới được chỗ rồi!!!

-Không là không mà!!!-lần này thì tôi thấy rõ hấn hất tay con Vi khá mạnh...cú hất đó đã làm hấn chơi với không đứng vững trên những hòn đá tron lùì này....và thế là....

-Khanh...coi chừng té đó!!!-con Vi chỉ kịp la lớn lên thì hấn đã mất đà thật rồi!!!Bất thành linh có cái gì đó giật mạnh cánh tay tôi.....hoảng hồn nhìn kỹ lại thì mới biết là tên nhok ấy....hấn sợ té nên đã “bám”đạp vào cái gì mà hấn có thể “bám” được....và đó chính là cánh tay của tôi!!!

ThíchTruyện

-Buông...buông ra coi!!!Té bây giờ.....-vừa dứt lời thì quả thật.....tôi cũng mất đà theo hấn luôn!!!Trong cái giây phút “nghet thờ” ấy....tôi tưởng chừng mình đã tiêu mất rồi!!!

TUMMM.....

Một cú ngã khá to khiến lũ con gái la nháo nhào lên!Anh Thuận vội quăng máy ảnh xuống đất mà tới ứng cứu....

-Mấy đứa bình tĩnh đi!!!-anh Thuận vội trấn an....

Trong cái dòng nước siết lạnh đó....tôi không dám mở mắt ra để nhìn cảnh tượng “kinh hoàng “này....tay tôi cứ vúi chặt lấy thân người của thằng nhok đó!!!Vừa sợ,vừa tức vì bị “ăn” theo cú ngã của hấn!!!Nhưng....tôi có thể cảm nhận được dường như hấn đang cố sức để đưa cả 2 lên bờ.....tay hấn ôm lấy eo của tôi...đang rướn thân người để ngoi lên mặt nước chảy siết!!!

Trên bờ...mọi người cùng nhau tìm cách đưa cả 2 lên....loay hoay gần 5 phút....tôi mới thoát khỏi con “khủng hoảng“...

-Lâm....mày có sao không???

-Mở mắt ra đi mày!!Đừng làm tụi tao sợ nha!!!

Tiếng máy đưa bạn lo lắng khi thấy tôi cứ nhắm tịt mắt....có đứa còn ác hơn...tát vào mặt tôi một cái rỗ đầu...may cho nó là tôi không thấy...nếu không thì “hậu quả “khó lường trước được!!!

-Huhuh...tao còn sống hay đã chết rồi???-tôi run run nói được vài chữ!

-Còn sống pa ơi!!!Chết đâu mà chết!!

Tôi từ từ hé mắt ra...trông thấy ánh mặt trời le lói mà lòng mừng vô bờ bến...Diêm Vương chưa rêu gọi tôi xuống với ông!!!

-Em có sao không Lâm???-anh Thuận từ tốn hỏi thăm tôi...

-Em...em không sao!!!

-Cho anh xin lỗi nha!!!Dẫn em đi chơi mà khiến em bị thế này....anh thấy áy náy quá!!!-gọng anh Thuận như chùn lại...anh đúng là khéo lo!!Có phải là do anh làm đâu???Mà do thằng em đáng ghét của anh làm kia!!!

-Em không có sao mà!!!Anh đừng căng thẳng quá!!!-tôi ráng nở nụ cười cho anh cảm thấy nhẹ lòng...mặc dù....tôi cười như mếu!!!

-Thôi...anh đưa em về lều cho em thay đồ nhé!!!

-Khỏi đi anh ơi...em đi một mình được rồi!!!Lát thay đồ xong em ra đây lại với mọi người!!!

-Em đi được không???Thấy mặt mày em tái mét hà!!!

-Được mà...không sao đâu!!!-tôi xoa xoa tay mà nói...chứ để anh dẫn về lều thay đồ...ngại chết!!!

Tự dưng...tôi nhớ ra “nguyên nhân” làm tôi xém chết đuối....cố gắng dùng con mắt thật “thâm hiểm” nhìn vào thằng nhok đó...thì bất gặp nhỏ Vi đang lo sốt vó khi thấy chân hần bị cháy máu khá nhiều!!!

-Khanh có đau không???Đề Vi về lều lấy bông băng cho Khanh nha!!!

-Khỏi đi!!!Khanh tự về lấy được rồi!!!-nói xong...hần gượng đứng dậy...mặt mày nhăn nhó ...có vẻ là đau lắm đây!!!

-Thôi....Khanh ngồi yên đi!!!Chảy máu nhiều vậy mà còn đi đâu???Đề Vi đi cho!!!-nhò sốt sắng,nhiệt tình bao nhiêu thì càng bị thằng nhok đó dùng dưng bấy nhiêu!

-Đã nói là khỏi mà!!!Vi cứ lằng nhằng vậy hoài làm Khanh bực bội lắm,biết không???-hần quát rõ to...mọi người ai cũng nghe được!!!Chắc nhỏ Vi “quê độ” lắm đây...thấy cũng tội nghiệp ghê!!!Yêu chi người cộc cằn,khó ưa như hần mà khô!

-Vậy em với Khanh về thay đồ đi nha!!!Rồi có gì em ra đây chơi...để thằng Khanh nghỉ ngơi cũng được!!!

-Dạ...em biết rồi!!!-nói xong...tôi cũng lùi từng bước đi lều....buổi đi chơi đang vui vẻ mà tự dưng tôi mất cả hứng!

Suốt dọc đường đi...tôi với hần chẳng nói với nhau câu nào!!!Hần đi trước...tôi lùi thui theo sau....nhìn cái chân đang rướm máu mà tôi nổi cả da gà....hần chịu đau hay thật!!!

-Nèh....đi nổi không đó???-tôi bất giác mở miệng hỏi...

-Nổi!!!

-Nổi thì tự mà đi đi!!!-tôi lăm bằm trong miệng khi hần trả lời cộc lốc...cái tính sao mà khó ưa đến thế!!!

-Uj dza....

Đột nhiên hần quy xuống...khiến tôi giật cả mình....liền chạy lại xem hần có bị gì không!

-Nèh...đau thì cứ nói đau!!!Cần gì phải cố chịu đựng như thế???

-Kệ tôi!!!

-Nhok cứ như vậy thì tôi bỏ mặc luôn đó nha!!!Đứng dậy tôi diu cho mà đi!!!-quát hần mà trong lòng không thấy đã tức chút nào!!!Hần mà là em tôi chắc tôi ỳnh ngày mấy trăm lần quá!!

-Đã nói không cần mà!!!-hần cự nự...tôi thì cứ mặc kệ....một tay xốc hần dậy...tay kia đỡ lấy hần....

-Đi từ từ thôi!!!

Tự dưng hần không phản ứng gì nữa cả!!!Tôi vẫn cứ thế....diu hần đi một đoạn về lều....2 đứa cũng không nói gì với nhau nữa!!!Nhưng cái cảm giác lạnh lạnh ở quần áo....cái hóm âm từ cơ thể hần truyền sang tôi....sao mà nó làm tim đập nhanh thế nhỉ???

-Nhanh giùm cái đi!!!-ở ngoài hần cứ thúc giục....đâu biết rằng tôi phải “tút” lại sau cú ngã móm chết vừa rồi!!

-Rồi đó!!!-vén tấm cửa lều....tôi hậm hực bước ra ngoài.

Bỗng thấy hần đứng bật dậy mà tôi hết cả hồn....cái chân còn đang rướm máu....ấy thế mà hần chịu đựng hay thật!!!

-Đi từ từ thôi!Coi chừng vết thương đó!!!-tôi tỏ vẻ quan tâm...mặc dù vẫn rất là không ưa hần.

Ngồi mãi gần 5 phút....nghĩ trong đầu không biết hần làm gì ở trong mà lâu thế nhỉ???Định mở miệng hỏi thì bất thành linh hần từ trong bước ra...ngoài đầu nhìn lại thì....sao mà dễ thương thế không biết???Thân người cao ráo của hần được tôn lên bởi chiếc áo thun thể thao trắng,quần sooc đen....dáng thể này thì làm người mẫu được rồi đây!!!Tự dưng tôi cảm thấy....sồn con mắt ghê!!!

-Ấy có muốn đi chơi thì đi đi!Tôi ở đây 1 mình được rồi!!!

-Đi gì nữa mà đi!!!Nãy có hứng....bị nhok quăng xuống nước là mất hết cả hứng rồi!!!-tôi xò xiên hần...

-Cho tôi xin lỗi!!!Tại lúc này cũng hoảng quá...không biết nắm lấy cái gì...thấy ấy đứng gần nên....-hắn áp úng...trông mới con nít làm sao!

-Thôi...không sao!Tỉnh tui không có nhỏ mọn đâu!Biết xin lỗi là tốt rồi!!!

-Uj....

Nghe hắn rên...tôi quay sang thì hồi ôi....vết thương ở chân hắn gờ rỉ máu ra nhiều hơn,dường như đang có dấu hiệu nhiễm trùng!

-Nhok ngồi yên đó đi!!!Đề tui vào lều xem thuốc thang gì không???-tôi cuống cuống khi nhìn thấy máu me bê bết như thế!!!

-Ấy tìm trong balo của nhỏ Vi đó!!!-hắn nói mà cái mặt nhăn như khi....chắc là đau lắm đây!!!

-Ừh ừh....

Nghe theo lời thằng nhok...tôi mở balo con Vi ra thì quả thật....không có gì ngoài thuốc và thuốc!!!Con này đi chơi hay đi khám bệnh không biết nữa???
Nhưng dù gì thì đây cũng là dịp để sử dụng!

-Có rồi đây!!!-tôi lẳng xăng chạy ra ngoài...trên tay là một đồng bông băng thuốc đỏ!

-Xem nào....trước tiên là phải khử trùng trước!-tôi đâm chiêu...tỏ ra vẻ “chuyên nghiệp”....nhưng thật sự thì nhìn vết thương của hắn...tôi chỉ muốn ói!!!

-Ấy làm được không đó???Hay là để tôi làm được rồi!!!-ánh mắt đa nghi của hắn đang xem thường tôi!Thật đáng ghét!!!

-Yên tâm!!!Cái này dễ mà!!!Ngồi yên đi...đừng có nhiều chuyện!

Gần nửa tiếng trôi qua...sau sự mệt mỏi của tôi....cùng với những tiếng thét kinh hoàng của hắn khi phải “chịu đựng”...tôi đã hoàn thành “sứ mệnh” của mình....tuy hình thức bên ngoài...không được đẹp cho lắm!!! ^^

~~Xong rồi đó!!Một ghê vậy!!!-tôi lấy tay lau mồ hôi đang nhễ nhại trên trán...thở phào nhẹ nhõm

-Hiz...ấy băng nhìn thấy ghê quá hà!!!Không đều gì cả!!!-hắn nhìn cái chân bị tôi quấn một nùi băng mà...mếu máo.

-Đòi hỏi quá!!!Tui làm hết khả năng của mình rồi!!!Bux bội..

-Nhưng mà....trông cũng hay hay!!!

Giây phút lặng đi.....nhìn hắn mân mê cái chân đang bị thương mà cười tủm tỉm một mình....sao tôi thấy hắn đáng yêu đến lạ!!!Nụ cười như một đứa con nít đang nô đùa cùng đồ chơi của mình vậy!!!Mún vẹo má hắn một cái...nhưng không dám!!!

-Cảm ơn ấy nha!!!

-Không có gì!!!Tỉnh tui thương người là vậy mà!!!

-Uhm...

Chúng tôi im bật...không nói gì mấy phút....tự nhiên không gian yên ắng hẳn đi.....gió ngừng thổi,chim ngừng ca hát,ngay cả tiếng loạt xoạt của những âm thanh khác cũng không còn....

-Hôm qua...ấy với anh ba tôi nói chuyện gì với nhau mà lâu thế???

-Chuyện gì...là chuyện gì???-giật mình khi nghe hắn hỏi câu này....thì ra đêm qua chắc hắn cũng không ngủ được!

-Àh...tụi này nói chuyện trên trời dưới đất ấy mà!!!-tôi đánh trống lảng...sợ thằng nhok biết được sẽ buồn...

-Thôi!!!Giấu làm gì???Tôi biết hết cả rồi!

-Tui...tui có giấu nhok cái gì đâu???

-Chuyện anh tôi sắp đi nước ngoài chứ gì!!!

Hắn làm tôi thấy “quê” ghê....biết rồi mà còn hỏi...làm tôi thành kẻ nói dối bất đắc dĩ!

-Ừh thì...đúng là vậy!!!Nhưng nhok cũng đừng buồn!!!Đối với anh Thuần...nhok vẫn là người anh yêu thương nhất mà!!!

-Buồn gì đâu???Tôi phải vui mới đúng!!!

???

Tôi tròn xoe mắt nhìn hấn....không hiểu hấn nói vậy là ý gì???

-Lúc còn nhỏ,ba anh em chúng tôi yêu thương nhau lắm...nhưng do biến cố gia đình,anh hai đã đi mãi mãi....anh ba thì từ một đứa hiền lành,ngoan ngoãn bỗng chốc thay đổi....còn tôi....cũng e dè với cuộc sống này hơn!!!

Hấn nhìn về nơi xa xăm....ánh mắt chan chứa kỷ niệm!!!Ba anh em họ....đường như đều có nỗi niềm của riêng mình!

-Áy biết không???

Tôi quý anh ba lắm...nhưng từ khi anh ấy thay đổi...tôi cũng dần xa lánh anh!!!Mỗi lần anh quan tâm tôi,cho tôi tiền hay bánh kẹo....tôi đều cộc cằn,tò vè khó chịu...thậm chí tôi còn nói với anh rằng“Anh tránh xa em ra đi!!!Em không thích những người như anh!!!Em sợ lắm!!!”....lúc ấy...anh chẳng nói gì cả...chỉ cười rồi bỏ đi!!!Nghĩ lại....tôi thấy mình thật ngu ngốc...

-Dù sao cũng là quá khứ rồi!!!Nhok đừng tự dằn vặt bản thân mình nữa!!!-tôi nhỏ nhẹ an ủi hấn....trong lòng cũng có chút bùi ngùi...

-Khi lớn lên rồi...tôi mới cảm nhận được nỗi khổ của anh!!!Anh đã chịu đựng quá đủ rồi!!!Bản thân làm em mà tôi không giúp được gì cho anh....còn gây tổn thương cho anh nữa!!!Nay anh ấy quyết định tìm lại hạnh phúc cho riêng mình,tôi cũng chẳng có lý do gì để mà ngăn cản!!!

-Uhm...nhok biết nghĩ vậy là tốt!!!

Tự dưng hấn nhìn sang tôi...nhìn không chớp mắt...khiến tôi bị “đơ” ngay!

-Gi...gì vậy???

-Áy giống Đan ở một điểm....ây biết là điểm gì không???

-Tui...tui có quen với Đan đâu mà biết!!!-tôi ấp úng....tự dưng hỏi người ta như thế!!!Chẳng lẽ...tôi đẹp giống như Đan àh???

-Áy có nụ cười hồn nhiên như Đan vậy!!!Rất đẹp.....

Nghe hấn nói xong...tôi chưng hửng....chắc bây giờ mặt đã đỏ như quả gấc mất rồi!!!Biết làm sao bây giờ???

-Nhưng ngoài điểm đó ra!!!Áy chẳng được cái gì nữa cả!!!Hậu đậu,bê bối,hung dữ....

Khen được một câu....hấn như tạt gáo nước lạnh vào tôi khi nói những từ ấy!!!

-Im đi!!!Nói tui hung dữ...tui úynh nhok ráng chịu!!!

-Đó!!!Tôi nói có sai đâu!!-hấn cười “đều”....càng làm tôi muốn bay vào...”cầu xé” hấn ghê!!!

-Nhưng mà nèh...

-Cái gì???-tôi hậm hực nói..

-Tuy anh ba của tôi đi rồi!!!Nhưng điều kiện là ấy chăm sóc cho tôi thì...xin miễn nhé!!!

Hấn làm tôi quê độ lần 2...làm như tôi muốn làm “vú em” cho hấn lắm vậy!!!

-Yên tâm!!!Tôi cũng không đủ khả năng để chăm sóc một thằng như nhok đâu!!!Bực bội....đi ăn đây!!!- tôi đứng bật dậy....phui quần rồi bước vào trong lều....cái thằng nhok này làm tính tình tôi thay đổi chóng mặt!!!Lúc thì khiến tôi hiền như nai tơ....lúc thì hấn biến tôi thành ác quỷ lúc nào không hay!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63

CẠACHH....

Sau tiếng mở cửa là những bước chân lẹp xẹp của tôi đang lê vào nhà!!!Đi chơi thì không thấy mệt....nhưng về sao thấy đuối quá!!!Giờ chỉ mong lên phòng dọn balo,sau đó tắm cho mát mẻ rồi leo lên giường..”thăng” một giấc!!!

-Đi chơi dữ há!!!

Giọng của thằng Tiến...nó đang ngồi rung đùi vừa ăn snack,vừa xem tivi...trông có vẻ nhàn hạ làm sao!!!

-Mệt gần chết!!!Còn com không mày???-tôi thều thào nói.

-Hết rồi!Lát chịu khó đi ra ngoài ăn com tiệm đỡ đi!!!

-Hiz...tao đi về mệt quá mày ơi!!!Hay tao gửi tiền mày mua giùm tao nha!Nha....-tôi cố nài nỉ nó...thằng này thì khỏi nói....chỉ cần tôi “địu giọng” một chút là nó sẽ răm rắp nghe theo!!!Nhiều khi thấy nó ngốc đến tội nghiệp mà thôi cũng kệ!

Nó lườm tôi một cái....cũng ngừng nhai snack luôn!!Khiến tôi tò mò không biết nó đang nghĩ gì trong đầu?

-Đi tắm đi rồi lát tao mua cho!!!

-Cảm ơn mày nhiều nha Tiến iu dẫu!!Hihih...-tôi hí hửng...ôm lấy cổ nó một cách vô tư rồi xách balo lên phòng....

ThíchTruyện

Đang mở balo để lấy đồ....đi chơi có 1 ngày 1 đêm mà tôi “ngốn” hết 5 bộ.....chưa tính đến vụ “lọt sàn” với thằng nhok kia nữa!!!Phen này giặt đồ mệt nghỉ luôn!!!Tự dưng tôi sực nhớ ra một chuyện....hồi hã tìm kiếm “nó” trong balo...hy vọng tính hậu đậu không làm tôi để quên nó trên xe!!!

-Phuu..

Thở phào nhẹ nhõm....tôi đã tìm thấy “nó“...”nó” chính là món quà nhỏ mà anh Thuận đã tặng cho tôi trước khi cả bọn chuẩn bị về lại Sài Gòn!Anh ấy cũng thật đáng yêu....tặng quà mà chỉ biết dúi vào tay người ta...rồi nói một câu ngắn gọn:“Quà cho em trước khi anh sắp đi đấy!!!”...hình chú ngựa gỗ có con mắt bằng pha lê lấp lánh trông thật đẹp mắt!!(Tuy tôi không biết là thật hay giả ^^!) nhưng nó sẽ mãi ở bên tôi!!!Hy vọng....anh sẽ có được hạnh phúc mà bấy lâu nay anh đang tìm kiếm!

-Tao tắm xong rồi nè!!Đi mua com giùm tao đi Tiến iu dẫu!!!-tung tăng bước ra nhà tắm...nhưng lên đến phòng khách thì không thấy thằng đó đâu cả!!!Chỉ có gói snack đang ăn dang dở nằm trên bàn thôi....thiệt nghĩ chắc nó đi mua com cho tôi rồi!!!Đành xem tivi ăn snack chống đói vậy!!!

Đang chăm chú theo dõi phim hoạt hình bên Disney....thì bỗng có tiếng chuông điện thoại reo lên!Giật mình tưởng là của tôi...nhưng sau đó mới phát hiện là không phải...thì ra là của thằng Tiến...nó đi mà để quên ở nhà!!!

Ban đầu tôi định không quan tâm là ai...nhưng điện thoại cứ reo ỉnh ỏi...khiến tôi muốn điên cả đầu!!!Bèn với lấy nó định nghe thì bỗng giật mình....nó add tên người này là “Mai Yêu”!!!Thì ra....cu cậu đã có “bóng hồng” rồi!Bất ngờ ghê!

-Êh thằng kia!!!Nhiều chuyện hã mày???

Tự dưng nó từ đâu xuất hiện....khiến tôi giật cả mình...xém nữa là rớt cái điện thoại luôn rồi!!!

-Có...có đâu!!!Thấy nó reo hoài...tao định tắt chuông thôi hà!!!-tôi biện minh...

-Liệu hồn nha mày!!!Ăn com đi!!!-nó quăng hộp com xuống bàn...rồi giật lấy cái điện thoại từ tay tôi...sau đó lủi ra ngoài thật nhanh!!!Đúng là...nó có “ghệ” rồi....bây đặt giấu diếm!!

-Tao chỉ định nghe giùm mày thôi mà!!!!Làm gì dữ vậy???

Vì gái mà chửi bạn thân của mày àh???

Đồ....dại gái!!!-tôi bực tức...không biết làm gì ngoài việc chửi sau lưng nó mà thôi!!!

-4 em cầm lấy!!!

Tôi,Mi,Đào và Oanh ngẩn ngơ nhìn tờ kiểm điểm mà bà cô đang cầm trên tay.... hậu quả của việc cúp học ngày hôm qua!!!!

-Đào...em là lớp trưởng...ấy thế mà nghỉ học không báo cô biết trước!!!Em nên xem lại cách quản lý lớp của em đi nhé!!!Cô không hài lòng đâu đấy!!!

Bị mắng...con Đào chỉ còn biết cúi gằm mặt xuống...tội con nhỏ...chắc là quê lắm đây!!!

-Còn em nữa!!!

Tự dưng bà cô “lia” hướng sang tôi....chỉ thẳng vào mặt nữa mới ác!!!

Em đã nghỉ quá số tiết quy định...nếu em còn nghỉ một lần nữa thì tôi sẽ cấm thi môn của tôi!!!Em rõ chưa?????-bà “đay nghiến“....khiến tim tôi muốn rụng rời ra ngoài!

-Dạ...dạ....

-Về chỗ hết đi!!!!

Sau câu lệnh....4 đứa tụi tôi lủi thật nhanh về bàn....ngồi xuống mà tim vẫn đập nhanh,chân vẫn run!!!”Sát khí” của bà cô này quả thật ghê gớm!!

-Hiz...quê quá mày ơi!!!Bà làm tao muốn chui xuống đất cho rồi!!!-con Đào sứt sùi....khi cả bọn ra canteen họp nhóm!

-Thôi kệ đi mày ơi!!!Lâu lâu nổi loạn một bữa....sợ gì???-con Mi an ủi theo kiểu cách...ngang tàn.

-Uh...mày thấy thằng Lâm không???Nó bị bà cô dạy nghiêm còn hơn mày...mà vẫn tỉnh bơ kia???-nhỏ Oanh châm vào...tự dưng lấy tôi làm ví dụ....rõ khủng!

-Mặt nó dày lắm!!!Còn tao...tao yếu đuối mà!!!

-Tao ứnh mày giờ nha con kia!!!Nói ai mặt dày hà mày???-tôi phản ứng ngay khi con Đào trêu chọc...

Títt...títt....

Cả đám đang ngồi ngắm trai...bỗng điện thoại tôi báo có tin nhắn!!!Mở ra xem thì tôi bàng hoàng....thằng nhok Khanh nói là ông của nhỏ Vi bị té cầu thang....phải đưa vào bệnh viện gấp!!!

-Gi vậy mày???Sao mặt mày thất thần thế???-tụi bạn nó tò mò.

-Ông của nhỏ Vi bị té cầu thang nhập viện rồi!!!

-Trời!!!Gi ghê vậy???Có nghiêm trọng không mày???

-Tao không biết nữa!!Thằng Khanh mới nhắn cho tao nèh!!!Chắc lát tan học...tụi mình vào thăm ông ấy chút đi!!!Tụi mày thấy sao???-tôi đưa ra ý kiến..

-Uh...phải vậy chứ sao???Dù sao ông cũng tốt với tụi mình mà!!!

-Ok!!!Quyết định vậy đi!!!

Loay hoay mãi gần cả tiếng...chúng tôi mới có mặt tại bệnh viện...theo như tin nhắn mà nhok Khanh nhắn cho tôi....phòng của ông nằm tận lầu 3....nhưng sao đi cả hành lang rồi mà vẫn không tìm thấy!!!

-Êh...đúng chỗ không đó mày???Đi này giờ có thấy ai quen đâu???-con Mi lo lắng..

-Thằng Khanh nó nhắn cho tao chỗ này mà!!!Không lầm lẫn đâu!!!-tôi nói...nhưng trong lòng cũng lo lắng không kém tụi nó.

Bất thành linh....tôi nhìn thấy tên nhok ấy cùng nhỏ Vi...đang “tình tứ” đi bên nhau!

-Êh êh...2 đứa nó kìa tụi bây!!!-tôi chỉ tay....mà miệng cứ lia lịa nói.

-Trời ơi!!!Mừng ghê vậy!!!

-Vi!!!Khanh!!!-con Oanh hét lên rõ to...khiến bao nhiêu cặp mắt đổ xô vào 4 chúng tôi....con này tính tình “sỗ sàng” dễ sợ!

-Ủa???Mấy anh chị làm gì ở đây vậy???-nhỏ Vi trở con mắt đỏ hoe nhìn chúng tôi.

-Khanh nhắn tin cho Lâm biết đó!!!

-Ông của em sao rồi???-tôi hỏi han...

-Ông đang truyền nước biển anh àh!!!Tuy không có gì nghiêm trọng nhưng ông bị tăng huyết áp!!!Đến giờ chưa tỉnh nữa!!!-nhỏ nói trong tiếng nức...

-Thôi!!!Chắc không sao đâu...em đừng lo lắng quá!!!-con Đào ôm lấy nhỏ mà an ủi..

Bất chợt nhìn sang hân....vẫn cái chân bó băng...nhưng dường như tôi thấy nó đã bớt sưng rồi!!!

-Ấy đi với tôi xuống mua nước nhé!!!

-Ừ ừ...-tôi chỉ biết nghe theo hấn...chứ thật sự giờ vào đây tôi cũng chả biết làm gì!!!

Lùi thủi theo sau lưng hấn xuống mua nước.... tôi muốn bắt chuyện hỏi han tình hình ông của nhỏ Vi,nhưng thấy mặt hấn cứ đăm đăm nên đành thôi vậy!

-Áy uống gì?Nước suối hay nước ngọt???

-Thôi!Tui không uống đâu...nhok mua cho mấy người kia được rồi!!-tôi xua xua tay...mặc dù trong lòng cũng đang khát nước lắm!

-Uống gì nói nhanh đi!Bây đặt mắc cỡ nữa!!!

Bị hấn nói trúng “tim đen“...tuy tức lắm nhưng mà dù sao hấn cũng...nói đúng!!!Nên đành nhin vậy!!!

-Uống Cola!!!-bữa môi...tôi nói.

-Ông sao rồi tui bây???-tôi hỏi đám bạn khi thấy ông vẫn còn nằm bất động trên giường.

-Nói chung là qua con nguy hiểm rồi!!!Nhưng bác sĩ vẫn đang theo dõi...vì ông mắc chứng bệnh tim nữa mà ời!!!

Nghe con Mi nói mà tôi thấy đau lòng ghê!Bình thường ông vui vẻ,khỏe khoản bao nhiêu thì bây giờ....nhìn ông tiêu tụy bấy nhiêu!!!Hình ảnh của ông làm tôi nhớ lại người bà quá cố của tôi.....cũng mới cười đùa đó...ây mà.....

Ở trong đây cũng đã lâu...đến lúc chúng tôi phải về!!!Sau khi chào tạm biệt gia đình của nhỏ Vi....nhỏ cùng thẳng nhok theo chân tui tôi ra đến ngoài cổng!

-Anh chị đi về cẩn thận nhé!!!Em thay mặt ông của em cảm ơn anh chị nhiều lắm!-nhỏ Vi nói với giọng thều thào,thiếu sức sống....việc này cũng dễ hiểu thôi mà!

-Có gì đâu!!!Em cũng đau buồn quá nha!Nhớ ăn uống đầy đủ đó!

-Thôi!Tui chị về nha em!!Có gì để bữa khác tui chị ghé qua thăm ông của em nữa!!!

Cả bọn chuẩn bị quay gót đi....thì bỗng tên nhok ấy gọi tôi lại....thắc mắc không biết có chuyện gì?

-Gì thế???-tôi hỏi.

-Áy có thể nói chuyện riêng với tôi một lát được không???

Trước sự tò mò của đám bạn...và ngay cả bản thân tôi....buộc lòng tôi phải đi theo hấn!

-Tui bây về trước đi!Lát có gì tao đi làm luôn!-tôi quay sang thì thầm với tui nó.

-Uh...vậy tui này về trước!!!Nhưng mai đi học...mày phải tường thuật chi tiết câu chuyện này đó nghe chưa!!!Không thì....-con Mi vừa nói vừa làm động tác “cắt cổ“....định uy hiếp tôi đây mà!!!

-Biết rồi biết rồi!!!Về nhanh đi!!!-tôi thúc giục.

-Vậy...Vi cũng lên với ông nha!!!Khanh...cứ nói chuyện đi há!-trong lòng nhỏ Vi chắc cũng tò mò không kém...nhưng ngoài mặt không biểu hiện ra thôi!

Theo hấn vào trong khuôn viên bệnh viện....hai chúng tôi ngồi nấp dưới tán cây mà vẫn không tránh khỏi cái nắng gắt gỏng của mùa hè!

-Rồi đó!!!Có gì thì nhok nói đi!-tôi vừa nói vừa lấy tay lau mồ hôi đang nhễ nhại!

-Tôi muốn ấy giúp tôi một chuyện!!!

-Chuyện gì???-tôi thắc mắc.

-Uhm...tôi muốn ấy chịu khó làm tăng ca với tôi!Được không???

-Tăng ca àh???-tôi trở mắt nhìn hấn.

-Thì tức là...đi làm sớm hơn,về trễ hơn đó mà!!!

Nghe hấn nói xong tôi giật cả mình...nếu đồng ý thì thời gian đâu tôi ngủ nữa???Nhưng từ chối thì thật không phải đạo...dù sao ông cũng đã từng giúp đỡ tôi nhiều...nay thằng nhok đưa ra yêu cầu này cũng chỉ vì muốn tốt cho tiệm bánh của ông mà thôi!!!

-Sao?Áy không chịu hả???

-Làm gì có!!!Tui...tui chỉ đang lo làm về trễ quá...không có bus cho tui về mà thôi!!!-tôi lắp lửng...

-Cái này thì yên tâm!Có gì tôi chờ áy về cho...không lấy tiền công!!!Chịu chưa???

Hấn nói đến nước này thì tôi phải đành...chấp nhận mà thôi!!!

-Uhm...vậy cũng được!!!Nhưng hứa là phải làm đó nha!Để tui về một mình là nhok biết tay tui!!!

-Tôi hứa là làm mà!!!Vậy...áy ở đây với tôi chút xíu nữa đi...rồi lát tôi chờ qua tiệm bánh luôn!!!

-Nhưng.....tôi ấp úng nói....

-Nhưng gì???

-Tui đói bụng quá!!!Để tui đi ăn rồi tính gì thì tính nha!!!-tôi xoa xoa cái bụng đang sôi sùng sục...

-Bỏ tay luôn!!!Chịu khó ở lại một chút nữa đi...rồi tôi chờ tới chỗ này ăn miễn phí!!!

-Miễn phí hả???-nghe hấn nói câu này...mắt tôi tự dưng “sáng rõ” hấn lên!

-Cái đồ...tham ăn!!!

-Ừ thì kệ tui!!!

-Già đầu mà như con nít!!!

-Đỡ hơn đồ con nít mà như ông già!!!

Suốt đường lên phòng của ông...hai chúng tôi không ngừng nói sock nhau!!!Khiến đi tới đâu người ta cũng nhìn tụi tôi tới đó....ngại ghê vậy!!!

-Khanh....đi ăn với anh Lâm àh???-nhỏ Vi ngạc nhiên nhìn chúng tôi...khi nghe hấn nói cho nhỏ nghe về việc này.

-Uh...Khanh với Lâm đi ăn xong sẽ ghé tiệm luôn!!!Vì cứ về nhà nghỉ ngơi đi...khỏe rồi hãy ra tiệm...biết chưa???

-Vậy....vậy cũng được!!!Khanh đi xe cẩn thận nha!!!-về tiết nuôi hiện rõ trên khuôn mặt của nhỏ....áy thế mà thằng nhok vẫn dừng dừng như không có gì!!!

-Nèh!Bộ không có chút động lòng gì sao???-tôi hỏi khéo hấn khi cả hai đã ra đến bãi giữ xe.

-Động lòng gì???-hấn giả vờ ngây thơ.

-Thì Vi đó!!!Quan tâm nhok vậy nhok cảm động sao???-tôi cười cười gian xảo....

-Thôi đi!Áy đừng nhiều chuyện!!!Ngồi cho chắc đó!!!

Dứt lời...hấn rồ ga một phát làm xém tý tôi té nhào xuống phía sau...cũng may đã kịp thời “ôm” eo hấn lại!!!Cái thằng đáng ghét!!!

-Chạy từ từ thôi!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Suốt dọc đường đi tôi không dám mở mắt ra.....vì sợ nếu nhìn thấy hấn chạy như bay chắc tôi té xỉu quá!!!Ngồi trên xe mà tôi cứ cầu nguyện suốt....

-Tới nơi rồi!!

Nghe hấn nói....tôi mới từ từ mở mắt ra....không tin trước mắt mình là một ngôi biệt thự sang trọng....chẳng biết nơi này là đâu mà hấn lại chở tôi tới đây nữa???

-Đây....đây là đâu vậy???-tôi ngơ ngác nhìn xung quanh mà hỏi.

-Cậu út về rồi hả??Lâu quá rồi không gặp cậu nha!!!

Nghe có tiếng người...tôi quay sang thì thấy cánh cổng trước nhà hé mở dần...để lộ bên trong là một cơ ngơi hoành tráng.....không thể tin nổi vào mắt mình!!!Mà thậm chí tôi chẳng biết đây là đâu nữa???

-Đi theo tôi!!!Đứng đó nhìn cái gì mà nhìn???

Tôi hết như dân quê mới lên tỉnh vậy...mặt cứ đờ đẫn ra!!!!Chỉ biết rằm rắp và ngại ngần đi theo hần....

-2 đứa tới rồi đó hả???

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64

Thật ngạc nhiên...anh Thuận cũng có mặt ở đây nữa!!!Cách ăn mặc của anh xuề xòa quá...chỉ có chiếc áo ba lỗ cùng với quần đùi....nhìn anh tôi thấy ngại ngại ghê!!!

- Vào đi Lâm!!!-anh Thuận cười mở nói...

-Dạ...mà đây là...

-Là nhà của tụi anh đó!Hihih...

Anh dứt lời thì tôi “đơ” luôn...đầu biết nhà anh giàu...nhưng tôi đâu có ngờ nó giàu quá sức tưởng tượng của tôi như vậy!

ThíchTruyện

-Sao cái mặt cứ đơ ra thế???Bộ lạ lắm àh???-thằng nhok đó chằm chọc...

-Làm...làm gì có!!!-tôi chối phay...

-Nãy Khanh có điện thoại cho anh...nói là nó với em sẽ tới đây ăn cơm nên anh cũng ngồi đợi 2 đứa tới luôn!!!Làm đói meo nãy giờ!

Tại thì tôi lắng nghe anh nói.....nhưng mắt thì đảo lịa lịa xung quanh....tùng môn trong nhà này,tôi nghĩ không có cái gì là rẻ cả!!!Cách bài trí,sắp xếp cũng rất hài hòa....đơn giản nhưng toát lên vẻ sang trọng!!!Ôi....thật đúng là mở rộng tầm mắt!

-Vú ơi!Dọn cơm lên giùm con đi!!

-Lâu lắm mới thấy 2 anh em cậu ngồi ăn cơm chung với nhau đó nha!!!Làm vú nhớ lại lúc 2 đứa còn nhỏ ghê!!!Ấy thế mà cũng mấy năm rồi nhĩ???

Trước mặt tôi là người đàn bà đã lớn tuổi...tóc cũng đã điểm sương mai...tuy nhiên ánh mắt hạnh phúc khi bà nói ra những lời này thì không giấu đi đâu được!!!Chẳng lẽ người trong gia đình hiếm khi nào có những buổi ăn cơm như vậy sao???

-Ngồi đi em!Cứ ăn tự nhiên nhé...đừng có ngại gì cả!!!-anh Thuận nhìn tôi cười thân thiện..

-Vâng...vâng ăh!!!

-Chắc cũng đã hơn 2 tháng chú mày chưa về thì phải???Lát có muốn lên phòng xem mọi thứ có khác gì không???

Thôi...tôi ăn xong là đi liền!!!Gặp ông bà mắc công lắm!!!-thằng nhok vừa nói....vừa gấp đồ ăn lịa lịa....

-Đừng lo!Thường ông bà đi tới chiều tối mới về...muốn gấp vào giờ này cũng khó lắm!!!

-Uhm...

-Ăn cơm đi Lâm!!!Đừng có ngại mà!!!

-Dạ...dạ....-tự dưng ăn trong không gian sang trọng này....tôi thấy ngại ngại sao ỉh!!!Bình thường gấp đồ ăn tôi đâu có “khách sáo” vậy đâu ta???

Thế là cũng xong bữa ăn...tôi thở phào nhẹ nhõm vì cái bụng đã được nạp năng lượng!!!

-Thôi!!!Tụi tôi đi nha....có gì gặp anh sau!!!-vừa dứt bữa thì thằng nhok đó đã định đi ngay rồi..

-Làm gì gặp thế???Mới có 1 giờ mấy mà???Ồ lại chơi với anh chút nữa rồi đi!!!

Sau gọi ý của anh Thuận...hắn không nói gì cả!!!Trong lòng chắc là đang phân vân lắm!!!

-Không muốn thăm con Ben của chú mày dạo này sao àh???

-Ben???-tôi thắc mắc...

-Uhm...vậy tôi ra sau vườn thăm nó chút xíu đây!!!-dứt lời...hắn lui đi thật nhanh....rồi đột ngột ngừng lại....như sợ nhớ ra cái gì đấy!

-Ấy ở đây chơi đi!!!Lát tôi trở ra rồi tụi mình về!!!

-Ừ ừ...-tôi gật gù...

-Em có muốn xem mặt Ben không???-anh Thuận lém lỉnh kẻ sát tai tôi nói...

Trong lòng cũng tò mò này giờ....chỉ chờ anh nói câu đó để tôi...gật đầu cái rụp mà thôi!!!

-Thế thì theo anh!!!

Anh dẫn tôi đi qua bao nhiêu căn phòng....tôi thiết nghĩ nhà có bao nhiêu người ở mà xây phòng lắm thế nhỉ???Không sợ ma àh???

-Đấy...Ben là nó đấy!!!

Dõi theo cánh tay anh Thuận đang chỉ...tôi chăm chú dõi theo....khuyết đằng sau khóm cây dừa kiểng là hình ảnh một thằng nhok đang đùa giỡn với một chú chó....ôì trông nó thật to.....to như một con gấu con vậy!!!

-Ben là con chó cưng của nó đấy!!!Khi nó được 5 tuổi thì Ben chỉ là chú chó con thôi!!!Ấy thế mà bây giờ 2 đứa.....đứa nào cũng lớn hết rồi!

2 chúng tôi ngồi nấp sau bể cá có hòn non bộ hoành tráng mà nhìn thằng nhok đó!!!

-Hèn gì nó to ghê!!!Ban đầu em cứ tưởng nhà anh nuôi gấu!!Hihih....

-Thằng Khanh nó thương con Ben lắm!!!Từ nhỏ tới giờ nó chỉ có chơi đùa với Ben mà thôi!!!

-Uhm...-tôi ậm ừ....chỉ lo mãi nhìn theo hình ảnh hắn đang nô đùa cùng chú chó.....trông mới đáng yêu làm sao!!!

-Con Ben giờ cũng già rồi!!!Không còn hoạt bát như xưa....anh nghĩ chắc cao lắm nó chỉ sống thêm được 1 năm nữa là cùng...

-Không biết lúc đó....Khanh sẽ như thế nào nhỉ???-tôi tự hỏi..

-Anh cũng không biết!!!Với lại anh cũng sắp đi rồi....bản thân con Ben phải nhờ đến mấy người làm chăm sóc nó thôi!!!

-Uhm...

-Thôi tụi mình vào nhà đi!Để nó thấy tụi mình đang theo dõi nó....nó điên lên thì mệt!!!Hihi...-anh đùa....

-Dạ.....

-Em ăn trái cây nhé!Rồi anh mở tivi cho xem!

Trước mặt tôi là nguyên cái tivi “khổng lồ“...đang chễm chệ nằm trên tường....giữa căn phòng khách quá là sang trọng!!!

-Dạ...em cảm ơn!!!

2 anh em đang nói chuyện phím thì thằng nhok đó bước vào....chưa kịp ngồi xuống thì đã nhanh miệng nói...

-Thôi đi về!!!Trễ giờ rồi!!!

-Cái thằng...lâu lâu mới về nhà mà làm thấy ghê vậy!!!-anh Thuận bắt bẻ...

-Vậy...em về nha anh!!!

-Uhm...vậy 2 đưa đi xe cẩn thận nhé!!!

-Vâng ăh....

Đang loay hoay thu xếp đồ đạc chuẩn bị rời khỏi dinh cơ hoành tráng này thì...bà vú từ đâu chạy ủa vào...tức tốc nói....

-Ông...ông bà chủ về 2 cậu oi!!!!

Cả 3 chúng tôi sững sờ....tôi không biết 2 anh em họ sững sờ vì điều gì....nhưng bản thân tôi thì cảm thấy run lẩy!!!Vì trong thâm tâm tôi....người tai to mặt lớn nào chắc cũng đáng sợ như nhau!!!

-Sao giờ hà thẳng kia???-anh Thuận quay sang nhìn thẳng nhok mà hỏi.

-Về luôn chứ sao!!!

Dứt lời...hắn sai chân đi ra ngoài...tôi chỉ còn biết lùi thủi đi theo sau hắn nữa!!!

Bên ngoài...một chiếc xe hơi bóng lường đang đậu.....cánh cửa từ từ hé mở....một người phụ nữ sang trọng bước ra trước....tiếp đến là người đàn ông lịch lãm bước theo sau!!!

Tự dưng tim tôi đập liên hồi....không biết rồi chuyện gì sẽ diễn ra đây!!!

-Khanh!!!-người phụ nữ ấy gọi thẳng nhok...nhưng nó giả vờ không nghe thấy...cứ tiếp tục bước đi!!!

-Khanh!!!Nghe mẹ gọi không hả???-bà ấy chặn ngang hắn lại...nắm lấy cánh tay của hắn...buộc lòng hắn phải dừng lại.

-Buông tôi ra!!!-hắn trả lời trống không.....tôi chỉ biết đứng đó mà nhìn,,

-Vào nhà với mẹ chút đi con!!!Lâu rồi mẹ không được gặp con đây!!!-bà ấy nói với giọng trù mến.

-Tôi bận rồi!!!Bà buông tay để tôi đi!!!-nói xong...hắn hất mạnh tay bà ra....khiến bà suýt té ngã vì mất đà...thêm đôi guốc cao đang được mang dưới chân!!!

-Cái thằng mất dạy!!!Mày dám đẩy mẹ mày vậy đó hả???-đến lúc này thì người đàn ông đó mới lên tiếng..không những là lên tiếng...mà ông ấy còn nhào tới....tất một cái rồ mạnh vào mặt thẳng nhok ấy!!!Tiếng BỐP vang lên một vùng trời....tôi chỉ biết há hốc mồm mà chứng kiến cảnh đáng sợ này!!!

-Con...con có sao không Khanh???-mẹ của hắn xót lòng....

-Ông làm như ông thương bà lắm vậy!!!Đóng kịch dở quá đi!!!-đôi mắt hắn long lên sòng sọc,đỏ hoe.....chắc là tức lắm...

-Mày....-ông ấy định giơ lên đánh thẳng nhok đó nữa....không hiểu sao bản chất “nhiều chuyện” của tôi lại trỗi lên....

-Dừng...dừng tay đi!!!

Mọi ánh mắt đều đổ dồn vào tôi....nhất là hai ông bà ấy....chắc không biết tôi là đứa nào mà cả gan xen vào chuyện gia đình của họ!Dù sao cũng lỡ nổi máu “anh hùng“...thôi thì....làm liều luôn!!!

-Con là bạn của Khanh....chào 2 bác tội con đi!!!-sau câu nói lễ phép đó...tôi nắm lấy tay hắn.....dẫn hắn thoát khỏi không khí đáng sợ này!!!

Tôi phải lấy hết can đảm ra mới dám “hùng dũng” bước đi trong hoàn cảnh này!!!Bao nhiêu con mắt vẫn cứ đổ dồn vào chúng tôi....nhưng không hiểu vì sao tôi lại không muốn nhìn thấy hắn bị tổn thương!!!Cái tát đó quả thật đáng sợ....bây giờ tôi mới biết được uy lực của những người giàu có!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bọn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65

Kể từ khi vụ việc ấy xảy ra....suốt từ trưa đến giờ thẳng nhok ấy vẫn không thay đổi sắc mặt....chốc chốc nhìn sang vẫn y nguyên....về cau có khó chịu!!!Dù sao cũng tội cho hắn...ăn cái tát quá mạnh kia mà!!!

-Ấy lo dọn dẹp đi!!!10 phút nữa đóng cửa đó!!!

-Uh uh....-tôi gặt gùi.

XOẢNGGG....

Tôi giật thót khi nghe có tiếng rơi vỡ....ban đầu cứ tưởng do tôi hậu đậu mà ra....nhưng không phải....chính là tên nhok ấy làm!!!

ThíchTruyện

-Ôi trời!!!

-Ấy đi lấy giùm tôi cái chổi đi!-vừa nói...hắn vừa lấy tay khều khều các mảnh vỡ....định nói với hắn đừng có làm vậy nhưng không kịp...hậu quả là tay hắn cũng chảy máu luôn!!!

-Bỏ tay luôn!!!Ngồi yên đó giùm cái đi!!!-tôi cần nhìn....mắt thì đảo lia lịa tìm xem hộp thuốc để ở đâu!

Sau khi thu dọn “chiến tích” hắn bày ra....tôi ngồi sát trùng cái tay vừa chảy máu cho hắn!!!

-Thiệt tình...hết chân rồi tới tay!Tui hậu đậu nhưng chắc không bảnh nhok quá!!!

-Thây kệ tôi!!!-hắn trả lời tỉnh bơ.

-Tỉnh tui không thây kệ được!!!Cầm nói với cái giọng đó nghe chưa???-tôi lườm liếc.Đột nhiên...khi nhìn kỹ vào khoe môi của hắn...thấy có vết máu đã khô đọng lại....chắc là do cái tát mà ba hắn để lại đây mà!!!

-Có đau không???-tôi hỏi...

-Không!!!

Tui hỏi cái tát lúc trưa kia!!!

Hắn im bất...miệng cứ lấp liếm như muốn nói điều gì đó mà không ra lời....mãi mấy giây sau mới có thể...

-Cũng không!!!

-Thật không???

-Thật!!!-hắn trả lời dứt khoát...

Tôi không hỏi gì nữa cả....chỉ đưa cánh tay lên sờ vào vết thương trên miệng hắn!!!Khiến hắn sững sờ nhìn tôi chăm chăm..

-Bị vậy...chắc ăn uống khó lắm nhỉ???

-Đồ hâm!!!Đâu phải ai cũng tham ăn như ấy!!!-hắn quạt tay tôi ra....đứng dậy và nói tiếp....

-Đi về thôi!!!Trễ rồi!!!

-Uh...về thì về!!!

-Nhok chạy xe từ từ thôi nha!Coi như tui nắn nỉ nhok đó!!!-tôi nhìn hắn với ánh mắt khẩn thiết trước khi mang mũ bảo hiểm vào...

-Lên nhanh đi!!Không cho đi bộ về bây giờ!!!

Leo lên xe mà tôi không ngừng lườm liếc hắn....người gì đâu mà ngang bướng.khó ưa ghê!!!

-Muốn đi hóng gió chút không???

Đang mãi mê nhìn ngắm thành phố về đêm...thì thằng nhok đó gọi chuyện với tôi...

-Hóng gió???

-Uh...đi không thì bảo!!!

-Đi...thì đi!!!

Sau câu đồng ý của tôi...hắn rõ ga thật nhanh!!!Khiến tôi phải vịn vào eo hắn thật chặt(chỉ là vịn chứ không có ôm nhé!! ^^~)

Sau gần nửa tiếng gồng mình chịu trận...hắn cũng chịu ngừng trước cánh đồng cỏ xanh mướt,lồng lộng gió ở ngoại ô!

-Ôi!!!Mát quá!!!-tôi thốt lên khi từng làn gió đêm luồn qua mái tóc....còn hắn....bước xuống xe là nằm sải xuống bãi cỏ.....mắt ngược nhìn lên bầu trời xa xăm

5 phút trôi qua...

10 phút trôi qua...

15 phút trôi qua.....

Không gian cũng vẫn im bất....hắn thì nằm nhìn bầu trời....tôi thì ngồi...mạnh ai nấy suy nghĩ...

-Sao không nói gì hết vậy???-hắn mở lời trước...

-Nói cái gì bây giờ???

-Bình thường nói nhiều lắm mà???

-Nói nhiều cũng phải tùy chỗ chứ!!!

-Thế chỗ này không nói nhiều được àh???-hắn cứ hỏi tới...

-Tưởng nhok đang buồn nên tui im lặng cho nhok suy nghĩ!!!

-Sao biết tôi buồn???

-Đoán vậy!!!

-Hay nhĩ???

-Chứ sao???-tôi hếch mũi nói...

-Vậy làm gì cho tôi hết buồn đi!!!

Hắn nói tỉnh queo...làm như tôi là con hề cho hắn vậy!!!

-Điên àh???-tôi quát....

-Không phải hứa với anh tôi là chăm sóc tôi sao???

-Êh...cái này nhok từ chối rồi nha!!!-tôi bắt bẻ...

-Không hiểu sao.....

-Hiểu cái gì??-tôi hậm hực hỏi...

-Không hiểu sao mỗi lần gần ấy....tôi không thấy buồn nữa nha!!!Cứ như thấy cái mặt khờ của ấy là tôi vui rồi!!!Kỳ lạ nhĩ???

-Đi về!!!Chờ tui về mau!!!-tôi giận ra mặt...

-Hahah...nói giỡn làm gì ghê thế???

-Sao nhìn nhok tui cứ muốn đánh nhok cho bõ ghét!!!

-Thế thì đánh đi!!!Cho đánh nêh!!!-hắn thách thức...

-Hừh....không thèm nói nữa!!!-tôi tức vì hắn cứ chọc tôi hoài...nhưng đổi lại...nhìn những nụ cười cuối ngày đó là cũng đủ để biết hắn đã nguôi ngoai chuyện lúc sáng rồi!!!Ấy vậy mà cũng hay!!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm...* *Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 66

Sao hôm nay về trễ thế???

Vừa mở cửa vào nhà tôi đã nghe giọng thằng Tiến...đèn tắt tối thui...chỉ có chút ánh sáng mờ mờ của tivi hắt lên.Nó đang ngồi chễm chệ trên ghế mà xem

-Tại...tiệm bánh có chuyện...nên tao mới về trễ!!!

-Chuyện gì???-nó thắc mắc.

-Mày quan tâm chi?Nói mày cũng đâu có biết đâu???

ThíchTruyện

-Mày mà đi chơi đêm bấy bả là tao điện thoại méc ba mẹ mày liền đó nha thằng kia!!!

-Bậy bạ cái đầu mày!Nói nhảm không hà...bực mình!!!-tôi dùng đũa quát nó...

-Chủ nhật tuần này mày rảnh không???

-Để làm gì???-tôi quay sang hỏi nó.

-Bữa đó thằng Khương rủ tao với mày đi chơi!!!Nếu không rảnh thì khỏi đi cũng được!

-Có tao,mày với Khương thôi hả???-tôi hỏi thêm

-Không...có nhò bỏ nó nữa!!!Với bạn của tao!

-Bạn mày???

-Uh...lạ lắm àh???-nó thân nhiên trả lời.

-Trai hay gái vậy???Mà quan trọng là mày có đi hay không???Nói một tiếng thôi!Hỏi nhiều quá!!!

-Ừh thì...đi thì đi!!!Rõ khó khăn...tao đi tắm àh!!!

Nói xong...tôi quay ngoắt xuống đằng sau...trong lòng cũng có chút tò mò về bữa đi chơi chủ nhật này!!!

Sáng hôm sau...

-Sao???Hôm qua mày với thằng nhok có tui tui chuyện gì???

Vừa mới ngồi xuống hít thở không khí trong lành sau mấy tiết học chám òm...thì ngay lập tức bị mấy con nhò này quấy rối ngay!!!

-Thì có gì đâu!Nó kêu tao chịu khó đi làm tăng ca giúp tiệm...trong thời gian ông nhò Vi dưỡng bệnh!!!

-Có thể thôi àh???-nhò Mi gặng hỏi.

-Có thể thôi!Muốn gì nữa???

-Mà xem ra thằng nhok đó cũng có tình nghĩa há tui bây!!!Biết lo lắng cho tiệm bánh thay ông là được rồi!!!

-Uh...bè ngoài trông có chịu mà cũng tốt bụng ghê!!!

-Chắc nó đang lấy lòng ông nhò Vi!!!

-Cũng có thể!!!

Tụi nó xôn xao bàn tán...tự dưng khiến tôi liên tưởng đến hình ảnh của thằng nhok ấy...từ lúc đi picnic,cho đến tối hôm qua cùng nhau ngắm sao!!!Nghĩ

lại nét mặt trẻ con của hấn mà tôi thấy vui vui làm sao ấy?

-Làm gì mà ngồi cười một mình như khùng thế thằng kia???-con Mi tát nhẹ vào mặt tôi mà nói.

-Có....có gì đâu???-tôi giật mình như vừa làm chuyện gì mờ ám vậy!!!Không hiểu sao hề nghĩ đến thằng nhok ấy tôi lại cảm thấy hồi hộp lạ thường....nhớ lúc trước tôi ghét hấn lắm..nhưng bây giờ thì...

-Thôi...lên lớp tụi bây ơi!!!-con Đào lên tiếng phá tan dòng suy nghĩ của tôi.

-Uh...đi thôi!!!

Buổi trưa tại tiệm bánh...

-Hi nhok!!!-tôi nở nụ cười niềm nở trước hấn....nhưng hấn chỉ đáp lại cái nhìn tình bơ....

-Uhm...

-Ăn uống gì chưa đó??-tôi tỏ thái độ quan tâm..

-Rồi!!!Mà nèh..

-Sao???-tôi hỏi...

-Ấy ở trên đây canh tiệm giúp tôi!!!Tôi xuống bếp làm chút việc!!!

-Ok!!!

-Nhớ canh tiệm cho đàng hoàng đấy nhé!!!-hấn dặn dò...

-Biết rồi mà!!!

Leo lên chiếc ghế giữa những quầy bánh ngồi...tôi đang tưởng tượng mình là chủ nhân tiệm bánh này thật sự!!!Nhìn xung quanh thấy mọi thứ thật thân thiện,dễ thương.....tôi ước gì sau này sẽ sở hữu một tiệm bánh cho riêng mình!!!Hệt như tôi đang ngồi trên quầy này vậy!!!

-Nèh....nèh...

Tôi giật nảy khi có ai đó khẽ lay tôi....ràng mở con mắt thật to thì mới biết là thằng nhok!!!Hjz...do mãi mê chìm đắm trong giấc mộng làm chủ nhân tiệm bánh mà tôi ngủ quên luôn!!!Phen này nghe hấn “tung kinh” nữa cho mà xem...

-Tui...tui

-Buồn ngủ hả???

-Không...tại....-định tìm lý do nào đó giải thích cho hấn nghe...thì đã bị hấn chặn họng.

-Vào phòng trong kia mà nằm!!!Lát tôi kêu dậy cho!!!

Tôi chưng hửng khi nghe hấn nói....có thật là tôi không nghe lầm không đây???

-Gi...gi chứ???

-Vào trong kia mà ngủ đi!!!Không tôi đổi ý bây giờ!!!

-Uh...uh...-tôi đứng dậy....trong lòng cứ ngỡ là mình đang mơ....nhưng cho dù mơ hay tỉnh...hấn cho tôi ngủ thì đại gì tôi không đi??? ^^

~Mở cánh cửa....cái phòng mà tôi đã từng cho là cái “tổ kiến”...không ngờ cũng gọn gàng,sạch sẽ gọn gàng!!!Tôi không thể tin được một công tử con nhà giàu lại có thể chui rúc trong căn phòng nhỏ xíu này!!!Hấn đúng là một trường hợp ngoại lệ....

Nằm xuống tấm nệm mát rượi....nhìn mọi thứ xung quanh tuy nhỏ nhưng ấm cúng.....tôi khẽ mỉm cười rồi sau đó....lăn đùng ra ngủ một giấc cho sướng!!!

-Chịu dậy rồi àh???-hấn hỏi khi thấy tôi lạng quạng bước ra ngoài....

-Mấy giờ rồi???-tôi hỏi...

-Gần 5 giờ rồi!!!

Nghe hấn nói mà tôi hãi hùng....sức ngủ của tôi cũng ghệ gớm thật!!!

-Hjz...sorry nhok nha!!!

-Không có lần sau nữa đâu nhé!!!Đi rửa mặt giùm tôi cái đi...nhìn cái mặt như con mèo ấy!!!

-Uh...uh....

Buổi tối hôm nay khách đông quá....khiến 2 chúng tôi tui bụi phục vụ!!Nhiều lúc nhìn lên hấn...thấy khuôn mặt nghiêm túc khi tính tiền cho khách....những giọt mồ hôi nhỏ nhai trên mặt....trông mới chừng chặc làm sao!!!

CẠCHHH...

Buông chiếc đĩa cuối cùng vào kệ....tôi ngồi bệt xuống đất mà thở hổn hển. Thế là hết một ngày làm việc nữa!!!Đúng là không có ông mọi thứ đều nặng nhọc hơn trước!!!

-Mệt lắm àh???-hấn nhìn tôi mà hỏi.

-Mệt chứ sao không mệt!!!

-Thôi sửa soạn đồ đi!!!Tôi chờ về!

-Uhm...

Đang loay hoay chuẩn bị đóng cửa tiệm thì nhỏ Vi bỗng đến...dưới sự ngạc nhiên của tôi và thằng nhok ấy!!!

-Sao rồi???Bán được nhiều không Khanh???-nhỏ ân cần với thằng nhok.

-Uhm...cũng tạm!!!

-Ủa anh Lâm...hơn 10 giờ rồi sao anh còn ở đây???-nhỏ thắc mắc.

-Uh...anh làm tăng ca mà!!!

-Tăng ca àh???

-Khanh kêu đó!!!Chứ có mình Khanh làm không xuể....

-Sao Khanh không để Vi phụ một tay???-nhỏ giờ trò “nhõng nhẽo“.

-Thôi!Vi lo chăm sóc cho sự phụ là được rồi!!!Lo ở đây làm gì!!!

-Uhm...hihi...

-Thôi...Vi cũng về đi!!!Khanh chờ phải Lâm về rồi!!!

-Khanh chờ anh Lâm về àh???-nhỏ ngạc nhiên.

-Uhm...

-Hiz..Vi định rủ Khanh đi ăn khuya....

-Đề bữa khác đi nha!!!

-Hay giờ Vi ở đây chờ Khanh...Khanh chờ anh Lâm về rồi tụi mình đi ăn khuya há!!!

-Thôi thôi....Khanh không có đói!!!-hấn cứ chối phay....

-Nhưng Vi đói!!!-nhỏ nài nỉ trông thật thảm.

-Nhok đi ăn với người ta đi!!!Công sức Vi từ nhà đến đây....vội lại không nghe thấy người ta than đói àh???-tôi thêm vào.

Hấn đứng trơ người mãi mấy giây sau mới lên tiếng..

-Mệt ghê!Vậy Vi ở đây chờ Khanh....nhớ đóng cửa nẻo cẩn thận đấy!!!

-Uh...biết rồi!!!hihih...nhỏ mừng ra mặt.

Còn tôi...tuy ngoài miệng nói giúp nhỏ....nhưng không hiểu sao trong lòng lại có chút gì đó khó chịu!!!Bản thân tôi cũng không biết cái cảm giác này từ đâu đến nữa???Nhưng chỉ khi ở cạnh thằng nhok này....nó mới “bộc phát” lên thôi!!!Không lẽ....tôi đã “cảm nắng” hần rồi sao???

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bọn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67

Sau sự cố phát hiện việc tôi đang dần dần có tình cảm với thằng nhok ấy....tôi tự nhủ sẽ không suy nghĩ đến hần nữa!!!Việc này không thể xảy ra được.....ây thế mà...hình ảnh hần cứ lớn vồn trong đầu tôi!!!Thật khó chịu quá đi!!!

-Mây sao vậy Lâm???Sáng giờ cứ như người mất hồn!!!-con Oanh đa nghi hỏi.

-Không có gì!Chỉ tại...tao hơi mệt thôi!!!

-Tội nghiệp nó!!!Chắc do làm tăng ca nên không có thời gian để nghỉ đây mà!!!-nhỏ Mi châm chọc.

-Kệ người ta!!!Nhiều chuyện.

ThíchTruyện

Trời mùa hè Sài Gòn oi bức...không khí buổi sáng cũng không trong lành gì!!!Càng làm cho tôi cảm thấy bức rứt khó chịu hơn!!!

Đang cau có mặt mày thì bỗng tôi có điện thoại...móc ra thì thấy số lạ hoắc...mà cũng không giống số ở Việt Nam này nữa!!!Cầm trên tay cho nó reo một hồi...tụi bạn thấy mới nói...

-Sao không nghe điện thoại đi???Làm gì cứ ngẩn ngơ ra thế???

-Uh uh....

-Alo...-tôi nhỏ nhẹ nói.

Không thấy đầu dây bên kia trả lời ngay...chỉ nghe thấy tiếng rè rè khó chịu....tưởng gọi nhầm số....ai ngờ.....

-Lâm hả???-đầu dây bên kia nói.

-Vâng..Lâm đây!!!Ai vậy??-tôi lịch sự trả lời.

-Hi hi...anh Thuận nè!!!

Tôi bất ngờ khi biết chính là anh!!!Không lẽ...

Sao...sao số điện thoại lạ hoắc vậy anh??-tôi hỏi.

-Vi...anh đã sang Sing rồ mà!!!Mới đáp máy bay thôi!!!

Cái này càng làm tôi bất ngờ hơn....thì ra...anh đã đi thật rồi!!!

-Uh...ra là vậy!!!-giọng tôi chùng xuống....có chút gì đó nghẹn ngào.trong khi 3 con nhỏ bạn cứ chồm đầu vào nghe!!!Ghét quá nên tôi đứng dậy đi chỗ khác yên tĩnh hơn mà nói chuyện.

-Êh...cho tụi tao nghe với!!!

-Cái thằng....bạn bè mà ích kỷ vậy hà mày??

Chúng nó “nguyên rủa” tôi đằng sau lưng!!

-Anh đ vậy...Khanh nó biết chưa anh???

-Rồi!!!Chính nó ra sân bay tiễn anh mà!!!

-Uhm...

-Vội lại em đã hứa với anh là chăm sóc nó giúp anh rồi mà!!!Nên anh yên tâm lắm!Hihih...-giọng anh nói cười trong điện thoại.

-Nhưng dù sao..em cũng chúc anh sớm tìm gặp lại Đan...và...hạnh phúc anh nhé!!!-lời chúc xuất phát từ tim tôi..

-Uhm..vậy em giữ sức khỏe nhé!!!Đối với anh...em cũng như Khanh vậy!!!Nên nếu em bị tổn thương gì...anh cũng sẽ khó chịu lắm!!!

-Trời!Em không dễ bị tổn thương đâu!!!Anh khéo lo!!!-tôi nói mà trong lòng khá buồn....vì thật sự....tim tôi đã bị tổn thương rất nhiều lần rồi!

-Uhm..vậy anh cúp máy nha!!!Khi nào rảnh anh sẽ điện thoại cho em!!!Bye bye em nhé!!

-Vâng ah!Bye anh...-tôi cố gắng nói cười thật tươi câu cuối.....

Cúp máy.....tôi khẽ thở dài và lặng đi....trong lòng có chút buồn nhưng nghĩ đến việc anh Thuận sẽ tìm được hạnh phúc là tôi cảm thấy vui lắm rồi!!!Đừng nên ích kỷ giữ anh làm “thiên thần” cho riêng tôi...vì anh còn phải đi tìm người anh thật sự cần bảo vệ!!!

-Sao hôm nay đến sớm thế???-tên nhok ngạc nhiên khi thấy tôi xuất hiện trong tiệm bánh khi chưa đến 11 giờ trưa...

-Hôm nay về sớm!Chẳng biết làm gì nên ghé đây luôn!

-Rồi ăn cơm gì chưa đó???

-Chưa..cũng chẳng muốn ăn nữa!!!-tôi ngồi phịch xuống ghế gần đó...ánh mắt nhìn xa xăm...

-Có chuyện gì buồn àh???-hắn đề ý...

-Không hẳn!!!

-Thế sao trông phờ phạc thế???

-Anh nhok đi rồi đó!Nhok biết chưa???

Không nghe hắn trả lời ngay....tôi mới gắng hỏi lại...

-Sao không trả lời tui???

-Biết rồi!!!Chính tôi tiễn anh ra sân bay chứ đâu!!!

-Anh nhok đi rồi!!!Nhok không buồn sao???-trông cái vẻ mặt thản nhiên của hắn khiến tôi tò mò.

-Bình thường thôi!!!

-Không buồn chút nào àh???

-Mà ấy hỏi nhiều làm gì?Đó là chuyện của tôi..buồn hay không cũng đâu liên quan đến ấy???-vẫn thái độ trả lời ngang bướng đó...nhưng hôm nay tôi không đoái hoài để cãi lại...

-Uh...cũng đúng!!!Tui vào nằm một chút nhé...lát tui ra canh tiệm giùm nhok cho!!!

-Sao thế???Trông ấy không giống như mọi ngày!!!Có chuyện gì àh?-hắn ngăn tôi lại....trước khi tôi kịp bước vào trong.

-Không có gì!!!

-Ấy thích anh tui àh???

Tôi giật mình khi nghe hắn hỏi....

-Làm...làm gì có!!!

-Chứ sao biết tin anh tui đi...ấy như người mất hồn vậy???

-Chỉ tại.....tôi đang mệt trong người thôi!!!Tránh ra đi....để tui vào trong!!!-tôi đẩy người hắn qua một bên....cố giấu vẻ mặt đang đỏ bừng bừng.

-Lâm nèh....

Tôi khá bất ngờ vì hân hỉ nắm tay tôi lại.....và còn gọi thẳng tên tôi nữa chứ!!!

-Gi...gì vậy???

-Ăn cơm chưa???

-Chưa.....

-Vậy tôi đi mua cơm...ăn xong rồi vào ngủ một giấc cho khỏe!!!

-Nhưng....-tự dưng hân tỏ thái độ quan tâm....khiến tôi chưng hửng, không biết phải ứng xử ra sao!!!

-Nhưng nhị cái gì???

Ngồi ở tiệm chờ tôi về đi!!!

-Uh uh....-tôi chỉ biết ậm ừ nghe theo....

Ngồi trên quầy mà tôi cứ mãi suy nghĩ về những hành động của tên nhok ấy! Ngấm lại những ngày đầu quen nhau...hân cứ khinh khỉnh. Tuy bây giờ vẫn còn nhưng dường như có chút gì đó quan tâm đến tôi!! Chẳng lẽ...hân cũng thích tôi hay sao???

Mặt tôi đỏ bừng bừng khi tưởng tượng ra những điều trên....tự lay mình thoát khỏi những dòng suy nghĩ đó!!! Hân nhỏ tuổi hơn tôi...thì làm sao có thể được chứ???

Bỗng ngoài đường thấp thoáng bóng dáng một chiếc xe hơi sang trọng đang đậu.....một người phụ nữ bước xuống xe....tôi cứ ngỡ là khách VIP đến mua bánh.....nhưng trông dáng người khá là quen....dường như tôi đã từng gặp ở đâu đó rồi!!

-Cô cần mua gì ạh???

-tôi lịch sự hỏi khi người phụ nữ ấy bước vào tiệm

Gỡ cặp mắt kính đen ra....bà ta nhìn đảo dác xung quanh như đang thăm dò điều gì....

-Khanh có ở đây không cháu???

-người phụ nữ ấy nhỏ nhẹ hỏi.

Tôi giật nảy mình....thì ra đây chính là mẹ của tên nhok đó!!! Do lần trước tình hình hỗn loạn nên tôi không nhìn rõ.....

-Dạ....Khanh ra ngoài mua đồ rồi cô àh!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm...* *Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68

Uh...vậy cô có thể ngồi ở đây chờ Khanh về được không cháu???

-bà ấy vẫn nhỏ nhẹ hỏi....khiến tôi có cảm giác bà ta không đáng ghét như những gì tôi tưởng tượng về những người đàn bà ngoại tình!

-Dạ...vậy bác qua ghé bên kia ngồi chờ nhé!!!

-Cảm ơn cháu!!!-bước đi thật sang trọng....có lẽ do bà ấy đã quen với cuộc sống thượng lưu rồi.

Gần 15 phút trôi qua...thình thoảng tôi lại đảo mắt nhìn sang bà.....dáng người ngồi thẳng, khuôn mặt nghiêm nghị kèm theo cặp kiếng đen nên trông bà chẳng khác nào....Mafia!

-Tôi về rồi đây!!!

ThíchTruyện

Cuối cùng thằng nhok ấy cũng đã xuất hiện....thường thì khi nhắc đến đồ ăn tôi sẽ rất nhanh tay mau miệng...nhưng lần này thì khác....vừa nhìn thấy hân, tôi đã ra hiệu cho hân biết có người đến tìm...

-Con về rồi đó àh???

-không đợi tên nhok quay sang nhìn thì bà ấy đã lên tiếng trước rồi!

Hắn chẳng nói câu nào cả...chỉ đứng như trời trồng ngay trước cửa...còn bà ấy thì cứ từ từ bước đến bên cạnh hắn....

-Con ra ngoài nói chuyện với mẹ một lát được không con???-giọng nhỏ nhẹ ấy lại được cất lên.

-Không!!!Con đang bận!

-Chỉ một chút thôi!Mẹ không làm mất thời gian của con nhiều đâu!!!

-Giữa con và mẹ hình như chẳng có điều gì để nói cả!!!Mẹ đi về đi!!-hắn rấp tằm xua đuổi.

-Xem như mẹ năn nỉ con đi Khanh!!!Nói chuyện với mẹ một chút đi!!!

Tuy về ngoài cau có,khó chịu....nhưng tôi biết trong lòng hắn cũng có nhiều điều để nói với người đàn bà này!!!

-Nhok cứ đi đi!Tui ở đây canh tiem một mình được rồi!!!-tôi xen vào cuộc nói chuyện giữa hai mẹ con họ.

Vậy bác cảm ơn cháu nhiều nhé!!!Đi thôi con!!!-nói xong...bà ấy kéo tay hắn..như sợ sẽ mất đi cơ hội này vậy!

-Lâm ăn cơm trước đi!Lát tôi về liền!!!

-Uh uh...

Thế là cuối cùng hắn cũng chịu bước lên chiếc xe hơi....trong lòng tôi rất tò mò...không biết hai người ấy sẽ nói chuyện gì với nhau nhỉ???Nhưng rồi lại tự trách bản thân nhiều chuyện....nên đành ăn cơm cho no bụng trước rồi tính gì thì tính!!!

Cuộc nói chuyện giữa Khanh và mẹ hắn diễn ra trong một quán cafe....(tất nhiên chỉ 2 mẹ con họ biết...nhân vật chính của chúng ta không hề hay biết!! ^^)

-Dạo này con ốm hơn lúc trước nhiều đấy!!-bà ta nhấp ngụm cafe...nhìn chăm chăm vào thằng nhok....

-Mẹ muốn nói chuyện gì thì nói nhanh đi!!!Con còn về nữa!!!

-Có lẽ...con cũng biết việc anh ba của con đi ra nước ngoài rồi chứ gì???

-Biết!Thì sao???-hắn nói chuyện cộc lốc.

-Mẹ biết...nó đi lần này là sẽ đi luôn!!!Nên mẹ cũng không trông mong gì nó nữa cả!!!Giờ chỉ còn mỗi mình con....ba mẹ chỉ còn hy vọng vào con thôi đó,Khanh àh???

-Mẹ đừng nói những chuyện đó với con!Sao lại phải hy vọng vào con chứ???-hắn cau có mặt mày...

-Con không thấy là công sức ba mẹ gầy dựng nên sau bao nhiêu năm tháng....nếu sau này ba mẹ già rồi thì lấy ai để kế nghiệp ba mẹ đây hả con???

-Điều đó con không quan tâm!!

-Con đừng nói vậy Khanh àh???

Dù gì đi chăng nữa....chúng ta vẫn là một gia đình!!!Nên con vẫn là con của mẹ,biết không???

-Gia đình???Nghe thật tức cười....-hắn nhếch mép...ra vẻ khinh khỉnh.

-Con nói vậy là có ý gì hả Khanh???

-Đã bao giờ mẹ xem cái nhà này là một gia đình chưa???

Con không nói...không có nghĩa là con không biết những gì ba mẹ làm sau lưng anh em tụi con!!!Nhiều năm rồi mẹ àh....vẫn chẳng thay đổi gì cả!!!

-Con không hiểu được đâu Khanh àh?Ba mẹ không thể nào như lúc trước được nữa....giữa ba mẹ đã có khoảng cách quá lớn rồi!!-bà ấy phân trần..

-Cái đó con không còn quan tâm nữa!!!Nhưng nếu nói về vấn đề mẹ muốn con gánh vác công việc của ba mẹ sau này thì...không bao giờ!!!

-Con nói vậy mà nghe được hả Khanh???

Mẹ bây giờ chỉ còn mỗi mình con....con biết không???

-Con biết!!!Con con biết mẹ đang nghĩ gì....mẹ sợ những con bỏ nhí của ba sẽ rảnh sinh cho ông một thằng quý tử...để rồi sau này tài sản của ba mẹ sẽ phải chia bớt cho thằng con hoang đó hay sao???

Bà ta lặng đi...trước những lời nói cứng như thép của thằng nhok ấy...

-Con....

-Còn anh Thuận đó!!!Sao mẹ không quan tâm đến anh???Có phải mẹ biết anh là gay...không xứng đáng để ba mẹ giao cơ ngơi này lại nên từ lâu đã xem anh như không tồn tại trên đời này???Đúng không???

-Thôi...con đừng nói nữa...mẹ xin con đừng Khanh àh!!!

-Mẹ àh!!!Những gì mẹ làm đều có mục đích của mẹ cả!!!Chẳng lẽ con không hiểu điều này hay sao???

-Mẹ không phải là không quan tâm đến thằng Thuận...chẳng qua quá khứ của nó quá nhơ nhếch...nên không thể nào dám đương được những gì ba mẹ mong muốn!!!Con hiểu cho mẹ không Khanh???

-Con không hiểu gì cả!!!Mẹ cái gì cũng nói là lo cho con cái...thế một tháng mẹ ăn cơm chung với tụi con được bao nhiêu lần???Hay là mẹ dành thời gian cho thằng bỏ nhí của mẹ hơn???-càng ngày hấn càng điên tiết lên....nổi tức giận như bao trùm cả không gian quán cafe này vậy!!!

-Mẹ....-bà ấy ghen lời....

Cuộc nói chuyện bị gián đoạn vì bà ấy có điện thoại....thái độ e dè không bắt máy đó càng làm thằng nhok “hăng” thêm....

-Bỏ mẹ gọi chứ gì???Nghe máy đi....con không làm phiền mẹ nữa!!!Và từ đây mẹ cũng đừng làm phiền con..anh ba đi rồi...con cũng chẳng muốn bước về căn nhà đó!!!-nói xong...hấn bước những bước đi thật nhanh ra khỏi quán....để lại người mẹ ngồi ngẩn ngơ....ánh mắt đượm nỗi buồn không tả xiết.....

-Nhok về rồi đó hả???-thấy thấp thoáng dáng hấn... tôi vừa mừng vừa lo....

-Uh....

-Ăn cơm đi!!!

-Thôi...cho Lâm ăn luôn đó!!!Tôi không có đói!!!

-Sao rồi???Mẹ nhok nói gì với nhok vậy???-tôi thắc mắc....

Tương hấn sẽ nói tôi nhiều chuyện này nọ...nhưng không....hấn chỉ nhìn....nhìn chăm chăm vào tôi....rồi sau đó.....khóc thật to như một đứa con nít!!!

-Chuyện....chuyện gì vậy???-tôi hốt hoảng khi lần đầu tiên được chứng kiến cảnh này.

Rồi đột nhiên...hấn ôm chặt lấy tôi.....ôm chặt đến nỗi tôi như muốn nghẹt thở!!!Chẳng biết chuyện gì đã xảy ra mà khiến một người cứng rắn như hấn lại có thể khóc ngon lành như thế này!!!

-Cho tôi ôm Lâm một chút....một chút thôi!!!-giọng hấn nức từng tiếng....

Từ việc ngạc nhiên...tôi chuyển dần sang thông cảm...tay tôi cũng nhẹ nhàng đặt lên bờ vai hấn....cảm giác thật lạ....đường như tôi cũng đang buồn....buồn vì thấy hấn như thế....buồn vì biết hấn bị tổn thương....thôi thì.....cứ cho hấn mượn bờ vai để khóc cho đã vậy!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm...* *Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69

Sau phút yếu lòng của hấn...tôi quyết định đóng cửa tiệm một chút!!!Không gian yên tĩnh sẽ giúp thằng nhok bình tĩnh hơn!!!Hai chúng tôi bây giờ đang ngồi nép bên cửa sổ....nơi ánh sáng có thể hắt vào....nhìn xe cộ chạy qua lại!

-Nhok thấy đỡ hơn chưa???-tôi nhìn vào đôi mắt đỏ hoe của hấn mà hỏi.

-Uhm...đỡ hơn rồi!!!

Trong lòng rất tò mò không biết nguyên nhân gì mà có thể khiến hấn khóc ngon lành như một đứa trẻ như thế....nhưng giấu lại thì không nên....kéo tôi lại khoi dậy nỗi đau của hấn lần nữa!!!

-Sao Lâm không hỏi gì nữa vậy???-hấn mở lời.

Có lẽ là do tôi muốn bà ấy trả giá cho những gì bà ấy đã gây ra!!!

-.....-tôi lặng đi....vì không biết nên khuyên thẳng nhok đó như thế nào bây giờ nữa!!!

-Điều đó có làm cho nhok cảm thấy vui không???Khi nhìn thấy nỗi buồn hiện lên trên gương mặt của mẹ nhok???

Khi tôi nói câu này ra....chợt làm hấn nhớ đến ánh mắt rung rung của mẹ hấn lúc nãy...

-Tôi.....

-Dĩ nhiên là làm sao nhok vui được???Đúng không???

Hấn không trả lời....tức là tôi đã nói trúng tim đen của hấn.

-Nhok nèh...cho dù ba mẹ nhok có làm gì đi chăng nữa...thì họ vẫn là ba mẹ của nhok!!!Cho nên đừng có cố gắng làm tổn thương họ...vì chính nhok cũng sẽ bị tổn thương mà thôi!!!

-Nhưng tôi biết làm gì bây giờ hả Lâm???Tôi không thể nào tha thứ cho họ được!!!Chính họ đã khiến hai người anh của tôi mất đi niềm tin,tình yêu và cả tương lai...nghĩ đến đó thôi là tôi không thể chấp nhận được rồi!!!

-Sao nhok không nghĩ đến chiều hướng tích cực hơn???

-Tích cực hơn àh???-hấn nhìn tôi....gương mặt hiện rõ hai chữ thất vọng.

-Phải!!!Cái gì nó cũng có nguyên nhân của nó hết nhok àh!!!Nếu ba mẹ nhok không làm những điều như vậy....thì liệu anh ba của nhok có phát hiện ra người ảnh hưởng nhất chính là Đan hay không???

-.....

-Và nếu không có sự tiếp tay của ba nhok....thì liệu Đan có được đi du học để sau này có tương lai hơn không???Cái gì nó cũng có mặt tốt và mặt xấu của nó hết!!!Nhok biết không???-tôi cứ tiếp tục nói....

-Uhm...cũng có lẽ Lâm nói đúng!!!Nếu họ không làm như vậy....thì có lẽ tôi đã không hình thành tính tự lập sớm ngay từ khi còn nhỏ!!!Thế mà hay....

-Đấy thấy chưa???Chỉ cần nhok chịu nhìn nhận vấn đề khách quan một chút thì mọi chuyện sẽ không nghiêm trọng như nhok nghĩ đâu!!!

-Khanh thấy...đường như Lâm không hề biết buồn nhỉ???-tự dưng hấn chuyển đề tài sang tôi...đang nói ngon tròn....bỗng bị “đơ” ngay...

-Trời!!!Ai mà không biết buồn???

-Nhưng Khanh thấy Lâm lúc nào cũng lạc quan,yêu đời cả!!!

-Cái đó....là do bản thân tui tự đặt ra thôi!!!Đừng suy nghĩ mãi về những chuyện buồn....vì có suy nghĩ nhiều đi chăng nữa cũng chẳng thay đổi tí gì!!!Thôi thì dẹp nó sang một bên....tìm kiếm niềm vui khác!!!Hihih....

-Ước gì...Khanh được như Lâm nhỉ???

-Thì cứ làm như tui nói đi!Rồi từ từ nhok sẽ thấy cuộc đời này không chỉ có màu xám thôi đâu!!!-tôi như một gia sư....và cũng thất vọng không hiểu vì sao tôi lại có thể nói hay như vậy nữa???

-Uhm...hiện tại Khanh đã tìm thấy khoảng màu hồng cho riêng mình rồi!!!

-Là gì???-tôi trở mắt nhìn hấn.

-Bí mật!!!-hấn phì cười...càng làm tôi thêm tò mò.

-Ghét!!!

-Lâm nèh!!!

-Gì nữa???

-Từ nay đừng gọi Khanh là nhok nữa!!!Xưng tên thôi nha!!!

-Er her...nhỏ tuổi hơn tui mà đòi tui gọi bằng tên àh???-tôi trả treo.

-Nhỏ hơn có một tuổi chứ nhiều!Gọi bằng tên được rồi....Khanh ghét ai gọi Khanh là nhok lắm!!!

Tự dưng hấn cứ nhìn tôi chăm chăm....khiến tôi ngượng đỏ cả mặt...bèn quay ánh mắt lơ sang chỗ khác liền...

-Ừh thì...thìx thì tui chiều!!!

-Cảm on Lâm đã cho Khanh nhiều lời khuyên!!!

-Có gì đâu!!!Tỉnh tui vốn thương người mà!!!hihih.-tôi xua tay cười cười.

-Mà nèh...đừng có kể cho ai nghe là Khanh đã khóc đấy nhé!!Bí mật giữa hai tụi mình,chiu không???-hắn chìa tay ra....dụng ý bảo tôi móc ngoéo ăn thề với hắn đây mà!!!

-Pó tay!!!

-Sao?Có chịu không hả?Không thì...Khanh thù tiêu Lâm để bịt đầu mối đó!!!-hắn giờ trò đe dọa.

-Íh ẹh!!!Đồng ý thì....đồng ý!!!-tôi bĩu môi....

Hai bàn tay chạm vào nhau....trong tôi có cảm giác là lạ....bàn tay rắn chắc của hắn tự dung cho tôi cảm giác an toàn....cứ muốn nắm mãi thế này.....thế này thôi!!!

-Hỏi gì bây giờ???

-Không muốn biết vì sao tôi lại như thế àh???

-Thì cũng....có tò mò...nhưng không dám hỏi...sợ nhok nói tui nhiều chuyện!!!-tôi thật thà nói.

-Đúng thật là....-hắn phì cười....nhìn thấy nụ cười ấy tôi cũng cảm thấy an tâm.

-Thì....nếu nhok muốn tâm sự...tui sẵn sàng lắng nghe nèh!!!

Hắn không nói tiếp.....chỉ tựa đầu vào cửa sổ rồi nhìn về chốn xa xăm nào đó!!!

-Lâm biết không???Thật sự thì...tôi thương mẹ tôi lắm!!!

-Thì tất nhiên rồi!!!Tỉnh mẩu tử mà!!!

-Nhưng mỗi khi gặp bà ấy....nổi tức giận cứ chế ngự tôi!!!Khiến tôi phải nói những lời cay đắng,xúc phạm đến mẹ!!!Nhiều lúc tôi biết tôi rất quá đáng....nhưng lại không thể nào mở miệng nói một câu xin lỗi được!!!

-Vì sao vậy???

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm...* *Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70

Sao?Bữa chủ nhật này mày có đi với tụi tao không hả thằng kia???-thằng Tiến chợt hỏi....khi tôi vừa mới bước chân về nhà!Dạo này vừa học vừa làm túi bụi...khiến tôi cũng muốn xả hơi một chút!

-Để xem sao đã!Tại chỗ làm của tao đang có chuyện mà!!!-tôi ậm ừ....

-Ngày mai là chủ nhật rồi!Quyết định nhanh đi nha!!!

-Ừh mà....

*****-Lâm...Lâm...

Nghe có tiếng gọi...tôi mới chợt giật mình thoát khỏi những dòng suy nghĩ về cuộc nói chuyện với thằng Tiến!!!Quả đúng thật....chỉ hơn chưa đầy 2 tuần làm tăng ca mà nhìn tôi trông thật “thảm”...nất thì thâm quầng,người thì hốc hác hẳn ra....phen này cứ kéo dài chắc tôi chết mất!

-Lâm làm sao vậy?Sao thấy sắc mặt kém thế???-thằng nhok ấy quan tâm hỏi tôi.

-Không có gì đâu!!!

- Chắc Lâm thấy mệt lắm nhỉ? Bắt Lâm làm tăng ca với Khanh như vậy hoài...

- Trời! Không có sao đâu mà...tui còn chịu đựng được!!!-dứt lời...tự dưng tôi bỗng phát ngáp trước mặt hấn...ngượng chết đi được!!!

- Hay Lâm vào nghỉ chút đi! Tranh thủ tiệm không có khách nè!!!

- Thôi! Không cần đâu...nhok đừng có lo!!!

Tôi cố làm ra vẻ thật tỉnh táo...nhưng cảm giác đỡ dần cứ bao trùm lấy cơ thể tôi!!!Khó chịu chết đi được!!!

- Lâm nè! Sao hả???

- Mai chủ nhật...Lâm nghỉ ở nhà nghỉ cho khỏe đi nha!!!

Tôi chợt lặng đi đôi chút...thật sự trong lòng cũng đang có chút mâu thuẫn...vì mai tôi muốn đi chơi với tụi thằng Tiến cho khuấy khóa,nhưng lại không nỡ bỏ thằng nhok này làm một mình tụi bụi!!

- Quyết định vậy đi nha!!!-hấn nói tiếp khi không thấy tôi trả lời.

- Nhưng...nhok làm một mình có được không???

- Không sao! Mai chủ nhật...có gì Khanh gọi Vi ra phụ! Lâm cứ ở nhà nghỉ ngơi đi!!!

Tuy muốn mở miệng nói là muốn ở lại làm giúp hấn...nhưng tôi lại sợ vụt mất đi cơ hội đi chơi...nên cuối cùng....đành phải “phụ lòng” hấn vậy!!!

- Vậy....thứ hai tui đi làm lại bình thường há!!!

- Uh...

- Cảm ơn nhok nhiều nha!!!-tôi cười xòa....thái độ vui hấn ra....vì dù sao mai không phải đi học, không phải đi làm....sướng quá rồi còn gì!

- Khỏi cảm ơn! Chứ Lâm mà đổ bệnh....tôi mang tội chết!!!

- Trời...tui khỏe lắm! Không dễ gì bệnh đâu!!!hihi...

- ùh...khỏe lắm!!!Khỏe như...sên vậy!!!

- Đáng ghét!!!

Không khí vui vẻ hấn ra....vì dạo này quan hệ giữa tôi và thằng nhok không còn như nước với lửa nữa....thay vào đó....tôi cảm nhận được dường như có chút gì đó hạnh phúc khi hai đứa được ở gần bên nhau...chỉ một chút thôi....nhưng không thể nói trước được điều gì cả! Tình cảm mà!!! ^^

~*****

- Nhanh giùm cái đi!!!-thằng Tiến thúc giục tôi...được có một bữa ngủ nướng cũng không yên với nó.

- Từ từ....làm gì mà hồi ghê thế???

- Hẹn tụi nó 9h có mặt...mà giờ 8h45 rồi! Do mầy cứ rề rà không đấy!!!-nó cần nhần.

- Thì có sao đâu? Bọn bè với nhau không mà....-tôi cầm hộp sữa trên tay...vừa uống vừa nói.

- Lên xe nhanh đi!!!

- Biết rồi ông nội!!!!!!!

- Trời trời...khóa cửa lại kìa!!!chắc chết với mầy mất thôi!!!-hấn cứ kêu ca...khiến tôi bực cả mình.

- Tại mầy đó...cứ hồi hồi tao!!!Bực bội...

Cũng may hôm nay chủ nhật nên đường không kẹt xe lắm...nên chúng tôi chỉ đến trễ năm mười phút là cùng!

- Tưởng hai người không đến chứ!!!

Người đang đứng đối diện...nở nụ cười và nói chuyện với tụi tôi chính là Khương!!!Người mà tôi “thâm thương trộm nhớ” khi còn thời học sinh,cấp sách đến trường mỗi ngày!

-Tại mắc “của nợ” này nên mới đến trễ nè!!-thằng Tiến cố ý xiên xỏ tôi.Nếu không có Khương ở đây...tôi đã cho nó biết tay rồi.

-Hi Lâm!Lâu quá rồi không gặp nha!!!

-Uhm..hi hi..-tôi cười xuề xòa.....nhìn Khương thấy khác hẳn..mà dường như là đẹp trai hơn lúc trước....khiến tim tôi không khỏi “xao xuyến”.

-Sao?Còn chờ ai nữa không???

-Hết rồi!2 cô nương đang ngồi trong quán nước chờ tụi mình kia!

Nghe Khương nói...tôi cũng cảm thấy thắc mắc....không biết ai là người yêu hiện tại của anh chàng này nữa?

-Xuống đi!Đề tao đi gửi xe!!!-thằng Tiến lên giọng...càng ngày nó càng lấn lướt ...phen này về nhà sẽ biết tay tôi!!!!

Trong khi chờ nó đi quay lại...chỉ còn tôi và Khương đứng đây!!!Muốn mở miệng nói câu gì đó mà....chẳng biết nói gì cả!!!

-Lâm vẫn dễ thương như ngày nào nhĩ???

-Làm...làm gì có!!!-tôi ngại ngần...

-Dạo này do Khương bận học nên ít khi liên lạc với 2 người...nay có dịp mới rủ đi chơi chung nè!!Hi hi..

-Uhm..bạn bè lâu lâu gặp lại mà!!!

-Xong rồi!!!Đi thôi!!!

Cuối cùng thằng Tiến cũng quay lại.....tôi mừng muốn chết!!!Cứ đứng gần trai đẹp là tim cứ đập loạn xạ lên!!! ^^

~~Ok!!!Đi thôi!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71

Chúng tôi bước vào một tiệm cafe cách đó không xa....đi theo Khương mà tôi tò mò muốn biết mặt bạn gái hiện giờ của Khương là ai?

-2 anh lâu quá nha!Đề tụi em ngồi chờ này giờ!!

Giọng “nhào nhẹt” của một đứa con gái cất lên....tôi nghe mà nổi cả da gà!!!

-Sorry em!Tại bạn anh nó bị kẹt xe!!!Hi hi....-Khương nói với nhò đó...rồi sau đó quay sang nhìn hai chúng tôi.

-Ngồi đi!Rồi Khương giới thiệu mọi người làm quen nhau!!!

Chào 2 anh!!!

Vẫn là cái giọng “nổi da gà” đó....nó làm tôi có cảm giác thật khó chịu!!!

-Xin giới thiệu với 2 em...đây là Tiến và Lâm!Bạn học chung phổ thông với anh lúc trước!!!

Tôi nhìn hai nhò đó cười cười qua loa.....

-Còn đây là Steffany,bạn gái của Khương!Cô ấy là người Mỹ gốc Việt đó!!!

-Hi!!!-nhỏ nờ nự cười tươi để làm quen...phải công nhận một điều...nhỏ cười hết sức có duyên!

Nghe Khương “giới thiệu” xong,tôi hơi bị “choáng“....băng đi một thời gian không gặp...nay anh chàng không biết kiếm đâu ra cô Việt kiều này nữa!!!

-Còn đây là Mai,bạn học chung với Steffany hiện giờ!!!

-Chào hai anh!!Hihih....

Thì ra....cái chất giọng “kinh người” đó là của nhỏ này!Gương mặt trắng như tạc tượng vì make-up quá đà....cách ăn mặc cũng “kỳ kỳ”...teen không ra teen....người lớn không ra người lớn....nói tóm lại....”ấn tượng” về nhỏ này không mấy tốt đẹp đối với tôi!!- Thế là cuối cùng hai người cũng gặp nhau ở ngoài rồi nhé!Xem như tôi làm mai không công cho đây!!!

Nghe Khương nói mà tôi chẳng hiểu gì cả!Sao có vụ làm mai gì ở đây nữa???

-Uhm...thanks anh Khương nhiều!Vì đã giới thiệu cho em một người bảnh trai như vậy!!!hihi..

Lại thêm con nhỏ Mai nói...khiến tôi chẳng hiểu chủ đề của cuộc nói chuyện này là gì....mãi khi thằng Tiến nói...tôi mới vỡ lẽ.....thì ra Khương “se duyên” con nhỏ này cho nó!!!

-Vậy lát tụi mình đi đâu chơi đây honey???-vừa nói...nhỏ Việt kiều ấy tỏ thái độ thân mật với Khương khiến tôi cảm thấy hơi...”ngứa mắt”.

-Uhm...chắc cafe xong tụi mình đi hát karaoke,được không baby???

-Ok!Tùy honey quyết định thôi!Hi hi...-nhỏ vẫn vô tư “thân mật”với Khương như chốn không người!

-Vậy lát anh Tiến chờ Mai nha!!!

Tự dưng nghe nhỏ này nói...tôi giật cả mình!!!Nếu thằng Tiến mà chờ nó...thì ai sẽ chờ tôi đi đây???

-Nhưng...anh phải chờ bạn của anh đi rồi!!!

-Thì để bạn anh đi xe em cũng được!Anh chờ Mai đi nha!!!

-Nhưng...nó không biết chạy xe!!!

-Trời!Lớn vậy rồi mà không biết chạy xe àh???Thật không vậy???

Câu nói của con nhỏ đó “sock” tới tận tim tôi!!!Nghe mà phát ngứa miệng,muốn cãi lại ghê!!!

-Tại nó nhát chạy xe thôi!!!Hay em đi xe của em đi!!!-thằng Tiến đỡ lời giùm tôi.

-Hiz...nhắn tin qua lại cũng hơn nửa tháng giờ gặp mặt cũng không được dịp đi chung nữa!!!-nhỏ ông ọo...trông mà mắc ói!!!

-Thôi!Vậy Mai chịu khó đi xe của em đi!!!Vào karaoke tha hồ cho 2 người “tâm sự”...hi hi...

-Đành vậy chứ biết sao giờ?Hajzzz....-nhỏ nhìn tôi mà thờ dài...không ngờ nó “trắng trợn” ra mặt....không có Khương ở đây thì “nội chiến”giữa tôi và nó đã xảy ra rồi!!!

-Đi thôi mọi người!!

Sau khẩu lệnh của Khương,3 chiếc xe đều rồ ga...đích đến chính là quán karaoke!!!

-Mây sao vậy?Gặp lại Khương không vui àh???-thằng Tiến nói trong khi nó đang chạy xe.

-Vui gì mà vui???

-Tao tưởng mày vui nên mới dẫn mày đi chung!!!

-Cảm ơn lòng tốt của mày!!!-tôi châm chọc....

-Khi nào anh Tiến rảnh nữa???

Tự dưng nhỏ Mai “khùng” đó lù lù từ phía sau nói với lên....

-Anh thì tôi nào cũng rảnh cả!!!

-Uhm...vậy thì tụi mình dễ đi chơi với nhau rồi!!Hi hi...

Ngoài cái mã “tiểu thư” chạy chiếc elizabeth màu đỏ ra thì tôi chẳng ưa con nhỏ này chút nào!!!Mà dường như tôi có cảm giác nó chẳng ưa tôi!!!

-Con Mai mà mày hay nhắn tin qua lại đấy hả???-tôi nó thăm với thằng Tiến.

-Uh...

-Chia buồn cùng mày nếu sau này mày quên nó!!!

-Ý mày là sao hả???

-Thì tao nói vậy đó!!!

-Anh chọn bài đi...rồi hát hai tụi mình song ca há!!!

Vừa mới bước vào phòng là nhỏ đã “sỗ sàng” tấn công thẳng Tiến dồn dập...

-Uhm...em lựa đi!!!-về ái ngại hiện rõ trên mặt nó...làm bạn thân với nó tôi biết thừa điều này mà!!!

-Để em lựa bài cho tụi mình luôn há honey!!!

-Ok em!!!

Đảo mắt nhìn sang cặp bên kia...không khỏi chạnh lòng khi họ ôm nhau....quần quýt không rời...trong ánh đèn mờ mờ...tự dưng tôi cảm thấy lạc lõng...cuộc đi chơi đã không còn vui vẻ nữa.....vì tôi đã không thể gắng gượng nở một nụ cười tự nhiên!!!

Chợt có điện thoại....tôi mừng thầm trong bụng vì đã có người “giải thoát” tôi khỏi không khí ngột ngạt này!!!Và....tôi bỗng giật mình khi nhìn thấy số điện thoại của nhok Khanh,trong lòng vừa vui vừa hồi hộp.

-Mày đi đâu vậy???-thằng Tiến hỏi.

-Tao nghe điện thoại!!!

-Alo.....-tôi nhẹ giọng....khi vừa mới bước ra khỏi phòng karaoke.

-Đang làm gì đó???

Nghe hần hỏi....tôi cũng chẳng biết phải trả lời làm sao nữa???

Vì thật sự chẳng biết bây giờ tôi đang làm gì!!!

-Nhok rảnh không???

-Chi vậy???

-Nếu rảnh thì hãy lại Karaoke 123 giúp tui!!!

-Sao lại là karaoke???

Mà sao phải giúp???

-hần thắc mắc.

-Tui chỉ muốn....có người chờ tui ra khỏi chỗ này mà thôi!!!

-Có chuyện gì àh???

Tôi không trả lời hần...vì nguyên nhân khiến tôi muốn rời khỏi chỗ này cũng không tiện nói ra.

-Ok!!!Chờ Khanh chút....Khanh đến liền!!!

-Uhm...cảm ơn nhok nhiều nha!!!

Dập máy....tôi mừng thầm....trong lòng trỗi lên niềm hạnh phúc....mà không biết do thoát khỏi chốn này hay do.....thằng nhok ấy đến đây vì tôi nữa???

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bọn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72

Đã 15 phút trôi qua....đứng chờ hần mà trong lòng thấp thỏm lo âu!Cứ ngóng ra ngoài cổng xem chiếc xe của hần đã đến chưa thì bất thành linh....

-Mày nhìn cái gì ở ngoài đó thế???

Tôi giật mình khi nghe giọng thằng Tiến ở phía sau...

-Ừh thì...có nhìn gì đâu???

-Sao không vào trong chơi mà đứng ngoài đây làm gì???

Thôi! Trong đó chẳng có gì cho tao chơi cả!!!

-Cái thằng...biết thế không chờ mày đi theo làm gì!!!

-Tao mà biết buổi đi chơi như thế này thì mày có mời tao cũng không thèm đi đâu!!!-tôi bực dọc khi nghe nó nói những lời xúc phạm như vậy!

-Vậy mày định đứng đây cho tới khi nào hả???

-Tới khi nào thì kệ tao! Không liên quan đến mày!!! Vào trong mà lo cho con nhỏ Mai khùng của mày đi!!!

-Thiệt hết nói mày nổi! Tự dưng giận lằng nhách!!!

-Ừh..tao vậy đó! Được không???

2 chúng tôi cứ đứng trừng mắt nhìn nhau....không khí trở nên căng thẳng từ lúc nào không hay biết!!!

-Wey!!!

Đột nhiên nghe có tiếng người gọi.....tôi ngược nhìn ra ngoài thì may thay....thằng nhok ấy đã đến!!!

Thằng nào đấy???

-Mày không cần phải biết!!!-tôi ngang ngược trả lời.

-Giờ mày đi cái thằng đó phải không???

-Ừh thì sao???

-Tùy mày...muốn làm gì thì làm!!!

-Hừh...chứ mày có cần được tao không mà nói!!!Đồ đáng ghét!!!

Nói xong,tôi bỏ đi ra ngoài....mặc cho nó đứng nhìn tôi với cái vẻ mặt khó chịu!!!Tuy không muốn nổi nóng với nó chút nào...nhưng không hiểu sao tôi lại như vậy nữa???

-Đi thôi!!!-tôi nói với thằng nhok.

-Sao vậy?2 người giận nhau àh???

-Không có gì đâu!!!Nhok chờ tui đi nhanh đi!!!

-Ngồi cho chắc đó!!!

Dứt lời....thằng nhok rò ga lên khiến tôi xém nữa đo đất nếu không ôm eo hắn lại kịp!!!

-Uống nước nèh!!!

Hắn chìa chai coca ra cho tôi....sau khi hai đứa dừng chân tại một công viên gần đó!

-Cảm ơn nhok nha!!!

-Đã nói bao nhiêu lần rồi hả???

-Nói gì???-tôi vừa uống vừa nhìn hắn.

-Không được gọi tôi là nhok nữa!!!

-Ừ thì...-tôi hơi ngại khi hấn bắt thay đổi cách xưng hô.

-Sao???Hôm bữa hứa rồi...định nuốt lời àh???

-Ừ thì...muốn gọi Khanh thì gọi!Nhưng...tui thấy nó kỳ kỳ sao áh!Dù sao nhok...fh quên...dù sao Khanh cũng nhỏ tuổi hơn tui mà???

-Nhỏ hơn có một tuổi chứ có nhiều đâu?Làm như nhiều lắm vậy!!!

-Uh....thì tùy thôi!Tính tui dễ lắm...sao cũng được hết!!!

-Mà nèh...

-Sao hả???-tôi quay sang nhìn hấn.

-Khanh cho Lâm hôm nay ở nhà nghỉ ngơi chứ có bảo cho Lâm đi chơi không hả???

-Tại...tụi bạn lâu ngày mới gặp lại mà!!Hi hi....-tôi cười cười cho qua chuyện...chứ để hấn bắt bẽ hoài kỳ lắm!

-Mà nãy hình như hai người cãi nhau àh???

-Cũng không hấn....-tôi ậm ừ...

-Cái thằng đó là người đang ở chung với Lâm đó hả???

-Ack...nó bằng tuổi Lâm đó!Dám gọi là thằng hả???

-Có sao!Bình thường thôi mà!!!-hấn trả lời tỉnh bơ.

-Bỏ tay luôn!!!

-Nhưng Lâm thì khác mà!!!

-Khác chỗ nào???-tôi tròn xoe mắt nhìn hấn.

-Muốn đi chơi không???-hấn đánh trống lảng sang vấn đề khác.

-Đi đâu bây giờ???Khanh không về tiệm bánh àh???

-Thôi!Lỡ một bữa rồi....hôm nay cứ đi chơi đi!!!

-Nhưng đi đâu bây giờ???

-Đi Đầm Sen chơi nhé!!!

Tôi suy nghĩ một hồi rồi mới trả lời hấn!

-Ok!!!

-Vậy lên xe nhanh đi!!!Chúng ta phải tranh thủ từng phút từng giây chứ!!!-hấn đứng bật dậy khỏi băng ghế đá và hối thúc tôi.

-Ừ ừh..nhưng làm ơn...chạy chậm chậm thôi nhé!!!

-Chúng ta chơi trò gì bây giờ?Hay cứ đi vòng vòng thế này???-tôi hỏi hấn khi cả hai vừa đặt chân đến Đầm Sen không lâu.

-Uhm.Lâm có thích chơi trò gì không???

-Không!!!-tôi trả lời một cách không suy nghĩ.

-Ack ack...

-Hay tụi mình vào băng đảng đi!Trời nóng như vậy vào đó cho mát!!!Hihi...

-Chịu nổi ở trong đó được bao lâu mà đòi vào???-hấn cố ý châm chọc tôi.

-Thì cứ thử xem...đứa nào đòi ra ngoài trước nhé!!!

-Àh...muốn thi thố với tôi nữa àh???

-Ừh đó....sao hả?Dám không???-tôi hếch giọng.

-Ok!Xem như đây là lúc tôi phục thù sau trận chiến đua xe lúc trước vậy!!!

-Để xem sao đã!!hìhìhi...-tôi cười gian xảo...bỗng thấy yêu đời hơn....cái cảm giác lạc lõng,nhặt nhẻo trong karaoke đã biến mất rồi!!!Có lẽ là nhờ....thằng nhok này chăng???

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73

Thế là sau một hồi thách đấu nhau...hai chúng tôi quyết định đi vào băng đảng thật!!!

-Wow....trong đây vẫn đẹp như ngày nào!-tôi thốt lên khi nhìn thấy khung cảnh đầy màu sắc xung quanh.

-Uh thì đẹp!-hắn nói chuyện cho có lệ.

-Êh...chụp giùm tui vào pô đi!!!

-Ở đâu???

-Bên đây nèh!-tôi phải tranh thủ sớm..nếu không một hồi cái lạnh ngấm vào thì hết mà tạo dáng được!!!

-Sao?Còn muốn chụp chỗ nào nữa không???

-Er herz....bên...bên kia đi!!!-chỉ mới chưa đầy 10 phút ở trong đây mà hơi thở của tôi đã muốn đóng băng luôn rồi!Việc nói chuyện thật là khó khăn.....ngược lại với tôi....khuôn mặt hắn vẫn tỉnh bơ như không hề biết lạnh là gì cả!

-Chịu hết nổi rồi àh???-hắn dùng khuôn mặt đắc thắng nhìn tôi....

-Làm...làm gì có!Tui vẫn chịu được....mà!!!-cố gắng lấy hơi mà nói chuyện....nhưng chân tay của tôi bắt đầu run lẩy bẩy.

-Chịu được thì đi tham quan tiếp vậy!

Hơn 10 phút trôi qua....ấy thế mà hắn vẫn còn bình tĩnh...trong khi tôi thì vẫn đang “gồng” mình chịu trận.

-Nèh...không chịu nổi thì chịu thua đi!Nhìn mặt mày Lâm tái mét đi kia!!!

-Còn...còn lâu tui mới...chịu thua!!!-tôi vẫn cứng đầu..

Bó tay luôn!Thôi đi ra..không thèm chơi nữa!!!-nói xong...hắn nắm lấy tay tôi kéo ra ngoài....không khí lạnh buốt khiến tay tôi dường như đã mất đi cảm giác.

-Nèh nèh...tui...tui chưa chịu thua đâu àh nha!!!

-Ai thèm chơi nữa đâu mà phân biệt thắng thua!Rõ ngốc!!!!-hắn quát ...cũng may xung quanh vắng người...không thì ê mặt chết!

-Sao rồi?Thấy đỡ hơn chưa???

Cầm ly cafe nóng hắn mới mua cho tôi trên tay....được thoát khỏi cái chốn lạnh lẽo ấy thật không còn gì bằng!Nhấp từng ngụm....tôi nói..

-Uhm...đỡ rồi!!!

-Nếu lúc này Khanh không bỏ cuộc chắc Lâm vẫn gồng mình chịu trận ở trong đó hả???

-Chứ sao!!!-tôi hếch giọng..

- Có cần phải như vậy không???

- Cũng...không cần! Nhưng vì tui không muốn thua Khanh mà thôi!

- Thiệt tình....-hắn lắc đầu chán chường...

- Ý gì thế hả???-tôi gần giọng hỏi.

- Chưa thấy ai cứng đầu như Lâm!!

- Hi hi...quá khen,quá khen!!!

- Giờ còn muốn đi đâu chơi nữa không???-hắn hỏi.

- Bây giờ mấy giờ rồi nhỉ???

- Gần 2 giờ rồi!!!

- Ày dza...hèn gì thấy đói bụng ghê!!!

- Vậy giờ đi ăn hả???

- Uh...đi ăn xong rồi...tui mình đi xem phim há!!!Chịu không???-tôi lên kế hoạch cho buổi chiều hôm nay.

- Thì tùy Lâm thôi!Khanh đi chung nên muốn đi đâu cũng được!!!

- Hi hi...vậy thì....đi ăn thôi nhok!!!-tôi nhìn hắn cười thật tươi...không hiểu sao dạo này hắn đáng yêu đến thế!

- Mới gọi cái gì đó???

- Có gọi gì đâu??

- Nghe thấy một tiếng nhok nữa là liệu hồn nghe chưa???

- Hi hi..lỡ miệng mà!!!!

- Ày dza...

- Đi đứng cẩn thận chứ!!!

Hắn cần nhàn khi biết tôi xém nữa vấp té ngay bậc thang vào rạp chiếu phim!

- Tại tôi quá chứ bộ!!!!

- Nói gì cũng trả lời được hết!!!

Sau khi ổn định chỗ ngồi...hai chúng tôi bắt đầu dõi mắt theo màn hình để xem phim!Không khí trong rạp lạnh lạnh,lại tối tăm nên khiến tôi hơi sợ...nên mắt thì lo nhìn...còn tay thì cứ lo bốc lấy bốc để hộp bắp rang bên cạnh!

- Ủa?Đâu hết tron rồi???-bỗng dưng thò tay vào hộp bắp...không thấy còn hột nào tôi mới phát hiện...thì ra mình đã ăn hết!

- Ăn nữa không???-hắn chìa hộp bắp của hắn cho tôi....giữ đồ ăn thì không bao giờ từ chối! ^^

- Cảm ơn Khanh nha!!!

- Nềh nềh...tôi cho ăn kè...chứ không phải lấy hết nguyên một hộp của người ta!!!

-Ồh ồh...sorry sorry!!!- tôi hơi bị “quê” vì hắn nói khá to.....

Xem phim một hồi,chốc chốc tôi lại thò tay sang lấy bắp để ăn!!!Tỉnh cò tay hắn đụng trúng tay tôi.....theo phản ứng lịch sự thì tôi rút tay lại để hắn bốc trước...nhưng...không hiểu vì lý do gì đó...hắn cứ nắm chặt lấy tay tôi!!!Tuy không hẳn là nắm chặt....nhưng cũng đủ cho tôi nhận ra hắn cố tình làm như vậy!!!Tim tôi cứ đập thình thịch....mắt thì không tài nào tập trung nổi vào bộ phim....

-Khanh....Khanh....-tôi lắp bắp không nói nên lời.

-Một chút thôi!!!

Câu trả lời của hấn càng làm tôi “hồn xiu phách tán“....trong đầu thì cứ văng vẳng câu nói“rút tay lại!Rút tay lại“...nhưng bản thân tôi thì không thể làm được điều đó.....

Và thế là.....phần sau của bộ phim tôi không thể nào còn tâm trí để mà xem nữa!!!Thằng nhok đang làm cái quái gì không biết!!!

-Cảm....cảm ơn Khanh nha!Về....buổi đi chơi hôm nay đó!!!-tôi vẫn còn ngượng vì tình cảnh lúc này...còn hấn thì xem như không có chuyện gì xảy ra cả!!!

-Có gì đâu!!!

-Mai....mai gặp nhé!!!

-Sao Lâm cứ ấp úng thế???-hấn hỏi một câu rõ ghét!Tự hấn làm gì khiến tôi ngượng mà giờ đi hỏi ngược lại tôi là sao??

-Chẳng có gì cả!!!

-Mà nèh...

-Sao hă???

-Lại gần đây Khanh nói cái này cho mà nghe!!!

-Nói cái gì???-tôi tò mò.

-Thì lại gần đây!Chuyện này phải nói nhỏ....bí mật lắm!

Tính tò mò làm tôi mụ mị....cứ nghe theo lời hấn...kề sát tai vào xem hấn nói cái gì!

-Đồ ngốc!!!

Tôi chưng hửng....không phải vì hấn gọi tôi là ngốc....mà do....hấn đã khẽ hôn nhẹ lên mặt tôi!!!Cái này thì tôi không thể nào nhầm lẫn được!!!

-Thôi!!!Khanh về nhé!!!

Hấn đã đi...tôi vẫn không tin được những gì hấn làm với tôi hôm nay!!!Đặt tay nhẹ lên má....tôi khẽ mừng tượng lại cái cảm giác lúc này!!!Nó mới thật.....bất ngờ làm sao!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm...* *Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74

Làm gì đứng như trời trồng ngoài đó thế???

Giọng thằng Tiến vang lên từ trong nhà cắt ngang luồng suy nghĩ của tôi.

-Không có gì cả!

-Nèh...

Đang định bước vào trong thì đột nhiên nó chặn tôi lại....với cái thái độ có chút khó chịu.

-Cái gì?

-Lúc sáng mày bị sao thế?Đang đi chơi vui về tự dưng bỏ về....làm tao không biết giải thích sao với thằng Khương cả!!!

-Chỉ có mày là vui thôi!Tao chẳng thấy vui chút nào cả!!!-tôi gằn giọng.

-Sao lại không vui?Không phải mày muốn gặp thằng Khương lắm àh?Hay vì mày ghen tỵ vì nó có bạn gái rồi???

Nghe những câu hỏi ngớ ngẩn này càng làm tôi phát bực thêm! Nó không hiểu nguyên nhân làm tôi cáu là vì đứa bạn gái chẳng ra gì của nó!

-Mày nghĩ vậy àh???

-Không như vậy thì thế nào???

Hai đứa trừng trừng mắt nhìn nhau...tôi muốn “làm tới bến” chuyện này nhưng suy nghĩ lại thì cũng không đáng! Chỉ bực vì nó dám dùng thái độ này đối với tôi.

-Tránh ra cho tao vào nhà!

-Sao mày không trả lời câu hỏi của tao há???

Muốn nghĩ sao thì tùy! Tao chẳng muốn nói chuyện với mày nữa!!!

-Ok! Tao cũng chán khi suốt ngày cãi nhau với mày lắm rồi!!!

Nghe xong câu đó...thật sự tôi muốn quay lại tát cho nó một cái bốp ghét! Nhưng lần này tôi quyết định sẽ xem nó như không tồn tại trên đời này nữa vậy!!!

-Mày nhớ những gì mày nói với tao hôm nay nhé!

-Mày cũng nên xem lại mày đi! Sống mà chỉ biết có bản thân mày....chẳng để ý đến cảm xúc của những người xung quanh thì lên rừng ở với khi đi!!!

Nói xong...nó bỏ đi vào nhà! Tôi tức muốn ghen hòng nhưng chẳng biết làm gì hơn! Đánh nhau với nó thì chắc chắn là tôi không đánh rồi...nhưng để nó xúc phạm tôi như thế này thì còn mặt mũi nào nữa!!!

-Thằng khốn! Thứ ba trọn....có ngày tao sẽ cho mày biết tay!!!!

Vào phòng...tôi vẫn còn tức anh ách về những câu nói của thằng Tiến! Không biết làm gì cho hả dạ...bèn lấy con gấu Panda ra mà “trút giận”. Nhưng khi nhìn nó bị nhăn nhúm do cấu xé thì...tôi lại hối hận về những gì mình đã làm.

-Ôi! Panda iu quý...cho mình xin lỗi bạn nha!!!-ôm con gấu vào lòng....tôi xuyết xoa.

Títt títtt.....

Chợt điện thoại báo có tin nhắn...tôi tò mò không biết ai nhắn vào lúc khuya như thế này nữa.

-Chúc ngủ ngon nhé!!!

Tin nhắn từ thằng nhok ấy...hôm nay hấn đã làm cho tôi từ bất ngờ này đến bất ngờ khác!!! Tôi muốn tin là hấn có cảm tình với tôi nhưng lại sợ do bản thân quá nhạy cảm trong vấn đề này! Nếu sự thật không như tôi nghĩ...thì có lẽ sau này đối diện với hấn sẽ là một cực hình!!!

-Cái gì đây trời???

-tôi khẽ cười thầm...trong lòng cứ lằng lằng một thứ cảm giác dễ chịu....nhìn lại bàn tay mà hấn đã nắm trong lúc đi xem phim....sao tôi muốn quay lại cái giây phút đó quá!!!

Một buổi sáng lại đến...tôi cố rướn mắt để ngắm những tia nắng đầu tiên của buổi sáng! Công nhận hôm qua ngủ ngon thật....định hít thở sâu một cái thì tôi hoảng hồn....không tin vào mắt mình chỉ còn 5 phút nữa là 7 giờ!!! Tức tốc bay ra khỏi giường.....hôm nay đầu tuần mà đi trễ, thế nào bà cô hắc ám cũng được dịp “đề đầu cười cổ” tôi cho mà xem!

Ngó ngang xuống bếp...thì thấy cái thằng khó ưa đang ngồi chễm chệ ăn sáng với thái độ ung dung! Tôi lên nhìn xem nó có làm phần ăn cho tôi hay không....nhưng phát bực vì sự thật là không có!!!

-Thằng khốn!-lầm bầm trong miệng xong...tôi phăng thật nhanh vào nhà tắm để sửa soạn đi học.

-Em ra ngoài đi! Hết tiết hầy vào...rồi ngày mai nộp cho tôi tờ kiểm điểm...tôi bó tay với em luôn rồi đó!!!

Hậu quả của việc ngủ dậy trễ....tôi phải gánh chịu hình phạt mà bà cô này đưa ra! Lạng quạng làm cho bà ấy ghét....chắc tôi bị cấm thi luôn quá!

-Ra chơi xuống càn-tin nha!!!-tôi ra hiệu cho đám bạn.

-Đi mauuuu!!!!!!

Không cần chần chừ.....tôi chạy như bay trước tần số âm thanh la hét của bà ta.

-Hiz...đầu tuần mà sao xui dữ vậy trời???-tôi ngậm ngùi nhìn miếng thịt sườn rơi xuống đất!Chẳng hiểu tôi đang bị làm sao nữa???Muốn ăn sáng mà cũng không được yên.

Đột nhiên từ đâu xuất hiện hai tên con trai...nói đúng hơn là hai tên “gay”.Không biết là do vô tình hay cố ý mà chọn đúng bàn tôi mà ngồi nữa!!!Chúng cứ sẫm soi,nhìn ngó.....trong khi tôi đang cố tình tỏ ra làm ngơ.

-Cũng đâu có đẹp đâu!!!-một tên nói với cái giọng khó ưa.

-Đã vậy mà còn chảnh nữa!

Chỉ thoáng qua thôi là cũng đủ biết chúng muốn ám chỉ tôi!Chỉ có điều tôi chẳng biết hai tên này là ai cả!!!

-Thích anh Tâm gần chết mà còn giả bộ!Bây đặt làm um sùm lên để được giặt áo cho anh nữa mày!Ghê gớm hết sức!

-Mà tao nói mày nghe!Cờ đó chỉ đáng xách dép cho anh Tâm thôi...chứ làm sao có cửa lên giường với anh!hohoho....

Nghe hai “con” này ngồi móc họng khiến tôi tức muốn phát điên...nhưng bây giờ mà nổi trận lôi đình thì bảo đảm...danh tiếng của tôi trong trường sẽ còn vang xa.

Rằmmmm...

Đập tay xuống bàn một cái rồ to...khiến cho hai “chị em” nó hết hồn....tôi bèn bỏ đi chỗ khác!Mặc dù biết tụi nó sẽ không ngừng nói xấu tôi...nhưng mặc kệ....chẳng quan tâm làm gì cho mệt!!!

-Đói bụng quá!!!

Ngồi trên hành lang tầng 3 để hóng gió cho khuây khỏa...nhưng dường như cảm giác lạnh lạnh càng khiến tôi thêm đói bụng!

-Sao mày leo lên đây ngồi chỉ vậy???

Cuối cùng 3 tụi nó cũng đã đến....sau tin nhắn cách đây năm phút của tôi.

-Thì chán nên lên đây ngồi!!!

-Vụ gì?Nói nghe thử coi.-con Mì cầm ổ bánh mì...vừa ăn vừa nói...trông phát thèm.

-Tao mới bị hai đứa gay kia chửi xiên chửi xỏ.Tức lắm mà chẳng làm gì được!!!

-Đứa nào chửi mày???-con Đào thối mả.

-2 thằng khùng chẳng đáng để tao quan tâm!

-Mà sao mày không chửi lại tụi nó!Bình thường mày dễ nổi nóng khi ai đó nói xấu mày lắm mà???-nhỏ Mì vẫn cứ nhóp nhép cái miệng...làm cái bụng tôi cứ cồn cào.

-Chẳng biết nữa!Có lẽ là do tao không còn gan như xưa!

Nghe tôi nói câu này mà 2 nhỏ trở mắt nhìn nhau.Có vẻ như lạ lắm vậy!

-Ây dzaa...Lâm nèh!

Con Đào bỗng dừng cặp cổ tôi...khiến tôi nổi cả da gà.

-Nói thôi!Đừng dùng hành động...nhé!!!

-Là bạn bè thân thiết nên tụi tao mới khuyên mày một điều!

-Điều gì?-tôi thắc mắc.

-Mày là một đứa bạn tốt,với lại vui tính nữa!Tụi tao rất vinh hạnh khi được làm bạn với mày!Nhưng...tính tình của mày còn con nít lắm,suy nghĩ vẫn còn theo cảm tính nhiều hơn!!!

- Ý mày là sao???-tôi ráng lắng nghe những gì con Đào nói.

-Điện hình cho mày nghe nha!Như chuyện của hotboy lúc trước đó...Nếu mà mày chịu khó bình tĩnh mà bỏ đi chỗ khác như lúc này mày làm với 2 thằng kia thì có lẽ mày sẽ không bị người ta ghét!Đúng không???

-Nhưng tao không thích!!!

-Chính vì vậy tao mới nói mày còn suy nghĩ theo cảm tính!Trên đời này nhiều thứ khiến mình không thích lắm...nhưng lúc nào cũng ra mặt như mày thì sẽ khiến cho tình hình càng tồi tệ thêm thôi!Nhịn một chút có khi lại hay!Như việc lúc này mày vừa mới làm vậy đó!!!

-Con Đào nói đúng đó mày ơi!!!Nhiều khi mày gây cho tụi tao cũng không ít rắc rối đâu!Mà biết sao được...mày là bạn của tụi tao.Thấy mày bị người khác ức hiếp chẳng lẽ tụi tao không giúp?-Nhỏ Mi chen vào.

-Có thật....là tao nên bớt hành động theo cảm tính không???

-Uhm...cái đó là tốt cho mày thôi!!!

Nghe hai đứa tụi nó nói...tôi chợt nhớ cuộc cãi nhau hôm qua với thằng Tiến!Có lẽ cũng do tính tình này mà tôi cũng đã làm cho nó khó xử...nó trách tôi cũng đúng thôi.

-Sao vậy?Tụi tao làm mày buồn àh???-con Đào đăm chiêu nhìn tôi mà hỏi.

-Làm gì có!Trái lại...tao phải cảm ơn tụi bay nhiều lắm!Nhờ có tụi bay tao mới biết tao có cái tính xấu như vậy!!!Hi hi....

-Biết được thì Ok rồi!!!

-Mà con Oanh đâu rồi?Sao không thấy nó???

-Nó đi mua bánh mì cho rồi!!!Có phần của mày nữa...đừng lo!!!

-May quá!!!Sáng giờ chưa ăn gì...đói muốn chết!!!

-Hèn gì...nãy giờ nó cứ nhìn chằm chằm vào ổ bánh mì của tao hoài!!!-nhỏ Mi châm chọc.

-Mày nói gì hả mày???Ai thèm nhìn chứ???

-Dám thề là không có nhìn không???

-Mắc gì tao phải thề với mày???

-Sợ àh?hahaha....

-Thôi thôi cho tao xin!Một tụi bay ghê!!!!

Có lẽ tôi may mắn khi có những đứa bạn như thế này!Tuy đôi lúc chúng nó hơi “man man“...nhưng cũng như con Đào nói!Chúng tôi luôn hết mình vì nhau.Đơn giản là chúng tôi hiểu cái ý nghĩa của hai chữ “tình bạn“.

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bọn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75

Cuối cùng thì đã đến trưa...hiện tôi đang đứng trước cửa tiệm bánh!Nơi mà tôi sẽ phải chạm mặt tên nhok đó sau những hành động “khác thường” của hắn đêm qua!

-Bình tĩnh...bình tĩnh!-tôi hít một hơi thật dài,cố gắng trấn an bản thân trước khi bước vào bên trong.

-Lâm đến rồi àh?-vừa nhìn thấy tôi thì hắn liền hỏi.

-Ồh....

-Ăn uống gì chưa đó?

- Ăn rồi...

- Uhm...vậy thì Lâm dọn dẹp tiệm bánh phụ Khanh nha! Sáng giờ bán cũng khá nhiều nên chưa kịp dọn vệ sinh cho tiệm nữa!

-Ồh...-tôi chỉ biết ậm ừ nghe những gì hấn nói...

Gần nửa tiếng đồng hồ trôi qua...đôi lúc tôi hay len lén nhìn hấn! Nhưng thấy vẻ mặt hấn vẫn bình thản như chẳng có chuyện gì xảy ra giữa hai đứa tôi qua vậy! Trong lòng có nhiều thắc mắc....thật sự thằng nhok này đang có âm mưu gì với tôi đây???

-Lâm...coi chừng bẻ ly kia!!!

Câu cảnh báo của hấn làm tôi choáng tỉnh kịp thời...nếu không thì cái ly nằm trên bàn mà tôi đang lau đã rớt xuống đất từ lâu rồi!

-Ồh ờh....

-Lâm làm sao vậy? Không được khỏe àh???

-Không...không có gì đâu!!!-tôi phát bực vì câu hỏi ngớ ngẩn của hấn...tâm trạng rối bời bây giờ ngoài hấn gây ra cho tôi thì còn ai khác vào đây nữa???

Chào anh Lâm!!!-giọng nhỏ Vi từ bên ngoài cửa vọng vào.

-Chào em!

-Hôm nay làm gì mà Vi đến sớm thế? Không ở trong bệnh viện chăm sóc ông àh???-thằng nhok ấy hỏi.

-Hi hi...ông của Vi ra viện rồi! Hiện giờ chỉ nằm ở nhà chờ hồi phục sức khỏe thôi! Nên Vi mới có thời gian ra đây giúp Khanh nèh!!!-nhỏ hí hửng nói.

-Uhm...nhưng có Khanh với Lâm làm được rồi!

-3 người dù sao cũng hơn 2 người mà! Đứng không anh Lâm???-nhỏ quay sang hỏi tôi...trong lúc đang bối rối chả biết nói câu gì.

-Ồh ờh...

-Tùy Vi vậy!!!

Dứt câu...hấn lại làm việc tiếp! Chẳng để mắt đến những gì xung quanh nữa cả!!! Thái độ của hấn càng khiến tôi phát bực lên....vì chẳng hiểu trong đầu hấn đang nghĩ gì???

Loay hoay với những chiếc bánh...lượt khách ra vào đông nghẹt khiến tôi chẳng để ý đến thời gian nữa! Chỉ biết giờ đầu óc tôi như quay cuồng....tự hỏi liệu bản thân có thể tăng ca như thế này được bao lâu nữa đây???

-Lâm mệt không???

Thằng nhok ấy chợt hỏi khi thấy tôi ôm trán trong lúc vắng khách.

-Không có gì!!!

-Nếu mệt thì Lâm ngồi nghỉ chút đi! Để Khanh làm cho!!!

-Không sao đâu mà!!!-tôi trả lời khá bực dọc...như muốn hấn đừng hỏi những câu đầy quan tâm như vậy...vì nó càng khiến tôi thêm stress mà thôi!

-Khanh nèh!-nhỏ Vi ngồi quầy thu ngân nãy giờ mới chạy tọt xuống ghế...xáp lại gần thằng nhok mà hỏi.

-Có chuyện gì vậy Vi???

-Lát Khanh chờ Vi về nha! Vi định ở đây phụ Khanh khi tiệm đóng cửa luôn! Được không nèh???

-Không được rồi!!!-hấn trả lời một cách nhanh chóng không cần do dự...

-Sao vậy???-nhỏ hỏi với cặp mắt tròn xoe đầy ngạc nhiên.

-Vi lát Khanh phải chờ Lâm về rồi!!!

-Bộ...anh Lâm làm đến 10h luôn hả???-nhỏ quay sang hỏi tôi...trong khi tôi chưa biết nên nói cái gì thì hấn đã xen vào.

-Uhm...cho đến khi ông quay lại tiệm thì Lâm sẽ làm tăng ca chung với Khanh!Nên bây giờ Vi cũng tranh thủ về sớm đi...trời cũng sắp mưa rồi đó!!!

-Nhưng....-nhỏ nhìn thẳng nhok với về mặt đầy tiếc nuối.

-Thôi...Vi lo đón xe bus về đi!Kéo lát hết xe bây giờ!!!

-Uhm...thôi được rồi!Vậy...Vi đi về nha!!!-nhỏ nói với giọng yếu xìu...chỉ cần nhìn sơ là tôi cũng biết tiếc nuối dữ lắm!

-Nhớ cầm theo cây dù Khanh để trong quầy đó!Mang đi theo cho chắc ăn.

-Uhm...

-Vi về nha!Lát về tới nhà Vi nhắn tin cho!

-Uhm...đi cẩn thận đó!Có gì alo cho Khanh!!!

-Em về luôn nha anh Lâm!!!

-Ờh...tạm biệt em!!!

Nhìn nhỏ lăm lăm bước đi ra trạm xe bus....tôi thấy cũng buồn thay!Đặt tình cảm vào người vô tâm như hấn quả thật....khô!!!

-Làm gì nhìn Khanh ghê thế???

-Đâu...đâu có gì đâu!!!-hoảng hồn khi hấn phát hiện...thật ra tôi nhìn xem liệu hấn có phải là người vô tâm như tôi nghĩ hay không...ngoài ra chẳng có mục đích gì khác cả!

-Thôi...tụi mình tranh thủ dọn dẹp đi!Cũng trễ rồi!!!

-Ờh ờh....

-Rồi xong luôn!!!hız hız....-tôi ngậm ngùi nhìn ra ngoài trời đang mưa như trút nước....

-Haiizzz...sắp về rồi mà lại mưa!Chán ghê!!!-hấn cũng ca cảm giống như tôi.

-Bực mình hết sức đi vậy!!!

-Lâm vào trong ngồi đi!Để Khanh đóng bớt cửa lại cho mưa khỏi tạt vào!

-Ờh....

Ngồi nhìn đường phố bên ngoài lăm lem những hạt mưa qua cửa kính.....dòng người hối hả chạy trên những đoạn đường ngập nước!Mới thấy Sài Gòn sao tấp nập quá...đường như chẳng có giây phút nào bình yên!

-Sao trông buồn vậy???

Đột nhiên hấn ngồi cạnh bên tôi...nhìn ra cảnh vật bên ngoài mà bắt chuyện.

-Buồn...buồn gì đâu!!!-tôi hơi ấp úng.

-Tại thấy sáng giờ hình như Lâm ít nói hơn mọi lần...cũng ít cười hơn nữa!!!

-Tui vẫn ăn nói,cười đùa bình thường mà?Chắc do Khanh để ý quá thôi!!!

-Mưa như vậy cũng thích nhỉ???

-Thích gì mà thích???Tui đang muốn về nhà tắm rửa rồi leo lên giường ngủ một giấc cho đã đây nèh!!!-bữu môi....tôi nói.

Chợt...như có luồng điện chạy xẹt ngang người tôi!Khi bình tĩnh trở lại thì tôi mới biết....vẫn là bàn tay của hấn....cái bàn tay ấy nay lại vô tình chạm vào bàn tay của tôi.

Thình thịchh...thình thịchh...

Tôi có thể nghe rõ nhịp tim đang gõ trống vang trời trong lồng ngực!Muốn dịch bàn tay ra nhưng chẳng thể nào làm nổi!

-Lâm đang run àh???

-Sao...sao lại...run???-chính cái sự lắp bắp đã tố cáo việc này.

-Thì do Khanh đang nắm tay Lâm nèh!!!

-.....

-Sao Lâm không nói gì hết vậy???-hắn cứ bình thản hỏi những câu hỏi ngớ ngẩn đó!Vì trong giây phút này tôi lấy đâu ra lý trí mà trả lời hắn đây???

-Bỏ...bỏ tay ra đi!!!

-Thì ra là mắc cỡ!!!-hắn phì cười.

-Mắc...mắc cỡ gì chứ???-lấy hết can đảm...tôi rút tay ra thật nhanh!

-Bộ từ đó tới giờ Lâm chưa từng nắm tay con trai bao giờ àh???

-Khanh thôi hỏi những câu hỏi ấy đi!!!-tôi nghiêm giọng....như muốn hắn chấm dứt ngay trò đùa này vậy!

-Vậy chắc là chưa rồi!Thế....Lâm chắc cũng chưa có nộ hôn đầu tiên đâu nhĩ???

-Làm ơn thôi đi!Đang giỡn mặt với tui đó hả???

Muốn.....-chưa kịp nói dứt câu thì tôi bị “choáng” toàn tập vì hắn đã xáp tới...đặt lên môi tôi một nộ hôn.Trong cái giây phút đó....tôi mới biết được cảm giác khi hai đầu môi chạm vào nhau là như thế nào!Cơ thể tôi nóng ran lên....muốn làm một cái gì đó nhưng không thể biết là mình sẽ phải làm cái gì?Xô hắn ra...hay đánh hắn...hay là cứ để yên như vậy???

“Nộ hôn” kết thúc sau gần 10 giây...trong khoảng thời gian đó....tôi như nín thở,tim thất lại...tưởng là đã chết đi rồi!

-Khanh muốn là người cướp nộ hôn đầu tiên của Lâm!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76

Sau những hành động kèm những lời nói đầy “tình cảm” đó...tôi chỉ biết bất động,tròn xoe mắt mà nhìn hắn...trong lòng thì tràn ngập những cảm xúc lẫn lộn.

-Lâm làm sao thế???

-.....

-Sao Lâm không nói gì đi???

Bộ....đây thật sự là nộ hôn đầu tiên của Lâm àh???

-.....

Hắn vẫn cứ thản nhiên hỏi....trong khi tôi không thể mấp máy nổi cái môi để mà trả lời hắn.

-Nói gì đi chứ!Lâm giận Khanh àh???

Bàn tay tôi khẽ run run đưa lên...chạm đến vành tai của hắn....rồi bất thành thành dừng hết sức mà...véo!!!

-Ui ui.....đau...đau quá!!!-hắn la inh ỏi.Cũng phải thôi...tôi cố dùng hết sức để nhéo hắn mà!

-Nhok có biết nhok vừa làm cái gì không hả?Tui cho nhok biết...có ghét tui thì nói!Đừng làm những cái trò vớ vẩn đó!!!Nếu mà còn có lần sau...tui sẽ liều mạng với nhok đó!!!Biết chưa???-tôi hét thật to vào tai hắn....như át cả tiếng mưa ngoài kia.Rồi sau đó thở dốc vì...hết hơi!

-Công nhận....Lâm mạnh tay thật!!!-hắn vẫn xuyt xoa cái tai vừa bị tôi “tra tấn“.

-Biết thế thì đừng có đại đột mà chọc tui!

-Nhưng...những gì Khanh làm không phải là đùa giỡn!Khanh thật sự nghiêm túc với Lâm đấy!!!Sau câu nói ấy của hấn...tim tôi lại đập liên hồi....sao hấn có thể giỡn dai như thế chứ???

-Lâm không biết hay Lâm đang giả vờ vậy hả???

-Giả...giả vờ cái gì???-tôi ấp úng hỏi.

-Khanh thích Lâm!!!

Câu nói chắc nịch ấy làm tôi đứng chết trân tại chỗ....nếu không có tiếng mưa rơi rã rích thì có lẽ không gian xung quanh đây sẽ im ắng lắm!Và hấn sẽ nghe thấy tiếng hơi thở dồn dập,kèm theo nhịp tim đang rối loạn của tôi.

-Đừng...đừng đùa nữa!Về thôi!!!-

-Lâm nèh!!!-hấn bỗng dừng nắm tay tôi lại khi tôi chuẩn bị quay mặt đi.

-Đã nói thôi mà!!!-giọng tôi khá run khi nói với hấn.

-Tụi mình kết đôi nha!!!

Hấn thật là độc ác...cứ làm cho tôi từ cú shock này đến cú shock khác!Tôi vốn là người dễ bị lung lay...ấy thế mà....

-Khanh biết...khó mà Lâm chấp nhận ngay chuyện này lắm!Nhưng biết nói sao được nhì???Vì Khanh...cũng giống như anh ba của Khanh thôi!!!

Hấn nói đến đây thì tôi cũng mừng tượng ra ngụ ý....hấn có thể là gay!À không....hấn là gay mới đúng!!!

-Vì...vì sao chứ???Không phải....Khanh ghét tui lắm sao???

-Uhm..ban đầu là vậy!Nhưng không hiểu sao tiếp xúc lâu ngày với Lâm...Khanh lại có một cảm giác đặc biệt!Đúng như anh ba của Khanh nói vậy!

-Anh Thuần nói gì về tui???-tôi thắc mắc.

-Anh ấy nói....Lâm có một nét gì đó khiến người khác phải nhớ mãi!Và hậu quả là...Khanh thích Lâm mất rồi!!!

-Thôi...Khanh đừng nói nữa!Người như Khanh...không thể nào....thích tui được đâu!-tôi xua xua tay cho qua...trước những lời nói đầy mê hoặc của hấn.

-Những gì Khanh nói đều là sự thật!Rồi Lâm sẽ hiểu thôi!!!

-.....

-Đề Khanh chở Lâm về!Cũng trễ rồi...chịu khó mặc áo mưa nhé!!!

Nói rồi...hấn bỏ xuống đường sau chuẩn bị lấy đồ đạc!Còn mình tôi đứng đây....mãi mê suy nghĩ về những gì hấn nói!Quả thật....hấn làm cho chút tình cảm nhỏ nhoi của tôi dành cho hấn nay sắp “dâng trào” lên!Lẽ nào....tôi cũng đang thích thẳng thok nhỏ tuổi hơn tôi???

-Mưa nhớ chạy từ từ thôi nha!!!-tôi căn dặn trước khi bước lên xe.

-Uhm..biết rồi!!!

Xe đã vọt đi...băng băng qua những làn gió,những làn hơi lạnh buốt của mưa!Nép sau lưng hấn...tấm lưng tuy không to nhưng mang lại cho tôi cảm giác ấm áp lạ thường Tôi muốn gục đầu vào đó....nhưng lại không có gan để làm!

-Lâm có thể ôm Khanh được không?Khanh thấy lạnh quá!!!

-Cái...cái gì???-tôi ngạc nhiên trước lời đề nghị của hấn.

-Làm ơn đi mà!Một lần thôi cũng được!!!

Tôi như vỡ tim trước những gì hấn nói...có ai lại táo bạo như thế không chứ???

-Không...kỳ chết!!!-tôi mắc cỡ...lấp bắp mà nói.

-Có gì đâu mà kỳ?Lâm không ôm là Khanh chạy vòng vòng ngoài đường hoài luôn đấy!!!-hấn dám dùng chiêu “đe dọa” với tôi nữa chứ!

-.....

-Sao?Có ôm không?hay muốn chạy ngoài đường hoài???

Không biết động lực nào lại khiến cho tay tôi...vòng qua ôm eo của hân nữa!Cảm giác thật lạ.....người tôi nóng ran lên...cái lạnh thấu da thịt ngoài trời mưa nay đã không còn nữa!

-Hi hi...phải vậy chứ!!!-hân đắc chí cười...

-Ước gì lúc nào cũng được Lâm ôm như vậy thì sướng biết mấy!!!

-Bớt nói nhảm đi!Mau chở tui về nhà đó!!!-tuy miệng vẫn ra về...nhưng thật sự..tim tôi đang run lên từng hồi hạnh phúc.

-Unm..biết rồi nèh!!!

Mưa vẫn rơi nặng hạt trên con đường chúng tôi đi!Hai đứa chẳng nói với nhau câu gì nữa cả....chỉ mỗi việc tôi phải ôm hân...còn hân thì cứ chậm chậm mà chạy!Chốc chốc lại khẽ nắm lấy tay tôi....một cảm giác lâng lâng khó tả!Mong con đường cứ dài ra....để giây phút này kéo dài mãi...cho dù ngày mai hân có quên chuyện này đi chẳng nữa....thì cũng là một kỷ niệm khó quên đối với tôi.

Cũng trong đêm mưa đó....Khanh và Lâm đều không hề hay biết rằng...đã có người chứng kiến chuyện “thân mật” giữa hai đứa!Rồi mọi chuyện sẽ ra sao đây???

-Cảm ơn....-bước xuống xe...tôi rụt rè nói,

-Chỉ vậy thôi hả???

-Chứ muốn gì nữa???-tôi tròn xoe mắt nhìn hân.

-Cho Khanh nắm tay Lâm một lần nữa đi!!!

-Thôi..thôi đi!Về tới nhà tui rồi!Giờn hoài. ...

-Nhưng Khanh muốn. .

-Về giùm đi mà!Người khác thấy thì sao???-tôi hối thúc hân.

-Khanh về nha!-kèm theo câu đó phải là cái nắm tay cho bằng được!Tuy ngoài miệng thì chối. .nhưng thật sự tôi cũng thích nắm lấy bàn tay rắn rỏi của hân lắm! ^^

~-Chạy xe từ từ thôi đó!

-Biết rồi mà!Ngủ ngon nhé!!!

Hân đi rồi. .nhưng sao tôi vẫn dõi mắt theo!Rồi tự cười thầm khi nghĩ về những gì vừa xảy ra lúc nãy. .có lẽ thằng nhok đã làm tôi “xao huyền” thật rồi!

Quay vào trong nhà. .tôi giật mình khi thấy thằng Tiến đứng lù lù trước cửa!Chạm mắt với nhau được vài giây thì nó bỏ vào trong. .chắc còn giận tôi về chuyện đi chơi hôm bữa đây mà!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77

-Haizzz. .trời mưa làm ướt người hết trơn!-bước vào nhà. .tôi cố tạo không khí bình thường,như thể hai đứa chưa từng có mâu thuẫn gì với nhau vậy!

-.....

Nó vẫn thản nhiên xem tivi. .chẳng ngó ngang gì đến tôi cả!

-Nhà còn mì gói không vậy Tiến?Mưa làm tao đói bụng quá!

Vẫn chẳng thấy động tĩnh gì...tuy hơi khó chịu nhưng tôi vẫn cố gắng giảng hòa...

-Còn giận tao hả?Cho xin lỗi đi mà!!!-tôi lại gần nó...khều khều vai và giờ chiều “nhõng nhẽo”...

Bình thường thì sẽ có tác dụng...nhưng lần này thì nằm ngoài dự đoán của tôi!Nó đứng bật dậy...rồi bỏ đi một nước vào phòng!Để lại tôi với “cục què” chình ịch...

-Đồ chảnh!Tao thề từ nay không thèm xuống nước xin lỗi mày nữa!Đồ nhỏ mọn...đồ xấu xa!!!-tôi “xả” một hơi cho bồ tức....khuôn mặt đang nóng bừng bừng vì thái độ của nó.

Một buổi sáng lại đến...sau cơn mưa dầm hôm qua...trông bầu trời thật âm ỉm.Những tia nắng nép mình sau đám mây xám xịt...khiến tôi cứ ngỡ là vẫn còn tối.

Vệ sinh cá nhân xong...tôi xách cặp chuẩn bị đi học.Khi ngang qua nhà bếp...phót thấy bóng dáng nó đang cắm cúi làm đồ ăn!Trong lòng vẫn còn tức lắm...nhưng vẫn tò mò xem nó có làm phần cho tôi như mọi bữa hay không. Và rất tiếc là...không hề!!!

Ràmmmm.....

Tôi cố tình giậm chân xuống sàn nhà gây tiếng động nhằm để nó chú ý.Khi nó nhìn sang...tôi phản hồi lại bằng cặp mắt hình viên đạn.Như thể muốn “ăn tươi nuốt sống” nó vậy!Xong...tôi hất mặt lên,ngênh ngang ra ngoài đón xe bus.

-Đồ đáng ghét!-Sao hôm nay mặt nhăn nhó dữ vậy cưng???-con Mi nhiều chuyện hỏi.

-Đang bực muốn chết đây!!!

-Chuyện gì làm cho mày bực thế???

-Tao với thằng Tiến đang chiến tranh lạnh!!!Hừmmmm....

-Ồh!Tao biết sớm muộn gì cũng xảy ra thôi!Không ngờ hôm nay lại đến!!!

-Ý mày là sao hả nhỏ kia???-tôi lờm sang con Đào...chẳng biết nó đang ám chỉ điều gì!

-Thì mày nghĩ xem...mày ở chung với thằng Tiến như thế nào???Mày xem nó như là osin vậy...sai bảo,quát mắng,quýt hái thằng nhỏ!Thử hỏi...liệu nó có thể chịu đựng mày được bao lâu đây???

-Nhưng...tại tao quen đối xử với nó vậy rồi!Chứ thực chất tao không xem nó như osin!-tôi chống chế.

-Nhưng người khác nhìn vào sẽ nghĩ là mày ăn hiếp nó!Như tụi tao đang suy nghĩ vậy nèh!!!

-Uhm...tao thấy con Đào nói cũng có lý!Mày về nhà thường chỉ biết ăn không ngồi rồi...trong khi nó đảm đương hết mọi chuyện.Tao nghĩ...mày cũng nên kiểm điểm lại đi!Nên chia bớt việc nhà ra mà làm phụ nó!!!-con Oanh chêm vào...càng làm cho tôi cảm thấy bản thân mình thật...xấu xa.

-Nhưng hôm qua tao đã chủ động xin lỗi nó rồi!Mà nó chảnh...không thèm đoái hoài đến tao!!Tao cũng có lòng tự trọng chứ?Chẳng lẽ mặt dày đi xin lỗi nó hoài???

-Có thể nó làm nũng đấy!Tụi con trai...đôi khi như con nít vậy!hí hí...-nói rồi...nhỏ Mi tự cười khúc khích.

-Nếu mày muốn giữ tình bạn với nó thì việc xuống nước thêm một lần nữa cũng không có gì đáng kể đâu!Nghe lời tụi tao đi!!!

Tôi im lặng suy nghĩ một hồi lâu...rồi chợt nhận ra rằng tụi này nói đúng!Quá thật thằng Tiến là một đứa bạn tốt!Tôi sẽ hối hận khi mất đi tình bạn này cho xem!!!

-Ghét ghê vậy!!!-tôi vò đầu bứt tóc khi nghĩ tới nay lại phải “hạ mình” xin lỗi nó lần nữa!

-Thôi...đi ăn sáng tụi bây!Tao đói bụng quá!!!

-ăn bún bò huế đi!

-Đẹp mày!Ăn cơm chiên Dương Châu cho chắc bụng!!!

-Vây biếu quýt!!!

-Thích thì chiều!!!

Chỉ việc chọn món ăn mà cả đám cũng làm nháo nhào đường phố!Khiến tôi thấy xấu hổ ghê!!!

-Lâm đến rồi đó àh?

Buổi trưa đã đến...tôi lại có dịp ở bên thằng nhok dễ thương này!

-Ồh...

-Ăn gì chưa?Đề Khanh đi mua luôn!!!

-Thôi...tui ăn rồi!Khanh có ăn thì ăn đi!!

-Uhm...vậy Lâm ở đây canh tiệm với Vi chút nhé!Khanh đi rồi quay về liền!!!

Nghe hấn nói có nhò Vi ở đây...tôi mới để ý...thì ra nhò đang ngồi nghỉ ngơi bên góc bàn bị khuất.

-Chào em!-tôi bắt chuyện với nhò.

-Chào anh!

Chợt có cảm giác là lạ...giọng nhò Vi hơi khác thường!Không giống như mọi ngày tôi được nghe.

-Em ăn cơm chưa?-tôi cố hỏi thêm một câu nữa.

-Chưa anh àh!Khanh đang đi mua giùm em đó!!!

-Ồh...

Quả thật là có vấn đề.....giọng nói hơi hệt như không muốn tiếp chuyện!Khác hẳn với một Vi dễ thương,năng nổ hằng ngày.

-Em...có bị bệnh không?Sao nghe giọng nói yếu ớt quá vậy???

-Không anh àh!Em có làm sao đâu???Mà anh đừng quan tâm đến em làm gì...lo làm việc là tốt hơn đây!!!

Khá bất ngờ trước thái độ của nhò...nhưng tôi cũng thôi thắc mắc!Dù sao nhò cũng là chủ tiệm này....

-Cơm của Vi nêh!

Cuối cùng thằng nhok ấy cũng đã về...nhìn khuôn mặt nhể nhại mờ hời sao mà...đẹp trai thế không biết??? ^^

-Cảm ơn Khanh nha!Hi hi...

-Vi mau ăn nhanh đi rồi còn về nghỉ ngơi nữa!!!

-Uhm...Vi biết rồi!!

Tôi khá ngạc nhiên...thái độ của nhò thay đổi nhanh chóng!Nói chuyện với thằng nhok thì vô cùng cởi mở...còn với tôi thì....

-Khanh có mua nước mía nêh!Lâm lấy một ly đi!!!

-Thôi...thôi được rồi!Tui chưa có khát!!!

-Thì cứ cầm đi!Khanh mua đến 3 ly mà!!!

-Uhm...cầm uống đi anh!Không là uống công Khanh quan tâm đến anh đó!-nhò Vi xen vào...sao tôi có cảm giác là nó đang “móc hòng” tôi thì phải???

-Ồh...cảm ơn nha!!!

-Ăn xong Khanh xuống sau làm bánh!Có gì Lâm canh tiệm với lại tiếp khách giùm nha!Buổi trưa cũng vắng lắm...yên tâm đi!!!

-Uhm...

Rồi hấn cũng đã xuống nhà sau...chỉ còn lại tôi và nhò Vi!Nếu như mọi ngày thì có lẽ hai anh em sẽ nói chuyện vui vẻ lắm...nhưng hôm nay chắc chắn không được như thế rồi!!!

-Àh anh Lâm...

-Huh???-tôi thắc mắc khi nhò bắt chuyện.

-Em có một chuyện muốn nhờ anh!

-Chuyện gì vậy?

-Hôm nay...mẹ của Khanh có đến tìm bạn ấy...

-Thì sao chứ?Có liên quan gì đến anh??-tôi nhìn nhỏ với ánh mắt tò mò.

-Cuối tuần này gia đình Khanh có tổ chức party...cha mẹ bạn ấy vốn làm ăn trên thương trường nên rất xem trọng buổi party này!Nhưng quan trọng nhất...chính là sự có mặt của Khanh!

-Anh vẫn không hiểu!

-Vì trong buổi party đó...ai ai cũng đều dẫn con cái của họ theo cả!Trong khi ba mẹ Khanh là người chủ trì nhưng lại không có đứa con nào bên cạnh!Thử hỏi...họ làm sao ngẩng mặt lên được chứ???

-Uhm...anh hiểu!Nhưng...anh có thể làm gì được trong chuyện này???-tôi hỏi con nhỏ khi bắt đầu dường tượng ra câu chuyện.

-Anh chỉ cần khuyên Khanh chịu khó dự buổi party đó là được rồi!!

-Cái gì?Em không đùa đấy chứ?thằng nhok đó mà chịu nghe lời anh àh???-tôi giật nảy khi nghe lời đề nghị của nhỏ.

-Em tin anh sẽ làm được mà!!!

-Em đừng có đề cao anh quá!!!

-Chỉ cần anh cố gắng thôi...lúc này mẹ Khanh đến đây!Bà ấy năn nỉ hết lời nhưng bạn ấy vẫn không chịu!Em thấy tội nghiệp nên mới nhờ anh giúp đỡ cho bà ấy!Chẳng lẽ...anh vô tình vậy sao???

Nhỏ đang dùng chiêu “khích tướng” đấy mà!Tuy nghe có vẻ xa vời vì không biết tôi có làm được hay không?Nhưng...cũng đành giúp cho người mẹ đánh thương này một lần vậy!

-Thôi được rồi!Anh sẽ cố!!!

-Em biết anh sẽ giúp mà!Giờ em phải về đây...có tin gì thì báo cho em biết nhé!!!

-Uhm...tạm biệt em!!!

Thế là xong...tự nhiên mang “cục nợ” trên người!Muốn khuyên thằng nhok cứng đầu này về dự party với ba mẹ hẳn e là còn khó hơn lên trời nữa!Nhưng...dù sao đây cũng là cơ hội để tôi được biết...tôi có tầm ảnh hưởng nhiều đến hẳn hay không?^^

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78

Cho Lâm nêh!

Sau cả buổi làm việc mệt mỏi...cuối cùng hai đứa cũng có được giây phút nghỉ ngơi.Đang ngồi mat-xa cho đôi vai mỏi nhừ thì hẳn lù lù đứng sau lưng...tay chìa ra nửa trái táo trước mặt tôi mà nói.

-Ồ đâu ra vậy?

-Có ăn được rồi!Hỏi làm chi?

Vẫn giọng nói ngang ngược ấy...nhưng sao tôi có thể nở lòng nào từ chối trái táo ngon lành đang hiện diện được chứ?

Cảm ơn nha!-cầm lấy...tôi chau mày.

-Có lẽ tuần sau là ông của Vi có thể đi làm lại được rồi!Haizzz...

Thấy hẳn thờ dài....tôi lấy làm lạ....

-Ông khỏe lại thì phải vui chứ?Sao mặt cứ đần ra thế kia???

-Vui thì có vui!Nhưng...

-Nhưng sao?-nhai nhóp nhép trái táo trong miệng...tôi vừa nói.

-Thì sẽ không được làm tăng ca với Lâm.hết được chở Lâm về chứ sao???

Tự dưng hấn làm tôi “xao xuyến“...ngay cả miệng cũng không thể nhai nổi.

-Lại nói xàm nữa rồi!

-Hay...sau này Lâm ở lại làm đến 10h luôn đi!Để Khanh có thể làm “xe ôm”chở Lâm về!Được không?-hấn nhìn tôi bằng ánh mắt tha thiết...chao ôi...kiểu này sao tôi nở lòng nào từ chối đây???

Tui...tui không biết!-nói rồi...tôi quay đi chỗ khác...tránh nhìn vào ánh mắt “mê hoặc” của hấn nữa.

-Không biết tức là đồng ý rồi đó nha!heh heh...

-Gớm quá!-nghe giọng cười đều của hấn khiến tôi “nổi da gà“.

-Lâm ăn đi...để Khanh tranh thủ dọn quày!Chuẩn bị về nữa!!!

-Àh mà nêh...

-Sao? -hấn quay ngoắt lại khi nghe tôi gọi.

-Tui...muốn nói với Khanh chuyện này!

-Chuyện gì?-hấn tiến lại gần...tò về thắc mắc.

-Có phải...mẹ Khanh có đến đây tìm Khanh đúng không?

-..... Sao Lâm biết?-hấn im lặng một lúc rồi mới trả lời câu hỏi của tôi.

-Vì nói!

-Uhm...

-Sao Khanh không chịu đi dự party để giúp ba mẹ của Khanh chứ?

-Khanh không thích!Mà Lâm cũng đừng nhắc chuyện này nữa..Khanh không muốn nghe đâu!

Giọng hấn bắt đầu gắt gỏng...khiến tôi cũng hơi “sợ“.

-Nhưng...dù sao Khanh cũng là con của họ mà?Đi dự tiệc với ba mẹ mình thì cũng có gì khó khăn đâu kia chứ???

-Vấn đề là Khanh không thích những nơi như thế!Nó vốn không thuộc về Khanh!

-Uhm...tui hiểu!Nhưng...tui vẫn muốn Khanh có thể đi...dù chỉ một lần thôi cũng được!!!-tôi bắt đầu cảm thấy thất vọng vì kế hoạch đã không thành công.

-Có đúng là...Lâm muốn Khanh đi thật không?-đột nhiên hấn tiến lại gần...kề sát vào mặt tôi mà nói.Tưởng chừng hai đứa sắp chạm môi nhau lần nữa vậy!

-Ồh...òh!-khá ngại ngùng.tôi bắt đầu lùi từ từ lại phía sau.

-Ok!Khanh sẽ đi!!!

-Thật không???-tôi ngơ ngàng trước quyết định này của hấn.

-Uhm...nhưng có một điều kiện!

-Điều kiện???

-Uhm...

- Thế... là gì? - tôi thắc mắc....

- Lâm phải đi chung với Khanh! Nếu đồng ý thì cả hai cùng đi... không thì ở nhà hết!!!

Nghe hấn nói xong... tôi muốn “tụng rời” hai chân... từ trước đến giờ chưa một lần đặt chân vào những buổi tiệc xa hoa của giới thượng lưu... nay lại được làm “khách không mời” như thế này... cái cảm giác mới khó tả làm sao!

- Thôi... không được đâu! Đây là tiệc nhà của Khanh... tui có liên quan gì mà đến dự cơ chứ???

- Lâm có liên quan! Vì nếu có Lâm... Khanh mới đi!!

Nhìn khuôn mặt con nít của hấn... sao mà đáng yêu đến thế? Ngay cả cử chỉ ngang bướng cũng không làm người ta ghét được!

- Nhưng...

- Không nhưng nhị gì cả! Lâm cứ về suy nghĩ đi... trả lời Khanh sau cũng được!

Nói rồi... hấn bỏ xuống đằng sau! Những lời nói của hấn khiến đầu óc tôi quay mòng mòng... thiết nghĩ đây là cơ hội để tôi mở rộng tầm mắt... nhưng lại thấy mình không xứng đáng để có mặt ở những nơi đó! Cảm giác này thật là khó chịu quá đi!!!!!!

- Về thôi nhok! - tôi í ới gọi khi đã hết giờ làm mà hấn vẫn còn loay hoay gì ở phía sau không biết.

- Chờ chút!

- Làm cái gì mà lâu lắc thế?

- Hôm nay về trễ chút nha Lâm! Khanh có cái này muốn cho Lâm xem nèh!!!

- ??? - tôi nhìn thắc mắc... chẳng biết hấn đang có ý đồ gì nữa?

Buuuppp.....

Bỗng dừng trời đất tối thui... tôi giật bắn người lên vì sợ! Nhưng khi bình tĩnh được một chút thì mới biết hấn đã tắt hết điện đóm trong tiệm.

- Làm cái gì thế hả? Tắt đèn sao không chờ tui ra ngoài rồi tắt???

Rồi từ đâu... tia sáng lấp lóe xuất hiện! Phải chăm chú nhìn tôi mới nhận ra... hấn đang cầm nến trên tay!

- Gì... gì thế???

- Lâm qua bàn ngồi đi! Để Khanh thắp nến!

- ??? - tuy không hiểu mô tê gì nhưng tôi vẫn làm theo....

Khi thắp xong cây nến trên bàn... hấn mới ngồi cạnh tôi mà nói.

- Lâm có thấy gì không?

- Thấy gì là thấy gì??? - tôi ngó nghiêng xung quanh... vẫn là màn đen tối tăm ngoại trừ chỗ hai chúng tôi đang ngồi.

- Lặng mạp đó! Hi hi...

Hấn nói làm tôi mới để ý... không gian như thế này... chỉ dành để cho những cặp tình nhân muốn “tâm sự” với nhau mà thôi!

-Ồh... ờh... - tìm tôi bắt đầu đập loạn nhịp.

- Mỗi khi buồn... Khanh hay tắt đèn hết! Thắp một cây nến rồi nhìn ra bên ngoài... tự dưng cảm thấy vui hơn lạ thường! Lâm có cảm giác giống Khanh không???

- Không... - tôi trả lời tình bơ.

- Uhm... chắc bây giờ có hai đứa! Nên không thấy buồn là phải rồi! Hi hi....

Hấn cứ cười... nụ cười mới “lay động” lòng người làm sao! Không khéo tôi sẽ bị “nhiễm” bệnh lăng mạp của hấn mất!

-.....

-Sao Lâm không nói gì đi???

-Biết nói gì bây giờ???

-Thế...Lâm cho Khanh biết điều này được chứ?

-Huh?-tôi thắc mắc...

-Lâm có thích Khanh không???

Nghe xong....tôi muốn đồ cả mồ hôi hột!Nếu nói không thích là tự dối lòng....nhưng nói thích thì....tôi chưa từng bao giờ thích người nhỏ tuổi hơn tôi cả!

-.....

-Có hay không?Cái này cũng khó với Lâm vậy àh???

-Không...không hẳn!Chỉ có điều....

-Sao?Lâm cứ nói cho Khanh biết đi!

-.....

-Nói đi Lâm!-hấn thúc giục khi tôi cứ ậm ừ không chịu trả lời.

-Từ đó đến giờ...tui chưa từng...chưa từng thích người nhỏ tuổi hơn tui!

-Ngay cả với Khanh àh???-hấn nhìn tôi bằng ánh mắt hết sức nam tính...trong ánh nến lung linh...tôi e là sẽ không kiềm chế được cảm xúc của mình mất!

-Cũng....không hẳn!

-Vậy là Lâm có thích Khanh!Đúng vậy không???

Tôi không trả lời...chỉ khẽ cúi mặt xuống!Nếu người thông minh thì sẽ biết câu trả lời của tôi là gì! ^^

-Khanh hiểu rồi!Hi hi....-hấn lại cười.

-Hiểu gì mà hiểu!!!

-Thì ra Lâm chê Khanh nhỏ tuổi!Tuy Khanh nhỏ tuổi hơn Lâm thật....nhưng xét về đầu óc,sự tự lập thì Khanh còn già dặn hơn Lâm!Nên Lâm đừng lấy lý do này mà từ chối Khanh nhé!!!

-Từ chối gì?Nãy giờ tui có nói gì đâu???

Rồi đột nhiên....hấn im bặt...chẳng nói lời nào nữa cả!Chỉ nhìn....nhìn xoáy sâu vào ánh mắt của tôi!Cái ánh mắt ấy khó mà cưỡng lại được.....tôi biết....tôi biết trong đôi mắt ấy nói lên điều gì!Và có lẽ hẳn cũng biết....tôi sẽ trả lời hẳn ra sao!

-Khanh thích Lâm lắm!!!

Câu mở đầu cho một nụ hôn ngọt ngào,lãng mạn dưới ánh nến!Nó không bất ngờ như lần trước...thay vào đó là sự chậm rãi....như muốn tận hưởng cái hương vị được cho là tình yêu!Tuy tôi không biết có thật sự thích hẳn hay không....nhưng những gì hẳn đã và đang làm khiến tôi như một người mất hết lý trí...chỉ còn biết đắm mình vào sự yêu thương,tình cảm mà hẳn trao cho tôi!

Một nụ hôn thật sự....đã đến!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79

Cạccch.....

Sau khi dò dẫm mở cây đèn trong nhà lên thì tôi mới cảm thấy yên tâm.Nhưng thắc mắc không biết thằng Tiến đi đâu mà đến giờ này chưa về nhỉ?Mà

thôi kệ nó...tranh thủ tắm một cái cho đã sau mấy tiếng đồng hồ lăn lộn làm việc!!!

23h45'.....

-Cái thằng...đi đâu mà khuya thế không biết?

Ngồi hong khô tóc...tôi chợt nhìn lên đồng hồ và suy nghĩ.....không khéo nó nhậu xin như hôm bữa là một cho tôi!!Bèn với tay lấy cái điện thoại nằm trên bàn...trong đầu phân vân chẳng biết có nên điện thoại cho nó không nữa?Vì dù sao hai đứa cũng là bạn bè..quan tâm nhau một chút cũng chẳng sao!

Tút...tút....tút....

Chẳng có ai bắt máy!

Vừa bực vừa lo...nhưng tôi tự trấn an mình bằng cách ngồi xem tivi chờ nó về!Nếu quá 1h nó không có mặt thì tôi đóng cửa đi ngủ...chẳng hơi đâu mà ngồi chờ!!!

0h35'....

Vén màn cửa sổ nhìn ra bên ngoài...thấy con hẻm vắng tanh không một tiếng động...tôi mong sao nghe thấy tiếng xe của nó về cho yên tâm mà đi ngủ!

-Trời ơi!Mày chết ở đâu rồi hả thằng kia???

Tức mình...tôi điện thoại cho nó lần nữa!Nhưng chẳng ăn thua.....

-Thôi đi ngủ!Không chờ nữa!!!

Nói là làm...tôi khóa cửa,tắt hết đèn đóm rồi chui vào phòng đánh 1 giấc!!!

2h10'.....

-Mở cửa...Lâm ơi.....

Trong cơn say ngủ...tôi chợt nghe có tiếng ai đó gọi tên mình!Giọng nhura nhura,rên rí ẩy khiến tôi choàng tỉnh....bắt đầu cảm thấy sợ vì hiện giờ chỉ có mình tôi ở nhà....không lẽ.....mà gọi hồn tôi???

-Nam mô a di đà phật...nam mô a di đà phật!!!-tôi lồm bồm trong miệng cho bớt sợ hãi...định bước xuống giường mở đèn lên cho an tâm,nhưng chân tay tôi cứ run lẩy bẩy...không thể nào di chuyển được!!!

-Mở cửa coi!!!Lâm...

Rầm rầm...

Nghe dường như là tiếng đập cửa.....lúc này tôi mới cảm thấy bớt sợ!Vì mà chẳng bao giờ đi gõ cửa xin vào nhà cả!!!

-Mở cửa nhanh lên thằng kia!!!

Bấy giờ tôi đoán chắc là thằng Tiến chứ chẳng ai....bèn tốc chân chạy ra ngoài xem phải như tôi nghĩ không!

-Làm gì mà ngủ như chết thế?Tao kêu khản cả giọng luôn rồi nèh!!!

Quả thật...chính là nó!Trông bộ dạng bét nhè,mùi bia rượu nồng nặc bốc lên mà tôi muốn đóng sầm cửa lại...để nó ở ngoài luôn cho rồi!!!

-Đi đâu mà giờ này mới về vậy hả???

-Thì đi chơi...không được àh???-nó nhura giọng nghe mà khó chịu.

-Mai mốt có đi về khuya thì làm ơn mang theo chìa khóa đi!Phá giấc ngủ người khác không hà!!!

Nó không nói không rằng....chỉ nhìn tôi bằng cặp mắt đỏ hoe lờ lờ....trông phát kinh!!!

-Đẩy xe vào nhà kia!Định để ở ngoài luôn àh???

-Uh...tao quên!

Thấy nó đi loạn choạng cứ như sắp ngã tới nơi....sao tôi cảm thấy gai con mắt dễ sợ!Muốn đá vào mông nó một cái cho đỡ tức!!!

Rầm..

Trước mắt tôi là hình ảnh nó với xe nằm đè lên nhau....phen này thì chết tôi mất thôi!!!

-Trời ơi là trời!!!-tôi muốn hét lên thật to nhưng lại sợ bị ăn dếp của hàng xóm nên đành...cẩn rằng chịu đựng!!!

-Đứng dậy coi!Bực bội quá đi!!!-tôi kéo tay nó....ràng dùng sức mà đỡ nó dậy....

-Để tao tự đứng dậy được rồi!Không cần mày giúp đâu!!!

-Im đi!Tao không muốn nghe mày nói chuyện nữa!!!

-Ha ha....-nó cười như một thằng điên!Càng khiến tôi nóng bừng bừng hai lỗ tai...như muốn bốc khói luôn vậy!!!

Sau khi diu nó vào nhà....đẩy cái xe vào gầm nó thì lúc này đây...tôi đang ngồi thở như bị thiếu oxy vậy!!!Mồ hôi thì nhễ nhại mặc dù ban đêm trời khá là lạnh.

-Thằng khốn!Chỉ gọi làm khổ cho tao!!!

Chuẩn bị trở về phòng của mình thì tôi thấy nó cứ giật giật người....miệng thì bắt đầu ọ ọ....chắc là sắp ói đến nơi!!!

-Nề nề....đừng có ói ở đây!Tao lạy mày Tiến ơi!!!

Đã quá trễ cho tôi đi lấy thau hứng....nó ói khắp sàn nhà...dính lên cả áo của nó nữa!!!

-Trời ơi....sao lại hành xác con giữa đêm vậy nề trời???-tôi méo mếu....muốn vô tâm bỏ đi ngủ lắm...nhưng lại không nỡ để nó dơ dáy như vậy!!!

Cuối cùng cũng giải quyết được đồng bầy hầy mà nó làm ra...giờ chỉ còn việc lau sơ người cho nó nữa là xong!Ngước nhìn đồng hồ thì thấy đã gần 4h sáng...phen này thế nào mai cũng đi học trễ nữa cho mà xem!

-Nếu không phải là tao đang có lỗi với mày thì đừng hòng tao làm ba cái việc này nhá!!!Bực mình hết sức....

Cởi từng cái nút áo sơ-mi nó đang mặc ra....tôi khẽ lấy khăn lau!Lạ thật....chưa từng thấy nó tập gym hay thể thao gì...mà cơ thể ngày càng săn chắc hơn lúc trước!

Nó cứ nằm đờ ra...mặc cho tôi muốn làm gì thì làm!Tôi đã tát vào mặt nó mấy cái...ấy thế mà nó cũng không hề hay biết!!!Công nhận....vừa làm vừa trút giận như thế này xem như cũng không bị thiệt thòi!

-Mấy cái áo ba lỗ của nó để đâu ta???-nói rồi...tôi định đứng dậy đi tìm...khi đã lau sạch người cho nó xong!!!

Bất chợt.....có một lực mạnh nắm lấy cánh tay tôi...kéo mạnh xuống giường!Trong khoảng thời gian chớp nhoáng đó....tôi không kịp phản ứng gì cả!!!Chỉ biết....khi nhận thức được mọi thứ xung quanh thì...tôi đã nằm gọn trong người của nó rồi!!!

-Buông...buông ra coi!!!-cố dùng sức đẩy hai cánh tay đang ghì chặt tôi vào cơ thể của nó!Nhưng vô ích...nó mạnh như trâu vậy!!!

-Tao...tao không có giỡn đâu đó nha!!!

Giữa giữa cách nào đi chăng nữa....vẫn chẳng ăn thua!Tôi đành bó tay mà nằm thờ hờn hờn trên bộ ngực của nó.....

-Mày ngủ thật hay là giả đó thằng kia?

-.....

-Làm ơn thả tao ra đi!Mày làm vậy tao ngột thở quá!

-.....

-Nề thằng khùng!!!Điếc hả mày???

-.....

Vẫn chẳng may may suy chuyển....tôi cũng không muốn nói nữa!!!Chỉ còn cách nằm như vậy cho đến khi nào nó nói lỏng hai cánh tay ra mà thôi!!!

Thình thịchhh... thình thịchhh.....

Tôi có thể nghe thấy tiếng nhịp tim của nó đang đập...bởi vì khuôn mặt tôi đang áp sát vào ngực của nó mà!!!Biết nói thế nào đây nhỉ?Tuy không phải là đùa hăm dọa những chuyện “người lớn”...nhưng nó đã làm tôi có cảm giác ấy!!!Khuôn mặt tôi nóng ran lên khi cứ suy nghĩ vẩn vơ....muốn nhắm nghiền mắt lại ngủ nhưng cũng chẳng ăn thua gì!Chỉ hy vọng.....sáng mai nó sẽ không nhớ đến chuyện này...không thì tôi xấu hổ chết mất!!!

Tiến ơi....dù sao tao cũng cảm ơn mày!Vì mày chính là thằng con trai đầu tiên cho tao dựa vào đôi ngực trần đầy nam tính đó...chính mày cho tao nhận biết được...tao vẫn là gay!Chỉ đêm nay thôi....tao muốn được “cảm nhận” mùi đàn ông là như thế nào???Mùi trên cơ thể thằng bạn thân lâu năm mà đến giờ tao mới phát hiện.....

Chỉ đêm nay thôi....một đêm thôi.....

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm...* *Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80

Bình minh đã ló dạng....những tia nắng hắt qua ô cửa sổ hệt như những viên pha lê lấp lánh!Tôi dần dần hé mở đôi mắt đang còn ảo vì chưa thỏa giấc.....nhìn bên ngoài mới nhận ra rằng sắp phải sẵn sàng chào đón một ngày mới!!!

Ghé mắt sang kế bên...cái “vật” mà tôi đang ôm trong người vẫn còn hơi ấm...chợt giật bắn khi thấy nguyên thân thể thằng Tiến nằm sát bên cạnh!Mãi mấy giây sau tôi mới có thể nhận biết được nguyên nhân vì đâu lại có hoàn cảnh này xảy ra!

Rón rén gỡ cánh tay của nó đang vòng qua ôm vai tôi...từng chút một....từng chút một....sẽ không biết thế nào nếu như nó thức dậy bất chợt và nhìn thấy cảnh tượng này nhỉ???Cho nên tôi càng phải “chuồn” thật nhanh trước khi điều không mong muốn xảy ra!!!

-Phuuu....-tôi thở phào nhẹ nhõm vì nó vẫn còn ngủ say!Xem như chuyện này đã chìm vào quá khứ...sẽ không ai biết tối đêm qua giữa hai đứa đã xảy ra chuyện gì!!! ^^

Chui tọt vào trong nhà tắm để vệ sinh cá nhân!Khi đang đánh răng.....tôi chợt nhìn vào gương.....làn hơi nước nóng khiến hình ảnh phản chiếu trông mờ mờ ảo ảo....tôi khẽ lấy tay lau nhẹ....rồi tự mình nhìn ngắm “dung nhan” qua tấm gương!Hình ảnh đêm hôm qua lại ùa về...không hiểu sao cảm giác vẫn còn đó....hệt như tôi đang say giấc nồng trong vòng tay ấm áp của nó vậy!!!

-Đẹp....đẹp hết!Không suy nghĩ vẩn vơ nữa!!!-tự lấy nước tạt vào mặt mình...tôi muốn thật tỉnh táo khi bước ra khỏi nhà tắm...để những hình ảnh đó không còn đeo bám theo nữa!!!

-Oáppppp.....-tôi ngáp ngán ngáp dài khi hai tiết học đầu tiên trôi qua.

-Hôm nay làm gì mà mày ngáp khí thế vậy?Bộ hôm qua thức khuya lắm àh???-con Mi gặm ổ bánh mì mà hỏi.

-Không!

-Thế sao thấy mắt lại thâm quầng,mặt mày thì bơ phờ thế kia?-nó tiếp tục dò xét.

-Thật àh?Trông mặt tao xuống sắc lắm sao???-tôi đảo mắt nhìn ba đứa nó với dáng vẻ lo ngại.

-Uhm...-cả ba đều đồng thanh trả lời...khiến tôi không khỏi bàng hoàng.Muốn chui vào toilet để nhìn xem “dung nhan”hiện giờ như thế nào!

-Khai thiệt đi!Tối hôm qua mày làm cái gì???

-Làm gì là làm gì?

-Bình thường mày đâu có bơ phờ như hôm nay đâu?Vội lại trông mày có vẻ khác khác sao íh!!!

-Khác...khác chỗ nào?-tôi nháp ngụm nước mía...giả vờ như không biết tại nó đang nói gì!

-Hay là....hôm qua “ấy ấy”với thằng Tiến rồi?

Câu hỏi nửa thật nửa đùa của con Oanh khiến tôi muốn nôn thứ vừa uống vào.....nếu không kiềm nén lại thì có lẽ mặt ba đứa tụi nó dính toàn...nước bọt của tôi mất thôi!!!

-Mày...mày nói điên cái gì vậy hả con kia???-tôi chống chế vì tự dưng bị”đâm” trúng tim đen.

-Đúng rồi!Chắc hôm qua làm lành xong tụi bây....”ấy ấy” nhau luôn chứ gì?

-Ây dza....không ngờ thằng Tiến “traí to”vậy mà chết trong tay của mày!Lợi hại...lợi hại!!!

3 con thi nhau bốn cột tôi....có lẽ sẽ vui nếu thật sự tôi đem qua hai đứa không xảy ra chuyện gì!Nhưng đằng này....tụi nó lại khơi gợi “nỗi ám ảnh” đó trong tôi....

-Đủ rồi nha!Tao bức mình rồi đó!!!-tôi hạ giọng....tò vè nghiêm túc.

-Ừ thì thôi...tụi tao chỉ đùa chút cho mày lên tinh thần thôi mà!hì hì...-con Mi dè dặt miệng.

-Khó khăn ghê vậy!Thôi lo ăn sáng nhanh đi rồi vào lớp!!!

Thật là một cảm giác khó chịu!Giả như hôm qua không xảy ra chuyện gì thì giờ đây tôi đâu phải đau đầu như thế này!!!Thằng Tiến chết tiệt...chỉ giỏi làm khổ tôi!!

-Lâm..Lâm...

Chợt tỉnh con mộng mị khi thằng nhok ấy gọi.....sáng giờ tôi như người mất hồn vậy!Vừa dờ dờ do thiếu ngủ....lại vừa có cảm giác lo sợ thằng Tiến biết chuyện này nữa chứ!!!

-Thấy Lâm hình như có vẻ mệt mỏi thì phải?Hai mắt thâm quầng hết rồi kìa!!!

-Vậy...vậy àh?-tôi lấy tay vuốt nhẹ mặt....cổ tỏ vẻ tỉnh táo.

-Sao rồi???

-Sao là sao?-tự dưng hấn hỏi một câu rỗng tuếch.

-Thì Lâm đã suy nghĩ kỹ lời đề nghị của Khanh chưa?

-Đề nghị???-tôi lúc này thì tôi mới chợt nhớ lại cuộc trò chuyện giữa tôi và hấn hôm qua!!!Thật sự....tôi vẫn còn đang phân vân lắm....

-Sao?Lâm có muốn đi chung với Khanh không???

-.....-im lặng vài giây.....tôi mới mở lời....

-Có nhất thiết....tui phải đi cùng Khanh không?

-Không nhất thiết lắm....nhưng nếu Lâm không đồng ý thì cả hai sẽ cùng ở nhà!Đối với Khanh cái nào cũng không thành vấn đề cả!!!

Tôi đang suy nghĩ về những gì nhỏ Vi nói,rồi hình ảnh mẹ của thằng nhok sẽ như thế nào nếu như hấn không có mặt!Thôi thì....”lợi người lợi mình“....chấp nhận vậy!!!

-Uhm..vậy tui sẽ đi với Khanh!

-Thật àh?-hấn nhìn tôi với ánh mắt ngạc nhiên.

-Nhìn tui giống nói giỡn lắm àh?

-Không hấn!Ok...vậy cuối tuần chúng ta sẽ đi...săn dịp cho Lâm “mở mang” tầm mắt luôn!!!

-Làm thấy ghê vậy!Nói trước là không phải tui ham hố đâu nhé...chẳng qua là giúp cho mẹ của Khanh thôi!-tôi chống chế.

-Sao cũng được!hì hì....

-Cười cái gì???

-Có cười gì đâu???

-Chứ không phải đang cười tui sao?-tôi chau mày với hấn.

-Làm gì mà phải cười Lâm?hì hì...

-Lại nữa!Chọc quê tui àh???

-Không!!!

-Có nín đi không!Tui ւính cho bây giờ!!!

-Uính thì chịu!Chứ Khanh đang mắc cười...biết làm sao được!haha...

-Bực bội quá đi!!!!!!!!!!!!!!

Dường như tôi đã ngủ thiếp đi....thật xúi quẩy hôm nay tiệm lại đông khách.....mãi đến gần 10h hai đứa mới có thể nghỉ ngơi.Trong cơn mê...tôi chợt ngủ thấy mùi bánh thơm lừng ngay đầu mũi.

-Có muốn ăn không nè?

Là tên nhok đó...hắn đang cầm cái bánh kem ngon lành ngào ngậy trước mặt tôi!Nỡ lòng nào mà từ chối được chứ???

-Cảm ơn nha!

-Định để cho Lâm ngủ thêm một lát...nhưng sợ Lâm đói bụng nên đánh thức Lâm dậy!Không giận Khanh chứ???

-Không....-vừa ăn tôi vừa nói.

-Hay là lát Lâm ngủ lại đây luôn đi!

-Cái...cái gì???-nghe hắn nói mà làm cho “tâm hồn ăn uống” của tôi bị tắc nghẽn.

-Có gì thì lát Lâm cứ ngủ ở đây đi!Rồi thấy khỏe hơn thì Khanh chở Lâm về!

-Thôi...tui...không quen ngủ chỗ lạ!-tuy quả thật tôi đang mệt đừ người...nhưng trước lời đề nghị này của hắn thì tôi phải....xem xét lại!

-Có gì đâu mà không quen?Với lại hôm nay Khanh cũng đuối quá....định nằm nghỉ một chút rồi chở Lâm về!

-Nhưng....

-Lâm đừng có nhưng nhĩ gì cả!Thích hay không thì nói một tiếng...Khanh không có ép!

Đúng là hôm nay hắn làm việc quần quật...từ dọn bàn,chen đĩa,phục vụ đến làm bánh...đều do một tay hắn làm hết!Tôi chỉ có việc đứng quầy và tính tiền cũng đủ mệt....huống chi....

-Vậy....khi nào Khanh nằm nghỉ xong thì chở tui về há!!!

-Uhm...chứ có khi nào Khanh bỏ cho Lâm về 1 mình đâu?Quyết định vậy đi há!Để Khanh tranh thủ đóng cửa tiệm rồi tắm một cái cho đã!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm...* *Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81

Lâm cũng nằm nghỉ đi!Làm gì đứng thờ người ra thế???

Sau khi hắn tắm rửa xong.....hai đứa chui tọt vào cái phòng” tổ kiến” của hắn ở trong tiệm.Mặc dù nhìn đơn sơ nhưng bên trong lại rất ấm cúng và sạch sẽ.

-Uh...uh....

-Ây dza....đã cái lưng ghê vậy!!!

Hắn nằm ịch xuống nệm.....trên người chỉ độc cái quần sooc với áo ba lỗ!Làm tôi “són” cả con mắt!!!

Lâm thông cảm nha!Phòng hơi nhỏ nên khá chật chội...

-Không có gì đâu!Mà Khanh nghỉ ngơi đi...đừng để ý đến tui làm gì!!!

-Lâm không định nằm àh???-hắn nhìn tôi mà hỏi tỉnh bơ...

-Ồ thì...

-Đang sợ hả?Khanh đâu có ăn thịt Lâm đâu mà sợ trời???

-Ai....ai nói tui sợ???-khuôn mặt đang đỏ bừng bừng vì ngại....nhưng tôi vẫn cố tình che giấu!

-Vậy thì sao không nằm?

-Để từ từ người ta nằm!!!-lấy hết can đảm...tôi mới có thể nằm sát bên cạnh hắn.

-Uhm..vậy có phải ngoan hơn không!hì hì...

Hắn làm như tôi là con nít vậy!Mà tôi cũng không còn tâm trí đâu mà tranh cãi.....việc giữ được bình tĩnh trong lúc này đã là quá lắm rồi!!!

5' trôi qua.....

10' trôi qua....

20' trôi qua....

Hắn thì ngủ say sưa...thậm chí...tôi có thể nghe được tiếng ngáy nho nhỏ phát ra!Còn tôi....mặc dù con buồn ngủ đang réo gọi....ây thế mà vẫn không tài nào chợp mắt nổi.Lấy điện thoại trong túi ra thì mới giật mình....nó đã hết pin từ đời nào không hay biết!!!

-Mấy giờ rồi nhỉ?-tôi khẽ hỏi thăm rồi tự mình nhìn đồng hồ xung quanh xem cái đồng hồ nằm ở chỗ nào thì bắt chợt....

Hắn quay sang ôm chầm lấy tôi....hai cánh tay tuy không lực lưỡng nhưng cũng đủ để siết chặt tôi vào trong người của hắn!

-Nèh...buông....buông tui ra!

Tình huống diễn ra không khác gì “cận cảnh” giữa tôi và thằng Tiến!Cho nên tôi tự nhủ lòng sẽ không để việc này xảy ra lần nữa!!!

-Buông...buông ra coi!!!-tôi cố giãy giụa....mong là hắn sẽ tỉnh giấc.

-Nằm im đi!Làm gì mà giãy dụa đánh đập thế kia???-miệng tuy nói....nhưng mắt hắn vẫn nhắm nghiền.

-Tui ngộp thở!!!

-Khanh ôm Lâm đâu có chặt đâu mà ngộp thở?Xạo xạo không!!!

-Nhưng...

-Không nhưng nhị gì cả!Để Khanh ôm Lâm một lát đi!!!

Tôi tôi đập loạn nhịp như muốn vỡ tung ra từng mảnh.....hai cơ thể đang truyền nhiệt cho nhau càng khiến cho không gian căn phòng oi bức thêm!Tôi sợ lắm... sợ mình lại “sa” vào tình cảnh “mùi mẫn” như hôm qua!Sự đụng chạm xác thịt này không khỏi làm cho “dục vọng” của tôi có cơ hội trỗi dậy lần nữa!!!

-Lâm đang run àh?-hắn hỏi mặc dù đã biết câu trả lời.

-Hỏi dư thừa!-tôi nằm đó bất động...

-Thật sự thì.....Khanh cũng đang run lắm!Vì...đây là lần đầu tiên Khanh ôm một thằng con trai khác để ngủ....

-.....

-Người Lâm ấm lắm!!!

-.....

Tôi chỉ biết im lặng....cố gắng mường tượng lại những cảm xúc đang rối bời.Phút chốc hồi hộp,phút chốc lo âu và....phút chốc hạnh phúc.Nó cứ đan xen

vào nhau.....và rồi.....những hình ảnh hôm qua với thằng Tiến lại ùa về!Bất chợt.....tôi khẽ vòng tay qua.....ôm lấy tằm lưng của hấn....và nhận ra một điều rằng.....hai thứ cảm giác mà tôi từng trải qua.....là hoàn toàn khác biệt!!!

-Chờ Lâm về đi Khanh àh!

Bấy giờ thì hấn mới mở mắt ra nhìn tôi.

-Sao vậy?

-Lâm muốn về nhà thôi!

-Bộ...Khanh làm Lâm sợ àh?

-Không...không phải!!!Chỉ vì....Lâm muốn về nhà mà thôi!!-tôi khẽ cúi đầu...ánh mắt e dè này không nên để cho hấn thấy.

-Uhm....vậy tại mình đi!!!

Tôi khá vui khi nghe câu này!Chẳng hiểu sao....loại tình cảm tôi dành cho tên nhok ấykhông giống như dành cho thằng Tiến!Tôi đã cố tình ôm lấy hấn....chỉ hy vọng sẽ tìm được cái cảm giác chung chung giữa hai lần “ôm”....ấy thế mà.....điều đó không xảy ra!!!

-Oáp.....

Thấy hấn ngáp ngáp dài khi phải hộ tống tôi về giữa khuya thế này thật là ngại!Tuy cũng muốn ngủ lại lắm...nhưng sao trong tôi dường như có cái gì đó thôi thúc muốn về nhà!

-Xin lỗi Khanh nha!-tôi nói với vẻ mặt e dè.

-Có gì đâu mà xin lỗi?Chắc do căn phòng chật quá Lâm ngủ không thoải mái thôi!Khanh có trách gì Lâm đâu?

-Không...không phải như vậy!!!

-Thôi!Khanh nói không có gì là không có gì mà!

Cánh cửa tiệm vừa mở.....hé ra một màn đêm tĩnh mịch!Đường phố vắng tanh không một bóng người....

-Lâm!!!

Chợt giật mình khi nghe có tiếng người gọi!Tôi đảo mắt nhìn xung quanh.....và nép sau bức tường ở cửa tiệm chính là...thằng Tiến!

-Mày....mày làm gì ở đây thế???-tôi hỏi với vẻ mặt vô cùng ngạc nhiên.

Nhưng nó không trả lời..chỉ nhìn tôi bằng ánh mắt sắc bén....hệt như tôi đã làm điều gì không vừa ý nó vậy!!!

-Vậy là Khanh không được làm xe ôm cho Lâm rồi!Hajzz..

-Không về nhà cũng không biết điện thoại nói một tiếng àh?Người gì mà kỳ thế???-nó quát rõ to....khiến tôi giật cả mình!

-Điện....điện thoại hết pin rồi!!!-không hiểu sao tôi lại sợ trước thái độ này của nó!

-Nèh anh bạn!Lâm cũng lớn rồi...đâu phải con nít mà đi đâu cũng phải báo cáo lại cho anh bạn biết hả???-thằng nhok đang lên tiếng nói đỡ cho tôi.

-Không liên quan đến mình thì đừng có xen vào!!!

-Lâm là bạn tôi!Tôi cũng có quyền chứ!!!

-Nó đâu có rảnh đi làm bạn với thằng nhok như mày!!!

-Nói ai là nhok hả?Nói lại nghe coi!!!

Tự dưng hai ông tướng này hục hặc với nhau!Tôi đang bối rối mà còn gặp tình huống này nữa chứ!!!

-Thôi....thôi đi!Mắc gì mà cãi nhau vậy trời???

-Tao không có rảnh mà đi cãi nhau với nó!!!

Khi lại gần....tôi mới phát hiện thằng Tiến có hơi rượu trên người!Hèn gì thái độ nó kỳ lạ đến mức khó hiểu!!!

-Nói thêm một câu shock hòng người khác nữa thì đừng có trách nhé anh bạn!!!-tên nhok này cũng “nóng” không kém...

-Khanh...Khanh vào ngủ đi!Đề Lâm về với bạn Lâm được rồi!!!

-Lâm nói lại với bạn Lâm là đừng có dùng thái độ đó với Khanh nhé!Không thì đừng có trách!!!-nói rồi....hắn bỏ vào trong cửa tiệm..đóng sầm cửa lại!Chắc là cu cậu tức lắm...

-Về thôi!!!-bây giờ nó mới chịu nói chuyện bình thường lại với tôi.

-Mày làm sao vậy hả?Dù gì thì Khanh cũng quen biết với tao!Tự nhiên mày quát nạt thằng nhỏ làm gì???

-Xót àh???

-Cái...cái gì???-tôi chưng hửng...

-Có leo lên xe đi về không?

Tuy rất bức mình ...nhưng tôi vẫn ráng nhịn!Nó đang có rượu trong người.....lạng quạng làm nó nổi nóng thì chết!!!

Suốt đường đi tôi không thém nói câu nào với nó!Việc vừa rồi nó làm khiến tôi muốn đào cái hố chui xuống cho đỡ xấu hổ....phen này biết ăn nói sao với thằng nhok đó đây???

-Có đói bụng không?

-.....-mặc cho nó hỏi....tôi không thém quan tâm.

-Sao không trả lời tao hả?

-.....

KÉTTTTTT.....

Bỗng nó thảng gặp lại làm tôi muốn chúi nhủi xuống đất!!!

-Mày làm gì thế hả thằng kia?Điên àh???-đến lúc này thì tôi không thể nhịn nổi!

-Sao tao hỏi mà mày không trả lời???

-Tao không thích trả lời mày đấy!Rồi sao???

Giữa con đường đêm....thấp thoáng bóng dáng xe cộ qua lại đều nhìn hai chúng tôi đang.....cãi nhau!

-Bộ tao lo cho mày cũng không được sao hả???

-Mắc gì mày phải lo?Mọi lần mày đi chơi về trễ mày cũng có báo tao biết không?Ồ đó mà bắt bẻ người ta???

-Tao khác mày khác!!!

-Khác cái gì mà khác???

Hai đứa cãi nhau càng ngày càng khí thế....

-Mày ngu nên dễ bị người ta dụ chứ sao!!!

-Tao ngu cũng không cần mày quan tâm!Thằng tòi!!!-nghe nó xúc phạm mà tức đến sôi cả gan....trong lúc không kiềm chế được bản thân....tôi đã tát thật mạnh vào mặt của nó!

-Từ nay....tao không muốn nhìn thấy cái bản mặt khó ưa của mày nữa!!!

Ngoảnh mặt đi....tự dung nước mắt cứ tuôn chảy!Thường thì khi đánh người khác mạnh tay...tôi rất hối hận....nhưng lần này thì không!!!

-Lâm....Lâm!!!Cho tao xin lỗi...tao không cố ý nói mày vậy đâu!!!

Tôi lầm lũi chạy đi....cứ chạy mãi.....mặc cho nó lấy xe đuổi theo!Rồi khi nghe tiếng xe ngã....tôi cũng mặc....cứ để cho nó hối hận về những gì nó đã làm với tôi!!!Tình bạn bao lâu nay luôn tốt đẹp....ây thế mà.....

Quệt nước mắt.....tôi cứ chạy như kẻ vô hồn.....

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82

Lang thang bước đi trong đêm...trong lòng cứ suy nghĩ miên man về những chuyện vừa xảy ra!Nước mắt cũng đã cạn...tôi dặn lòng mình sẽ không bao giờ nghĩ đến chuyện này nữa....cứ xem như là vừa trải qua một cơn ác mộng vậy!Nhưng đối với thằng Tiến....thì sẽ không bao giờ tôi tha thứ cho nó!!!

-Lạnh quá!!!-tôi run lập cập khi sương bắt đầu buông xuống....trông bộ dạng lúc bấy giờ thật sự chẳng khác nào một đứa đi bụi thứ thiệt!!!

-Biết đi đâu bây giờ đây???-nhìn về nơi xa xăm dưới ánh đèn vàng....buổi đêm bỗng dưng yên tĩnh đáng sợ!Không ngờ rằng có một ngày tôi lại “dừng cảm” đến như vậy!

-Về nhà thôi!!!-tôi hít một hơi thật sâu khi đưa ra quyết định này...dù sao việc chiến tranh lạnh với thằng Tiến không đồng nghĩa là tôi phải đi bụi suốt đêm hôm nay!

Nói là làm...tôi mần mò tìm về ngôi nhà thân yêu.....

Mãi gần nửa tiếng lê la ngoài đường....tôi mới thấy lấp ló bóng dáng ngôi nhà quen thuộc!Đôi chân đã mỏi như khi phải cuốc bộ một chặng khá là dài!

Bất chợt....tôi nhận ra bóng dáng thằng Tiến đang ngồi co ro ngay cửa!Vội vàng về tội nghiệp ấy có lẽ bình thường tôi sẽ cảm động....nhưng lần này thì không!!!

-Mày về rồi đó àh?-nó ngược mặt nhìn tôi...vội quệt đi khuôn mặt bơ phờ vì buồn ngủ.

-.....-chẳng nói chẳng rằng....tôi lấy chìa khóa mở cửa vào nhà!

-Mày cho tao xin lỗi!Lúc nãy có rượu....nên tao không kiềm chế được bản thân....đã xúc phạm đến mày!!!-nó đứng dậy nắm lấy tay tôi...kèm theo những lời nói đầy ảm nẫn.

Nhưng.....tôi mặc kệ!Hất cánh tay nó ra và bỏ vào trong nhà một nước!!!

-Lâm....

Dường như tôi nghe tiếng bước chân đi khắp khiêng của nó!Lòng cũng tò mò muốn biết nó đang bày trò gì...nhưng lòng tự trọng của tôi không cho phép!

-Cho tao xin lỗi đi mà!-nó tiếp tục chiêu cũ....vẫn giọng ảm nẫn.

Mày thôi đi được không???Tao không muốn nghe mày nói nữa!!!-bực dọc...tôi quay sang quát nó cho bõ tức...thì ai ngờ.....lại thấy đôi chân đang rướm máu trông phát kinh....

-Cái...cái gì đây???

-Lúc nãy đuổi theo mày...tao vội quá nên tông vào con lươn.....

-Rồi cái xe có bị làm sao không???

-Chỉ nát cái vành thôi!Sửa được.....

Chẳng hiểu sao....khi nhìn bộ dạng của nó lúc này tôi lại không nổi ghét bỏ!Mặt mày rử rượi,quần áo xốc xếch,tay chân thì máu me.....liệu đây có phải thằng Tiến phong độ mà tôi từng quen biết không???

-Ngồi xuống ghế đi!!!-tôi chỉ định....trong khi đi lấy hộp cứu thương mini ra....

-Ui....-nó khẽ rướn mình khi tôi đổ oxy già vào vết thương ngay chân....một vết xước dài gần 5cm....nhìn mà nổi cả da gà!

Tôi vẫn ngồi cặm cụi băng bó vết thương....hai đứa không nói với nhau câu gì cả!Nhưng tôi biết.....nó vẫn đang dõi mắt xem từng hành động,cử chỉ của tôi.

-Mày còn giận tao không?

-.....

-Đáng lẽ ra....tao không nên nói mày như thế!Mày hãy xem như là tao lỡ lời đi..

-Đừng có nhúc nhích coi!-tôi bỏ ngoài tai những gì nó nói....

-Tao không có cố ý nói mày như vậy đâu...chẳng qua....

-Xong rồi đó!Lo đẩy xe vào nhà rồi đi ngủ!!!

Khi kết thúc công việc...tôi đứng bật dậy bỏ xuống tầng sau!Chẳng thèm đoái hoài gì đến nó nữa!!!

Bất chợt.....bỗng dung từ phía sau có cánh tay ôm chầm lấy tôi!!!Hết sức ngạc nhiên và sững sờ trước điều này....vì tôi biết hiện tại cánh tay đó là của ai!

-Mày...mày làm cái gì thế???

-Tao thích mày thật rồi Lâm oi!!!

Nghe như có sét đánh ngang tai....tôi không tin nổi vào sự thật là nó lại có thể nói ra điều này....một điều mà tôi cho là không bao giờ có!!!

-Mày....mày đang nói nhảm cái gì đó???-tôi vội gạt cánh tay nó ra....có gắng lấy lại thế chủ động cho mình.

-Tao cũng không biết nữa!Cũng không biết vì sao tao lại có cảm giác với mày!!!Nhất là....sau cái đêm hôm ấy.....

Nó nhắc lại cái đêm đó....cái đêm mà tôi với nó “ôm” nhau ngủ chung!Thì ra....nó không hề ngủ say như tôi nghĩ....

-.....

-Khi biết mày đang dần có tình cảm với thằng nhok làm chung!Chẳng hiểu sao tao lại thấy khó chịu lắm!!!Rồi hôm nay mày đi muộn không về....khi tao đến thì lại thấy mày.....ở chung với thằng nhok đó!!!Cho nên....cho nên tao mới nổi nóng với mày!!!

Cũng như nó nói....sau cái đêm hôm ấy,tình cảm tôi dành cho nó ngày càng sâu sắc hơn!Nhưng tôi chỉ muốn giữ vững mối quan hệ bạn bè bình thường....không nghĩ sẽ có ngày vượt xa mức giới hạn đó!

-Tao biết...nói ra điều này mày khó mà tin lắm!Tao chỉ hi vọng mày hiểu cho tao.....dù sao tao cũng nói hết những gì tao cần nói!Nếu mày muốn chúng ta là bạn như bình thường thì tao sẽ chấp nhận!Chỉ mong....mày sẽ được hạnh phúc mà thôi!!!

Ánh mắt nó nhìn tôi một cách đầy trù mến....như muốn lao đến ôm lấy tôi ngay vậy!Thật sự bây giờ tôi rất hoang mang....khi không thể xác định được là bản thân tôi đang dành tình cảm cho ai!

-Tao....tao đi ngủ đây!-dẫu biết lẫn tránh không phải là cách tốt...nhưng tôi mong khi sáng mai thức dậy....cả hai đứa sẽ xem như chưa từng có chuyện gì xảy ra cả!!!

Ngồi co ro trong phòng...đầu óc tôi cứ quay cuồng hình ảnh của nó!Quả thật từ tình bạn bước sang tình yêu vô cùng khó khăn!Đôi khi sẽ là hạnh phúc....nhưng đôi khi cũng sẽ tan vỡ đi một tình bạn!

Một ngày mới lại đến....ánh nắng dường như khá gắt xuyên qua ô cửa sổ!Rướn mình cổ với lấy điện thoại xem mấy giờ....thì chợt bàng hoàng khi đồng hồ đã điểm 9h sáng!Phen này lại nghỉ học một bữa nữa rồi!

-Hajzzz.....-tôi thở dài....rồi lại tiếp tục cựa mình trên chiếc giường ấm áp.....nhìn ra bên ngoài.....trông mọi thứ chẳng có gì thay đổi,nhưng bên trong căn nhà này thì hoàn toàn trái ngược!Sẽ ra sao,sẽ ứng xử như thế nào khi đối diện với thằng Tiến đây???

Mãi suy nghĩ vu vơ giúp cho tôi nường thêm được hơn 2 giờ nữa.....khi mặt trời bắt đầu gay gắt là lúc tôi tung chăn bước ra khỏi căn phòng!

Ngó nghiêng xung quanh xem thằng Tiến đã đi chưa....nhưng theo trực giác mách bảo thì có lẽ nó vẫn còn ở nhà!Bèn rón rén nhẹ từng bước vào nhà tắm mà vệ sinh cá nhân vậy!!!

-Mây dậy rồi àh?

Cuối cùng....có muốn né tránh cũng né không được!Thôi đành gắng gượng...tò vè bình thường như mọi ngày giữa hai đứa!!!

-Ồh....mày chưa đi học hả?

-Mới gần 12h đi đâu?

-Uh nhì....thôi tao đi đánh răng cái!

-Nhanh đi rồi ra ăn trưa luôn nèh!!!

Tôi không nói không rằng....chỉ chạy ù vào nhà tắm rồi đóng sầm cửa lại!Tim đập nhanh từng hồi.....chưa bao giờ tôi cảm thấy không khí trong ngôi nhà lại ngột ngạt đến như vậy!!!

-Bình tĩnh....bình tĩnh!Xem như chẳng có chuyện gì xảy ra cả!!!-tôi đang cố trấn an bản thân.

Sau bữa trưa.....tôi ngồi nghỉ ngơi xem tivi...trong khi nó loay hoay dưới bếp để....rửa chén!

-Ha hah....mắc cười quá!-nụ cười gượng gịu khi xem phim hoạt hình của tôi không biết có đánh lừa được nó không nhì?Chỉ biết rằng mắt thì dõi theo màn hình.....nhưng hồn thì đang lưu lạc phương trời nào...chẳng còn tâm trí đâu mà tập trung cả!!!

-Tao đi đây!Mày có muốn tao chở mày đi làm luôn không???

-Thôi!Lát tao đi bus được rồi!Mày đi trước đi!!!-tôi không dám nhìn trực tiếp nó mà nói chuyện....

-Uhm...khi đi nhớ khóa cửa cẩn thận đó!!!

-Biết rồi!

Khi thấy bóng dáng nó khuất sau cánh cửa....tôi mới có thể thở phào nhẹ nhõm!Cảm giác mệt mỏi khi cứ phải vờ như không có chuyện gì xảy ra thế này thật là khó chịu!Uớc gì nó đừng nói những lời “ong bướm“...thì đỡ phải khổ cho tôi biết bao nhiêu!

Nhưng suy cho cùng.....bản thân tôi vẫn đang trốn tránh sự thật là....tôi thích nó!Thích được nó quan tâm,chăm sóc....thích được nó kề cận cái nhau với tôi mỗi khi về đến nhà....thích cái ánh mắt vô tâm nhưng đầy lo lắng mỗi khi tôi có chuyện....và.....thích được nó ôm vào lòng chở che...bờ vai vững chắc đó cho tôi cảm giác an toàn!Muốn nói ra những điều đó lắm....nhưng....lại không thể nào nói được!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm...* *Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83

-Hi nhok....-tôi nở nụ cười thân thiện khi vừa bước vào cửa hàng....chủ yếu dò xét thái độ của hắn về chuyện tối hôm qua như thế nào thôi!

-Lại kêu ai là nhok đó hả?

-Ui...lỡ miệng!Sorry bạn Khanh nha...hihi...

-Sao hôm nay tươi vui thế???-hắn hỏi khi thấy tôi cứ cười không ngớt.

-Có gì đâu?Bình thường mà!!!-giả vờ ngô nghê trả lời như một đứa con nít.

-Pó tay luôn!Mà nèh....hôm nay thứ 6 rồi đó!Quyết định đi party với Khanh thật không?Đừng có hứa lèo àh nha!!!

Suy nghĩ chừng vài giây.....tôi mới trả lời hắn.

-Uhm...tất nhiên rồi!Tui không bao giờ nuốt lời đâu!!!

-Tin Lâm đó!Đám hứa suông với Khanh đi rồi biết!-hắn giờ nắm đầm rần chắc lên mà uy hiếp tôi.

-Hừh...giờ trò du côn ở đây àh?Tui không sợ đâu nhá!!!

-Mà cho Khanh hỏi cái này chút....

-Hỏi gì?-tôi nhìn hấn tò mò.

-Cái tên hôm bữa là bạn thân của Lâm đó hả?

-Ồh....thật ra thì...hôm qua nó xin,nên nó mới khùng khùng điên điên vậy đó!Nhok đừng để bụng nha!-tôi cố giải thích....

-Để bụng gì đâu!Chẳng qua thấy Lâm phải ở chung với tên cộc cằn đó...Khanh không vui mà thôi!

Nói người khác cộc cằn....bộ Khanh không vậy hả?-tôi trêu chọc...dùng ánh mắt “gian tà” mà nhìn hấn.

-Khanh chỉ làm vậy với người ngoài thôi!Nhưng với Lâm thì...không bao giờ!!!

Nói xong..hấn nhìn tôi một cách triu mến,đầy “gọi cảm”...tim tôi lại bắt đầu loạn nhịp lần nữa!!!

-Chào mọi người!

Bất chợt có tiếng người....cả hai đứa đều giật mình như nhau!Thì ra là nhỏ Vi đến...

-Làm gì mà mặt hai người đỏ hoe thế kia???-nhỏ ngó lia ngó lia nhìn chúng tôi rồi thắc mắc.

-Làm...làm gì có!Em đi ngoài nắng chắc bị hoa mắt đấy!-nói rồi....tôi lùi đi kiếm việc để làm thật nhanh!Tránh để nhỏ phát hiện hai chúng tôi có “vấn đề”

-Vi ngồi cạnh tiệm đi!Khanh đi xuống bếp!!!-thằng nhok cũng bỏ đi luôn.

-Uhm....vi biết rồi!!!

-Anh Lâm...

Đang loay hoay lấy bánh ra khỏi lò nướng....thì nhỏ Vi từ sau lưng gọi vọng lại...làm tôi giật mình khiến chút nữa là cái bánh rơi xuống đất luôn rồi!

-Gi...gi vậy?

-Chuyện em nhờ anh hôm bữa....anh có làm được chưa?

-Chuyện gì???-tôi hỏi.

-Thì chuyện khuyên Khanh đi party gia đình đó!!!

-Àh....-Lúc này thì tôi mới sực nhớ ra.....sau đó nhìn nhỏ mà nói tiếp-Anh khuyên được nó rồi!Chủ nhật này nó sẽ đi!!!

-Vậy àh?Thế thì tốt quá....cảm ơn anh nhiều lắm nha!!!-khuôn mặt nhỏ hiện lên vẻ rạng ngời thấy rõ....

-Có gì đâu...mà....

-Mà sao anh???

Tôi chợt suy nghĩ không biết có nên nói với nhỏ là tôi cũng sẽ đi dự party cùng với thằng nhok ấy...hay là cứ im cho qua!

-Có chuyện gì vậy anh?

-Àh..không...không có gì đâu!

-Vậy em đi lên trên nhé!Kéo Khanh nghe được là tiêu kế hoạch của tụi mình!hihih..

Và thế là tôi đã quyết định giấu kín chuyện này....dù sao nhỏ là bạn thân của thằng nhok....nếu biết hai chúng tôi đi mà không có nhỏ...chắc là sẽ buồn lắm!Nên tốt nhất là”êm” luôn.....tránh làm mất lòng hai bên!!!

-Về cẩn thận nhé!

-Uhm.biết rồi!Mà nèh..

-Sao hả???

-Nhớ chủ nhật đó!Có gì Khanh sẽ qua rước!

-Biết rồi mà!Nhắc hoài....-tôi cầu nhau khi hấn cứ mãi lo về buổi party đó!

-Nhắc cho mà nhớ!Khanh về đây!!!

-Chạy từ từ thôi!!-tôi nói với khi chưa gì hết hấn đã rò ga rồi biến mất hút thật nhanh!Quả là cứng đầu dễ sợ!!!

CẶcchhhh...

Trở về ngôi nhà thân yêu...tôi lại phải tiếp tục cho vai diễn của mình!Cứ thế này mãi chắc hấn tôi sẽ chuyển ngành sang học điện ảnh luôn quá!!!

-Tao về rồi nè!

-Uhm...

Nó ngồi ngay ghế....đang đổi mắt xem tivi.....

-Cái chân mày sao rồi???

-Sắp lành....yên tâm đi!!!

-Đâu?Cho tao xem xem...

-Xem làm cái gì?Không phải mày sợ nhìn thấy máu àh???-tự dưng nó phản ứng thái quá....khiến cho tôi có chút nghi ngờ.

-Máu khô rồi tao đâu có sợ?Mà xem chút coi mày đỡ chưa cũng không được nữa àh???

-Thôi....lo tắm rửa rồi ăn cơm đi!Tao chưa phần cho mày ở dưới đó!!!

-Lát ăn...đưa cái chân cho tao xem nào!!!

-Đừng.....

Nó không thể nào chống lại tính tò mò của tôi được!Khi vừa giờ chân nó lên thì tôi không thể tin nổi....trái ngược với những gì nó nói.....vết thương đang có chiều hướng lở loét,nghiêm trọng hơn hôm qua rất nhiều!

-Sao....sao thế này???-tôi lắp bắp hỏi.....

-Không...không có gì đâu!Chắc do nhiễm trùng thôi!!!

-Không có gì mà lại thế này àh?Phải đi bác sĩ thôi...

-Đã nói là không cần mà!-nó vẫn ương bướng....không xem lời nói của tôi ra gì cả!

-Cải cái tao tát cho bây giờ!Chờ tao gọi taxi đến!-nói là làm....tôi vội móc điện thoại ra mà bấm số...nhìn khuôn mặt lộ rõ vẻ đau đớn thế kia mà còn bày đặt sĩ diện.

Đã 20' trôi qua....ngồi bên ngoài phòng khám mà tôi thấp thỏm lo âu vô cùng!Nó mà có mệnh hệ nào tôi biết ăn nói làm sao với ba mẹ nó đây???

CẶcchhhh.....

Tiếng cánh cửa mở ra....tôi liền đứng bật dậy chạy lại xem tình hình thế nào.

-Sao rồi bác sĩ?Bạn của cháu không bị gì nghiêm trọng chứ???

-Không có gì!Cậu ấy chỉ bị nhiễm trùng do băng bó không đúng cách mà thôi!Tôi đã may lại vết thương đó rồi...nghỉ ngơi,ít vận động vài ngày là sẽ hết!!!

Nghe những lời nói này....tôi thấy ân hận vô cùng.....đúng là cái tính lạnh chanh lần này đã hại tôi “thê thảm“...cứ tưởng sẽ làm tốt việc đơn giản là băng bó....ây thế mà cũng không xong!!!

-Mày đi được không?Có cần tao đỡ không???

-Thôi khỏi....tao tự đi được!Bị có chút xú chứ có gì to tát đâu mà lo!!!

-Hjz....cho tao xin lỗi!Tại tao hết.....-tôi rơm rớm nước mắt nhìn nó.....

-Trời àh!Đã nói là không có gì.....ai trách gì mày đầu thẳng ngốc???-nó gõ vào đầu tôi một cái.....không ngờ nó lại “độ lượng” như vậy!

-Thôi tui mình về!Cũng khuya lắm rồi!!

Tôi diu nó ra ngoài cổng rồi bắt taxi về!Chỉ mong là cái chân nó sẽ mau hồi phục....phen này có lẽ tôi phải đi học một khóa sơ cứu mất thôi!Kéo ra tay nghĩa hiệp không thành mà còn hại đến người khác nữa thì nguy!!

-Mày nằm ngủ đi!Có cần gì thì cứ gọi tao!!!-cuối cùng tôi cũng hộ tống nó về đến tận giường.

-Mày mà ngủ là ngủ say như chết!Ồ đó mà bày đặt....

-Thì tao sẽ ráng nghe mà!Thôi lo ngủ sớm đi!!-bác bỏ những lời châm chọc của nó....tôi vẫn nghiêm túc nói chuyện.

-Biết rồi!!

Ngôi nhà lại trở nên yên tĩnh.....không hiểu sao lúc này khi nhìn thấy nó bị như vậy....tim tôi nhói lên ghê lắm!!!Đến bây giờ khi chạm vào ngực.....nhịp tim vẫn cứ đập nhanh.....

-Ngủ...ngủ....ngủ!!!

Tôi cố ép mình chìm vào cơn mê.....để những suy nghĩ vu vơ ấy không còn cơ hội quấy rối thần kinh của tôi nữa!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bọn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84

-Mày dậy rồi đó àh?

Một câu nói quen thuộc vào mỗi buổi sáng...chắc hẳn các bạn sẽ cho rằng đây chính là câu cửa miệng thẳng Tiến hay nói với tôi.Nhưng không....điều đó hôm nay đã ngược lại.

-Gi...gi đây???-nó trở mặt ngay nhiên khi nhìn trên bàn đồ ăn sáng đã chuẩn bị xong.Khuôn mặt còn ngái ngủ của nó lúc này trông thật buồn cười.

-Lạ lắm àh?

-Ừh...lạ thật!!!

Hôm nay tao cố tỉnh dậy sớm làm đồ ăn sáng cho mày đó!Không biết có ngon hay không nhưng tao đã cố gắng hết sức rồi!-vừa nói...tôi vừa bung nốt đĩa trứng chiên để vào bàn.

-.....-nó vẫn cứ trở mặt đứng nhìn.Như rằng không tin đây là sự thật vậy!

-Đi đánh răng,rửa mặt nhanh đi rồi ăn sáng!!!

-Ừh ừh....-nó rậm rập nghe theo.

-Sao?Ăn thấy được không hả???-tôi dò xét hỏi khi nó vừa gấp miếng trứng chiên đầu tiên vào trong miệng.

-Uhm...cũng tạm!

-Ngon thì nói ngon đi!Bày đặt....

-Ngon nhưng không bằng tao làm!Hhehe...-nó cười đều...trông cái mặt ghét kinh!

-Ăn nhanh đi!Lát tao còn phải đi học nữa đó!!!-Biết rồi!-vừa nói...nó vừa gấp lia lịa....tự dưng tôi cảm thấy hạnh phúc ghê!Mà nó cũng may mắn lắm....vì tôi chưa từng nấu ăn cho bất cứ thằng con trai nào cả!

-Cái chân mày đỡ chưa???

-Chút chút rồi!Chắc 2-3 ngày nữa sẽ khỏi thôi!

-Tao làm đồ ăn cho buổi trưa và tối luôn đó!Có gì chịu khó hâm lại nha!!!

-Nềh....

-Huh?-tôi ngược mặt lên nhìn nó.....

-.....

-Sao?Có chuyện gì???-tự dưng nó nhìn tôi chăm chăm....

-Ăn uống như con nít vậy!!!-nói rồi...nó lấy tay gỡ hạt com đang dính trên mặt của tôi xuống..bàn tay thô ráp khẽ chạm vào má....làm cho tôi có cảm giác xao xuyến lạ thường.

-Cảm...cảm ơn nha!-tôi bẽn lèn cúi đầu.....

-Có gì đâu!

Chẳng biết nó có cảm giác ngượng ngùng hay không....nhưng theo bản thân tôi nghĩ thì trong cách ứng xử hằng ngày giữa hai đứa đã không còn như lúc trước nữa!Nó mất hẳn đi về tự nhiên thuần túy giữa tình bạn.....điều này không biết là tốt hay xấu đây???

-Chào nhok!

Buổi trưa lại đến....sau giờ học như thường lệ là tôi luôn túc trực trong tiệm bánh này!

-Lại nữa!Muốn ăn đòn lắm àh?

-Hihihi...tui quên!

-Báo Lâm tin này!Lát nữa ông sẽ có mặt ở tiệm đây!!!

-Thật không?Mừng ghê vậy....thế là tui hết phải làm tăng ca rồi!-nét vui sướng hiện rõ trên khuôn mặt tôi.

-Ừh...không phải đi về bằng xe ôm nữa thì vui là phải rồi!-bỗng dưng mặt hấn xụ xuống....chắc cu cậu giận lấy đây mà!

-Làm gì có!Ông khỏe lại để đi làm thì tui phải vui chứ sao!!!-tôi vỗ vào vai hấn mà nói.

-Nềh...mai chủ nhật rồi đó nha!Nhớ gì không???

-Nhớ....tui đâu có quên bao giờ đâu???

-Uh...không quên là được rồi!Nhớ sửa soạn cho kỹ càng đó...tiệc toàn dân VIP.Lâm làm sao thì làm!

-Ý chê tui nhà quê!Sợ làm mất mặt Khanh àh?-tôi hậm hực.

-Khanh không có nói àh nha!!!

-Khỏi nói tui cũng đủ hiểu Khanh nghĩ gì!!!-tôi ghét nên quay mặt đi....

-Giận àh??hì hì....-hắn cười rồi sau đó nắm lấy tay tôi.....nói tiếp.

-Lát tui mình xin ông cho về sớm!Khanh với Lâm đi mua chút đồ nhé!

-Mua gì??-tôi thắc mắc.

-Lát nữa thì biết!

-Khanh ơi!Ông đến rồi nèh!!!-tiếng nhỏ Vi lanh lanh ở ngoài.

-Chào sư phụ!khỏe lại rồi àh?-hắn vỗ vai ông...tò vè thân mật.

-Khỏe rồi!Thời gian qua cực cho con quá!!!

Ông vẫn vậy....vẫn khí thái lạc quan và vui vẻ.Tuy có hơi gầy so với lúc trước.....nhưng nụ cười ấy cũng khiến người khác biết rằng ông đã hoàn toàn khỏe mạnh.

-Cháu chào ông àh!

-Ah Lâm!Ông cũng phải cảm ơn cháu nữa đấy!Nhờ hai đứa mà tiệm mới có thể tiếp tục mở khi không có ông!

-Dạ....cháu làm công ăn lương mà!Chỉ làm tròn trách nhiệm của mình thôi!hi hi....-tôi lém lỉnh.

-Cái thằng...miệng vẫn lạnh như trước!-ông cười sáng khoái...khiến không gian xung quanh cũng náo nhiệt hẳn lên.

_Sư phụ nèh!Con có chuyện cần nhờ sư phụ giúp cho!

-Chuyện gì nói ông nghe nào?

-Lát ông cho con với Lâm nghỉ sớm một bữa nhé!Với lại ngày mai con có chuyện nên định xin sư phụ...đóng cửa tiệm xả hơi một bữa được không vậy???

Đột nhiên nhỏ Vi nhìn sang tôi....nở một nụ cười đầy ẩn ý.....trong khi đó tôi chỉ biết đứng trố mắt ngạc nhiên...

-Phải đó ông!Xem như là ông thưởng cho Khanh trong thời gian qua đã chăm sóc tiệm bánh giúp ông đi!!!-nhỏ nói thêm vào với giọng nũng nịu.

-Duyệt!Mai sẽ cho mấy đứa xả hơi một bữa!Thích làm gì thì làm!!!

-Cảm ơn ông nhiều lắm!!!-nhỏ Vi hớn hờ...chả biết nó vui mừng về việc gì trong vụ này nữa?

-Đi đâu đến đây vậy?-tôi hỏi khi hắn vừa ngừng xe ngay tại một cửa hàng thời trang....khá bắt mắt.

-Mua đồ...không lẽ vào chơi?Vậy mà cũng hỏi nữa!!!

-Ồh...

-Còn đứng đấy làm gì?Định không vào với Khanh àh???-hắn cứ thúc giục....trong khi tôi còn mãi ngắm cái băng hiệu cửa hàng.

-Chào quý khách!Quý khách cần lựa gì ạh?-một chị nhân viên với giọng nói dễ thương chạy ra bắt chuyện với chúng tôi.

-Chị cho em xem mấy cái áo vest!

-Bên đây ạh!Mời quý khách theo tôi!

-Áo vest???-tôi nghĩ thầm trong bụng không biết hắn mua để làm gì?

-Quý khách cứ lựa mẫu tự nhiên đi ạh!!!

-Uhm...để xem.....-vừa nói.....hắn vừa đắm chiêu nhìn những dãy áo vest mới cóong...trông rất là nghiêm túc.

Mãi gần 15 phút trôi qua....tôi vẫn ngồi gật gù trên chiếc ghế trong cửa tiệm chờ hắn lựa đồ.Khiếp!Con trai gì mà kén chọn thấy ghê!!!

-Lâm!Thấy bộ này được không???

Tôi ngẩng đầu lên xem...không tin nổi vào mắt mình.....một thằng nhok ương bướng,cộc cằn mọi khi đã biến mất. Thay vào đó là một anh chàng khôi ngô,lịch lãm đang khoác trên mình bộ vest đen sang trọng!

-Thấy Khanh mặc bộ này được không?

-Ồh...được!!!-tôi ú ớ.

-Uhm..vậy lấy cho em bộ này nhé chị!

-Dạ vâng ạh!!!

-Nhok mua bộ đồ này làm gì thế?-tôi thắc mắc nên hỏi.

-Mua để đi dự party chứ làm gì!

-Ghê!Cũng chịu khó đầu tư quá nhỉ???

-Dù gì cũng là ba mẹ Khanh....nên đã nhận lời dự tiệc thì không thể để họ mất mặt được!!!

-Chà....xem ra....cũng biết quan tâm đến người khác dữ há!!!-tôi châm chọc.

-Khanh biết quan tâm đến người khác là nhờ Lâm đấy!!!

-Trời!Mắc gì đến tui???

-Ngốc!Hi hi....-hắn cười....nụ cười mới..."đều" làm sao ^^

-Vậy là xong rồi àh?

-Uhm....thế Lâm có muốn đi đâu chơi không?

Tôi đắn đo suy nghĩ một hồi.....sau đó mới nói.....

-Đi xem film nữa đi!Giờ cũng nắng nôi....đi lang thang ngoài đường mệt lắm!

-Ok!Miễn Lâm thích là được rồi!!!

-Thank nhé!-tôi nhìn hắn cười tươi....

Thấm thoát mà đã gần 7 giờ tối.....khi chúng tôi bước ra khỏi rạp thì trời cũng bắt đầu chuyển mưa!

-Ấy dza...tranh thủ về nhanh thôi!Không là ướt như chuột lột!!!

-Về gì sớm thế?Đi ăn nhé...Khanh đói bụng rồi!

-Thôi!Lát mà mưa....mệt lắm!!!-tôi từ chối.

-Mưa thì mang áo mưa!Sợ gì???

Nghĩ thầm trong bụng....dù sao cũng chưa ăn tối!Tranh thủ đi ăn với thằng nhok này cho xong bữa vậy!!!

-Uhm..vậy ăn ở đâu gần gần thôi nhé!Đề lát còn về kịp!!!

-Biết rồi!!!

Hai chúng tôi ghé vào một tiệm phở gần đó...khi đồ ăn được đem ra....cả hai đều "tập trung chuyên môn"....chả ai nói với ai câu nào!

-Wow...ngon quá!-hắn ăn nhanh khiếp....chỉ mới mấy đĩa đã hết một tô phở rồi.

-Cô ơi!cho thêm một tô nữa đi!!!-hắn gọi thất thanh....khiến xung quanh ai cũng giật mình.

Đang ăn ngon lành....chợt tôi nhớ đến thằng Tiến....nhớ cái chân đang băng bó của nó!Tự dưng thấy trong lòng nao nao một cảm giác khó tả.

-Sao thế???-hắn hỏi khi nhìn thấy vẻ mặt ngẩn ngơ của tôi.

-Không...không có sao!

-Tưởng Lâm bị gì chứ!

-Àh...lát Khanh kêu một tô phở mang về giùm tui luôn nha!

-Chi vậy?-hắn tò mò.

-Thì...mang về tối ăn!

-Chứ không phải cho thằng kia ăn àh?-tự dưng hấn nghiêm giọng lại.

-Ồh thì...

-Hajzz...chả biết đến khi nào Khanh mới được Lâm quan tâm như vậy!!!

-Nói nhảm cái gì đấy?-tôi lờm cho hấn một phát.

-Cũng chả biết khi nào Lâm mới chịu làm...người iu của Khanh nữa???

-Thôi!Đừng có nói nữa!!!-hấn cứ nói hoài những câu này...không khéo làm tôi ngượng mà mất cảm giác thèm ăn thì khổ.

-Giờn với Lâm thôi!Chứ Khanh vẫn chờ....

-.....-tôi im bặt...không nói thêm câu nào nữa!

Chẳng hiểu sao tôi lại cảm thấy không thoải mái mỗi khi nghe đến những lời “có cánh” như thế này!Hiện tại tôi đang muốn lẩn tránh nó....nên rất hy vọng cả hấn và thằng Tiến sẽ không ai làm phiền tôi nữa cả!Tôi cần thời gian....cần để nhận biết được.....thật sự con tim tôi hướng về ai!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm...* *Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85

Tao về rồi nèh!-mãi gần 10 giờ tôi mới có mặt ở nhà....vừa nghe tiếng mở cửa....thằng Tiến liền ngoáy đầu lại nhìn.

-Sao hôm nay về sớm thế?

-Uhm...vì ông chủ đã đi làm lại rồi!Nên từ giờ tao không phải tăng ca nữa!!!

-Sướng nhì!

-Mày ăn gì chưa?

Ăn rồi!

-Thế còn đói bụng không?

-Sao mày hỏi thế?-nó quay sang nhìn tôi thắc mắc.

-Tao có mua phở cho mày nèh!Tại sợ mày ăn không đủ no!!!

-Trời!-ngoài miệng tuy than vãn nhưng nhìn nét mặt nó cũng đủ biết....nó đang lúng túng thế nào.

-Đề tao đồ ra cho mày ăn nhé!

-Uhm...cảm ơn mày nhiều!

-Có gì đâu!Bạn bè với nhau mà cả!!!-nói ra câu này....tôi cảm thấy hơi “ngượng” miệng.Vì chẳng biết là tôi đang dối nó hay dối chính bản thân tôi nữa?

Thấy nó húp sùm sụp tô phở mà tôi lại phát thèm....biết vậy lúc nãy mua thêm một phần nữa thì hay biết mấy!

Sao nhìn tao ghê thế?

-Không....không có gì!

Xong rồi nó lại tiếp tục vừa ăn vừa xem phim....cái vẻ mặt ngô ngô của nó lúc này trông vậy mà hay!!! ^^

-Cái chân sao rồi?

-Đờ nhiều rồi!

-Đi đứng chú ý chút nha!Không là tái phát nữa thì khổ!

-Khổ tao chứ khổ mày đâu mà lo?-nó “quăng” một câu lạnh lùng khiến tôi thấy quê dễ sợ.

-Ai nói không khổ tao?Mày bị vậy hoài...lấy ai làm việc nhà???

-Ây dza...no cái bụng!-nó phốt lờ câu nói của tôi...chỉ ngồi xoa xoa bụng một cách đầy thỏa mãn.

-Rõ khổ!!!-cần nhắc cho bồ ghét...chứ thật sự thì trên tay tôi đang cầm cái tô đi dẹp...tránh để nó đi lại nhiều.

-Cám ơn mày nha!!!-nó nói với vẻ đầy vui sướng....hy vọng cái chân nó mau lành để những ngày tháng này không còn tiếp diễn.

Bất chợt.....tôi vấp phải cái chân bàn....và thế là trong chớp mắt cái tô vỡ tan tành dưới sàn nhà...khổ nỗi đó là tô thủy tinh tôi thích nhất mới chết!

-Trời trời....-nó cũng giật bắn khi thấy cảnh tôi”chụp éch”rất đẹp mắt.

-Xui ghê vậy!-tôi cúi xuống thu nhặt lại những mảnh vỡ thì ai dè....nó lại cựa phải ngón tay thân yêu..

-Ui....

-Gi thế?-lúc bấy giờ nó mới gượng đứng dậy...khi thấy tôi không thể xoay sở nổi một mình với cái đồng lộn xộn này.

-Hjz...chạy máu rồi!!!-tôi mếu máo nói....

-Đúng là...hậu đậu hết thuốc chữa!-tuy nó bực tức...nhưng lại giúp tôi nhặt những mảnh thủy tinh vỡ...chỉ có điều nó làm chuyên nghiệp hơn mà thôi!

Mãi gần 10 phút cả hai mới dọn dẹp xong bãi chiến trường lúc này!Bấy giờ thì ngón tay tôi mới thấm vị rất khi bị cứa vào khá sâu.

-Cái tay có sao không?-nó hỏi khi thấy tôi cứ đứng xuýt xoa mãi.

-Không sao!Bị nhẹ thôi mà!Thôi...tao đi tắm rửa sơ đây!!!

Lúc đi ngang qua nó....chợt nhận ra có một bàn tay muốn nắm hờ lấy tay tôi,nhưng không đủ dũng cảm để làm điều đó.Bỗng dung cảm thấy tiếc....tiếc vì sao bàn tay ấy không dám nắm chặt tay tôi lại....có như thế....tôi mới có cảm giác là mình vẫn còn được quan tâm,vẫn còn được người đó “để ý”.

6h10' Pm

-Trời ơi....trễ giờ mất!-tôi luống cuống chạy thật nhanh vào nhà tắm,trên tay còn ôm nguyên mớ đồ lộn xộn.

-Làm gì mà hốt hơ hốt hải thế?

-Lát tao có hẹn với bạn!7h nó đến rồi...thế mà vẫn chưa chuẩn bị gì!!!

Thằng Tiến không nói...chỉ chặc lưỡi một cái rồi thờ dài....cũng đủ hiểu nó đã quá quen thuộc với việc này!!!

6h50' Pm

Cuối cùng mọi thứ cũng đã chuẩn bị xong.Từ quần áo,tóc tai cho đến giày dép,đều được tôi “tuyển chọn” thật kỹ càng trước khi đi dự buổi party đó!Chỉ việc chờ thằng nhok ấy đến là xem như hoàn tất.

-Hôm nay đi đâu mà ngra thế?-thằng Tiến thắc mắc...vì ít khi tôi lại chau chuốt đến vẻ bề ngoài như hôm nay lắm.

-Đi dự tiệc.

-Với ai vậy?

-Ờh thì...với bạn của tao!Mà mày hỏi chi nhiều thế?

-Để biết thôi!-nó quay mặt đi mặc dù chắc trong lòng còn nhiều điều muốn hỏi lắm.

7h30' Pm

Tôi bắt đầu cảm thấy khá sốt ruột khi đã quá giờ hẹn mà vẫn chẳng thấy thằng nhok ấy đâu!Cứ ngó nghiêng ra ngoài đầu hẻm xem chiếc xe quen thuộc ấy có xuất hiện hay không....nhưng chẳng khả quan gì mấy!

-Sao bạn mày đến trễ thế?

-Ai biết!-tôi trả lời thằng Tiến một cách vô hồn....

Chợt có tiếng chuông điện thoại reo....khi cầm lên thì mới biết chính là thằng nhok ấy gọi.

-Nghe nèh!-tôi nói một cách bức dọc...vì từ trước đến giờ sự chờ đợi luôn là “kẻ thù” số 1 của tôi.

-Lâm hả?Khanh nói Lâm nghe chuyện này!

-Nói đi!

-Bây giờ thì Khanh không thể qua rước Lâm được rồi!Vì bên đây ba mẹ Khanh không cho Khanh vắng mặt trong lúc này!

-.....-tôi chưng hửng khi nghe những gì hắn nói.Công sức tôi chuẩn bị,sửa soạn chỉ để nghe lời nói này đây!

-Lâm có thể nhờ ai đó chở Lâm đến nhà Khanh được không?Khanh xin Lâm đấy!!!-giọng hắn vô cùng gấp rút....hệt như là nôn nóng lắm vậy.

-Ai có thể chở tui đi được chứ?-sự tức giận đang cồn cào...nên không tránh khỏi việc tôi nói chuyện với hắn cộc lốc.

-Lâm nhờ thằng bạn của Lâm chở Lâm đi đi!Vì nếu không có Lâm...Khanh cũng chẳng muốn có mặt trong buổi tiệc này chút nào!

-Nó làm sao mà đi được?Chân nó đang bị thương....ở đó mà....-tức mình...tôi đập máy!Về mặt nóng bừng bừng khiến thằng Tiến ở phía sau cũng áy ngại.

-Chuyện gì vậy?

-Không có gì!!!-tôi hậm hực bỏ vào trong nhà....ngồi gần máy quạt mà chẳng thấy mát hơn chút nào cả.

-Bạn mày không đến được àh?

-Uhm...

-Có cần tao chở mày đi không???

-Thôi khỏi!Giờ thì tao cũng chẳng còn hứng thú gì mà đi cả!-đang chuẩn bị bỏ vào phòng...thì điện thoại lại reo....

-Cái gì nữa đây???-tôi quát lên rõ to.

-Khanh xin Lâm đó!Xin Lâm hãy đi đi....Khanh không muốn làm Lâm thất vọng...nhưng chuyện này nằm ngoài ý muốn của Khanh!-giọng hắn nài nỉ....

-.....-tôi vẫn không nói gì...chỉ hậm hực mà nghe hắn nói.

-Lâm nhớ đã hứa gì với Khanh không?Lâm sẽ không để Khanh đi party một mình mà?Xin Lâm đó...

Nghe từng câu nói của hắn....dường như là những lời thật lòng!Hắn năn nỉ tôi mà nói chuyện cũng lấp bắp hắn.Tự dừng lại thấy mũi lòng chút chút....

Cầm chặt điện thoại trong tay....tôi cứ đắn đo suy nghĩ mãi....liệu có nên tiếp tục đi buổi tiệc đó hay không?

-Đợi một chút!Tui sẽ qua liền!-đó là những gì tôi nói với hắn.

-Ok!Khanh sẽ đợi...cảm ơn Lâm nhiều lắm!!!

Khi quay sang định “dò xét” xem thằng Tiến có thể chở tôi đi không...thì thấy nó đã đứng ngay đằng sau lưng rồi!

-Mày...mày làm tao giật cả mình!

-Giờ quyết định đi phải không?-nó hỏi một cách nghiêm nghị.

-Uhm....mày...chờ tao đi giùm nhé!!!

-Thiệt tình....-nó lắc đầu ngán ngấm....rồi từng bước khập khiễng vào phòng.

-Nềh....-tôi cứ ngỡ là nó đã từ chối....nhưng...

-Chờ tao đi thay đồ đã!

Tôi mừng rỡ khi nghe nó nói....thế là buổi tiệc đã không bị gián đoạn theo tôi nghĩ!Nhưng liệu rồi nó có thể diễn ra suôn sẻ được hay không?Khi tôi đến đó chỉ một thân một mình thế này???

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86

Thế là tôi đã quyết định sẽ một mình “thân chinh” vào buổi party.....chẳng hiểu là do thằng nhok ấy làm xiêu lòng hay là do tôi ham hố sự hào nhoáng của buổi tiệc ấy nữa?Chỉ biết một điều rằng....tôi thầm mang ơn thằng Tiến....vì vết thương ở chân nó chưa lành hẳn,ấy thế mà vẫn cất công làm taxi xế cho tôi!Nhiều khi thấy nó dừng đèn đỏ mà cái chân chống xe không nổi....tôi muốn ôm nó một cái thật mạnh gì đâu....nhưng lại sợ nó hiểu lầm nên không dám!

-Ở đây đó hả?-nó ngược nhìn ngôi nhà bẽ thế...nơi mà thằng nhok ấy được sinh ra.

-Uh...ở đây nèh!

-Không ngờ...mày quen bạn cũng dữ quá há!!!-chẳng hiểu nó châm chọc hay ghen tỵ với tôi nữa?

-Cảm ơn mày nhiều nha!Chạy xe về cẩn thận đó!!!-tôi gỡ nón bảo hiểm ra...đưa cho nó....

-Thế lát mày về bằng gì?

-Ừh thì...miễn sao lát tao về tới nhà là được rồi!!!-tôi trả lời bằng quơ....vì thật sự lát nữa đây tôi chẳng biết sẽ về nhà bằng cách nào!

-Uhm...đi chơi...vui vẻ nhé!!!-nói rồi...nó quay đầu xe lại và chạy mất hút.Tự dưng trong lòng có chút bồi hồi...cứ muốn đứng đấy nhìn bóng dáng nó dần khuất sau ánh đèn đường vậy!

-Em kiếm ai vậy em?-giọng người nào đó lạ hoắc hỏi....khiến tôi giật cả mình.

-Dạ....em....em là bạn của Khanh!Khanh đó...anh biết không ăh?

-Àh biết chứ!Nhưng em tên gì?Đề anh xem tên em có trong danh sách khách mời không!-bấy giờ tôi mới nhìn kỹ chàng trai này...anh ta ăn mặc lịch sự,quần áo chần chu...chắc có lẽ đây là tiếp tân!

-Dạ...em tên Lâm ăh!

-Lâm ăh...để xem nào!-tôi nhìn về mặt anh ta đang chăm chú dò tên...chỉ hy vọng là sẽ có!Nếu không thì...

-Xin lỗi em nhé!Trong danh sách không có người nào tên Lâm cả!

Tôi bàng hoàng khi nghe anh ta nói....thật xấu hổ làm sao!Cứ đứng chường mặt ra thế này trước ngôi nhà bẽ thế thì người ta sẽ nghĩ tôi như thế nào???-Em....-tôi ứ ứ không nói nên lời...rồi đột nhiên...

-Em cho vào đi!Bạn của con trai chị đấy!!!

Giọng một người phụ nữ lên tiếng....đã giúp tôi thoát khỏi tình huống dở khóc dở cười này!Khi đưa mắt sang nhìn thì tim tôi muốn rụng rời....thì ra bà ấy chính là mẹ của thằng nhok Khanh!

-Dạ....cháu chào cô ăh!-tôi lịch sự xã giao...chứ thật trong lòng tôi đang run lên từng hồi.

-Uhm..chào cháu!Cháu mau vào đi...thằng Khanh nãy giờ nó đợi cháu ở trong đó đấy!!!

Giọng nói tuy nhẹ nhàng nhưng không kém phần uy nghi....đúng là khí khái của tầng lớp quý tộc có khác!!!

-Vâng...vâng ăh!-tôi nhè nhẹ bước tới cánh cổng....thì cái cảm giác choáng ngợp bao trùm lấy cơ thể!Không gian bên trong hoàn toàn khác hẳn với bên

ngoài....cứ ngỡ như tôi đang lạc vào thế giới thần tiên nào vậy!Người người đông đúc.....với biết bao nhiêu ánh đèn màu lung linh huyền ảo.....những tiếng nhạc du dương từ cây vĩ cầm.....tiếng nói cười rôm rả...càng làm cho không khí trở nên tươi vui hơn!

-Cháu đứng đây nhé!Một lát nữa thằng Khanh sẽ ra tiếp cháu thôi!!-nói rồi bà ấy bỏ đi...hòa vào dòng người nhộn nhịp...nhưng bất chợt....

-Àh...cháu cứ tự nhiên dùng thức uống và đồ ăn ở đây nhé!Không có gì phải ngại cả...hiếm khi mới có dịp như vậy mà?Đúng không???

-Vâng....vâng ah!-tôi lễ phép trả lời...nhưng trong suy nghĩ....tôi cảm nhận được từ lời nói và hành động của bà ấy...đường như không có chút thiện cảm nào cho lắm!!!

Mãi gần 15 phút trôi qua....tôi vẫn đứng trơ trọi một mình.....nép sau bóng dứa kiềng đứng nhìn mọi người nói cười vui vẻ.Tự dưng cảm thấy quá lạc lõng....không khí náo nhiệt nhưng dường như đang bóp nghẹt hơi thở của tôi!

-Heyzz....

Tôi giật bản mình khi có người vỗ vào vai.....khi quay sang thì lại thêm một bất ngờ nữa....

-Anh không ngờ có thể gặp nhok ở đây đây?-đó chính là kẻ mà tôi ghét cay ghét đắng....tên hot boy Tâm “biến thái”.

-Làm....làm gì ở đây thế???-tôi quíu lười..không biết nên nói những gì....

-Câu này anh phải hỏi nhok mới đúng!Nhok quen ai trong party này àh???

-Sao tui lại phải trả lời anh chứ?

-Ok!Đó là quyền của nhok...nhưng thật sự là anh bất ngờ khi thấy nhok ở đây đây!-hắn cứ cười đều...về ngoài điển trai được tôn lên nhờ bộ vest hắn đang mặc vẫn không dành được chút thiện cảm nào từ tôi cả!

-Tui cũng bất ngờ thật!Nhưng...là một bất ngờ xui tận mạng đấy!!!

-Hahaha....nhok vẫn vậy!Cứ ăn nói ngang ngược...khiến người khác phải ghét “yêu”!

-Thôi thôi...cho tui xin!Anh làm ơn đừng làm phiền tui nữa!!!-tôi tỏ vẻ khó chịu....hòng đuổi hắn đi chỗ khác.

-Hiếm khi mới có dịp gặp nhok...chưa tâm sự gì mà đã đuổi anh đi là sao nèh?

-Tui chẳng có gì để tâm sự với anh cả!!!

-Nhưng sao lại đứng đây một mình?Người quen của nhok đâu???-hắn cứ hỏi tới...khiến tôi càng bức mình thêm

-Đã nói là tui không muốn trả lời anh mà!!!

-Anh Tâm!Sao lại ra đây đứng vậy?Vào trong kia nói chuyện với tụi em đi!

Bỗng từ đâu...xuất hiện nguyên một đám con gái màu mè.Chắc cũng là những tiểu thư con nhà danh giá đây!!!

-Àh...anh đang có việc cần nói với em của anh!Đề lát....tụi mình nói chuyện tiếp nhé!

Vẫn là những câu nói đầy ong bướm,thêm cặp mắt đa tình ấy thì những con nhỏ kia không “tịu xịu”mới là chuyện lạ.

-Uhm...nhưng nhanh lên anh nhé!Tụi em chờ anh ngoài đó đấy!!!

-Ok e!!!

-Sao không đi tán dóc với mấy cô đó đi!Đứng đây với tui làm gì?Không sợ bị tui móc họng nữa àh???

-Anh không sợ...ngược lại anh còn thích nữa là đằng khác!

Tôi chẳng nói gì...chỉ nhún miệng cười khinh....mà có thể mặt hắn cũng chai rồi...làm gì mà còn cảm giác bị tôi xem thường nữa?

-Nhok nói đi...tại sao nhok lại có mặt ở buổi tiệc này vậy?-hắn lại hỏi nữa.

-Thế còn anh???

-Anh àh?Ba mẹ anh vốn là đối tác làm ăn với chú Đại và cô Duyên mà!Nên nói chung hai nhà cũng có chút thâm tình!

-Chú Đại cô Duyên là ai?-tôi thắc mắc nên hỏi.

-Là chủ nhân ngôi nhà này!Bộ nhok không biết sao???

-Ồh thì...không!

-Vậy chứ còn nhok?Ba mẹ nhok cũng quen biết hai người này àh?

-Không!Gia đình tui chẳng ai làm trong thương trường cả!

-Vậy thì...chắc nhok là bạn của thằng con chú Đại và cô Duyên chứ gì!Đúng không nèh?

-.....-tôi đắn đo suy nghĩ một hồi...sau đó mới nói với hấn...

-Cứ cho là vậy đi!

-Lúc nãy anh có thấy thằng nhok ấy...nhưng có lẽ ba mẹ của nó đang sửa soạn cho nó để chuẩn bị cho tiết mục sắp tới rồi!

-Tiết mục gì??-lúc nãy thì thật sự tôi tò mò lắm.

-Anh cũng chẳng biết nhiều!Nhưng có lẽ cũng chỉ là khoe tài năng,thành tích hay cái gì đấy nổi trội của thằng nhok ấy cho mọi người xem mà thôi!

-Hấn thì làm gì có tài năng nào chứ!-tôi cười khẩy trong bụng....

-Nhok nói gì?

-Àh...không....

-Mà công nhận....

-Sao hả?-tôi nhìn hấn hỏi.

-Hôm nay nhok dễ thương quá!Suýt nữa anh nhận không ra!!!-hấn nói với ánh mắt đầy “tà dâm”....khiến cho tôi cảm thấy sợ.

-Đồ điên!!!

-Xin mọi người chú ý!Nhân vật chính của chúng ta sắp xuất hiện!!!

Bỗng dung từ đâu....giọng nói ồm ồm từ micro cất lên...khiến tất cả mọi người đều phải chăm chú theo dõi.

-Gì vậy nhì?-tôi hỏi mà mắt vẫn dán chặt vào trung tâm buổi tiệc.

-Lát nữa nhok sẽ biết thôi!!!

Quả thật...từ phía xa tôi đã thấy được bóng dáng của ba mẹ thằng nhok ấy...ngay cả hấn cũng có mặt!!!Mọi người đều chăm chú theo dõi...

-Trước tiên xin chân thành cảm ơn mọi người đã dành chút ít thời gian hiếm hoi để đến dự party chung vui với gia đình chúng tôi!Như mọi người cũng biết...trên thương trường thì chồng tôi có thể nói là thành công một cách tuyệt đối!Nhưng....niềm vui không đến với chúng tôi trọn vẹn...vì gia đình tôi không được êm ấm cho lắm!Tôi thật sự rất mừng vì giờ đây.....khi đứa con trai mà chúng tôi yêu quý,hết mực lo lắng nay đã lớn...và tất nhiên cháu nó đã đồng ý sẽ kế thừa sự nghiệp của chúng tôi một mai về sau!Nên nếu một ngày chúng tôi không còn xuất hiện trên thương trường....cũng mong mọi người hãy giúp đỡ,dạy dỗ cho cháu nó nhiều thêm!Xin cảm ơn mọi người...một lần nữa!!!

Đó là tất cả những gì mẹ của thằng nhok ấy nói.....sau đó là biết bao nhiêu tràng vỗ tay tán thưởng!Tôi cũng cảm thấy có chút gì đó vui vui....nhưng hấn thì không....về mặt đầm chiêu khó chịu ấy đã nói cho tôi biết....đường như đây không phải là ý muốn của hấn!

-Nhân tiện đây....tôi cũng xin giới thiệu với mọi người!Một cô bé mà tôi yêu mến...nhờ cháu mà đứa con nghịch bao lâu nay đã chịu quay về với gia đình!Tôi đã không thất vọng khi tin tưởng vào cháu...Vì àh!!!

Mọi ánh mắt đều chăm chú dõi theo cánh tay bà ấy....và quả thật không ai khác...nhỏ Vì đang hiện diện trước mắt tôi!Điều này làm tôi cực kỳ sock.....tôi chẳng thể nào thốt nên lời!Thì ra....nhờ nhờ tôi khuyên thằng nhok dự party là có dụng ý.....và mục đích của nhỏ đã đạt được!Tuy tôi không biết thật sự nhỏ đang muốn gì???

-Nhok sao vậy???-tên Tâm thấy mặt mày tôi tái mét liền hỏi.

-Không....không có gì!

-Nhok uống chút nước đi!Sẽ thấy dễ chịu hơn đó!!!

Tôi cảm ly nước từ tay hân.....mà vẫn còn cảm thấy run!Điều này ngoài sức tưởng tượng.....

-Ack ack...nước gì mà khó uống vậy???-tôi uống ừng ực một phát rồi mới chợt nhận ra....thứ nước này không phải là nước ngọt.

-Rượu đây nhok àh!

-Sao không nói sớm???-tôi quát hân thật to...vì dám “đầu độc”tôi bằng thứ này.

-Anh Lâm!Nói chuyện với em một lát được không???

Chợt nhận ra giọng nói quen quen....khi nhìn lại thì mới biết....là nhỏ Vi!

-Em muốn nói gì thì nói đi!-tôi tỏ ra khá bức dọc...vì biết nhỏ đã lợi dụng tôi cho âm mưu nào đó của nhỏ.

-Em chỉ muốn nói chuyện hai người thôi!

-Ok!Lát anh sẽ gặp lại nhok sau nhé!!!-nói rồi...tên Tâm tỏ ra lịch sự khi để hai chúng tôi ở lại một mình.

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm...* *Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87

Thế là chỉ còn lại hai đứa nép dưới bóng cây dừa kiểng...nơi mà tầm nhìn của mọi người trong buổi party bị hạn chế nhất!Thật sự tôi cũng muốn biết nhỏ Vi đang làm cái quái gì!

-Không ngờ mới đây mà anh đã “vót” được một thiếu gia đẹp trai như vậy nhỉ?

-Em đang nói cái gì thế?

-Anh thừa biết em đang nói cái gì mà?-ánh mắt nhỏ đầy bí hiểm....tôi thật sự sợ....sợ vì đứng trước tôi bây giờ không phải là nhỏ Vi ngây thơ, trong sáng mọi ngày!

-Em muốn nói gì thì nói thẳng ra đi!Đừng vòng vo....mệt lắm!!!

-Vậy thì em nói luôn!Thật sự thì...em phải cảm ơn anh đấy!

-Vi đã làm cho Khanh đến dự buổi party đúng theo ý của em???

-Phải!

-Em làm vậy có mục đích gì?-tôi hỏi con nhỏ.

-Để làm gì àh?Để cho anh đẹp mộng có thể đến với Khanh thôi!Hiểu chưa???

Nghe nhỏ nói....tôi giật cả mình!Chắc những gì xảy ra giữa tôi với thằng nhok...nhỏ đã biết được!

-Em nói cái gì thế?

-Thôi!Anh đừng ở đó mà giả ngây thơ!Em thừa biết anh thích Khanh mà?Đúng không???

-Cái...cái gì???

-Những gì mà hai người làm với nhau đều đã bị em phát hiện!Nên anh đừng có chối nữa!!!Quả thật đến nước này thì có lẽ tôi chẳng cần phải giấu diếm nữa....cứ nói thật ra để xem mọi chuyện như thế nào!

-Không như em nghĩ đâu!!

-Em nói cho anh biết!Khanh là của em....bây giờ và sau này cũng vậy!Anh nghĩ một thằng con trai như anh sẽ được ba mẹ của Khanh chấp nhận àh? Nực cười...-những lời nói sock của nhỏ làm tôi thật sự nóng.

-Vậy chứ...em nghĩ là em có cơ hội àh?

- Tất nhiên! Vì em biết cách... cách làm cho người nhà của Khanh chấp nhận em! Như anh thấy ban nãy đấy! Đúng không???

- Thì ra.... cũng chỉ là những trò nịnh bợ rẻ tiền! -tôi cười.... một nụ cười mỉa mai.

- Anh nghĩ sao cũng được! Chỉ biết là giờ đây.... anh sẽ chẳng có cơ hội nào đến được với Khanh đâu! Vì trong mắt mọi người... em mới là đứa đã làm Khanh thay đổi!!! -nhỏ trơ trên nói những điều ấy trước mặt tôi... nếu tôi không kiềm nén cơn tức giận thì chắc là đã tát vào mặt nhỏ mấy phát rồi!

- Em yêu Khanh thật lòng àh?

- Tất nhiên!!!

- Rồi tình yêu của em sẽ chẳng đi đến đâu đâu! Cho dù anh không có can thiệp... thì bảo đảm Khanh sẽ không bao giờ yêu em!

- Anh hơi tự tin đấy anh Lâm àh! Khanh không chấp nhận... nhưng miễn ba mẹ của Khanh chấp nhận thì em chẳng việc gì phải sợ cả!!!

- Em nghĩ một đứa cứng đầu như Khanh sẽ dễ dàng bị em lợi dụng vậy sao??

- Cũng không hẳn.... -nhỏ nhún vai... tỏ vẻ đắc ý.... rồi sau đó lại nói tiếp...

- Nhưng cho dù cứng đầu đến đâu.... thì Khanh vẫn là một đứa con! Một đứa con không thể nào cãi lại lời cha mẹ!!!

-..... -tôi im lặng... nghe những lời từ nhỏ.....

- Như anh thấy đấy! Nếu Khanh cứng đầu.... thì đã không xuất hiện tại buổi party khi không thấy anh! Hơn nữa.... lại chẳng cần phải đứng nghe những lời mẹ của bạn ấy phát biểu! Em nói rồi.... họ dù sao vẫn là ba mẹ của Khanh! Làm gì thì làm... Khanh vẫn không thể nào chống lại được họ đâu!!!

- Em có biết.... bây giờ trông em đáng sợ đến thế nào không??? -tôi nhìn nhỏ... bằng ánh mắt thương cảm.

- Đáng sợ thì không hẳn! Chỉ có điều xét về thủ đoạn thì anh không thể nào hơn em! Em đã nhắm đến Khanh từ lâu thì không đòi nào dễ dàng cho anh cuốn tay trên được!!!

- Nói cho em biết! Anh chẳng tranh giành gì với em cả! Em nghĩ là Khanh sẽ yêu em sao???

- Có thể bây giờ thì không! Nhưng sau này thì chưa biết được!!!

- Đúng! Anh chắc chắn với em một điều... một khi Khanh biết được con người thật của em thì lúc đó để xem em có còn tự tin như bây giờ hay không nhé!!

- Anh định sẽ nói lại những gì anh nghe cho Khanh biết thật àh? -nhỏ nói với giọng thách thức.

- Vậy thì sao? Em sợ àh???

- Haha.... tức cười! Em cho anh nói đấy! Để xem.... một bên không có ai hậu thuẫn như anh liệu có thể làm gì được em đây???

- Em đừng đắc ý! Không hẳn là em chiếm được tình cảm của ba mẹ Khanh thì đồng nghĩa là e sẽ có được bạn ấy!

- Chẳng sao cả! Nhưng em khuyên anh điều này....

- ??? -tôi không nói nhưng ánh mắt tỏ vẻ tò mò.

- Tốt nhất nên nghe những gì em nói đi! Tránh xa Khanh ra.... đừng để ba mẹ bạn ấy phải ra tay! Vì một khi họ đã ra tay rồi thì số phận anh sẽ thay đổi lắm đấy!!!

- Đừng giờ trò hù dọa ở đây! Anh sẽ chống mắt lên mà xem.... cái ngày em đám cưới với Khanh có xảy ra không nhé!!!

- Cảm ơn anh đã chúc phúc cho tụi em! Mà còn việc này nữa.... anh chính thức bị đuổi việc!!!

- Xin lỗi... phải nói là anh xin nghỉ việc! Vì không thể nào tiếp xúc được với một con quý xấu xa, đầy thủ đoạn!!! -Nói rồi.... tôi ngoảnh mặt bỏ đi.... tuy trong lòng rất là ảm ức!

- Àh quên.... anh cũng sẽ chống mắt lên xem cái ngày em bị “quả báo”! Trong tình yêu đừng bao giờ dùng thủ đoạn... em nhé!!! -bấy nhiêu đó chưa làm tôi hả giận.... mặt tôi đỏ gay lên vì tức! Tôi cứ đi.... đi mà chẳng biết lối ra nằm ở hướng nào!!!

Bất chợt.... có một bàn tay nắm lấy tôi! Khi quay sang.... thì lại nhìn thấy khuôn mặt của kẻ biến thái!

- Gì nữa đây???

- Sao mặt em có vẻ tức giận vậy? -tên Tâm ân cần hỏi...

-Kệ tui đi!!!-gạt tay hấn ra...tôi tiếp tục bước đi!Nhưng....sao đầu óc nó cứ quay cuồng thế nào ấy...

-Em sao vậy?-hấn chạy đến đỡ lấy trong khi tôi lạng quạng như muốn té nhào xuống mặt đất.

-Chẳng....chẳng hiểu sao tui thấy chóng mặt quá!!!-mọi thứ xung quanh quả thật bây giờ đảo rất nhanh....

-Có lẽ em say đấy!Thôi...để anh đưa em về nhà nhé!!!

-Thôi....thôi thôi!Tui tự về được!!!-cố gắng rướn người để bước đi...nhưng càng cố...tôi lại càng cảm thấy mệt mỏi.

-Hi hi....để anh đưa em về nhà cho!Em không thể chống cự lại được đâu!-bàn tay hấn bắt đầu sờ soạng....tôi có cảm giác bất an lạ thường.

-Buông....buông tui ra coi!Làm cái gì đấy???

-Để anh đưa em về nhà nhé!!!

-Anh...anh bày trò gì vậy hả thằng khốn???-tôi cứ mắng,cứ chửi...nhưng chẳng biết hấn ở đâu nữa cả!!!

-Anh có làm gì đâu!Chỉ bỏ chút thuốc ngủ vào ly rượu cho em uống mà thôi!hi hi....

Trong cơn bán loạn....tôi vẫn còn nghe rõ mồn một những gì hấn nói!Chỉ tức...tức là bây giờ không thể dắm vào mặt hấn mấy phát!!!

-Đồ...đồ mất dạy!Khôn hồn thì để tui yên...không thì...không thì tui không tha cho anh đâu!!

-Để xem....tôi nay em có chống lại được anh không nhé!!!

Tôi cảm thấy sợ lắm....sợ vì không biết sắp tới đây hấn sẽ làm gì nữa?Tôi muốn thoát khỏi vòng tay hấn.....nhưng sao thân thể cứ bần rần....mắt cứ muốn nhắm nghiền lại.Và rồi.....

-Chờ tôi về nhà mau!!!

Tôi cố gắng mở mắt...nhìn thấy hấn đang nói chuyện với tên tài xế....phen này tiêu đời thật rồi!!

Cơn buồn ngủ đang chế ngựchẳng mấy chốc tôi sẽ chẳng còn biết gì nữa cả!Nhưng tôi vẫn cố...cố vùng vẫy hòng thoát thân.Nhưng có lẽ chỉ là vô ích!Giật bản thân sao lại lơ là....mất cảnh giác với tên này như thế!!!

-Đứng lại!!!

Trước khi chìm hẳn vào giấc ngủ...tôi nghe loáng thoáng có tiếng ai đó....dường như là “cứu nhân” của tôi!Chỉ hy vọng....đây không phải là ảo giác!!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm... Bọn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88

Lâm....Lâm...tỉnh dậy đi!

Đang trong cơn mê man....chợt nghe có tiếng ai đó đang cố đánh thức tôi dậy!

-.....-cuối cùng thì tôi cũng rướn để mở mắt lên... nhìn mọi thứ xung quanh còn mờ ảo lắm.

-Gi....gi vậy?-tôi ngơ ngác hỏi.

-Mày không nhớ chuyện gì àh?

Trước mặt chính là thằng Tiến!Tôi nhìn nó với vẻ đờ đẫn...khiến nó không khỏi lo lắng....

-Mày có sao không?Tình chưa vậy hả???

Nó cố lay thân người tôi....hòng giúp tôi thoát khỏi nửa tỉnh nửa mê này!Và rồi.....những hình ảnh ban nãy chợt thoáng qua trong đầu,từ việc nhỏ Vì đến những hành động của tên Tâm khốn nạn...tôi đều nhớ rõ mồn một!

-Mày không sao chứ?Nói gì đi!!!

Tôi vẫn nhìn thẳng Tiến chăm chăm...hệt như chưa thể tin đây là sự thật vậy!

-Tao...tao đang ở đâu đây?

-Ở nhà chứ đâu!Đồ ngốc!!!

-Lúc này.....

-Yên tâm đi!Thằng khốn kia chưa làm gì mày đâu!Cũng may là tao đến kịp...không thì chắc mày tiêu đời với nó rồi!!!

Nghe những lời nó nói mà tôi vẫn còn thấy sợ.....nếu thằng Tiến không đến kịp thời thì giờ đây tôi đã làm con mồi cho cái tên biến thái kia rồi!!!Hjz hjz....-bỗng dưng....tôi không tìm được nước mắt....từng tiếng nấc nhỏ bắt đầu vang lên.

-Thôi thôi!Có gì đâu mà phải khóc?

Lời an ủi của thằng Tiến cũng chẳng mấy khả quan hơn....tôi ôm chặt lấy nó và khóc tức tưởi!Tôi không thể tin được những gì vừa xảy ra...cảm giác vẫn còn mồn một...

-Nín đi!Không có gì đâu...tao không để ai ăn hiếp mày đâu mà!!!

-Huhuhu....tao....tao sợ lắm!Lần đầu tiên....lần đầu tiên tao bị người ta chơi 1 vố như vậy đấy!!!-tôi khóc...nhưng miệng vẫn mếu máo nói.

-Uhm..nhưng không sao rồi!Nín đi....nín đi!

Nó khẽ choàng tay qua ôm lấy tôi....như muốn che chở,bảo vệ vậy!Chưa bao giờ....chưa bao giờ tôi thật sự cần nó như lúc này cả!

-Uống chút nước đi!

Tôi đưa tay ra lấy ly nước từ nó.Sau khi khóc một trận đã đời...thì tâm trạng đã bình tĩnh đi nhiều hơn rồi!

-Sao lúc này....mày có mặt ở đó vậy???tôi hỏi.....khi thấy thái độ ân cần,quan tâm của nó.

-Tao có về đâu mà chẳng ở đó!

-Là....là sao?-tôi ngần ngại.

-Lúc chờ mày đi rồi...tao thấy không yên tâm!Nên đứng bên đường chờ mày về!Ai ngờ...khi ra lại thấy mày đi chung với thằng kia!

-Sao lúc đó mày không đánh thằng khốn đó cho tao?Thứ mất dạy....dám chuốc thuốc ngủ cho tao uống!-tôi nói mà trong lòng vẫn còn bực tức.

-Thì bây giờ mày không sao là được rồi!Cũng may là tao đến kịp....không thì.....chẳng biết nó sẽ làm gì mày nữa?

-Cảm ơn mày nhiều nha!!!-tôi nhìn nó...với ánh mắt đầy triu mến...không hiểu sao lúc này tôi cảm phục nó dễ sợ.

-Không có gì!Mày không sao là tao yên tâm rồi!Thôi...ngủ sớm đi!Tao về phòng cho mày ngủ nhé!!!

-Khoan...-chẳng hiểu động lực nào lại khiến tôi nắm lấy tay nó....đường như chẳng muốn nó đi!

-Chuyện gì?

-Tao.....

-Mày làm sao?-nó hỏi...trong khi tôi đang đau đầu tìm ra câu trả lời.

-Sao...sao mày lại tốt với tao như vậy?Sao lại đứng đó chờ tao về???

Nó chẳng trả lời ngay....chỉ nhìn vào ánh mắt tôi.....một lúc lâu sau đó mới nói.....

-Vì tao quan tâm đến mày!

-Chỉ thế thôi àh?

-Uhm...chỉ có thế thôi!

Câu trả lời này cũng đủ làm tôi hài lòng lắm rồi! Vì dù sao trong lòng nó....tôi vẫn chiếm được một vị trí quan trọng! Khẽ rút bàn tay ra....tôi muốn trả tự do cho nó...không muốn nó cứ vì tôi mà bị ràng buộc mãi!!!

-Thôi!Mày đi ngủ đi!Ngủ ngon nhé!!!-tôi nói...rồi sau đó tung chăn chuẩn bị cho một đêm dài.

-Sao mày lại buông tay?Sao không nắm tay tao nữa?

Tôi ngần ngại....tuy không muốn trả lời câu hỏi này của nó chút nào!Nhưng tự thân tôi biết....điều nó thắc mắc cũng chính là điều tôi đang giấu trong lòng.

-Điều đó tao nghĩ...không cần thiết đâu Tiến àh!

-Mày đang tự lừa dối bản thân đấy!Mày có thích tao!Đúng không?

-Không có!

-Mày có!

-Đã nói không có!

-Mày có!

-Không có!

-Tao nói là mày có!

-Ừ thì tao thích mày đấy!Được chưa???-cuối cùng tôi đã không chịu nổi cách “tra tấn” này..nên đành hét lên rõ mồn một!

-.....

-Chính tao cũng không biết...không biết tao thích mày từ khi nào!Tao đã cố gắng xem hai đứa chỉ dừng ở mức tình bạn!Nhưng càng cố gắng thì mày lại càng tỏ ra quan tâm,bảo vệ tao!Thử hỏi....làm sao tao có thể quên được chứ???

-Tao chưa bao giờ muốn mày quên tao cả!Lâm àh....

-Nhưng....-tôi không thể nói...vì cũng chẳng biết nói với nó cái gì!

-Tiến thích Lâm!Đó là sự thật....cho dù Lâm có trốn tránh hay gì đi chăng nữa!Nó vẫn không thể thay đổi!

-.....-tôi vẫn không nói gì!Chỉ tránh nhìn vào ánh mắt của nó....cái ánh mắt làm tôi “xiêu lòng”.

-Thôi!Ngủ đi....xem như Lâm chưa nghe thấy gì hết nhé!!!

-Đừng đi!-lại một lần nữa....tôi nắm tay nó.....

-Chuyện gì vậy?

Không nói không rằngtôi nhòe người ôm chầm lấy nó!Tầm lưng vững chãi ấy cho tôi cảm giác an toàn...mặc cho nó nghĩ tôi như thế nào cũng được!Chỉ biết đây là điều tôi muốn làm lúc bấy giờ!

-Lâm.....

-Đừng nói gì cả!Chỉ để Lâm ôm Tiến như vậy thôi!

-Lâm có biết Lâm đang làm Tiến không cưỡng lại nổi không?

-Về điều gì???-tôi hỏi...tuy trong lòng cũng mừng rỡ ra câu trả lời!

Rồi bỗng nhiên...nó quay mặt lại và hôn tôi tới tấp!Có lẽ trước đây thì tôi sẽ ngại...nhưng bây giờ thì không.....vì tình cảm không thể nào che giấu mãi được!Đến lúc rồi sẽ phải bộc phát ra thôi!!!

-Tiến không hối hận chứ?-tôi hỏi....trong khi hơi thở của hai đứa đang hòa quyện vào nhau.

-Chẳng việc gì mà phải hối hận cả!Tiến thích Lâm.....

Và rồi.....chuyện gì đến rồi cũng đến!Đêm đầu tiên giữa hai đứa.....đã xảy ra!!!

Bình mình đã ló dạng.....tôi rướn mắt để nhìn những tia nắng ban mai len lỏi vào phòng!Tôi nằm đó....chỉ độc nhất tấm chăn đắp trên người.....ngước nhìn sang bên....khuôn mặt ngái ngủ của thằng Tiến vẫn còn đây!!!

Khẽ lấy tay vuốt nhẹ lên làn da rám nắng của nó....những gì hai đứa đã làm đêm qua tôi vẫn chưa quên được!Hệt như một giấc mơ vậy.....

-Dậy rồi àh?-nó hỏi....trong khi mắt vẫn còn nhắm nghiền.

-Uhm...

-Sao hôm nay thức dậy sớm thế?

-Cũng chẳng biết nữa!

Rồi nó nắm lấy tay tôi...đặt lên trên bộ ngực săn chắc của nó.....

-Tụi mình ngủ thêm chút nữa nhé!Còn sớm mà!!!

-Uhm...

Nói rồi....nó choàng tay qua ôm tôi vào lòng.....tôi ngoan ngoãn nằm trong vòng tay của nó!Khẽ mỉm cười hạnh phúc.....

-Em đi học àh?

-Gi?Tự dung xưng em ngọt xớt vậy?--thấy nó đổi cách xưng hô...tôi hơi bất ngờ một chút.

-Thì bây giờ đã là của tôi rồi!Tôi thích kêu sao thì kêu chứ?--nó lại gần.....hôn vào má tôi một cái.

-Đáng ghét!Đi học àh!!!

-Không hôn anh lại...anh không cho đi đâu hết!!!-nó kéo tay tôi....ôm chặt vào lòng lần nữa.

-Ui....ngghet thờ người ta!-tôi la oai oái.

-Thế có chịu nghe lời anh không???

-Chỉ giới ăn hiếp tui không hà!!!-tuy nói lẫy....nhưng tôi cũng “bạo gan” hôn vào mặt nó một cái!

-Sương quá đi thôi!hehe....-nó cười gian....nhìn mặt nó lúc này trông...”đều” dễ sợ.

Tôi tung tăng bước ra đầu đường đón bus....những gì thằng Tiến mang lại cho tôi....quả thật làm tôi rất hạnh phúc!Không ngờ kết quả của cuộc hành trình tìm bạn trai.....lại chính là nó!!!

Tuy nhiên....tôi còn một việc phải làm!Một việc lấy lại danh dự cho chính tôi!!!

-Anh không ngờ....em lại hẹn anh đi uống cafe với em đây!Chuyện tối hôm qua....em không giận anh sao?

Chỉ cần nghe cái giọng “lảng lơ” của tên Tâm là máu điên trong người tôi lại trỗi dậy!Nhưng tự bản thân tôi phải kiềm chế...

-Tui đến đây là để trả lại anh một thứ!

-Gi vậy em?

Lôi cái áo dơ bẩn của hắn từ trong cặp ra.....tôi để lên bàn....

-Anh nhận ra nó chứ?

-Cái áo của anh mà!Đúng không?

-Nó đó!!!

-Nhưng dường như...em chưa có giặt thì phải?

-Đúng!Tui cố tình không giặt mang đến trả anh đây!Thì sao???

Hắn cười khẩy....rồi nhìn tôi mà nói...

-Thôi!Anh biết em còn giận anh...để anh mang về giặt cũng được vậy!!!

-Khoan đã!Tui chưa làm xong mà!!!

-Em định làm gì?

Không để hắn chờ lâu....tôi cầm cái áo lên....dùng hết sức bình sinh mà.....xé rách nó!Tôi cố gắng xé một cách “man rợ” nhất cho hắn thấy.....

-Em...em làm cái quái gì vậy???

Sau khi hoàn thành “tác phẩm”...tôi mới nói....

-Đối với tui anh cũng chỉ như cái áo rách rưới,dơ bẩn này mà thôi!Không hơn không kém.....những thứ gì mà tôi đã ghét rồi thì tất nhiên chẳng việc gì tôi phải giữ nó lại cả!Tốt nhất là quăng bỏ xó nó đi,đúng không???

Mặt hắn tím tái lại vì bị tôi chơi sock....đến nỗi không nói được nên lời..

-Anh cầm cái áo về mà làm kỷ niệm!Nhớ những gì tui nói đó.....rồi cũng sẽ có ngày anh bị quăng bỏ xó đi mà thôi!Biết chưa?Đồ khốn!!!

Không đợi hắn “chống chế”....tôi bỏ đi một nước!Tuy chưa thật sự hả hê....nhưng bấy nhiêu đây đối với tôi cũng đủ lắm rồi!!

Bất chợt.....tôi có một cuộc gọi!Và tất nhiên đó chính là....thằng nhok đã gây cho tôi bao nhiêu phiền toái!Cầm điện thoại trên tay....tôi quyết định.....cancel!!!

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm...* *Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89

Mưa.....con mưa phùn đang rả rích dưới màn đêm ở Sài Gòn!Có lẽ thời tiết sắp chuyển mùa...những cơn gió lạnh khẽ lùa qua ô cửa sổ nhỏ!Mặc áo ấm vào rồi nhưng vẫn còn cảm thấy lạnh lạnh.....bất chợt từ phía sau...bàn tay ấm áp nào đó khẽ ôm lấy tôi!

-Sao đứng tần ngần nhìn mưa vậy?-Tiến nó khẽ sát tai tôi hỏi.

-Ngắm mưa thôi!

-Tiến ôm Lâm như vậy...có thấy bớt lạnh chút nào không?

-Uhm...một chút!

Không gian lại lắng đi....chỉ còn những tiếng mưa lã chã rơi bên ô cửa.....nó vẫn ôm chặt lấy tôi!Cảm giác được nâng niu,chăm sóc quả là rất tuyệt!

Tít...tít...tít...tít....

Bất chợt...điện thoại tôi lại rung lên!Nhưng không màng tới....vì tôi biết ai đang gọi....

-Điện thoại reo kia!

-Kệ nó đi!

-Đang trốn tránh ai àh?

-Có trốn tránh ai đâu?

-Thế sao từ trưa đến giờ...điện thoại reo liên tục lại không chịu bắt máy?-nó cứ hỏi tôi...

-Ừh thì tại...không thích thôi!

-Thằng nhok ấy gọi cho Lâm àh?

-Nhok...nhok nào?-tôi giả vờ như không biết.

-Thì thằng nhok làm chung với Lâm chứ còn ai nữa!

-.....-tôi im lặng....không nói gì với nó nữa cả!

-Lâm đang hối hận vì đã chọn Tiến àh?

-Sao lại hỏi vậy???-tôi quay ngoắt sang nó mà hỏi.

-Thấy Lâm có vẻ đắn đo suy nghĩ điều gì đó!

-Khùng!Tui đâu có nói là hối hận khi chọn Tiến đâu?Mà tui cũng chẳng cân đo đong đếm gì hai người cả!

-Uhm...Tiến chỉ sợ Lâm hối hận về quyết định của mình thôi!

Tôi lườm nó một phát...vì cái tội cứ suy nghĩ lung tung!

-Thôi!Vào xem tivi với Tiến đi!Đứng đây lát bị cảm lạnh bây giờ!-nói rồi nó nắm lấy tay tôi..kéo vào trong nhà!

-Từ từ.....

9h30'

Mưa vẫn còn rả rích.....nằm xem tivi trong lòng thằng Tiến mà tôi có cảm giác gì đó bất an!Cứ mãi suy nghĩ về thằng nhok ấy....liệu cứ trốn tránh mãi thế này có phải là cách tốt?Hôm nay tôi không đi làm...chắc hẳn sẽ lo lắng lắm đây!

-Mở cửa...mở cửa!

Bất thình lình.....có ai đó bên ngoài đang đập cánh cửa hết sức mãnh liệt...hệt như muốn phá tung nó lên luôn vậy!!!

-Gì vậy trời?-Tiến nó liền ngồi bật dậy để xem ai đang làm trời ngoài đó!

Kétttttt.....

Cánh cửa từ từ hé mở.....tôi cố mở căng mắt ra xem ai đang quấy rối chúng tôi giờ này!

-Tôi muốn gặp Lâm!

Từ đằng xa...tôi vẫn nhận biết đó chính là Khanh!Trông bộ dạng ướt sũng vì mưa không khiến tôi khỏi lo ngại!Không ngờ hắn lại đến tận đây để tìm tôi.

-Tôi nói tôi muốn gặp Lâm!-khuôn mặt đằng đằng sát khí...như thể muốn phá tung mọi thứ xung quanh.

-Lâm ngủ rồi!Có gì để mai gặp nói chuyện đi!-Tiến đang nói dối hộ tôi..

-Đừng có dối!Hôm nay nếu tôi không gặp được Lâm thì tôi không đi đâu hết!-hắn nhất định kiên quyết cho bằng được...trong khi tôi ru rú ngồi núp sau ghế sa-long gần chết!

-Đã nói Lâm ngủ rồi!

-Tránh ra cho tôi vào!-lập tức...hắn xông xộc định xông vào nhà thật...may thay Tiến nó can lại kịp!Không thì tôi không biết trốn đi đằng nào!

-Nèh nèh...không phải muốn làm gì thì làm đâu nha!Có đi ra không thì bảo!

-Tôi nói tôi muốn gặp Lâm!Kêu Lâm ra đây nói chuyện với tôi!!!

Giằng co nhau một hồi....thằng Tiến cũng đóng được cánh cửa lại!Nhưng hắn vẫn không buông tha...cứ đập gõ,gào thét ở bên ngoài mãi!

-Lâm đi lên phòng đi!

-Nhưng...-tôi nhìn ra bên ngoài với vẻ áy náy.

-Không sao đâu!Nó quậy một chút rồi cũng đi thôi mà!!!

-Uhm...mong là vậy!

-Cho Tiến xin lỗi vì đã tự ý quyết định không cho Lâm gặp nó nha!

-Không có gì! Dù sao đi nữa....tui cũng không biết nói gì khi gặp nó!

10h30 phút....

Con mưa vẫn không ngớt.....ngồi trên phòng mà tim tôi cứ thấp thòm lo âu!Nghĩ lại thấy mình thật độc ác...ra đi mà không nói một lời nào với hân!

-Sao rồi?Hân đi chưa??-tôi hỏi...khi thấy Tiến bước lên phòng

Không nghe câu trả lời....chỉ nhận được cái lắc đầu từ nó.

-Trời ăh!-tôi lo lắng đến bất an....vì hân đã dầm mưa mấy tiếng đồng hồ rồi...không khéo lại đổ bệnh mất!

-Nèh...

Rồi bỗng nhiên Tiến nó chìa ra đưa tôi cây dù.....mục đích làm gì thì cũng đã quá rõ!

-Xuống gặp nó nói chuyện đi!Cứ như vậy hoài....cũng không phải là cách hay đâu!

Tôi nhìn cây dù....rồi đắn đo suy nghĩ.....có lẽ tôi không nên hành xử như thế!

-Đi nhé!-giật lấy cây dù từ tay nó...tôi lao xuống nhà một cách thật nhanh chóng!Chỉ mong nhìn thấy thằng nhok không kiệt sức vì dầm mưa lâu quá!

Khi mở cánh cửa ra....tôi không khỏi đau lòng!Hân ngồi co ro ngay trước cửa.....tay chân đang run lập cập vì mưa!Tôi tự trách bản thân mình sao lại độc ác với hân như vậy!!!

-Khanh có biết Khanh đang làm cái gì không?-tôi trách móc....nhưng trong lòng lại đau như cắt khi thấy hân từ từ ngẩng mặt lên nhìn tôi....một vẻ mặt thất thần,đờ đẫn.

-Cuối cùng Lâm cũng chịu gặp Khanh rồi ăh?

-Khanh mau về nhà đi!Đừng có làm vậy!-tôi ngồi xuống....cố gắng đỡ hân đứng lên.Nhưng bất chợt hân lại ôm tôi bất ngờ....khiến cây dù đang cầm trên tay cũng rơi xuống đất!

-Sao Lâm lại trốn tránh Khanh?Khanh đã làm gì sai chứ?Lâm nói đi!-từng câu nói là từng cái siết thật chặt...khiến tôi muốn nghẹt thở!

-Từ từ...từ từ.....

-Sao hôm qua Lâm không đến buổi tiệc?Rồi hôm nay nữa...khi Vi nói Lâm xin nghỉ làm!Lâm có biết là Khanh sock đến cỡ nào không?Sao Lâm không nói gì với Khanh hết???

Tôi cố gắng dùng hết sức mình để đẩy hân ra..nhìn thẳng vào ánh mắt đang ướt nhòe vì mưa của hân....

-Hôm qua Lâm có đến!Lâm có đến buổi party!

-Vậy sao Khanh không thấy Lâm?

-Có nói ra Khanh cũng không hiểu đâu!Chỉ có điều....hai chúng ta không thể có kết quả!

-Sao Lâm nói vậy?-hân nhìn tôi rung rung....lần đầu tiên thấy hân trong tình trạng này!Tuy có chút mùi lòng nhưng tôi phải kiên quyết...nói tất cả những gì trong lòng!

-Khanh nghe nè!Thế giới này không thuộc về Khanh!Nơi có ba mẹ,tiền tài,danh vọng sau này mới chính là nơi Khanh phải hướng đến!Khanh không thấy ba mẹ tự hào về Khanh như thế nào ăh?Họ sẵn sàng làm bất cứ việc gì....chỉ mong Khanh có thể nối tiếp sự nghiệp của họ!

-Khanh không cần biết!Điều Khanh muốn biết là tại sao Lâm lại rời bỏ Khanh?Lâm đã quên lời hứa với anh ba rồi sao?

Tôi ghen ngào....vì những lời nói của thằng nhok như những mũi tên đâm vào tim tôi vậy!Phải...chính tôi là người đã nhẫn tâm ruồng bỏ tất cả....nhẫn tâm để hân đau đớn thế này!

-Về điều này....Lâm thật sự xin lỗi!Lâm....không còn khả năng ăy nữa!!!

Và rồi...hân chợt buông tay...guồng mặt thất thần càng khiến tôi không thể kiềm được nước mắt!Nhưng tôi vẫn cố....cố gắng kéo hân tỉnh giấc sau cơn

ngủ mê!

-Khanh về nhà đi!Cố gắng học hành....đừng phụ lòng ba mẹ Khanh!

-Tại sao chứ?Tại sao....tại sao những người Khanh yêu quý đều bỏ Khanh mà đi hết???Hai người anh của Khanh...và bây giờ là Lâm nữa???Khanh cần sự quan tâm....Khanh cần tình thương lắm!!-hắn khóc thật to....như át đi cả tiếng mưa xung quanh. Tôi cũng vậy....những giọt nước mắt đang lăn dài trên má!Tôi ước gì có thể làm khác hơn...nhưng không thể!Khanh vốn không thuộc về nơi này....

-Vẫn có người yêu quý Khanh!Vẫn có người quan tâm đến Khanh mà?Tuy rằng....người đó hiện giờ không còn là Lâm nữa!!-tôi khẽ vòng tay qua ôm lấy hắn...cô xoa dịu nỗi đau mà một đứa con trai luôn khép mình phải chịu đựng!

-Rồi mọi chuyện sẽ qua thôi!Sẽ qua thôi.....

Hắn vẫn khóc...nhưng tôi biết chắc rằng đây sẽ là lần khóc cuối cùng! Vì nỗi đau trong hắn có lẽ đã quá lớn....đành chịu làm người xấu chỉ mong tương lai hắn sau này sẽ khác!Cầu xin lỗi này tôi chỉ có thể giấu tận trong đáy lòng của mình mà thôi!!!

-Sao rồi?

Tôi bước vào nhà với thân hình ướt như chuột lột...cùng với tâm trạng nặng nề...

-Về rồi!-thất thủ bước đi như kẻ vô hồn....rồi Tiến chọt ôm lấy tôi lại.....tôi hiểu nó đang làm gì.....nhưng vô ích...vì cái giá phải trả cho việc này ngoài sức tưởng tượng của tôi!

-Tiến sẽ cùng Lâm vượt qua tất cả mọi chuyện!Chỉ cần Lâm đồng ý!

Không hiểu sao khi nghe xong câu này....tôi khóc ngon lành như một đứa trẻ!Tựa vào vai thẳng Tiến....tôi mừng rỡ lại những chuyện đã qua. Giá như có thể biết trước được tương lai thì có lẽ....mọi chuyện sẽ không rơi vào tình huống xấu như thế này!

-Thấy sao rồi?-Tiến nó hỏi khi tôi đang nằm co ro trong vòng tay ấm áp,vững chắc của nó.

-Uhm...

-Chúng ta sẽ bắt đầu lại từ đầu nhé!Sẽ không ai có thể xen vào tình cảm giữa tụi mình!

-Có hứa là sẽ yêu tui suốt đời không?-tôi nhìn thẳng vào ánh mắt nó...

-Cho đến khi nào Lâm chán Tiến thì thôi!

-Có hứa sẽ bảo vệ,che chở cho tui suốt đời không?

-Cho đến khi nào Lâm tìm được vệ sĩ mới.

-Có hứa là sẽ làm việc nhà,hầu hạ tui suốt đời không?

-Không!

-Sao không?-tôi quáu quất hỏi.

-Ai đòi chồng mà đi hầu hạ vợ?Tiến theo chủ nghĩa gia trưởng!Từ nay sẽ huấn luyện Lâm thành người nội trợ đảm đang!hehe....-nó cười gian...

-Không dám đâu!Đừng có mà mơ!

Rồi nó ôm chặt tôi vào lòng....cảm giác mới ấm áp làm sao!Tôi cố cựa đầu vào trong bộ ngực săn chắc của nó...hệt như con mèo đang làm nũng vậy!!!

-Áy dza....chết rồi!

-Gi vậy?-vẻ mặt ngờ ngác hỏi khi nó bỗng buông tôi ra.

-Lâm làm Tiến không chịu nổi nữa rồi!

-Là sao?

-Là....như vậy nè!hehehe....

Thế rồi...tôi lại trở thành “con mồi” trong tay nó! Trời vẫn còn mưa....nhưng dường như đã không còn lạnh nữa!!!

Đôi khi trong tình yêu...bạn cần phải có sự dứt khoát!Đừng băn khoăn hay đắn đo... vì chính điều đó sẽ khiến cho mọi chuyện trở nên rắc rối hơn đây!Tôi đã tìm được một nửa của mình sau chuyến hành trình dài đằng đẵng....thế còn các bạn?Các bạn đã và đang bắt đầu cuộc hành trình của mình chưa? ^^

~

Bạn đang đọc truyện *Hành Trình Đi Tìm...* *Bạn Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.